

R 1. Quid ligis? Quia plus fecit iudeo in priori re statu: et quod bona eis implevit non ex aliquo eo, sed merito est. Quid ergo? Prececellimus tecum?

Cel cui ois homo sit medax ergo non precellimus gentiles in hoc statu: quis precellentes in priori statu. b. Neque?

b. Quia non est propter narum acceptio apud deum: Sed in omni gente qui timet deum accepit est illi. c. Non est regrens. Ex operibus poterat querere et inuenire quod Christus erat deus.

d. Non omnes declinaverunt. Non tota penitus plebs significat: sed altera pars plebis.

Sed enim duo populi sunt in una plebe, vnde Hieronimus: Hunc omnes insurrexerunt in prophetam domini volentes eum occidere. Et sic ibi dicit:

e. Non est ipsius ad te. Christus tamen facit bonum in se et in suis.

f. Veloce pe. eo. De quod dominus Hieronimus occidit illos. Non dicit insurrexisse, immo. omnes. omnes populum non permisit, nez bonos.

g. Non est visus ad te. Christus tamen facit bonum in se et in suis.

h. In lege. Ex aliis appellatur generaliter testamentum. ut ibi: Aperuit dominus discipulis sensum: ut intelligeretur de eo quod scripta erant in lege et prophetis et psalmis. Non numerat psalmi lex vocatur. Sic dominus ait: In lege vestra scriptum est:

i. Ago dixi dixi est et scripsi. In excelsis oes: Et alibi: ut impleat sermo quod in lego eorum scriptus est: Quia odio habuerunt me gratias.

j. Ut oes os. Atque in deo et sua gloria excedantur se per meritum suis ad fidem venisse: ut ita obstruant os in deo sicut super gen-

k. tillium quod de bona natura se iactabat. k. Quia ex opere. Sicut abstulit gloriam de circuncisione: ita et de ceteris operibus legali vult facere: et non noua similitudine iugis precedentibus. per quod est. Ex operibus legali dicunt quod cum lege instituta et terminata sunt ut erat ceremonialia et figurativa: quod nunquam valuerunt conscientiam mundare: etiam si cum charitate et denotione fierent: quod non fuerunt institutione in iustificatione: sed in futuro significatione.

l. Non iustificabitur.

a. Ideo non credendum est eis. b. Et ideo iuste putumur.

a. Quod dānatio iusta est. Quid erat?

b. Nos iudei. s. In hac gratia. b. Gentiles.

b. Prececellimus eos: Nequaquam.

s. rationibus ostendimus.

c. Ausi sunt iudeos et greci et omnes sub peccato esse: sicut

s. de iudeis de quibus minus viderunt.

scriptus est: t. Quia non est iustus s.

a. q. non venit per fidem ad dominum. b. s. non est iustus qui non intelligit christum esse deum: non intelligit ex culpa: quia non requirit: sed declinat ab eo.

c. quisquam: non est intelligens: non est

a. ab eo ad malum.

d. regrens deum. Quesis declinauerunt?

a. s. cui ipsa declaratio. b. s. quod et alios declarare fecerunt. c. s. declinauerunt quod. adeo quod. s. quod de illis.

similiter iutiles facti sunt: non est qui

a. s. pater dominum. b. s. nec unus: qui nullus nisi Christus.

c. faciat bonum: non est visus ad unum.

a. s. qui fecerunt eorum et opereruntur corrumpti alios.

s. qui huius recipie mortuos: hic autem aperire.

t. Sepulchrum patens est guttura eorum: n.

a. s. ubi non audierunt apertos malos. b. s. malis. c. s. verbi bona dicentes: sed malum in corde cogitantes.

d. s. odium insanabile.

linguis suis dolose agebat: veniente per

s. erat. s. sub corde. s. etiam.

n. aspidum sub labiis eorum. Quod s.

a. s. i. maledictis verbis. vt. Demonium habens et homines. b. s. i. amarissimum. c. s. abundantanter.

os maledictione et amaritudine pleni.

a. s. etiam. b. s. affectus. c. s. q. hoc est ex liberacione

f. non est: velocius pedes eorum ad effum.

a. s. Christi et suorum. b. s. talis pena.

s. dendum sanguinem. Contrito et in-

a. s. eterna damnatio. b. s. opibus. c. s. p. vnde:

Per multa diligentibus nomine tuum dñe.

felicitatis in viis eorum: et via pacis non

a. s. nec saltus timor dei inflexit eos a malo. s. q. est

cognoverunt: non est timor dei an-

s. initium sapientiae. a. s. hec dñus. s. nos autem apostoli.

s. ne alio distinxerent hoc iudei.

te oculos eorum. Scimus autem quo

a. s. psalmi dicuntur: qui informat. b. s. ad emenationem illorum.

niā quecumque lex loquitur: his qui

a. s. suppone et de his. b. s. ira. c. s. etiam iudeorum.

b. in legem sunt loquitur: Ut omnes deus

a. s. a sua gloria. b. s. totum deo tribus. c. s. omnis

homo non tam generaliter sine lege scripta reus de impietate: sed etiam iudeus reus de legis transgressione.

obstruunt: et subditur fiat omnibus

s. quod debet.

k. mūndus deo: t. quod ex opibus legis

a. Quod dānatio iusta est: quod falsum crimen aplis imponebat. ex his ligis quod petra non sunt frequentata: t. quod dicere quod sunt frequentata est error: quod cluditur falsitas illius dicti. s. quod petra faciat per se ad gloriam dei. Unde maior intellectus predicatorum sciens dum quod petra sine malum culpe auertit a deo per se: t. non facit ad eum gloriam: sed de eius pietatis tanta est et bonitas quod de malis elicit bonam: ut per nos in Augustinon. punitione petrum per malum pene eum est actor ordinatus ad declaratorum sue iusticie per intentionem peccantis: sicut per intentionem tyranno per declaravit patientiam martyrum. b. Quid ergo? Postquam apostolus ostendit iudeos et gentiles inter indigentes gratia dei ante questionem per hunc et viri in vita horribilia sunt plasti. hic ostendit eos eadem gratia indigentes post questionem per hunc et sine ipsa non poterat sequitur salutem: t. hunc ostendit duplum. primo ex legis imperfectione. secundo ex fidei Christi perfectio. ibi: Num autem primus autem per scripturam ostendit isto primo ipsam allegat. secundo ad positionem applicat. ibi: Secundum. Circa primus dicit continuando se ad precedenter. Et quid enim nos iudei de quibus erat apostolus: c. Prececellimus eos. s. gentiles. d. Non est intelligens: t. subdit enim sumus. s. rationabiliter ostendit. e. Judeos et greci omnes sub petro esse. an queritur ratione: ut per nos est predictum. et id sequitur post questionem nisi adgit gratia dei: quod fides informis non sufficit ad salutem.

f. Sicut scriptum est. Propter xiiij. s. xiiij. s. in translatione septuaginta. g. Quia non est iustus qui quisquam sine gratia dei: loquendo de iustitia perfecta quod facit hominem dignum vita eterna. potest tamen aliquis esse iustus iustitia politica per observationem nature et iustitia legalis per observationem legis mosaike. h. Non est intelligens: ratione supne beatitudinis. i. Non est regrens deum. per opera meritoria. ad hunc enim regens gratia. ideo subdit: k. Non est declinauerunt. a via vero beatitudinis. l. Si inutile. fa. s. ut. deficitates a persecutorum finis ultimi: sicut medicina de inutili deficit ab introductione sanitatis. m. Non est quod faciat bonum meritorium sine gratia dei: et quod ipso subtracta hoies contulerunt in horribilia peccata. l. sed quod faciat bonum meritorium sine gratia dei: et quod ipso subtracta hoies contulerunt in horribilia peccata. m. Non est quod faciat bonum meritorium sine gratia dei: et quod ipso subtracta hoies contulerunt in horribilia peccata. n. Sepulchrum patens est guttura eorum: n. ad unum: quod nullus potest facere bonum meritorium sine gratia dei: et quod ipso subtracta hoies contulerunt in horribilia peccata. o. Non est patet etiam tales perferunt opera vilia et fetida: quod ex abundat cordis los loquitur: Mat. xiiij. o. In suis suis dolose agebat. primus decipiendum. p. Denunzio aspi. sub la. eorum. occulte derubando. q. Non ostendit blasphemando. r. Et amarissimum malum. aliis malis persuadendo. s. Veloce pedes eorum ad effusum sanguinem innocentem. t. Non est et infelicitas in viis eorum. qui finaliter perent et ad misericordiam ducuntur. u. Et via pacis non cognoverunt. qui ducunt ad vitam beatam vel est pax perfecta. et subdit predictum causa: v. Non est timor dei: qui retrahit a malo.

v. Non oculos eorum. propter quod sine retinaculo currunt ad malum. w. Secundum. hic scripturam allegatam applicat cat ad positionem. d. Secundum autem quod sequitur loquitur his qui sub lege sunt loquiuntur. x. hunc dicit aliqui expositores quod scriptura allegata loquitur item de iudeis qui sub lege mosaike erant: sed scriptura immediate procedes dissonat. vbi dicitur: Ausi sunt iudeos et grecos omnes sub peccato esse. sicut subsequens immediate. vbi dicitur: Et omnes os obstruunt et subditur fiat omnis mundus deo. Et quod per loquitur in iudeis et generaliter in aliis. nec obstat quod dicitur: his qui sub lege sunt loquiuntur quod per se non est sub lege indefinite. et sicut iudei erant sub lege moysi: ita gentiles erant sub lege naturali. indefinite vero iuris et quod pollet universaliter quod non est de his qui sub lege sunt: sicut de his qui sub lege sunt: licet aliter psalmorum de quod accepta est scriptura pallegata dat: sicut iudeis sicut et alii libri veteris testamenti: non tamen soli loquitur de iudeis sicut etiam de multis aliis gentiliis: sicut declaratum fuit ibi: et per singulos libros vere testa. Secundum igitur quod propter assumpta est scriptura sicut sensu libraliter de nabuchodonosoro loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq. in debito si erat Christus historice: sicut etiam allegorice: quod ipsum signabat. dicitur apostolus: Secundum enim quod sequitur loquitur rege babylonis et ei exercitus: ut dictum fuit ibide: sicut sicut sensu tropologicum quenamque allegat sicut obsecratur generaliter. et hunc modum allegat ea apostolus secundum. Cor. x. scriptura ero. allegat in sensu allegorico. d. Protra etiam est erat Christus. Certus enim est quod petra non fluxerit aq.

a ficationē peccati infirmitatis ostensionē: quia lex nō venit p̄tā tollere s̄z ostendere t̄ punire. **a** Nō iustifica. Sc̄m ceremonialia intellige non mortalia: que vñq̄ iustificat t̄ in euā gelio c̄sumantur.

b Corā illo. Qui intima videt: vtrū ex amore iusticie quid agat: vel timore pene. qd̄ nō vident hoies.

c Per legē enī. Hic incipit de lege ut ostendat iusticiā nō esse ex ea. Per le. e. c. p. Nō qd̄ p̄tā proslus neci- rent: s̄ qd̄ nō ip̄ne futura apud deūz p̄tā. Quedam p̄tā aī legē cognoscēbat:

a b. 39. d. vt cū apō pharaonē ioseph accusat̄ de crīmle adulteri missus fuit i carcerē. Et frēs ei⁹ dixerūt: Merito h̄ patimur qd̄ peccauim⁹ i fra- trē n̄m. Quedā aut̄ cognita fuit p̄ legē qd̄ aī ignorabā turv̄ cupiscēta t̄ origina le p̄tā. Quedā etiā graui ora p̄ lege cognita fuit qd̄ aī putabant. **d** Cognitio pec. Si cognoscunt t̄ nō ca- uēt: p̄uariatio ē: t̄ ita ira.

e Testifica. a l. t. p. Quia lex eaz mult̄ sacris figurauit. Ut in h̄ lex p̄hibet testi moniū iusticie dei: qd̄ in eo nemo iustificat. Prophete id p̄nūciādo qd̄ xp̄i impleuit ad n̄t̄. **f** Iusticia di. Nō qd̄ ip̄e iust̄ essentia liter: s̄z qd̄ induit ip̄i qd̄ misericordie t̄ fideli facit fidelem.

g Iusticia aut̄ t̄. Iusticia dixit: Nō misericordia vicungs qd̄ p̄misserat deo in le. et p̄ phe. s̄z adūtū xp̄i reddidit. **g** Egēt̄ gra. i. indul- gētia t̄ ventia peccatorū.

h Grat. Nō p̄ legē: non p̄ ap̄lā voluntatē: s̄z p̄ gratia xp̄i: qd̄ donū dei ē. donū aut̄ maximū sp̄ūstū ē. Nō th̄ qd̄ oīno sine nr̄a voluntate fi- at. **s** volūtas nr̄a oīdīs i firma p̄ legem: vt sanet grā voluntatē: t̄ sanata volūtas ip̄leat legē: nō iustitia sub lege nec indigēs lege. hui⁹ grē p̄cipieōde nulla p̄cedunt merita: qd̄ merit̄ imp̄q̄: non grā sed pena debet: nec ista esset grā: si nō daref̄ gratula. **i** Proposuit prop̄. Ad h̄ vt ostenderet se veracez in p̄missis qd̄ oīsio necessa- rīo fuit nō solū p̄ remissio p̄tū: sed t̄ eoz qd̄ p̄cesserūt in sustentationē dei deo. s. pa- tiente: t̄ nō punitē. tunc vt ostenderet in h̄ tpe xp̄i: qd̄ nullo alio tpe fieri potu- st: qd̄ ip̄e s̄z iustificat t̄ saluat. **k** Fidez in san- triū enim sine altero valet. **l** Propriē remissio nem. Duplex effect̄ remissiōis est. s̄z carere pena t̄ frui gloria. primū habererūt ante xp̄i morē iusti- qd̄ penā actualē nō sentiebāt. Sed post christi mor- tem data est eis gloria diuīse visionis: a qua differe- bant̄ deo sustentante eoz delicta. **m** In sus- tentationē t̄. Patēter sustinuit deo p̄tā eoz qui fue- runt ante legē t̄ sub lege: nō punituit neq̄ remisit: ita vt gloriam haberent: donec veniret qui delicta tam precedentium qd̄ subsequentiū t̄ precio sui san- guinis absoluueret.

n Exclusa est.

a Non iustificabit̄ oīs caro. i. oīs h̄. **b** Corā illo. i. vt sit accept̄ deo p̄ beatitudine seq̄nda. **c** Per legē enī cognitio peccati. supple- fit: nō th̄ eius remissio sed p̄ grām dei. Sed p̄tra h̄ videt qd̄ in Leuitico freq̄nter d̄r: qd̄ in oblatiōe sacrificij p̄ p̄tō. **d** Rabit p̄ eo sacerdos t̄ di- mitteē ei. Ad qd̄ dicendū qd̄ virtute illi⁹ sacrificij fin̄ le nō dimittetur petrū: fin̄ qd̄ d̄r heb. **x** Impossibile est sanguine tauroꝝ auferri p̄tā: sed in qd̄ illud sacrificium erat quedā p̄testatio christi passuri: quā p̄esta- tionē cognoscēbat̄ maiores magis explicitemini- nores vero implicite: t̄ sic virtute fidei xp̄i grām p̄ferente eo qd̄ eadē fides erat antiquo t̄ mo- dernoꝝ: remittebas p̄tā h̄ d̄xte sacrificij: t̄ h̄ satis ostendit̄ ex modo loquendi. cū d̄r: **e** Rabit pro eo sacerdos t̄ dimittet̄ ei: qd̄ ex fide t̄ devo- one offerentiū remittebas peccatum. **f** Hunc autē sine lege iusticia. Ostensio qd̄ cōsentio salu- tis nō erat nisi p̄ fidem christi: t̄ hoc ex legis im- perfectione. hic p̄sequēter hoc idem ostendit̄ ex si- dei christi p̄fectione: t̄ dividit̄ in duas: quia pri- mo hoc facit rōne. sc̄do exemplo abrae. ca. tuij. Prima in duas: qd̄ primo ostendit̄ p̄positio. se- cūdo inforſ corelariū. ibi: Abi est ergo gloria- tio. Tertia adhuc i duas: qd̄ p̄mo oīdit̄ h̄i em iu- stificari t̄ fidē xp̄i. sc̄do ponit modū iustificandi. ibi: H̄es ei t̄. Quarta primū fit talis ratio. Illud ap̄tie iustificat̄ qd̄ facit dignū vita eterna etiā si ne lege mōsalca: sed sic est de fide xp̄i: qd̄ gentili- bus eam recipiētib⁹ dabant̄ in signo visibili sp̄ūs- setis: vt ptz. **l** cl. x. de Cornelio t̄ alijs gētib⁹ cū eo cristētib⁹ ergo t̄. hui⁹ rōnis ponit mino- rē. **d** Hunc autē sine lege iusti. dei. l. que facit deo acceptū t̄ vita eterna dignū. **e** Manifestata est. in gētib⁹ sp̄ūsetis recipiētib⁹ mō dico quā th̄ legē mōys nō sernabāt. **f** Testificata a le- ge. t̄ libris moyſ: qd̄ ap̄tie dīmēt̄ lex apud he- breos. t̄ h̄. xli. d̄r. de xp̄o: Nō auferetur sce- p̄trū de iudea t̄ dux de fēmōe ei⁹ denec veniet qd̄ mittēdus est. t̄ in translatiōe chaldatacā qd̄ apud hebreos ē autētēca habet. Donec vēiat messias t̄ ip̄e erit expectatio getū: qd̄ indifferēt̄ iudeis t̄ gētib⁹ dedit sp̄ūsetis. t̄ p̄phetas Jobel. ii. Es- fundā de sp̄ū meo sup̄ oīm carnē. t̄ sup̄ oīm bo- minē iudei sive gētēlē. t̄ oīclūdit̄. **g** Iusticia aut̄ dei. i. faciēs deo acceptū est. **h** Per fidē ieu xp̄i sū. o. t̄ i. d̄ cre. in eū. t̄ d̄ sup̄ oīs: qd̄ tuū ad aplos t̄ alios p̄mo credetes. t̄ in oīs: qd̄ tuū ad alios qd̄ eandē fidē recepērūt t̄ recipiēt̄ p̄ p̄di- cationē ap̄loꝝ t̄ succeedētū doctor. **i** Non enī est distinc- tio. in iudeos t̄ gētēles. qd̄ ad iu- stificationē p̄ xp̄i fidē. t̄ loqt̄r Ap̄ls de fide for- mata charitate qd̄ iustificat̄. **j** H̄is enī. Hic qd̄ oīdī modus iustificationis bui⁹ p̄ causam formalē: efficiēt̄ t̄ finalē t̄ t̄pis qd̄gruentā. pre- mittit̄ th̄ bui⁹ iustificationis necessitas. cū dicit̄: Qd̄m enī peccauerūt. tam iudei qd̄ gētēles. **k** Et egēt̄ glā dei. i. grā sui p̄ quā apparet glori- olus. t̄ subdīs hui⁹ iustificationis modus cū d̄r: m. **l** Iustificati igif̄ grāt̄. i. sine meritis nostris. **m** Per gratiā ip̄i. formalit̄. **n** Et per re- qd̄t̄ in christo ieu. i. p̄ passionē eius efficiēt̄ me- ritioē tamē. **p** Quē ap̄soluit deo. qd̄ est cau- sa efficiēt̄ nr̄e iustificationis p̄ncipali. **q** Per fidem. nos deo cōiungentez. **r** In sanguine ip̄i⁹ ad ostensionē iusticie me t̄. t̄ finalit̄. per hoc enim declarauit se iustum qd̄ peccatum ade totam naturaz humānā inficiens non reliquit impunitum. **s** In sustentationē dei. sustenta- uit enim patres in limbo sine pena sensibili. **t** Ad ostensionē iusticie eius in hoc tempore. i. grāt̄: in quo ostenditur sua iusticia que facit di- gnū vita eterna. **u** Et sit ip̄e iustus. i. manifeste appareat iustus. **v** Et iustificans ei⁹ ex fide est ieu christi. i. quēcūq̄ credentez in chri- sto. **w** Abi est glō. Hic infert quoddā corelariū. sc̄do soluit obiecti onem in contrariū. ibi: Legem ergo. **x** declarat̄ est qd̄ iusticia dei equalē dabant̄ conuersis ad fidē christi de iudicio t̄ gentilitate. t̄ in h̄ cōcludit̄ Ap̄ls qd̄ iudei nō debebant gentiles despicer gloriādo inaniter de legē obseruationē qd̄ th̄ faciebant in primitua ecclia. fin̄ qd̄ d̄r. **y** cl. vi. **z** G- etuz est murmur grecoꝝ aduersus hebreos: eo qd̄ despicere in ministe- rio quotidiano vīdū eoz. ad hoc igif̄ reprimēdū dicit̄ Ap̄ls: Abi est er- go gloriatio tua; o iudee qui inaniter gloriariis de lege.

* Exclusa est

Glo.ordi. Ad Romanos La. III Nico.de lyra

Ga Exclusa est. Uel exclusum. i. manifestū est in q̄ debes gloriarī: iñ nō i legē factō p̄ s̄ fidē: vt de gloriatiō laudabili dīcat q̄ est i dño. Et cā exclusorē dicit: id est vt eminēt exp̄ illaz. **P̄.67.** Unū et exclusores dicunt qdā artifices argētarī. In q̄ signifi catō accipit̄ etiā illud i psal. vt excludant. i. emineat q̄ p̄ bāti sunt argēto. i. eloq̄ dñi. **b** Ju stificari ho. Nō qn̄ credēs post p̄ dilec tionē debet op̄ari: vt r̄ abraaz filiū imolare voluit. Sequunt̄ etiā op̄a iustificatiō nō p̄cedit iustificatiō dñi s̄ so lida fide sine op̄ib̄ p̄cedētib̄ hō sit iust̄ vt nō maḡ sint iusti: q̄ op̄a leḡ timore fecerāt cū fides p̄ dilectionē op̄at i corde etiā si foris non exit in ope. vñ t̄ nō in merit̄ p̄ioꝝ opeꝝ ad iusticiā fidei venīt̄ in q̄ iudei se p̄ferebat: bōs op̄a etiā ante fidē mania sur̄: ita vt videantur cē magne vires r̄ cursus celerrim⁹ p̄ter viā. bonū enī opus intēto facit intentionē fides dirigit. **c** Sine o perib̄. Precedētib̄ nō seq̄ntib̄: s̄line quibus ei inanis fides: vt Jacob⁹ ait: **Jaco.2.d** Fides sine operibus mortua est. r̄ i p̄e Coz.13.a Paul⁹: Si habuero oēm. i. ita vt. m. trāl. c. a. nō. b. n. s. e. **d** Absit. Lex nō destruit̄ cū impleta fm sp̄m: cessat fm l̄am. **e** Statuum⁹. Quia ostendim⁹ cōpletuz qd̄ lex dicit: vel statu mus. i. firmam⁹ cū sine fide infirma eset: q̄ hic ē grā fidei q̄ lex impleſ. Leḡis enī stat⁹ firmat q̄ mystica r̄ ceremonia sp̄ualis implent̄: r̄ qd̄ min⁹ in moralib⁹ stinebat in euāgeliō ad dī. r̄ qd̄ lex vētūrū p̄mittebat: fides euāgeliā iā aduenisse testat. Mysteria ergo r̄ p̄mittebat in euāgeliō impleta sunt fm spiritualez in telligentiam. littera aut̄ occidēs tollit.

Quid ergo

Nico.de lyra

a Exclusa est. Q̄tū ad ceremonialia q̄ tpe leḡ noue nō sunt obliuīda q̄ erant mere figuralia. aduenient̄ vero veritate tē pore xp̄i cessat figura. iudiciale ho exculsa sunt inq̄tū habe bant vim obligādi in lege: illa tñ p̄ht de novo institut̄ in lege noua. Q̄tū ad illa q̄ regim̄t̄ xp̄ianor̄ vident̄ accomoda. moralia vero manēt: q̄ sunt de lege nature q̄ est imutabil. r̄ sub dī modus dicte exclusiōis cū queris. **b** Per quā legē. fācra est dicta exclusio. **c** Factor̄. i. p̄ legē veterē q̄ in obser uantijs carnali⁹ existebat. q. d. nō. **d** Sed p̄ legē fidei. i. p̄ legē enī galicā q̄ sp̄ualis est. qd̄ affirmat dices: **e** An in dix̄ de tñ: q. d. nō. **f** Immo ē etiā de gentiū. finis enī correspōder p̄ncipio. r̄ iō sicut iudei r̄ gentiles p̄cesserūt a deo sicut ab uno p̄ncipio: ita reducunt̄ ad ip̄m sicut ad vñū finē: q̄ reductio sit p̄ mediatorē ielum christū. iō subditur: **g** Quonia qd̄ vñ̄ est de s. gentiliū r̄ iudeor̄. **h** Qui iustificat circumsc̄iōne. i. iudeos circumsc̄iōs. i. p̄ fidei. i. p̄ fidei. **i** Et preputiū. i. gentiles p̄ putum h̄bites. **j** Per fidem. sc̄z eiusdem mediatoris ielu christi. **k** Legē ergo destruīm⁹. Hic p̄sequēter respōdet. **l** P̄ls cuiqd̄ obiectiō: q̄ p̄bec verba r̄ silla imponebat sibi iudei q̄ destruet̄ legem moysi p̄ predicationē fidei christi: vt habeat Act. xxj. Hoc iḡ remouer dicens: Legem ergo s. moysi. **m** In Beltrūm⁹ p̄ fidem christi. i. p̄ predicationem fidei christi. **n** O Absit: sed legē statuum⁹. i. affirmam⁹. quan do enī aliqd̄ est via r̄ dispositio ad aliud ad qd̄ ordinat̄ sicut ad fine: si celst̄ fine habitō: nō p̄ter hoc dñi destruit̄: sed maḡ affirmat̄: q̄ virtualis manet in alio meliori: sicut est de motu ad formaz: q̄ cessat forma introducta. r̄ virtualiter manet in ipsa. Lex aut̄ vet̄ fuit quedā dispositio ad nouaz r̄ ordinata ad ip̄m sicut quoddā imperfectū ad rem p̄fectiore. vñ dicit̄ h̄iere. xxj. Ecce dies veniunt dicit dñs r̄ feriaz domui israel r̄ domui iuda fedus nouū non fm pactum qd̄ pep̄iḡ cū pri bus vestris r̄. r̄ subdī: At ero eis in deū: r̄ ip̄li erūt mibi in populū. Et ideo lex vetus nō destruit̄: sed magis statut̄ qd̄ tum ad id in q̄ cessat simpliciter: cuiusmoꝝ di sūt ceremonialia. alia vero nō sic cessant: vt dicit̄ est. **o** Ad maiore dictōr̄ r̄ di cendoꝝ intelligentiā queris hic: Utrum lex vetus suo tempo re iustificaret. Et arguis primo q̄ sic. nam Levit. viii. dicit̄: Custodite leges meas atq̄ iudicia: que faciēt̄ ho in eis vi et̄ uet̄: sed vita

uet: sed vita sp̄ualis homis est p̄ iusticiā. g. r̄. Item per circū cisionem tollebat culpa originalis sicut modo p̄ baptisatum: sed culpa nō auferitur nisi p̄ gratiā sicut nec tenebre nisi per lu men. ergo circūcis̄ cōferebat gratiā q̄ iustificat simpliciter. Item oēs moderni doctores tenent q̄ in circūcisione dabatur

grā. g. r̄. Cōtra Gal. i. Si data esset

lex q̄ posset iustificare: seq̄retur q̄ xp̄s

grat̄ morū eēt. i. sūt̄ ca: sed h̄ est in

cōueniēs: ḡ et illud ex q̄ seq̄t̄ sc̄z q̄

lex vet̄ iustificaret. Circa qd̄ p̄mitte

de sunt qd̄ distinctiōes. Prīa ē de iu

stificatiō: q̄ p̄t̄ accip̄t̄ duplicit̄. Uno

modo p̄p̄t̄: r̄ sic iustificatio est factio

iusticie. Alio mō maḡ large p̄ signifi

catione iusticie. sicut vrina dñi lana: eo

q̄ est sanitatis significatiō. Sc̄da di

stinctio est de iusticia q̄ p̄t̄ etiā accip̄t̄

duplicit̄. sc̄z vno mō p̄fecte h̄m quā

iustificat h̄ apud deū. alio mō impse

cer: r̄ sic iusticia ē virt̄ politica. Ter

tia distinctio ē de veteri lege q̄ distin

guitur h̄m p̄cepta moralia: iudicialia

r̄ ceremonialia. Si iḡ loqm̄ur de iu

sticia p̄fecta: sic solus de iustificat effi

cierter p̄ habitū grē quā solus infun

dit Dō. lxxvij. Gratia r̄ gloriā dabit

dñs. ip̄a vero grā iustificat formalit̄.

Si dō accip̄t̄ iustificatio large: sic to

ta lex vet̄ iustificabat: q̄ grām iustifi

cantē p̄ xp̄m dandā significabat. tot̄

enī statū illius leḡ fuit nonē figurati

nus. i. Coz. x. Dia enī in figura p̄tin

gebant illis. Si autē accip̄t̄ iusticia

impfecta: r̄ lex vet̄ q̄tū ad moralia r̄

etiā iudicialia: sic iustificabat effectu

ne in q̄tū p̄ opa leḡ q̄ iusta erāt acq̄rebat habit̄ iusticie: et

ille habit̄ acq̄sl̄ iustificabat formalit̄. iusticia tñ politica que

nō facit dignuz vita eterna: q̄ opa talis iusticie sunt simplicē

opa hūana: r̄ p̄ sequēs ad p̄secutionē vite eterne improp

ortionata q̄ excedit facultatē hois naturale. fm illud Isa. lxiij.

Q̄culis nō vīdit̄ r̄. p̄ter qd̄ oportet q̄ tal p̄portionio veniat a

deo p̄ habitū ad h̄ specialis infūlum. **l** Sc̄lēndū tñ q̄ moralia

alit iustificabat politice q̄tū iudicialia: q̄ moralia p̄cepta erāt

de opib̄ x̄tūtū generali: r̄ sic iustificabat iusticia p̄ oī x̄tūtē

acepta. iudicialia ho erāt de tractib̄ iustis ins̄ hoies: et sic

iustificabat iusticia min⁹ cōl. Si vero accip̄t̄ lex q̄tū ad ceri

monialia pure q̄ nō x̄tūtēt̄ aliqd̄ iustū fm se h̄m exleḡ de

terminatiō. sic lex nō iustificabat nisi executive: p̄ter h̄ de

ceremonialib̄ d̄r̄ a doctorib̄ q̄ nō iustificabat nisi in q̄tū fie

bāt ex obediēt̄ facientū. **m** Ad p̄m iḡ dīcēdū q̄ p̄ rāto di

cebant̄ p̄cepta leḡ custodientes viuere: q̄ p̄ h̄ enadebat penā

moris t̄p̄al r̄ corporalis: q̄ p̄ legē trāsgressorib̄ inferebat i casi

b̄ mult̄: vt ptz ex decursu illi⁹ leḡ. **n** Ad sc̄dm dīcēdū q̄ licet

in circumsc̄iō dare grā: h̄ tñ nō erāt ex circumsc̄iō: s̄z ex fide

xp̄i venturi quā habitū abraavēt̄: cuius fidei signū fuit circumsc̄iō: sicut dñi seq̄. ca. Et signū accepte circumsc̄iōis signaculū fidei

iusticie: quā fidei p̄testabat se recipie suscipiēs circumsc̄iōne pro

se. si erat adul̄t̄: r̄ p̄ alii si parvul̄. eadē enī fides fuit antiq̄x

r̄ modernor̄: sic dīcēt̄ e. s. licet mō maḡ sit explicita. r̄ mō di

cunt doctores grām fuisse datā in circumsc̄iō. **o** Alii aut̄ dāt mō

in baptismo q̄ h̄ efficiāt̄ a passiōe xp̄i tā cōpletā in effectu. p̄

pter qd̄ nō solū ē signū grē in eo date s̄z etiā cā efficiēs: instru

mentis tñ: q̄ sacra noue leḡ efficiūt̄ qd̄ figurant̄: r̄ sic ptz ad

questionē r̄ ad argumēta.

In ea. iij. vbi dicitur in postilla: At iustificeris.

Additio. j Hoc quod dīcēt̄: At iustificeris in fimo.

Et nūtis tuis: non vīdetur bene exponi de

christo nascituro p̄it̄ postillator̄ exponit. Hato enim q̄ dāvid

fuisset eternaliter dādenatus: posset ex eo dīcēdere xp̄s qui ex

multis dīcēdit p̄tōrib̄: vt ptz ex sua genealogia: vnde pre

dicta verba mēl̄ vīdēt̄ exponēda fm Glo. que in eodē loco

sic dīcēt̄: Preccamina ergo dāvid vt portat: r̄ sic impleat qd̄ p̄

misit de ventia ingemiscēt̄. d. Quācūq̄ hora p̄tōr̄ ingemē

rit: oīm iniquitatū eius nō recordabor. q. d. ideo me taundaz

At iustificeris in sermonib̄ tuis q̄ sunt de p̄missione venire in

gemiscēt̄. Et vincas. i. cōvincas eos q̄ dīcēt̄ q̄ nō parces mi

hi: eo q̄ grauit̄ peccauit̄. q̄ iudicaris ab eis. hec in Glo. Et

de hoc amplius in additione sup̄ istum P̄s. vide ibi.

b 2 oīk In eodem ea.

Additio

Ad Romanos

La. III

Additio

In eo.ca. vbi dicit postill. Sciendū q̄ psalmus. xij.

Additio.ii.

Psalmissū iste. s. dixit insipiens. de q̄ su-
prie exponit de iudeo xp̄i in psalma p̄tēto: sicut h̄lo. expo-
nit ibidē: q̄ qdē expositio maḡ. recordat līc: put declaratū fu-
it. s. in additōe sup illū p̄. vñ t̄ Apls fīm sensum trālē hie
intelligi allegare. t̄ ideo b̄ qd̄ dīc: Sicut scriptū est: ad illud
ptinet qd̄ dicerat p̄t̄. s. Quid igit̄ p̄cellim̄ eos. s. iudei gen-
tiles: n̄ equaq̄. Sicut scriptū ē in h̄lo. de iudeis de q̄bus mi-
nus videb̄: eo q̄ sub lege dei vivere videbānt. t̄ fīm h̄c sen-
sum h̄lo. continuat expositionē huius allegatiōis: vide ibi.

Additio.iii.

In eo.ca. vbi dīc in postilla: Si aut̄ accipit̄ iustitia imperfecta
Additio.iiii. Per b̄ qd̄ dīc: (os circuncisos
t̄ prepūtiū p̄ fidē fīm dīm Petri de tharantias intelligit̄ q̄
in iustificatiōe iudei fides n̄ solū est termin⁹ ad quē: sed etiā
termin⁹ a q̄. p̄cedit enī ex fide i fidē: vt dīcū t̄. s. i. ca. i. addi-
tione: sed i iustificatiōe gentil̄ fides ē t̄m termin⁹ ad quē: nō
a q̄. Et iō circuncisionē dicit iustificari ex fide: t̄ p̄putū p̄ fidē.

Additio.v.

In eo.ca. vbi dīc in postilla: et arguit primo q̄ sic: Levi-
tici. xvii. dicit: Custodite leges meas.
Additio.vii. Dīc in parte affirmatiōe huius iustitiōis
posset argui efficacius: vt b̄ ex illo
dicto apl. s. x. q. vbi sic: Nō auditores leḡ iusti sūt apud
dīm: sed factores leḡ iustificabūt. Ex q̄ p̄t̄ q̄ p̄cepta legis
iusta iustificabāt: t̄z b̄ argumētū solutū a sc̄to Abo. in prima
sc̄de. q. i. arti. vñ. in cor. q. t̄ in r̄sōne ad primum argu. Sic
Apls accepit ibi iustificationē p̄ executionē iusticie.

Vit. In eodem ca.

H̄lo. ordi.

Avid ḡ di. La. IIII
q̄ sup̄ boiem dicerat iusti-
fiāt p̄ fidē oīdit p̄ abra-
am in q̄ des fidūt: q̄ t̄ p̄ fidem
adēpt̄ ē iusticiā t̄ p̄missionē et
paternitatē. **T**ib̄ car. i.
ex opib̄ leḡ. **D**icem̄ q̄ fuit
iusti ex eis: n̄ q̄li ex carnali ob-
natiōe ē iusti: b̄z gliaz etnā q̄ ex
iusticia seḡt a se non a deo. **T**el
hec iustificatio ē in opione ho-
minūr n̄ apud dēū. t̄ si b̄ ē: t̄c
ex fide iustificat̄ ē. quod. p̄bat.
Quid enī q̄. attēdit: quid t̄c.
Credit. Credere sufficiēt
causa fuit et iusticie: t̄ est alijs: b̄
t̄ q̄ habib̄ t̄ps operādi: ei n̄ da-
bit̄ merces fīm grām t̄m: sed fīm
debitū opatiōis sues: ei q̄ non
b̄z t̄ps opandi si credit: sola fu-
des sufficit ad iusticiā: t̄ ita ad
salutē fīm gratiā p̄positā oīb̄:
vel fīm q̄ de legē ante posuit.
Dicit qui op. Quasi dicat:
Abraaz ē iusti ex fideis: et q̄ ope-
rat̄ illa carnalia vñ aliq̄ bonavt
grām mereat: si merces ē el: nō
est ex grā: sed ex meriti sui debi-
to. Illi xo q̄ nō facit hec carna-
lia vñ aliq̄ bona s̄ t̄m credit: si/
des sufficit ad iusticiā: t̄ ita attri-
buit alijs qd̄ dixit de abraaz. s.
q̄ si ē iusti ex opib̄ b̄z gliaz: s̄
n̄ apud dēū. t̄ oī ex fidei t̄c
fīm debitu. Aug⁹. Illo tibi blan-
diaris de meritis et tibi reddi-
mercedem fīm debitu opis audis: tanq̄ n̄ sit in opere
gratia retribuētis: sicut in fide est grā iustificantis. vix
enī suadeo vñ dīc opus ex debito remuneratiōe dei
depositere: cū etiā hoc ip̄m q̄ agere aliq̄ possim: vñ cogi-
tare: vñ plo q̄ ipsi dono t̄ largitiōe faciam⁹. **C**redē-
ti at t̄c. Nō ei. Credit enī illi q̄ credit̄ vñ eē q̄ ille loq̄tur:
qd̄ t̄ mali faciūt. Credere illū ē credere q̄ ille sit de: qd̄
t̄ diaboli faciūt. **B**z credē iē iē illū credēdo amare: cre-
dendo diligere: credēdo iē ire: t̄ ei mēbr̄ incorpari.
G Sc̄m. p. Q. sine opib̄ p̄cedētib̄ iustificat̄ impli⁹. t̄
hoc fīm p̄positū grā dei. i. fīm gratiā dei. p̄positā omni-
bus credentib̄ vel fīm q̄ deus longe ante posuit.

Vit. Remissio

In eo.ca. vbi dīc in postill. Alio mō maḡ large p̄ significatiōe

Additio.v.

large iusticia nō so-
cone iusticie t̄c.
Additio.v. Iu. accipit̄ p̄ significatiōe iusticie: s̄ etiā
p̄ dispositione ad iusticiā: sicut medicina dīr sana: eo q̄ ē dispo-
sitione ad sanitatiē: t̄ isto mō etiā lex vet̄ iustificabat inq̄tū dī-
sponerat ad gratiā iustificantē p̄ r̄p̄ accipiēdā. vñ h̄l. iii.
Lex pedagog⁹ n̄ fuit in xp̄o t̄c. Abo. vt. s. in eodē arti.

Additio.vi.

In eo.ca. vbi dīc in postilla: Si aut̄ accipit̄ iustitia imperfecta
Additio.vi. Per t̄c lex vet̄ q̄tū ad moralia.
Per opa leḡ q̄ iusta erāt nō acq̄rebat ha-
bitus iusticie nisi essent multoties iterata: vt in. iij. ch. cū aut̄
iteratio nō sit de rōne p̄cepti. Ideo nō videb̄ p̄cedēdū simplici-
tē: q̄ p̄cepta moralia iustificabāt effectine: etiā loq̄ndo de in-
sticā politica nisi cū bac additōe multoties iterata: b̄z p̄ce-
dit simpliciē q̄ iustificabāt fīm executionē iusticie: inq̄tū cōti-
nebāt illud qd̄ est fīm se iusti t̄c. **I**n eo.ca. vbi dīc in po-
stilla: Si x̄o accipiat̄ lex q̄tū ad ceremonialia pure q̄ nō cōti-
nebāt fīm se iusticā: nīl ex sola deīmātōe leḡ dīne. **E**t iō in
ex devotōe t̄ obedientiā iustificabāt mō p̄dicto. Abo.

Additio.vii.

Recepta ce. **N**ebāt aliqd̄ iusti. **R**ecepta ce. **N**ebāt aliqd̄ iusti.
Additio.vii. rimonialia t̄stinebāt iusticiā fīm se in
generalit̄: put. s. exhibebānt in cultū dei. in speciali x̄o nō p̄ti-
nebāt fīm se iusticā: nīl ex sola deīmātōe leḡ dīne. **E**t iō in
ex devotōe t̄ obedientiā iustificabāt mō p̄dicto. Abo.
Replīca. **E**xpositionē postill. circa id qd̄ allegat̄: Ut
iustificer̄ in ser. tuis t̄c. **S**z ipsi⁹ oppositio corrigit̄ circa Ps. 10.
Miserere mei dīm mag. t̄c. **I**n eo.ca. p̄s. **D**ixit insipiens. al-
legati postill. exponit de p̄ctōib̄ generalit̄. Burg. at̄ eu restrin-
git ad indeū p̄tēto: b̄z correctū est in allegato loco.

Chico. de lyra

Avid ḡ di. Osteo p̄ rōnē q̄ La. IIII
q̄ ex vet̄ nō sufficiebat ad salutē. b̄ p̄-
quēter idē oīdīf p̄ exempla abrae pa-
triarche. Circa qd̄ oīdītū p̄mo qd̄ p̄secut̄
sit p̄ fidez christi. Sc̄dō magnitudine sue fidei.
Ibi: Qui x̄ra spem. Prima adhuc in tres.
q̄ p̄mo oīdīf q̄ ex fide p̄secut̄ est gratiā in
stificante. Sc̄dō credentiā paternitatē. Ibi: Et
signū. tertio hereditatē. p̄missionē. Ibi: Non
enī p̄ legē. Primū aut̄ oīdītū duplicit̄. p̄a-
mo p̄ scripturam. Sc̄dō p̄ rationē. Ibi: Et au-
tem. Circa primū dicitur: Quid ergo dice-
mus inuenisse abraam patrē nostrū fīm car-
nem. fīm enim carnem Apls descēderat ab
abraam sicut t̄ ceteri iudei. fīm aut̄ animam
que est p̄ infusionē omnes imēdiate fuit a
deo. t̄ responderet ad questionē dicens:
b Si enim abraam ex operib̄ leḡ iustifi-
cat̄ est t̄c. q̄ talis iusticia est acq̄sita t̄ po-
liticas: t̄ sic reddit̄ habentē honorabile inter
homines: sed nō apud deum: qui non facit
eum eterna vita dignū: vt. s. dictū est. et ad
hoc probandum inducit scripturam dicens:

C Quid enim dicit scriptura. de abrae in-
stificatione. **D** Credidit abram deo t̄ re-
putatum est illi ad iusticiā. ex fide igit̄ iu-
stificatus est: t̄ non ex operib̄ legis. **B** au-
tem in scriptura habet H̄l. xv. **E** Et au-
tem qui operat̄. H̄l. oīdītū idē p̄ rōnē
t̄ dividit̄ in duas: q̄ p̄mo ponit̄ ro. Sc̄dō ra-
tiōis declaratio. Ibi: Sicut t̄ dauid. **D** oī
talis est. Illud qd̄ p̄cedit̄ alciū sicut mer-
ces operanti: nō tradit̄ p̄ viam gratie: sed p̄
viā debiti. iusticia vero de qua est sermo cō-
ceditur p̄ viam gratie. ergo nō p̄pter legis
opera. **P** aior̄ huius rationis ponit̄ cum

dicitur: Et aut̄em qui operat̄ merces non imputatur fīm gratiā. t̄
subdit̄ minor: **f** Et vero qui non operatur. legis opera.

g Credenti aut̄em in eum qui iustificant. que fides facit dignū vī-
ta eterna. **h** Sc̄dō p̄positū gratie dei. i. fīm ordinem grā dei
t̄ non fīm debiti ordinem: t̄ ex hoc subintelligit̄ clausio sequēs. s. q̄
dicta iusticia nō est ex operib̄ legis. **i** Sicut t̄ dauid dicit̄ beat-
itudine. H̄l. oīdītū h̄l. rōnē declaratio. **D** aitor̄ aut̄ maifesta ē.
t̄ non indiget declaratio: s̄ mō declaratio p̄ scripturā: t̄ p̄mo alle-
gar̄ scriptura. sc̄dō ad p̄positū applicat̄. Ibi: **H** istudo ḡ. Circa pri-
mū sciendū q̄ beatitudo dupl̄ accipiēt̄. **N**ō mō in re: t̄ sic habeat̄ in
patria. Alio mō in spe: put̄ habeat̄ l̄ via: t̄ sic accipit̄ hic cum dicit̄
Sicut t̄ dauid dicit̄ beatitudinē homīs. supple esse.

vit. Qui deus

a Remisse. Remittere: regere: nō iputare: eiusdē rōnis t
sensu sunt xba. **b** Iniquitates. Originale p̄ctū. s. fo-
mes p̄ctū: q̄ dīcupisētia v̄l. p̄cupisibilitas sive lex mem-
bri sive lāguor nature t alīs noīb̄. Et illa aīi baptisimū
culpa ē t pena. post baptisimū aut̄ pena t nō culpa q̄ paru-
lū habile p̄cupisere: s nō p̄cupisce
re facit. Adulētū vero etiā p̄cupisce
re. q̄ dīcē in baptismo remittitur et
trāst̄ fīm reat̄: s̄ remāt̄ fīm actū.
Originale aut̄ dī: q̄ ex vītioz or-
iginis n̄rē dīditio t trahit: q̄ ex vītio
sa lege p̄cipiendi ex p̄ctō p̄mi hōis
accidēt̄ p̄cepti sum̄. i. carnis p̄cu-
pisētia. Tres gradus fecit. Iñi
q̄tas vel iñptas: cū creator h̄ agno
scit. P̄ctā in op̄ib̄. q̄d nō imputat
leue. **c** In circūcīsione. i. tpe cir-
cūcīsionis reputata ē fides abrae ad
iñsticī. **d** Sed in prepū. i. tem-
poze prepūtū. **e** Et signū. Circū-
cīsio exterior dī signū interioris: ta-
le. s. signū q̄d sit signaculū h̄is sil-
tudine signate ret: vt sicut carne li-
bidinis: sic spoliaref oīb̄ sordibus
p̄me nativitat̄: t q̄d nōdūz dixerat
eū. signū subdit: iñsticī: q̄ ex fi-
de. Al signū. i. celās qddā myste-
riū q̄d celef ūmīl. i. fidelib̄. Fug-
amīl. i. fidelib̄ ad sūtūdīz signilli
s. q̄d sīc in octauo die circūcīsio hō:
sic in octaua post finē septē diez seclī
auferet oīs veruſtas culpe t pene.
f Circūcīsio abrae cōmēdata fuit
vt sub lege mādati existens eīl̄ obe-
dientia p̄baref. Instituta aut̄ fuit
primo p̄pter obedientiā. sed in si-
gnū magne fidei abrae. tertio vt
discerneref ille ips̄ a ceterī nati-
onib̄. quarto vt ostenderef castitas
mētis t corpis pudicitia seruādo:
t p̄pter hoc facta fuit in virili mē-
bro. quinto quia nō posset melius
significari p̄ xpm̄ tolli origiale pec-
catū. Siebat aut̄ in octaua die cum
lapideo cultro: q̄ in octaua etate q̄
erit resurgentia oīs ab electis p̄ pe-
trā xpm̄ abscidef corruptio carnis
t spūs. Que ligū sunt res illū sacri-
scz circumcisio a peccatū in p̄nt. Et
ab om̄i corruptiōe in futuro. Cōfē-
rebat aut̄ hoc suo tpe q̄d baptisimū
n̄rō. Item q̄d apud nos aqua ba-
ptismū: hoc egit apud veteres. p̄ par-
vulus sola fides p̄ maiorib̄ virtus
sacrificij: et p̄ his q̄d ex stirpe abrae
mysteriū circumcisioz. Nutata aut̄
est p̄ baptisimuz: q̄d sacrm̄ baptisimi
p̄fectus t magis cōmune t magis
gratia plenū. remittit enī p̄ctā: au-
get virtutes grām p̄ferēs cooperā-
dit: t est cōmune vtrīq̄s lexu q̄d nō
circūcīsio. **g** Per prepū. Id est
p̄ q̄d ei datū est tpe p̄pūtū. i. p̄ fi-
de. vel p̄ prepūtū. i. in prepūtū. i.
in tpe p̄pūtū. g. Nō enī p̄ legē
p̄mis. Promissioz alle sunt facte
xpo q̄d abrae. Abrae enī facte sunt
ita: vt q̄d enī ita imitarent̄ a xpo bū-
dicerent̄. Christo aut̄ nō sic: s̄ ita:
vt nō enī est exēplar t forma insti-
tutionis morū t operz: s̄ q̄d būdice-
ret būdictioz eterna imitatiib̄ euīz.
Non enim p̄ le. Abrae est heres
mundi fīm p̄positū exēplū: q̄d oīs filiū eī p̄ fidē. Christus
est oīs mūdi fīm p̄tātē p̄ quem fit būdictio filiū abrae cui
p̄ dedit gētes t cōminos terre. **h** Semini eī. i. credē-
tibus oīb̄ q̄d sunt semē abrae nō carne s̄ imitetur: t in xpo q̄d ex eo natus possider om̄ia.
heres esset mundi: sed p̄ iñsticīaz:

i Cui dī accepto fert iñsticī. i. acceptat enī ad vitā beatā sine
opib̄: q̄d opa būana ad h̄ sunt improportionata: vt p̄dictuū est.
t subdit auītas David ad h̄ Ps. xxvi. Beati q̄d remī. s̄ inīq-
tates tē. q̄d nō p̄t fieri p̄ opa būana: q̄d hō nō p̄t p̄ se resurge-
re a p̄ctō. ad h̄ enī q̄d tollat p̄ctū req̄r̄ illustratio diuī ḡ: sic
lux corporalis ad amotionē tenebre.

j Bētitudo ḡ hec. b scriptura allegata
ad p̄positū applicat p̄ modū q̄stioz
dī: Bētitudo ḡ hec. q̄ h̄ i spe. **k** In
circūcīsioz tñ manet. i. daēt ne tm̄ ludelz
circūcīsioz. **l** An etiā i p̄putio. i. gēti-
lib̄ incircūcīsioz. t rñdit ad hāc q̄stionēz
di. **m** Victim̄ enī q̄ repu. est s̄. abra.
ad iñsticī. sicut h̄ H̄. xv. vt. s̄. allega-
tū. **n** Quō ḡ reputata est: t rñdet:
ḡ. Nō in circūcī. t̄ i p̄pu. q̄ abraā nō
dū erat circūcīsioz q̄d h̄ dictū fuit de eo.
hoc aut̄ dictū fuit an nativitatē bīsmæ-
lis H̄. xv. Et abraam fuit circūcīsioz
bīsmæle t̄. xiiij. annoz existente: vt pa-
tet H̄. xvij. **o** Et signū accepit. hic
on̄ditur q̄ p̄ fidē obtinuit credētū pa-
ternitatē. Circa q̄d sciendū q̄d abraaz
habuit p̄cepta circūcīsionis q̄d fuit signū
t character sue fidei in se t in sequētib̄.
vñ sic diffinīt: Lircūcīsio est signū v̄l cha-
racter distinguēs israel a gentib̄. **p** Ex h̄
igī formā talis ratio: Qūcūng in ali-
quo duo p̄currūt: vñū vt signū tñ: ali-
ud vt res signata. p̄cipitalior est ibi res
signata q̄d signū q̄d signū nō est nisi pro-
pter rē signatā: vt p̄tē dī circulo penden-
te ante tabernā: q̄d nō est ibi nisi vt signi-
ficiet vñū venale. cū igī in paternitate
abrae respectu credētū circūcīsio fuit
ibi tñ: vt signū: fides aut̄ vt res signata.
ergo ob fidē obtinuit dictā paternitatē.
t hoc est q̄d dī: Et signū accepit. s̄. abra-
am. **q** Circūcīsionis. in carne.
r Signaculū iñsticī fidei. s̄. vt hec cir-
cūcīsio eset signaculū iñsticī fidei latē-
tis in mēte. **s** Que est in p̄putio. i. q̄
iñsticī eraf in abraam ante circūcīsio-
nem. **t** Ut sit pater omnū credētū
p̄ prepūtū. i. oīm genitiliū ad fidē christi
venientiū absq̄s circūcīsione. **u** Ut
reputef t illis ad iñsticīaz. sicut t abrae
reputata fuit fides ad iñsticī ante q̄d cir-
cūcīsideret. **v** Ut sit pater circūcīsioz.
scz spūalis q̄d est recisio vñū. **w** Nō
bis tñ q̄d sunt ex circūcīsione. carnali: cu-
iūsmodi sunt iudei. **x** Sed t̄ his q̄d se-
quunt̄ eī vestigia fidei tē. i. quā iñsticī-
am p̄ fidē habuit abraam an̄ circūcīsio-
nē. **y** Nō enī. Hic q̄d rñdit q̄ abra-
am p̄ fidē obtinuit hereditatis p̄missio-
nē t nō p̄ opa legis: vt pote p̄ circūcīsio-
nē vel hūismodi. t ad hoc inducit du-
plex ratio. scda ibi: **z** Ex enī. Ratio p̄ma-
talis est: **aa** si aliqd̄ p̄missum reddit̄ alii
cui nō habito respectu ad p̄missionē sed
ad opa sequētia. p̄missio illa frustrāt̄ et
evacuat̄: q̄d nō p̄pter illā s̄ p̄pter aliud
p̄missum reddit̄. p̄missio vero heredita-
tis facta fuit abrae ante circūcīsionez: vt
p̄tē H̄. xiiij. ergo si reddit̄ est eī p̄pter
circūcīsione vel opa sequētia: p̄missionē
dei fuit frustratoria: t fides abrae de di-
cta p̄missione fuit evaucata. hoc aut̄ in-
conveniens est dicere deo in q̄ non p̄t
esse falsitas nec deceptio. ḡ t illud. vnde
sequit̄. s̄. q̄d p̄missio hereditat̄ sit imple-
ta per legis opera. t hoc est quod dicit̄:
abrae scz facta ē. **bb** Aut semini eī tē.
nō enī solū facta est abrae t semi eī. p̄missio de terra iudee: s̄
etlā de toto mūdo. q̄d p̄tē impletū in xpo descendente de abraaz
fīm carnē q̄d dicit Matth. vlti. Data est mihi oīs ptās in celo t in
terra. **cc** Sed p̄ iñsticīam s̄. s̄. est p̄missio. ideo concludit̄:
dd Si enim

Elo. ordi. Ad Romanos Ca. III Nico. de Lyra

Ga Si enī q̄ ex rē. Abraam n̄ est heres mūdi p̄ legez: q̄ n̄ sunt filii eis p̄ legē: q̄ filii dicunt heredes. s. q̄ ipse h̄ possidētes. Nā si b̄ esset: inconvenientia inde sequent. Fides esset frusta q̄ stat iustū fuisse abraam: et p̄missio nō esset impleta: vt nulli sint heredes. Lex enī nullos facit heredes. Nā pot̄ irā operat̄ p̄uaricatio. nā ex ea est p̄uaricatio. nā sine ea nō ē.

Ideo q̄ si ex lege ista sequuntur: tūc ex fide sunt heredes: t̄ sic ē firma p̄missio. **T** Lex enī irā. Ut reos faceret delinquentes nō efficiēt causas: nō adiuvāte grā: vel vt reos faceret epalib̄ penis irā opaf̄: q̄ p̄uaricatio: qd̄ qualis sit ap̄erit dicens: Ubi enī. Non est p̄uaricatio. Non alt̄: non est iniqtas. Omnis enī legē p̄teriens iniquus: s̄ nō ecōtra. Qui enim legem nō accepert̄ iniqui dici possunt. p̄uaricatores aut̄ dici nō possunt.

D Non ei q̄ ex lege. Quia h̄ talis a gratia excedit: t̄ id causa fidei a lege recedendum est: vt firma sit p̄missio. Lex enī sine gratia p̄missionis nō solū nō auferet verūtias auget peccatum. **C** Qui viuificat m̄. Uel qui vocat alia littera: ea q̄ non sunt tanq̄ ea q̄ sunt predestinata t̄ disposita. Sic enī apud eum iam sunt que futura sunt in q̄ sola apparet grā. vñ de alibi: Qui fecit que futura sunt. Et ite: Qui elegit nos ante mundi intentionē. Eligunt qui nō sunt: nec errat qui eligit nec vano eligit. Eligit n̄i et habet electos: quos creaturam est eligēdos: quos habet apud se metipsum nō in natura sua sed in p̄sencia sua. Mondū erat q̄ bus promittēbat: sed qbus p̄missum est t̄ ipsi p̄missum sunt.

Et sic vocat ea que nō sunt tanq̄ sint. i. his qui nō sunt dispositi t̄ preparati ab eterno gratiam iustificationis t̄ glorificatiōnis apponēdaz in tpe. Tanq̄ sint: id est tanq̄ illi qui iam sunt apud deum p̄ predestinationē. vel vocat. i. cognoscit ea q̄ nō sunt actu tanq̄ t̄. **N** Qui p̄tra spēm. Incipit comedare fidē abrae: vt imitemur eū. Per quā t̄ iusticiā t̄ tali p̄missionē acceptit ḡ contra spē. **O**riō: dū inuenis ex iuēcula fm̄ naturā sperauit sōbolē: nec tñ habuit: modo p̄trariū illi sperauit: vt vetul̄ ex vetula et sterili generaret ex dei potētia.

Hic erit semē. Sc̄iendū qm̄ abraam dū prius trinū t̄ vñ cognouit: t̄ hoc fidei meritiōm p̄tōr̄ remissionē adeptus est. Post iusticiā vero vt multarū pater fieret gentiū a deo p̄missionē accepit. deinde facta fuit sibi rurſus p̄missio: q̄ ita fieret semē suū sicut stelle. **I** Nō est infir. Inflati rōne mūdi dū neglērūt. iō de impossibilitate fecit vt his credētes saluarent. **K** In p̄missione rē. Isaac contra naturam humānē generationis p̄missus in signum fuit dei filium contra humanam rationēm nasciturum ex homine: filiosq̄ hominū p̄ spiritū regeneratiōis ex p̄tōribus filios dei: ex mortalib⁹ immortales generandos.

S illi. **T**ēm. **S** l. sunt. **S** ē dicunt.

A fidei. **S**i enī qui ex lege heredes a ḡ h̄c inconvenientia sequunt. s. p̄. **S**. i. frustrata. b s̄ qua constar iustum fuisse abraam. c s̄ inexplicata vt nulli sint heredes.

Sunt: exinanita est fides: abolita a ḡ ad hec dāta ex lege reos faceret. **S**. q. lex nō facit alijs heredes nam portu. b s̄ penam.

b est p̄missio. **L**ex enī irām operat̄. e

S quia s̄ sublati enim de lege data est venia t̄ iustificatis nulla est p̄uaricatio.

C Ubi enim nō ē lex: nec p̄uarica/ a ḡ. l. dāra ē hereditas que ē donū misericordie. b s̄ nō merita operū legaliū. **S** adiutrice p̄ fidez. **T**edio ex fide: vt fm̄ grātiā

a ḡ tñ dei. **S** reis ex lege nō firma. b s̄ iudeo t̄ gentili imitaror.

firma sit p̄missio omni sc̄imini.

Fēm. a. s̄. i. qui de oīḡ legis p̄sum. b s̄ venie.

D Nō ei qui ex lege ēst solū: sed t̄ ei

a ḡ sequi fide abrae. b s̄ isteū p̄ exēplū. qui ex fide est abrae qui p̄ter ē

a ḡ credētū. b s̄ i. cōsentīt auctas. c s̄ genesi. omnium nōstrūm sicut scriptū

a ḡ auctorē fm̄ fide. b s̄ circūcisōz.

Est. **Q**uia p̄terē multaz gentiuz

m a s̄ abrae. b s̄ des. s̄ placēs do. c s̄ q̄ p̄ fide posui tē antē deum cui credidisti

n places. a s̄ cui terio credētū est q̄ ip̄ē. b s̄ ḡ fide t̄ gratiā. s̄ vel vocat. c s̄ in petis. s̄ iudeos.

e qui viuificat mortuōs: et vocat

p a s̄. i. genitēs q̄ nihil videbantur esse. b s̄ i. iudeos qui aliquid esse videbantur.

d ēa que nō sunt: tanq̄ ea que sunt.

a s̄ abrae. b s̄ de natura. c s̄ securē expēras.

f Qui contra spēm in spēm crēdi-

r a s̄ histōrialiter vel fm̄ fidem.

d dit: vt fieret pater multaz genti

a s̄ tam ample credidit. b s̄ in genesi.

b um: fm̄ quod dictū est ei: **T**hic

a s̄. i. innūerables erūt boni t̄ ex te nascēt q̄ p̄

stellās significāt: t̄ malis arena. b s̄ boni.

erit semen tuum sicut stelle celi t̄

s mali. **f** post.

i arena maris. **L**et non est infirma,

v et si causam haberet. s̄ suam senē/

cciutētē t̄ sare sterilitarem: sed

tus in fide: nec considerauit cor/

a s̄ ab opere generandi. b s̄ sciens q̄ p̄missio/

rris sui potētia oīm possibiliterē exēcereret.

p us suum emērtūm cūm iam

fere esset centum annoz: et emoz

y a s̄ quando angelus iterū p̄mi

sit fm̄ hoc tempus veniāt t̄ eric sare filius.

k tuam vuliam sare. **In** rēpromis-

s et si disseretur p̄missio/

f sionē etiā dei non hesitauit diffi-

l ex q̄ tradit.

a Si enī q̄ ex lege. i. ex opib̄ legis. **b** Heredes sunt. i. sequit̄ tur hereditate. **c** Exinanita est fides. qua abraam credit̄ deo p̄mittenti. **d** Abolta est p̄missio. s̄z dei: q̄ hereditas non est reddit̄ habit̄ respectu ad p̄missionē sed ad aliud: qd̄ est inconveniens. ḡ rē. **e** Lex enī. b ponit sc̄ia rō q̄ tal est. Promissio cū sit de bono nō innīt̄ rei q̄ est. p̄uocatiua ire: q̄ nō b̄ et firmitatē aliquā: cū frequēter p̄pter irā. p̄missio facta p̄i retractef. Lex aut̄ sup̄ p̄uocatiua ire diuise dupliciter. Uno modo q̄ boīs nitunt i. veritū: p̄pter qd̄ ex inhibitione leḡ crevit libido peccati. Alio modo q̄ lex dabit cognitionē peccati clariores q̄ ah̄: t̄ ex b̄ aggrauabat p̄tēm fm̄ dictū salvatoris Lu. xi. Seru⁹ qui cognouit volūtam dñi sui t̄ nō fecit: vapulabit multis plāgis. ḡ. p̄missio oīno nō innīt̄ legi cū eēt̄ ire dei. p̄uocatiua. t̄ b̄ est qd̄ dr̄. Lex enī irā operat̄. i. p̄uocat modis dicit. **f** Ubi enī nō est lex nec p̄uaricatio. t̄ b̄ est vez absolu-
te debis q̄ erat indifferētia ante legē: q̄ tra-
lla nō sunt mala nisi q̄ phibita: cuiusmo d̄ erat ceremonialia: saltez p̄ magna parte de
bis vero q̄ phibita sunt p̄ lege eo q̄ erat fm̄ se mala: nō est intelligēdū simplē verbū aplē sed fm̄ qd̄: q̄ non erat tā grauis p̄uaricatio ante legē sic post: p̄pter maiore cognitionē q̄ aggrouat p̄tēm: t̄ p̄pter phibitionē q̄ exīt̄ lat̄ libidinē in p̄trariū. istud tñ si p̄uēt ex le-
ge fm̄ se q̄ fuit letā t̄ bona: sed ex b̄nāna ma-
licia. **g** Ideo ex fide. habuit firmitatē di-
uina p̄missio. **h** Qūm semini. l. abrae. et q̄les sit semē studiūt: **i** Nō ei q̄ ex lege est solū. i. ip̄s iudeis. **j** Sed t̄ ei q̄ est ex fide abrae. i. ḡtib⁹ in xp̄m credētib⁹. **k** abrae imitāb⁹ q̄ est p̄ oīm nīm in xp̄m cre-
dētū. **l** Sicut scriptū est. Gen. xvii. **m** Qūla patrē multaz gentiū posui te. t̄ nō solū iudeos. **n** Ubi dei. p̄ iusticiā. vñ dī-
cūtū est abrae Gen. xvii. Ambula coram me t̄ esto p̄fect⁹. **o** Qui viuificat mortuōs. ḡ-
tiles iustificāt p̄ grām q̄ morūt erat p̄ idola-
triā. **p** At vocat ea q̄ nō sunt. i. ḡtiles q̄ nō erat auctiū reputatiōis corā iudeis. **q** Tāq̄ ea p̄ sunt. i. sicut iudeos q̄ dicebā-
tur apud deū reputatiō p̄ ceteri p̄lis ap̄ p̄ ac-
ceptionē dītē leḡ. **r** s̄. xlviij. Ilō fecit talē
oi natōt̄ tē. **s** Qui h̄ spē. Postq̄ oīdit
apls q̄ta abraaz p̄ fidei obtinuit. hic magni-
tudinē sūe fidei oīdit. t̄ dividit i. duas par-
tes: q̄ p̄io declarat. p̄positi. sedō infert cor-
relariū. ibi: Ideo. L̄tra p̄mū sc̄iētū q̄ pro-
missum fuit semen abrae de sara tā erat. xtra-
annoz. t̄ sara. xc. Gen. xvii. t̄ cum b̄ ip̄e erat
debilis: t̄n credidit p̄missiō dinīe t̄ nō be-
sitauit. id dr̄. Qui p̄tra spē. s̄ nature. **t** Qūn spē. dñi grē. credidit p̄ fieret p̄
multaz gentiū. fidei ei imitātū. **u** Sicut dī-
cūtū s̄ ei. Gen. xv. videlicet: Sic erit semē
tuū s̄tē celi tē. i. in multitudine maxis: s̄tē
p̄tē ip̄sū i. multitudine credētū. q̄ru altē cre-
dit̄ fide formata charitate: t̄ illi cōpanē stel-
lis. Alij xō fidei formi: t̄ illi cōpanē farema-
re. **v** At nō ēfir. i. s̄. cu tñ senēt̄ parue
spē: vt dī p̄bs. ii. rhetorice. **w** Nec p̄ cor-
su. iā emoz. i. inepti ad generadū p̄ fene-
cte. Sed p̄tra b̄ videt qd̄ dr̄ Gen. xxv. q̄ abra-
am postea accepit allā v̄zōrē noīe cethurā. q̄
peperit et plures filios. Ad quod dicendū
q̄ hec impotētia ad generadū intelligit de
sara que erat sterili t̄ nonagenaria: sed nō de iuēcula q̄ ad sc̄iptū
endū magis erat apta: q̄ ex bona dispositiōne virtutis passiu e facile
us fit sc̄iptio etiā a debili agente. **y** At emozuā vulnā sare. q̄
desierant in ea fieri mulieria: vt de Gen. xvii. **z** In rēpromis-
etia dei nō hesitauit diffidētia. p̄trariū videt q̄ abraam dixit Gen.
xvii. Mūrasne cētēnario nascēt puer. q. d. nō. Id qd̄ dicēdū q̄ il-
lud x̄bū nō fuit dubitatiōis s̄ admiratiōis de re tā insolita. sic Lu.
i. dixit maria: Qūo fieri istud q̄ virū nō cognoscō. pp̄ qd̄ abraaz fuit
pūt̄ sic q̄acharias p̄ ioh̄s: eo q̄ dubitauit dī p̄missiōe dī Lu. j.
x Sed p̄forat̄.

Gaui traditus tē. Mors xp̄i interitū vēteris vite sitget in resurrectiōē noua vita q̄ a iustificatiōē incipit et in immortalitate p̄ficit. **M**ors et resurrectio xp̄i in nobis efficiēdo sunt idem: qz liberavit nos a peccatis a iugo dī aboli: qz significādo s̄t diversa: qz mors sitget ut moriamur veteri vite, resurrectio vt in nouitate vite ambulem⁹: et sic tandem in nouitatem immortalitatis: sic xp̄s lā resurgem⁹. **V**d. **I**ustifica. **Q**uia ex fide ē iustificatio: igit̄ pacē cū deo habete: q̄ si hec dissensio ē t̄ deū. **E**x fide. **S**upl̄ dixit iustificati grat̄ p̄ grām: ne t̄pā fides supba sit: qz qd̄ habes qd̄ nō acceptisti. **C**pacem ad deū. **Q**uia ei recōciliati p̄ ministrum grē xp̄m. **D**per quē. **E**nnumerat bñficia que a christo bñtūr. **T**ribulatio pa. tē. q̄ tribulatio nō tollit patientiā: facit charitas: q̄ est dominū sp̄us. **S**pēs at̄ n̄ tē. **Q**uia enī deo q̄ nō fallit: nō in hōte mēdaci: cuius sp̄e pign̄ē sp̄us. legi⁹: fons: et tu sit tibi p̄ prius: et nemo alienus cōcet tibi. ip̄e ē spirit⁹ quē non possunt accipere mali. et charitalē: quā habere et mal⁹ esse nō potest aliquis. **S**ed nomen christi habere et baptism⁹: et corp⁹ domini sumere: et cetera sacramēta bñt et mal⁹ esse p̄t. **C**haritas ergo est propriū donū: sp̄itus et singularis fons. **B**ut charitas dei diffusa tē. **A**el deus late nos diligit: et hoc habemus in cordibus nostris: per spiritum q̄ facit nos intelligere charitatem dei erga nos. **A**ut̄ quid enim christus. **C**ū deus nos diligat: vel nos eū p̄ sp̄m. sp̄es ip̄lebit: qz n̄ illi ita sit frusta ē passus xp̄s. **A**ut̄ b̄ cur xp̄s pro impijs. i. p̄ dilectione impiorū vel p̄ vice eorū. p̄ impijs: nō q̄ olim fuissent: et nō tunc: sed cū essem⁹ iſfirmū in p̄fici. **S**ed in temp⁹

s confirmatus.

Dentia: sed confortat⁹ est fide a s̄ de constātia fidei. b̄ s̄ multo incūtu vir tuis dei.

Dans glōriam deo: plēnissime b̄ a s̄ hec gēres imitari debet credēre et q̄ eunq̄ tē. b̄ s̄ predixit: quia ip̄e facit: si alt⁹ faceret nō esset promittere sed predicere. **S**c̄ens quā quecunq̄ p̄omi sit deus: p̄tēns est et facere. a s̄ q̄ confortatus est in fide accepit p̄missus et iustus factus est.

Ideo et reputat⁹ est illi ad iūsticiam. **N**on est autē script⁹ a s̄ tē. s̄ ad laudem ipsius.

Tim̄ propter ipsum: quia reputat⁹ est illi ad iusticiā: sed et p̄pt̄ nō quibus reputabitur. **S**ez deum patrē. b̄ s̄ quasi q̄ hoc fecit nobis proderit.

Credentib⁹ in eūm: t̄ qui suscita uit iesum christū dominū nō a s̄. i. sepulcro d̄ p̄p̄ie est loc⁹ mortuorum. b̄ s̄ a deo patre iuda et pilato. s̄ in mortem. **S**trum a mortuis: qui trādit⁹ ē a s̄ collenda ure diaboli destruto. b̄ s̄ in q̄ noua vita signatur.

Ppter delicta nostra: et resurserit p̄pter iustificationē nostram. **T**a. **V**

Recordat⁹ id est certitudinē glie future q̄ bñane ratiōi vane videb̄: s̄ testimo. nō virtutē firmata patente. s̄ et miraculorū. **S**pēs at̄ n̄ tē. **Q**uia enī deo q̄ nō fallit: nō in hōte mēdaci: cuius sp̄e pign̄ē sp̄us. legi⁹: fons: et tu sit tibi p̄ prius: et nemo alienus cōcet tibi. ip̄e ē spirit⁹ quē non possunt accipere mali. et charitalē: quā habere et mal⁹ esse nō potest aliquis. **S**ed nomen christi habere et baptism⁹: et corp⁹ domini sumere: et cetera sacramēta bñt et mal⁹ esse p̄t. **C**haritas ergo est propriū donū: sp̄itus et singularis fons. **B**ut charitas dei diffusa tē. **A**el deus late nos diligit: et hoc habemus in cordibus nostris: per spiritum q̄ facit nos intelligere charitatem dei erga nos. **A**ut̄ quid enim christus. **C**ū deus nos diligat: vel nos eū p̄ sp̄m. sp̄es ip̄lebit: qz n̄ illi ita sit frusta ē passus xp̄s. **A**ut̄ b̄ cur xp̄s pro impijs. i. p̄ dilectione impiorū vel p̄ vice eorū. p̄ impijs: nō q̄ olim fuissent: et nō tunc: sed cū essem⁹ iſfirmū in p̄fici.

Sed confortatus est fide dans glōriā deo. i. attribuēns p̄misum dñiē bonitati nō suis meritis. **T**b̄ s̄ plēnissime sc̄ens tē. etiā p̄ rōnē naturalē p̄ quā cognouit op̄ia fore deo possibilia. **I**deo et reputat⁹. **H**ic excludit correlariū. s̄. q̄ fides abzæ nō solū valuit sibi sed etiā nobis q̄ sum⁹ imitatores fidei ipsi⁹. et hoc est qd̄ dicit: **I**deo et reputat⁹ est ei tē. et subdit⁹. **H**on est autē script⁹ tē. Ex quo p̄t̄ etiā facta singularia patrū ponunt in sacra ieruptura: vt quedā vniuersalitā nō p̄ p̄dicationē sed p̄ exemplaritatē. hoc enī dupliči modo d̄ vniuersale: sicut sol d̄ cā vniuersalis generabilitū. **E**t etera patrē. **T**a. **V** **I**ustificati igit̄ ex fide. Tuperius Apls abstulit a romanis iudeis credib⁹ discordie materia: ostendens q̄ nullā haberet adinūcē p̄excellētiam. hic p̄m̄ inducit eos ad vniūtatis cordiā: ostēdens q̄ vtriq̄ iustificati essent p̄ fidē et gratiā christi eis cōmunic. et diuidit in duas: qz primo oñl̄ virtutē fidei in credētū iustificatione. sc̄do ei⁹ p̄secutionē in veteri legi celiariōe. ca. vii. p̄ma in duas: qz p̄mo oñdit p̄positū. sc̄do remouet eroneū dictū. ca. se. p̄ma adhuc in tres. p̄mo oñdit vtrinet fidei in iustificatione credētū. sc̄do hui⁹ iustificatiōis motiū. ibi: Ut qd̄ enī tertio modū. ibi: **P**ropterea. prima adhuc in duas: qz p̄mo p̄positū oñdit et p̄secutionē boni. sc̄do ex tolerātia mali. ibi: **N**ō solū āt̄. Circa p̄mū p̄side randū q̄ iustificatio est mor⁹ ad iusticiā licet albedinē. mor⁹ ad albedinē. t̄ iste mor⁹ ad iustificationē p̄t̄ accipi dupliči. Uno modo p̄ modū simplicis generatiōis absq̄ recessu a termino impietatē: sicut adā fuit iustificat⁹ in statu innocētiae. Alio mō p̄ modū mutatiōis vel mor⁹ qui inclūdit recessu a termino culpesicut iustificat⁹ hōt̄ p̄apse nature. et b̄ modo accipit̄ hic iustificatio. verūt̄ q̄ mutatio denomiñat a termino ad q̄t̄ nō a termino a quo: sicut dealbatio ab albedine ad quā terminat̄: et nō a termino seu medio colore vñ incipit: sic iustificatio nō d̄ noīat̄ur a culpa vel impietate q̄ incipit: sed a grā ad quā terminatur: ita q̄ magis d̄ iustificatio q̄ peccati remissio: licet vtriq̄ includat. Iste vero accessus ad grā est p̄ deū sicut p̄ agens p̄ncipale. p̄ humanitatē vero xp̄i sic p̄ agens instrumētale p̄iunctū tñ. p̄ fidē vero seu sacrā fidei: sicut p̄ agens instrumētale separatiū. sicut edificatio dom⁹ est ab artifice p̄ncipali⁹: a manu ei⁹ sicut ab instrumēto p̄iuctoz̄ et a securi sicut ab instrumēto separato: et hec tangunt̄ hic iustificatiōe. cū sequit⁹: **J**ustificati igit̄ ex fidei: sicut ex instrumēto separato cōi iudeis et gentilib⁹. **F**acē habeat cordiā. q.d. vniūtatis fidei et sacrificiō dz esse cā corde fidelium. **S**ed deū. q̄ est cā p̄ncipali⁹ nře iustificationis. **H**per dñm nřm̄ tēlūm̄ xp̄m̄. q̄ bñm̄ bñanitatē est nře iustificatiōis instrumētū p̄iunctū. **I**per quē accessum habem⁹. i. ad deū tangq̄ p̄ mediatorē dei et hominū. **K**In grām̄ istā. q̄ iustificat̄ formalē. **L**In q̄ stām̄ in p̄nt̄. t̄ q̄ est arra glie. **M**At gloria mur in spe glie filiorū dei. **N**ctōr p̄ mō speciali dicunt filij dei: qz nō solū sunt filii dei. p̄pter silitudinē nature q̄ est in oībus hoīb⁹: et silitudinē grē q̄ est in solis instis. sed etiā p̄pter silitudinē glie que est assimilatio pfecta. i. **O**b. iii. **S**imus qz cū apparuerit filies et erimus. **P**on solū aut̄. dic Apls oñdit iustificatiōis effectū q̄tū ad tolerātiā mali penē: et qz nullus malū appetit nisi p̄pter bonuz̄ p̄iunctū: sicut p̄t̄ionē amarā. p̄pter sanitatē. i. **A**pls ostēdit bona p̄iuncta mali penē si patientē tolerent̄: quā tolerantia facit iustificatio q̄ est p̄ gratiā. i. dicit: **N**ō solū aut̄. s̄. gloriamur in adeptiōe boni. **O** Sed etiā ploria mur in tribulationib⁹ q̄ sunt mala penalia. et subdit⁹ causa: **P** Scientes q̄ tribulatio patientiā operat̄. i. facit: sicut arte citharicādi facit frequēs citharicatio. **Q** Patiētia aut̄. p̄bationē. i. purgationē peccatoꝝ: sicut enī macula peccati auſer p̄ cordis atritionē: sic reat̄ pena p̄ tribulatiōne patientiē toleratam. **R** Probatio vero sp̄em. i. certa expectationē beatitudis: qz remota culpa et pena p̄t̄ liber accessus ad gloriā. **S** Spes aut̄ non p̄fundit. i. tollit erubescētiā in q̄tū bō nō frustrat̄ eo q̄ expectabat. **T** Quia charitas. q̄ est arra glie. **V** Diffusa est in cordib⁹ nřis. sicut liq̄r p̄ciosus in vassil. **W**Der sp̄m̄sc̄m̄. q̄ charitatē infundit. q̄ dat⁹ est nobis nō solū i dono suo s̄ etiā in seipo inq̄tū p̄ charitatē bñ in nobis nonō mō. **Y** At qd̄ enī. **H**ic tāgit Apls nře iustificatiōis motiū: et p̄mo hoc motiū excludit a nob̄ dī. Et qd̄ enī xp̄s cū adhuc iſfirmū essem⁹. s̄. infirmitate p̄t̄. b. 4. **X** Sc̄dū temp⁹

G ad Secundum tps. i. p triduum tñ:ne desperes de ei⁹ potētia: cui⁹ apparet ī morte benuolentia: a q tales arras accepit⁹ q donauit imp̄is morte suā: q seruat iustis vita suā. Mortu⁹ est p te o hō mortal is vt viuas cū illo. Suscepit morte nrām vt donaret nobis vitā suaz: accepit ex te vñ morere. p te.

Induit se vt p te morere. Induet te vt cū illo viuas. Induit se carne mortali in virginita te nrā. Induet te yita phēni ī equalitate p̄ts. **I**b Cix. dicit p iusto. Fortitan p bono oñdit vñq difficile t rariu: s alterū difficultus t rarius.

C Pro iusto p bono. Justus p exercitio q t bon⁹. Sed est t bon⁹ q nō iustus. l. q nar⁹ est ī

B simplicitate: innocēs q nōdū laborauit vt amplificaret se bonis vt sunt paruuli ī baptismo mūdati: t licet iust⁹ melior: cā tñ innocētē miserabilior q̄ iusticie: qz nō est hñmō iusticia si ne severitate. **I**b Cū adhuc. Ecce dū oderat fm p̄tā: amabat fm q opus eius: q̄ t fecit ante mūdi ɔstitutionē. Vlcedū erat hñmō nos dñlexit ne desperem⁹. Et qles: ne lugibrem⁹. Sicut t alii modus possibil dō: q̄ oīa pōt: sed nullus nō mise- rie sanāt̄ientior. Quid enī nos tñ erigit: t a delpera- tione ī mortalitatē liberat q̄ tanti nos fecit vt hō p nobis morere. **F** Mūto igis. gra- nius ē p p̄tō mori t petī tol- lere q̄ iusta: etiā cooperan- tes saluare. **F** In sanguine. q̄ sic supaf iusticia diabol⁹ nō potētia. Iusticia q̄ imerituz. l. xp̄m diabolus occidit: vñ t ali os lure pdit. Nō potētia: quia diabolus amato potētia: defec- tor iusticie ē: in q̄ hoīes magis eū imitan⁹. Placuit igis deo: vt nō potētia hñ iusticia vices. hoīem erueret q̄ eū imitaret: postea vero ī resurrectō secu- ta ī potētia: q̄ reuertit mortuis nunq̄ postea moritur⁹.

Propter. vi. 4. c. queris pterea. hñ ex ip̄m esse iustici- in f. c. e. am tñta. Et q̄ possit esse p eū: placuit ve- quicunq⁹. **S**icut ex muliere posteritas: hñ ex viro nolari solet. Cet q̄ mulier de vi- ro ē t vñrūq̄ vna caro. sive q̄ ab eua sine ab adā di- ca: vñrūq̄ ad om̄nī hoīes p̄tēt: t p b Apls p̄tēm ori- ginale. p̄agatiōis itelligi voluit cui⁹ p̄nceps adā nō imitatiōis cui⁹ p̄nceps diabol⁹. vnd: Inuidia diaboli mors itra. i. or. ter. **I** In oēs. Quia etiā aī legē: cū hñ ita videre lege si docete: ip̄utabat qdē p̄tēm apud hoīes: hñ apud deū apd q̄ē putabat ip̄ne futu: cū nesciret indicatur⁹: hñ vbi lex data ē nouerūt deū cura- re hñmō t iudicare eas: hñ ip̄utabat: hñ regnū mors se- cure possidēt̄ hoīes diabolo. p̄ ip̄nitate credita vñg ad moyse. p̄ quē redijt co gnitio vñi⁹ dei. Regnū nō mors. (Et sic hñ legis etiā) hñ siles p̄uaratorū ade. qui

Neglecto

A Secundum tps. p no. mor. est. i. p tps triū diez q̄ fuerūt inē ei⁹ mor- tem t resurrectionēt̄ p synecdochē. q. d. Poris xp̄i nos iustificās ex nr̄is meritū nō p̄cessit. qd̄ p̄bat p̄tēr dices: **I**b Cix. enī p iusto q̄s morit. i. opus hoīs hñtūcūq̄ iusti vñx meref ut q̄s p̄ eo velit mori. t multo min⁹ p̄tēr hñ p̄tēmereri. lō zcludit q̄ p̄cessit ex charita- te de dicens: **C** Cōmedat aut. i. cōmēda- bilem oñdit. **D** Charitatē suā dē in nob. p̄ ip̄m iustificāt. **E** Qm̄ tē. p nobis mor- tuus est: ex sua libera charitate. **F** Multo igis magis iusti. in san. ipl. i. p passionez ei⁹ meritorie t p̄ grām formalē. **G** Salut eri- mus ab ira. i. inferni pena. **H** Per ipsum. q̄rāt̄ est p̄tēr iustificare q̄ ip̄m a pena li- berare: t q̄rāt̄ nō solū p mortē xp̄i sum⁹ libera- tia a pena hñ etiā p̄seq̄mūr gl̄as. lō subditur: **I** Si enī cū inimici essem⁹. p̄ p̄uarationē ade: **K** Recōiliati su. deo. l. p̄tēr p̄ mortē fi- lij ei⁹: ml̄to magis recōiliati dō p̄tē. **L** Sal- ui. eri. in vi. ipsius. i. in vita xp̄i ḡlosa. ad ta- lē enī vñta relurrexit: t q̄rāt̄ beate ē in no- bis q̄dā inchoatio p̄ grām xp̄i mediator⁹. lō subdit: **M** Nō solū aut. salut erim⁹ in fu- turo. n Sed t gl̄iamur i deo. etiā i p̄tē. **P**eb. 9. d o Per dñm tē. recōiliationē accepim⁹: t p̄ ip̄m certa spez b̄titudinis eterne t future. **R** m Apls hic facit argumētū a maior: q̄ si iustificati sum⁹ p̄ mortē xp̄i: multo magis sic iustificati salut erim⁹ p̄ p̄secutionē beatitudi- nis. Et hoc p̄tē intentio Apls q̄ mal⁹ est im- plū iustificare q̄ iustificatus glorificare. cni⁹ rō est: q̄rāt̄ nō p̄tē merci de digno suā iustificare: q̄rāt̄ nō operat nisi fm virtutē nature ē est improportionata respectu doni grē: sed iustificat p̄ gratiā mereri p̄tē de co- digno vñta beataz. fm illud Apls. q̄. ad Ti- mōth. iiiij. In reliq̄ repository ē mibi corona iu- sticie: quā reddet mibi dñs in illa die iūl⁹ iu- dex nō solū mibi sed t his q̄ diligēt adūctuz eūs tē. Illud autē meref aliquis de digno q̄rāt̄ ei fm vñta iusticie est reddendū. Ratio au- tē hñl⁹ est: q̄rāt̄ valor op̄is meritorij nō solū at- tendit fm q̄ p̄cedit ex libero arbitrio: q̄rāt̄ sic nō est meritorij vite beate. fm q̄ dicit Apls Bo. viij. Nō sunt ɔdigne passionēs hñl⁹ t̄pis ad futurā gloriā q̄ reuelabit̄ in nobis: hñ etiā attendit fm q̄ p̄cedit a sp̄ūstō habitate in hoīe iustificato p̄ grāz: t mouēt̄ ip̄m ad op̄ meritorij: q̄rāt̄ se hñ ad libēt̄ arbitriū sic lessoz ad equū: t fm h̄ opus meritorij in q̄z̄tuz est a sp̄ūstō q̄ est infiniti valoris meref de cōdi- gno bonū infinitū: q̄rāt̄ in beatitudine redi- tur obiectue. **P** Propterea. Hic ostēdit nostre iustificationis modū: t quoniam oppo- sita iuxta se posita magis elucescūt: t medici- na p̄ coparationē ad morbū est disponenda. ideo donū christi nō iustificās tractat Apls p̄ coparationē ad peccatū ade cuīs est me- dicina et opposita. t diuidit̄ in duas partes: quia primo comparat vñrūq̄ hñtūm ad disse- rentia. Leclido hñtūm ad p̄uentientā. lbi: Ig- tur sicut. Prima in duas: q̄rāt̄ primo describit peccatū ade generalitatē. Secundo doni chris- ti maioritatē. lbi: Sed nō sicut delictū. Pri- ma adhuc in duas: quia p̄mo facit quod di- cūtū est. secundo remonet obiectiōē in contrariū. lbi: Usq̄ ad le- gem. circa primū dicens: **C** Sicut p̄ vñū hominē. l. adam intra- uit peccatū in hunc mundū: quia peccatū eius imputat om̄ib⁹ ab eo descendantibus fm vim generatiōnū: quia sic sunt membra ei⁹. proper quod vocat peccatū originale. **T** Et p̄ peccatū mors. in penā hñl⁹ peccati: q̄z̄tuz enī corpus ade fuerit cōpositū ex p̄tarū: t sic naturaliter corruptibile: tamē p̄ donū originali iusticie sibi da- tum a deo in sua conditione poterat non mori: quia si ip̄m fmasset morte nō incurrit. Sed q̄rāt̄ ip̄so peccante subtracta est originali iu- sticia in penā sui peccati: t p̄ his incurrit necessitatē moriēndi: que licet p̄siderato corpe humano in se esset naturalis: ramen considera- to statu homis in sua prima conditione facta est sibi penalē. **S** At ita in omnes homines mors pertransit: quia qualis factus est per peccatum: tales descendunt ab eo per generationem.

* In quo

Glo.ordi. Ad Romanos La. V Nico.delyra

Gneglecto de creature seruierunt: sicut ille loco dei diabolo p̄sensit. Tales erāt fere oēs v̄sc̄ ad legē. Per pauci ut abraā vnl deo fuie rūr: t̄ eos nō regnauit mors: q̄ sub spe fuati sunt i adūtu xp̄i ll̄ berāti. Libros à alī h̄nt̄: dīc Amb̄. corruptos: q̄ dicit mortē cor poz etiā i cultorez vnl̄ dei regnasse v̄sc̄ ad moyse: s̄z cur n̄ v̄sc̄ ad fine. **I**n q̄ o. r̄c. Usq; ad legē ei. i. q̄ nec lex potuit aufer̄ p̄cm̄: s̄z auerit: s̄ue naturali s̄ue scripta: s̄z n̄ iputabat. I. i. ḡzabat: reguit t̄ v̄sc̄ ad moyse. i. legez: q̄ nec i p̄a potuit regnū mors auferre: q̄ regnat dū n̄ limit reatus ad vitā eternā ventire: sed ad gehennā trahit. hoc regnū sola grā xp̄i destruxit etiā i antiq̄ p̄ter q̄s in oēs regnauit: etiā i eos qui n̄o sua p̄pria voluntate peccauerunt sicut adam: sed originali tenebant ut pueri. **I**n q̄ oēs. Aug. At in materia nō solū eī exēplo: t̄ omnes ille vñ h̄o fuerit. Qel in q̄ p̄ecato. Ultia enī sunt p̄ctā ap̄ia. **b** Usq; ad le. vel moyse. Includit q̄ et tunc p̄cm̄ t̄ mors. i. dānatio. Et sic n̄ est v̄sc̄ exclusiū sicut in ceteris. Usq; ad legē. Quia tā tunc datū est hoīd̄ remedii quo possent liberari: sub q̄t si essent s̄iles p̄euaricationi ade: in eos mors regnaret: sed lex data est initio egressionis de egypto docens de uno deo: ne regnaret mors t̄ cepit in iudea pri- mū destrui regnū mors: nūc vbiq;.

c Sed regnauit. Nō imputabat: sed esse, etiū iudicabat: q̄ mors corporalis regnauit quotidie p̄ aliq̄ passiōes tandem dissoluēdo v̄sc̄ ad moyse cum min⁹ videref. Sed regnauit. Scinduz ploroloz codices latinos sic habere: Regnauit mors ab adaz v̄sc̄ ad moyse in eos q̄ peccauerunt in similitudinem p̄uaricationis ade: vt in similitudinem p̄euaricationis ade peccasse accipiat illos q̄ in illo peccauerunt: vt ei similes crearent. s. sicut ex homīc homīes: ita ex peccatorez pecatorez: ex mortuō moritū dānatoz dānāti. **D** Qui est forma. Idā est forma christi: q̄ sicut ille est pater omnium. s̄m car nem: sic christus s̄m fidem: et sicut ex latere illius formata est euā: sic ex illius latere pro fluixerunt sacramēta p̄ que saluatur ecclia. Ideoq; sicut ille cōcōre potuit filiis suis pe catum: t̄ mortē: sic iste suis iusticiā suā et vi tam: t̄ etiā iste plus boni suis cōfert: q̄ ille mali. t̄ ideo magis p̄t saluare q̄ ille p̄dere. hoc est: similes sunt christi t̄ adā: sed nō deli ctum. i. nō sic est efficax peccatū ade ad damnationē gratia christi ad salvationē. **E**st: nō parez sum cause eo: n̄c parez esse cens causarum. **D** est ibizet non sicut per vnum p̄cm̄. Causa christi est: grā abūdās: ex quo omnia bona homini: sine qua nihil habet boni. Causa ade est: peccatū illud cuius rei sunt omēs carnaliter geniti. cetera pec cata habent ex se multa: t̄ si ex illo originali sunt ad peccandū magis proni: t̄ bene hec causa christi omnibus suis prodest: q̄ si causa ade omnibz suis nocit: tunc t̄ hec potuit suis. t̄ hoc est: Si enim in vnu delicto multi mortui sunt. Effectus enī cause ade. i. peccati: quod inultus est nō omis dānatio: sed que p̄ illo vno debetur. sunt enī t̄ ex nostris additis alle dānatiōes. Effectus dono xp̄i christi est remotis omnibus peccatis originalibus et actualibz: omis iustificatio t̄ vita eterna. t̄ bene hoc suis p̄ vnu christuz: q̄ si illa per vnu adam suis: tunc t̄ hoc potuit. **A**dā s̄r futuri forma: q̄ si iam tunc decrevit de mysterio p̄ vnu xp̄m emendare: q̄ vnu adam p̄cm̄ erat. vñ d̄r in Apocal. Agnus occisus est ab origine mundi.

e Sed nō sicut. Forma in hoc q̄ vnu emēdat: vñ peccauit: sed cā ade: nō talis vel qual xp̄i: q̄ vnu est delictū ade quo multi. i. similiter p̄uarantes mortui sunt sed xp̄i grā in plures: q̄ t̄ in hos t̄ nō similiter p̄uarantes. **f** Si enī vnu. Ambro. Mors regnauit nō regnat: q̄ qui p̄ legem iudicio dei noto: timor eius ha buerunt: sublati sunt de mortis imperio. ante vno in similes ade p̄ualuit: t̄ si ibi regnauit mors multo magis grā regnare d̄z que in plures transit: t̄ que vitā p̄fert. **g** post dicit oēs s̄l̄ peccātes ac cipit. Tē omēs: credentes dicit. Nō enī generalis dānatio vel iustificatio in omnibus. Unde postea alt: multi. **g** In gratia. H̄iam dicit perfectionem virtutum que in homine christo.

g Per vnum

a In quo s̄. adaz peccante **b** Omēs peccata: q̄ futuri erant mēbra ipsi **c** Usq; ad legē. hic remouet q̄ndam obiectiōē i strariū: q̄ posset aliq̄ dicere q̄ p̄cm̄ nō fu it ante legē moysi: eo q̄ p̄cm̄ sic diffinit q̄ est trāsgressio legis diuile: nō potuit aut̄ esse et̄ trāsgressio aī dationē. **g**

z Sed b̄ nō valet: q̄ a p̄ncipio

fuit lex naturalis inferta menti

b hūanis: vt oīsum ē. s. ca. ij.

ppter q̄d el̄ trāsgressio fuit pec

catūtū. ppter multiplicationez

pctōz lex naturalis fuit obfusca

ta intantū q̄ trāsgressionez illi

legis no reputabat p̄ctā: erāt t̄

fin veritatē: q̄ erāt cōtra rōnis

dictamen. **t** b̄ est q̄d dr̄: Usq; ad

legem enī p̄ctā erat in mūdo. i.

toto tpe aī datione leḡ mōsa

ce: nec p̄ legez desinit esse. ppter

q̄d li v̄sc̄ nō facit exclusionē tē

poz futuri: s̄ soluz excludit ea

rentiā p̄ctā ante legē datā: licet n̄

reputare. **i**ō subdit: **D** Dec

catū aut̄ nō ipu. cū le. nō esset:

Id est nō reputabat. ppter obfu

sationē leḡ naturalis. iō vna cau

sa dandi leḡ mōsaī assignat

a sanctis fuisse. ppter leḡ natu

ralis obfuscationē. **Q** aut̄ pec

catū fuit aī datione leḡ osten

dit p̄ el̄ penā q̄ est mors: vt di

cruz est. **E** **g** regna. mors

ab adā v̄sc̄ ad moylen: t̄li v̄sc̄

q̄ nō excludit t̄ps futurū: s̄ tm̄

carentiā mōrti aī datio

leḡ: sicut dictū ē de p̄ctō. **f** Etia s̄

eos q̄ nō peccauerūt. **i** in paruu

los q̄ nō peccauerūt p̄ctō actua

li q̄t̄ sunt mōrtui. **g** In sili.

p̄uarari. ade. i. q̄ generat̄ s̄r si

miles ei. s. d̄estituti originali in

sticcia cū debito habent̄ eā.

h **g** u. s. adā. **i** Est forma

futuri. i. figura xp̄i q̄ futurū erat

tpe adā: nō aut̄ tpe apl̄. Scien

dūt̄ q̄ adā nō erat figura xp̄i

in hūtū p̄ctō sed in hūtū p̄nci

pium boim in esse nature: sicut

t̄ xp̄s est p̄ncipiū eo: in esse gra

tie: i. q̄ forma: fuit de terra di

uina virtute: sicut t̄ corp̄ chri

stī virtute sp̄usctī de x̄gine ma

ria. Itē q̄ de latere el̄ formata

est euā: sicut de latere xp̄i ecclia

ex qb̄ regeneramur in esse grē:

sicut er adam t̄ euā generat̄ est gen̄ humanū in esse na

ture. **h** Sed nō sicut delictū. Ne oīdit majoritatē do

ni christi: t̄ hoc in duobus. Primo q̄ peccatum ade fuit

peccatum homis puri: sed donum xp̄i est donum homis dei.

t̄ hoc ē q̄d dicit. Sed nō sicut delictū ita t̄ donū: rōne dī

cta. iō excludit vñrt̄. **i** Si enī vnu delicto. s. ade. t̄

accipit hic si. p̄ q̄. m. **l** Mortui sunt multi. om̄s enim

posteri. **m** Multo maḡ grā dei. r̄c. i. p̄ gratia singula

ris homis deitati vñti in plena filii. ex qua vñione ha

bet quandam et faciat meriti infiniti. **o** In plures

abundant. i. magis excedit in bono q̄ peccatū ade i ma

lo. Secundo oīdūt̄ majoritas in effectu: q̄ infectio na

ture propter peccatum ade ex vno eius peccato p̄cessit: et

vnum solum peccatum in posteris transmisit: s̄c̄ pecca

tūm originalē quo p̄t multiplicari i vna persona: sed

donum xp̄i iustificat a multis peccatis: s̄c̄ a peccato ori

ginali: t̄ actuali: quod quidem actualē multiplicatur va

rius modis in eodem homine. t̄ hoc est quod dicit:

p Non sicut per vnum peccatum scilicet ade iniusti

facti sunt alij. **q** Ita et donum. scilicet christi ini

stituti sunt multi: sed multo plenius. quod probatur

cum dicitur: **r** Nam iudicium quidem. i. sententia.

s Ex vno in condemnationem. aliorū. s. ex vno peccato

ade transgit in alios t̄ causans in singulū vnu peccatū.

t Gracia autem

Ga per vnu regnauit. Quia q̄s vires in illo habuit: in oēs posteriores exercuit: q̄p materia fuit: sicut et culpa ei⁹ sol⁹ fuit q̄ in oēs transiſſa est. **b** Multo magis. In vita regnabunt: q̄ eternalis q̄ in eis regnauit mors: q̄ trahiter & cū fine. **c** Per vni⁹ tu. in o. Mō q̄ oēs genti⁹ ab adaz: regenerant p xp̄m: sicut nullius carnal generatio ē nisi p adaz: sic spiritual null⁹ nisi p xp̄m. **d** Si q̄ essent p̄ter adaz generati: et si q̄ p̄ter xp̄p regenerati: nō diceret oēs & om̄s. Sicut aut̄ nullus hō p̄ter illā generationē: sic nullus iustus p̄ter istaz. eosdē post dicit m̄stros.

D**d** Sicut enī. Hēc in nat delictū vni⁹ & iusticiā vni⁹: vt sic ille merito peccati p̄didit: ita iste merito iusticie nos liberare videat.

e Ita & p v. ho. obe. Hois aut̄ nō dei v̄l verbi fidē. Ne putes anti-

q̄s iustos in solo xbo dei. i. sol⁹ xbi fide si-

ne fide incarnationis libe-

rat. f Lex autē. Q̄nderat xp̄m dimitte-

re oīa. Ita tā origina-

lia q̄ actualia. hic ad-

dit: q̄ & a pctō legis li-

berat. i. purificatione:

vt iudei xp̄o magis sint obnoxii. Lex aut̄ sub-

intravit. Ambro. Di-

cit hic Apls q̄d. pue-

nir data lege: nunq̄d fecerit lex. data cī erat in adiutorium nature

vicūs nature inserta

sūt iusticie semīa vt sic exinde magis p̄ficeret:

sed ipsi vñz seqns pl̄

peccavisti: diabolo iuer-

tētē legē bonā in malū

atra q̄d de oīa dimi-

sit. **f** Lex aut̄ subintravit. Ita in pctō das

lex ad domandā sup-

biā q̄s nō deest: q̄ in-

beat: s̄ deest q̄ ipseat:

q̄ in pctō nat̄ ipseat:

q̄ in bono operā. **g** P̄ducens cos.

h Ut abūdaret delictū. **i** Elbi aut̄ abū

uit per legem. **j** Omnia condonans.

k daut delictū: supabūdauit & grā.

l a eo tenore ne q̄s cōfissus grā: securi⁹ p̄cet sed

vigeat grā: & iusticia ducat ad virtū sic viguerat

p̄ctō ducēs morē. b ducēs. **m** q̄d & p̄ adā ē.

n Et sicut regnauit peccatum in

eternā. b remissio p̄ctō. **o** in electis.

morē: ita et gratia regnet per m-

g bono operā. **p** ducens cos.

q hoc.

iusticiam in vitam eternam p̄ ie-

sine q̄ nulla iusticia.

sum christum dominū nostrū.

o

gogū h̄ret: pfect⁹ signū & dur⁹ sentire flagel-
lū. **Q** Ut abūdaret de. Magnū dei p̄siliū fuit
vt p̄ legē abūdaret delictū vt i austere legē
sua intelligētes infirmitatē: infirmi ad medicū
refugēt: & auxiliū grē q̄rēt. **b** Abi aut̄ ab-
dūtē de xture grē & q̄nta efficit. **i** Supa-
bū. Quia & grā xp̄i etiā his p̄ficit: q̄s dlabo-
lus vincere nō potuit: q̄ peccatum ad t̄ps re-
gnauit: gratia in eternū. **k** Sicut regnauit.
Peccatum in mortē. **M**ō addit p vnu vel p adā:
q̄ nō de illo solū agit q̄d ei adā traxerūt homi-
nes: s̄ & de eo q̄d sua volūtate addidēt. **g**
cū dicit: Sicut regnet: addit: p̄ t̄sū christū
rē. quia per eum non m̄ originalis sed et vo-
luntariorum sit remissio peccatorum.

g Permanebim⁹

a Gratia aut̄. ieū christi ex multis delictis in iustificationē: habet effectus sicut dictū est: & q̄ grā xp̄i nō solū iustificat a mult⁹ delictis: sed etiā inducit ad gloriā. tō cōcludit ultra. **b** Si enī in vni⁹ delicto. s. ade. **C** Mōs regnauit. i. protestatē habuit sup posteros. **d** Multomagis abun. grē de-
& dona. & iu. accipietes. a ieū christo in baptismo. **e** In vita. s. beata.

f Regnabit p vnu. s. ieū christi p quē habem⁹ introtū ad celeste regnū. Dicis autē hec grā baptis-
malis: abundātia grē: q̄ tollit penā & culpā. Et do-
nationis: q̄ grat⁹ dāt. Et iusticie: q̄ facit dignū vita
eterna. **g** Igit̄. Nic Apls puenientiā oñdit pct̄
& doni christi. Et p̄mo q̄tū ad pct̄m ade. scđo q̄tū
ad pct̄m supadditū in lege. ibi: Lex aut̄. Primū aut̄
oñdit in duob⁹. Primū est: q̄ sicut p delictū ade alij
sunt p̄denāti: sicut p iusticiā xp̄i oēs sunt iustificati. & b
est q̄d d̄: Igit̄ rē. & p̄t̄ ex dict̄ l̄ra. Nec valet q̄ dict̄
si dicas q̄ nō sūt oēs iustificati p grā xp̄i: q̄ b nō p
uentit ex defectu grē s̄ ex defectu homī eā depellētiū.
Scđm ē: q̄ sicut p inobedientiā ade comedent̄. l̄gnū ve-
titū: posteri facti sunt iniusti: sicut p obediētiā xp̄i in li-
gno cruci⁹ passi oēs sūt iustificati q̄tū ad sufficiētiā.
& b est q̄d d̄: Sicut enī p inobedientiā vni⁹ rē. & p̄t̄
ex dict̄ l̄ra. **h** Lex aut̄. Hic oñdit puenientiā do-
ni dñi xp̄i: & pct̄m tpe legē supadditū. ad dationē ei le-
gis secuta est multiplicatio puaricatiōis: vt dictū est
s. nō t̄ ex pte legis s̄ hoīm malitia q̄ nitit in veritū:
& q̄ cognitioni pct̄i q̄ sit p legē aggrauat ip̄m: & t̄ sicut sub
lege abūdauit delictū: ita ex lege abūdāt grā inq̄tū
xp̄s sub lege nat̄ est. fm q̄ dicit Apls ad Hal. iiiij.
At vbi venit plenitudo t̄pis misit deus filii suū na-
tum ex muliere factum sub lege rē. etiā attulit nobis
plenitudinē gratie: vt hoc est q̄d dicit: Lex aut̄ sub-
intravit. post obfuscationē legis naturalis. **i** At
abūdaret delictū. li vt tenet hic p̄secutioē t̄m p mo-
dum predictū: & nō causatler. **k** Ubi aut̄ abūda-
uit delictū. sub lege. **l** Supabūdauit & grā. p̄ chri-
stum sub lege factuz. Ideo d̄: Job. iiiij. Quia salus ex
iudeis est. **m** At sicut regnauit pct̄m in mortē:
id est protestatē habuit deſciendi ad mortē eternam.
n Ita & gratia regnet p iusticiā. potēter nos indu-
cendo invitā eternā. **o** Per ieū christum deit̄ &
hoīm mediatorē. Ad maiorem intelligentiā dictioni
de originali pct̄o. hic alij breuiter sūt notāda. Pri-
mū est q̄d sit originales peccatū: & q̄ p̄iuatio cogno-
scitur p habitū. ideo primo videndū ē q̄d sit origina-
lis iusticia cui⁹ p̄iuatio ē originalis culpa. Est aut̄
originalis iusticia q̄daz humane nature rectitudo p
quā corpus erat ante subditū: & vires inferiores ra-
tioni q̄dā aīa subditā eset suo creatori. hec aut̄ re-
ctitudo nō erat ex p̄ncipijs nature humane: cū corp⁹
humānū sit naturaliter corruptibile: sed a deo data ē
prima hoīs cōditione. fm q̄ d̄: Eccl. viij. Doc̄ scđo q̄
a p̄ncipio fecit deus hoīm rectū. Et q̄d iusticia est q̄d
dam rectitudo: ppter hoc talis rectitudo nature hu-
mane bñi iusticia vocat & originalis: q̄d data ē huma-
ne nature in sua prima origine. & q̄d p originē in poste-
ros fuisse. q̄dā fuisse si ab adā fuisse fuisse: ipso vero
peccante luste fuit ab eo subtracta: & q̄d carētia pfecti-
onis q̄dā inesse: culpabilis ē in hoīe: cuiusmodi fuit di-
cta rectitudo seu originalis iusticia. tō el⁹ carētia cū de-
bito eā h̄ndi d̄: pct̄m originale: ita q̄ debituz h̄ndi ē
ibi formale. **o** Scđm ē quō pct̄m adē posteri p̄putat̄:
& satis facilis videat q̄d imputat̄ eis ad penas. filii enī
frēq̄nter & iuste puniunt̄ p̄ peccatis parentū: sed dis-

ficiens est videre qualiter imputat̄ eis ad culpam. de cui⁹ rōne est q̄ sit volū-
taria: aliter nō eset culpa: nō p̄t̄ autē dici voluntaria voluntate posteriū.
Propter quod sciendum q̄ adam non solum consideratur ut singularis per-
sona: sed etiā ut totius humane nature principium a quo alij descēdūt tanq̄
a mouente per vim generatiā & efficiēt eius membra. & ideo sicut homici-
dium manufac̄tū d̄: voluntariū a voluntate q̄ est in mente: sic suo mō carētia
originalis iusticie in posteris dicit̄ voluntaria a voluntate adē: & q̄ acceptū cā
nō solum p̄ se sed p̄ tota posteritate. ideo oēs posteri p̄ vim generatiā ab eo
descēdentes in eo fuerunt obligati ad debitu h̄ndi eam. **l** Ubi igit̄ carētia ori-
ginālis iusticie cū debito habēdi eā sit culpabilis: vt dictū est: & tō merito
posteri p̄putat̄ ad culpā. **l** Tertiū ē qualis orabiliſ: q̄d pct̄m solū est in aīa
q̄ nō est ex traduce: sed ē a deo p creationē q̄ nō peccat eam in fundendo: nec
etiā parētia generādo: nec p̄t̄ p̄t̄ pct̄m originale traducere: vt videat ma-
xime q̄s sunt bapticati: q̄ nullus dat alteri q̄d nō habet. ppter q̄d dicenduz
q̄ generatio competit hoīb⁹ fm esse quod babēt ab adā quod ē esse nature

* corrupte

corrupte: nō autē fīm ēē grē qd̄ h̄st p regenerationē baptisma/le. generans autē inq̄tū b̄mōi generat sibi sile. ideo adā gene rauit sibi siles in esse nature destitute originali iusticia cū de bito b̄ndi eā: t̄ eadē rōne oēs posteri generat sibi siles cū tali defectu: qz descendim⁹ ab adā fīm carnē nō fīm aliam q̄ est a deo immediate. ideo originalis culpa a carne puenit in aia sibi s̄iūcta: sicut liquo: bōn⁹ infic̄t ex corruptione vallis in q̄ po nik⁹: sic et p̄ctū originale puenit ex carne causaliter: sed tñ in aia est subiectu & formalis: sicut infirmitas est in cibo corru pto causaliter tm̄: qz nō est infirmitas inscripta: in corpore vero cibato formaliter est & subiectu. Et dictis ptz q̄ oblectio de parentib⁹ baptic̄tis nō valer: qz sicut dictū est nō gener. fīm esse grē & vt sunt mēbra christi: sed fīm esse nature corrupte in qua sunt mēbra ade. Quartū est q̄litter p̄ctū originale per gratiā baptismi tollit. Circa qd̄ sciendū q̄ nō est p̄ hoc intel ligendū q̄ rectitudi q̄ fuit in adā p̄ baptismū reddat: qz ba ptic̄ti rebellionē corporis ad aliam & sensualitatis ad rationē seip̄sis experimus: sed hoc q̄ p̄ gratiā christi tollit debitū ba bendi dicta rectitudinē: t̄ sicut carentia dicit rectitudinis non remanet vt est culpa: quā formaliter facit debitū babendi illam rectitudinē: vt dictum est. S. sed remanet tm̄ vt est pena & virtus exercende materia p̄tra passiōes sensualitatis fortiter pugnādo & infirmitates corporis patient tolerando: in quib⁹ adiuuat grā xp̄i in p̄nti ad augmētū meriti elector. In resur rectione vero finali reparab̄ natura: qz resurrectio illa erit ad vitā imortalē p̄ xp̄m: nō imortalitate q̄ fuit in statu inno centie qua hō poterat nō mori: sed imortalitate ḡle qua non poterit mori: sed cū christo viuit in eternū.

In ca. v. vbi d̄r in postil. Alix enī p̄ iusto quis moritur.

Additio. i. Et d̄r hic: Alix enī p̄ iusto q̄s morit⁹: ex ponit sic in Slo. Alix l. raro. Morit ali q̄s etiā p̄ iusto. l. p̄ dilectione iusti & boni nedū ipso. Iō raro dico: forsitan p̄t inuenire q̄s. l. aliq̄s q̄ audeat mori p̄ bono. q. d. s. difficile ē inuenire q̄ b̄ faciat. & sequit⁹: Cōmēdat aut̄ suā charitatē rē. q. d. p̄ iusto vel bono vix morit⁹ aliq̄s: s̄z xp̄s p̄ nobis p̄cōrib⁹ mortu⁹ est: vñ in b̄ de cōmēdat suā charita tem rē. In eo. ca. vbi d̄r in postilla: Sicut p̄ vñm hominē

Additio. ii. In l̄a. Sicut adā iurauit p̄ctū i mūdū. sic hr̄: propterea sic p̄ vñm hoīem in hūc mūdū p̄ctū iurauit. vbi aduertēdū q̄ li p̄terea p̄tinuat dicēda his q̄ dicta fuerūt in p̄ximo: qd̄ fīm Slo. sic intelligit: Propterea p̄ xp̄m iusticia & vita p̄cedit in oēs: t̄ p̄ el̄ grām in regeneratos: qz p̄ vñm hoīem in hūc mūdū p̄ctū iurauit rē. & exponat sic in postilla. S̄z circa b̄ aduertendū est p̄ hoc q̄s Ap̄ls p̄sup̄pōit. l. p̄ vñm hoīez. s. q̄ adā iurauit p̄ctū & mors in oēs: negat cōf̄ ab hebreis q̄ auētēs nouē leḡ renūt acci pere dīcēs q̄ b̄ nō posset hr̄ ex libris ab eis recepti: s̄z b̄ em a nifeste falsi⁹. p̄t̄ ei H̄en. l. q̄ d̄r adēnauit adā p̄pter p̄t̄ trāgressiōis ad mortē. d. b̄dē: Dulius es & i puluē rever teris: q̄ qd̄ pena q̄tū ad mortē corporalē māifeste trāsliuit i po steris: s̄z q̄ illud p̄ctū trāsliaset i posteris etiā q̄ ad culpā p̄t̄ b̄ri clare ex dīcē apud eos valde auētē. b̄st enī in b̄ndicti one sacri circūciōis q̄ ē cōis apud eos hec x̄ba merito b̄i⁹ sc̄iā sc̄iā. De⁹ vñ⁹ ps̄ nr̄a & p̄ector nr̄ p̄cepit erui carnē nr̄az ab inferi. p̄pter fedus suū q̄d̄ possuit i carne nr̄a: Ex q̄b⁹ q̄d̄ x̄bis q̄ apud eos tāte auētēs sunt sic apud nos ea q̄ ab vñiuē sali ecclia determīant: māifeste b̄r q̄ p̄ sacrm̄ circūciōis eru ebān̄ ab inferno: Et cū illud sacrm̄ dabat in. vii. die: vt Le uit. xiij. Puer aut̄ octo diez nullo mō p̄ p̄ctū actualē indige bat erui ab inferno cū nōdū vñz liberī arbitriū b̄ret. Nestat ḡ & debebat erui a p̄ctō stracto p̄ originē: s̄z q̄ b̄ trahab̄ ab adā b̄ in mul t̄ loc̄ in suo thalmūd speciali⁹ in qdā libro sup H̄en. q̄ d̄ Bereschith H̄aba l. q̄. ca. sup illud x̄bū: Iste sūt ge neratiōes celi & t̄re q̄n̄ creati sūt. Quidā doctor eoz noīe rab bi salmai sic dicit: H̄es generatiōes q̄ in sacra scriptura scri bunt diminutē sūt p̄ter duas q̄ plenariē scribūt. l. Iste sūt ge neratiōes celi & t̄re. H̄en. l. q̄. Iste sūt generatiōes phares: Ruth vlti. In q̄ nob̄ oñdī q̄ lic̄ p̄modio create fuerunt res. l. hoīes fīm plenitudinē suā atq̄ p̄fectionē: tñ qz peccauit adā p̄m̄ diminuta sūt & corrupta atq̄ cōfusā. Et vñter⁹ nō erunt reuertētia ad decētē dispositionē donec veniat fili⁹ phares. l. xp̄s fil⁹ dauid. de q̄ Ruth vlti. Iste sūt generatiōes phares. Hec ille. Id intelligēdū tñ dicta sua sciēdū est q̄ mltē sūt di ctiones in sacra scriptura q̄ in hebraica l̄a dupl̄ scribuntur. Uno mō plenē: t̄ ē q̄n̄ interponunt l̄e vocales sufficiētes ad syllabicādū dictionē: p̄t̄ sonat. Ulio mō diminutē: t̄ ē q̄n̄ nō interponunt tales l̄e vocales: s̄z syllabicādū dictio p̄ aliq̄s regulas & p̄ucta extra dictionē posita. Et qz Goldach q̄ in he breo signis

breo significat generatiōes scribīt plene tñm̄ in duob⁹ loc̄. s̄z H̄en. q̄. vbi. s. qd̄ dictū ē an p̄ctū: t̄ Ruth vlti. Ne sūt ge neratiōes phares qd̄ d̄r: d̄ genealogia dauid a q̄ xp̄s descēdit. cetera aut̄ toldach scribunt diminutē: vt cū d̄r: Nic ē liber ge neratiōes adā H̄en. v. Et he sūt generatiōes Noe H̄en. vi. Et he sūt generatiōes bīmael. H̄en. xxvij. Et he sūt generationes Isaac. Ibidē. Et he sūt generatiōes Jacob. H̄en. xxxvij. Et sic de ceteris. Id dīcē p̄dīcō doctor p̄cludit qd̄ dictū est. Si for te q̄s dicat ex tali variatiōe in mō scribēdi nō clare seq̄t̄ inten tū p̄dictū. Dicēdū q̄ mysteria iū iustitia lege tradebant sub ve lam figuraz & signoz ex qb̄ tacite prudētiores aliqd intel ligeres dītāt: qd̄ in mult̄ loc̄ sacre scripture st̄ingit. Vñ et Ap̄ls dīc. j. in xl. ca. q̄ tp̄ib⁹ eternis. i. antiq̄s mysteriū. l. xp̄i q̄t̄ tacitū. l. tacite nō exp̄s traditū. T̄alet etiā p̄dicta auctoritas & siles ad q̄futādū hebreos p̄ctū originale ip̄udenter negātes: vt dictū ē. habet et p̄ p̄fessionē doctor̄ s̄loz q̄ gen būanū erat diminutē seu corruptū p̄ p̄ctū ade: donec veniret fil̄ phares. l. xp̄s ab eo descēdēs: qd̄ satis p̄sonat s̄lo apl̄ di cens: H̄ic in adā rē. sūt etiā multa dicta seu auētēs doctorū hebreoz de p̄ctō originali: t̄ de el̄ effectu veritatē nr̄am atte stātes q̄ largi⁹ tradūkt a nigro Baymūdo in suo pugione. iij. pte dī. iij. in. iij. ca. vi. & seq̄ntib⁹ vñz ad finē q̄ cā bīcurat̄ omittunt. In eo. ca. vbi d̄r in postil. Et qz p̄uatio cognoscit p̄ ba bitū. t̄ p̄m̄ vidēdū est qd̄ sit originali iustitia: cui⁹ p̄uatio est

Additio. iii. P̄ctū origi nalis culpa. nō sūt pura p̄uatio: s̄z qd̄a habit̄ corrupt̄. nā sic egritudi corporalis h̄z aliqd de p̄uationē inq̄tū tollit armonia in q̄ p̄sistebat rō sanitar. h̄z etiā aliqd positivē. l. ip̄os h̄ucros inordinatē dispositos: sic p̄ctū originale h̄z p̄uationē origi nalis iusticie: t̄ cū b̄ inordinatā dispositionē partii antē: t̄ sic nō est pura p̄uatio b̄ qd̄a habit̄ corrupt̄: vt dictū est: vñ pec catū originalē d̄r a doctorib⁹ fomes p̄cti & p̄ctū occupicētia: qd̄ sonat aliqd positivū: vt in. iij. xl. xrx. & de b̄ vide ampli⁹ iū p̄ma sc̄de. q. lxxii. arti. j. in cor. q. In eo. ca. vbi d̄r in postilla. Iō eius carentia cū dēbito habēdi cā d̄r peccatū origi niale.

Additio. iv. Oēs descendentes ab adā p̄ vim generatiā in eo fuerūt obligati ad debitū habēdi iusticiā originalē: p̄t̄ d̄r in postilla: non videb̄ rōnabilit̄ dictū. tum qz nō apparet rō q̄ posteri fuissent obligati ad debitū b̄ndi iusticiā originalē nisi ex lege naturali vñ ex alt̄ q̄ p̄cepto dīno: s̄z nō ex lege naturali cū iusticiā originalē erat ex p̄ncipijs hūane nature: cui⁹ corp⁹ est naturalē corruptib̄les: vt ip̄e postillator dīcit modicū. S. Nec tale debitū est ex aliqd p̄cepto dīno. Nullū enī p̄ceptū legit̄ fuisse datū ip̄i ade an̄ pec catū nū illud de s̄i comedēdo lignū veritū. qd̄ qd̄ p̄ceptū nō obligat adā ad debitū b̄ndi iusticiā originalē: licet ex trans gressionē p̄dicti p̄cepti cā ſir amlissat: tñ qz tale debitū non habet rōnē culpe: p̄t̄ postillator int̄edit: ex b̄ enī q̄ b̄ ē obli gar. ad seruādū p̄cepta dīna nō peccat: s̄z poti⁹ ex b̄ q̄ nō ser uat illa: vñ manifestū est q̄ nō est formale in p̄ctō originali de bitū b̄ndi iusticiā originalē: p̄t̄ postillator. S. dīxit: s̄z ip̄a in ordinata dispositio partii ale cū fomes p̄cti vñ languor nature vel occupicētia d̄r: p̄t̄ formale ī p̄ctō originali: sic in egri tudine corporali inordinata dispositio humor ē formalē egri tudinis: vt dictū est. In eo. ca. vbi dīcēt̄ in postilla: Qualis ter peccatū origi niale p̄ grām baptismi tollit.

Additio. v. Decēdū originalē tollit p̄ baptismū. quo ad reatu inq̄tū aia recipat grām q̄tū ad mentē: t̄ sic excludit ab ea ille habit̄ corrupt̄: q̄ est p̄ p̄t̄ culpabilis: remanet tñ peccatū origi niale acutū q̄tū ad ordi nationē inferno & partii aic̄: p̄t̄ p̄tinet ad rōnē pene tm̄.

Replica. In ca. v. vbi postil. dīcēt̄: p̄ctū origi niale esse p̄uationē: qz carētā iusticie cū debito b̄ndi cā Burg. aut̄ dīcēt̄ ip̄m̄ nō esse p̄uationē: sed qd̄a cor ruptū habitū cā quibusdā d̄r fomes & occupicētia que sonat postillū. Contra quē modū dicendi potest sic argui: Om̄e postillū est effectiū a deo. si ligitur peccatum origi niale est tale positivū: igit̄ est effectiū a deo. conclusio est falsa: ī git̄ ali qua premissarū nō maior: quia ab oib⁹ p̄cessa: igit̄ minor. falso tas p̄clusiones p̄ba: Nā si d̄r effectiū p̄ducit aliqd positivū ad p̄ctū originale p̄t̄nens: aut̄ p̄ducit illud p̄currētē cā sc̄da aut̄ nō. sc̄da nō p̄t̄ dici: qz in causato a solo deo nulla est obliq̄tas saltē vitiosa. in peccato aut̄ originali est morb⁹: cor ruptio & obliq̄tas. igit̄ a solo deo p̄duci effectiū nō potest. Nec p̄m̄ p̄t̄ dari: qz in b̄mōi p̄ductiōe nō p̄currīt p̄m̄ pa ren̄s: qz co nō existēt̄ nihilomin⁹ p̄currīt p̄ctū originale: nec p̄m̄ parent̄s eadē rōne. si aut̄ p̄currere d̄r p̄b̄ens: tñc̄ poti⁹ t̄c̄ est dicendū

Addition

~~Ad Romanos La. VI~~

Additio

est descendū actuale & originale. Confirmat: qz nihil indispe-
rens ad statu culper grē uno vtrios statui cōpossibile pōt esse
pēm originale: sed fomes: q̄litas morbida: corrupt⁹ habit⁹
q̄litercūs noīe ex quo surgit rebellio virium aie: est vtrios
statui pdicto cōpossibilis. igit talis habit⁹ a Burgē. fictus
nō est pēm originale. maior nota: qz pēm originale nō stat
cū grā: imo substitut filios ire. mīor p̄tz: qz Paulus apls ext
in grā. j. ca. vii. t ad Hal. v. de hmōl q̄litatib⁹ sibi adhe
rentib⁹ t eni collaphicantib⁹ facit q̄relas t petit ahsolut ei q̄
dr: Sufficit tibi grā mea r̄c. Et ipē Burg. in additiōe ultima
hmōl ca. dicit illā de cōordinatione t fomēe ptinere ad rōne pe
ne nō culpe: qz culpa tollit p grām fomite remanete. Ist ligē
pēm origiale pura p̄iuato p Ansel. t alios sic descripta. Pēm
originale est qdā carētla iusticie originalis cū debito habēd
eā: sic q̄ debitu hñdi est formale in descripsione illa. Sed ḥbec
arguit Burg. in seq̄nti corruptiorio sic: Aut illud debitu hñ
bendi surgit ex lege naturali aut er aliq̄ precepto diuino vbi
dico ex lege naturali. Cōtra qd̄ obicit Burg. d. qz iusticie ori
ginalis nō erat ex p̄incipiis hñana nature cui⁹ corp⁹ est natu
ralis corruptibile: lgiſ debitu hñdi eā nō est ex lege naturali.
p̄tz aut̄ pax etiā docto q̄ illa q̄ntia nō valet. surgit eni illud
debitu hñdi ex recta rōne vnde ortuſ habet leg. nature. recta
eni rō erigit vt vniuquodq̄ tendat ad sui necessarij boni p̄ser
natione.

glo.ordi
1918 picc. 15a

A dīcāt q̄d dice / **C**a. VI
q̄d. **H**ermanebinus
s. s. d. **D**oc p̄uersi accipiūt ex
llo: **A**lbi abūdauit d.s. l. g. b
dicere est esse ingratos gre. Et
qz grāvigeat: vbi delictū abun-
dauit nō est p̄manēdū in pec-
ato: vt quidā estimāt p̄ ma-
lori grā. Nō enī peccātis me-
rito sed subuenientis aurilio
supabundauit grā vbi abun-
dauit delictū. Nō ergo p̄ma-
nendū in petō: sed poti⁹ debe-
mus ⁊ possumus esse peccato
qsi morūt ⁊ sepulti per ipsam
gratiā ⁊ resurgere in sticciā:
⁊ post in vitam eternam.
b **M**ortui peccati. liberati a
peccato p̄ baptismū: vt iā nō
dicitur i nobis p̄ gratiā: Mo-
ri enī petō est liberati a pecca-
to. **c** **N**uō adhuc tē. An
enī prestiterit grā vt morete
mūr petō: quia aliud facimus
si viuimus in eo: nūl vt grē si-
mus ingratī. **d** **I**n igno-
ratis. mortui petō qd firū ba-
ptismo si debem⁹ ei ite⁹ viue-
re vt iterū mori sit ei necesse:
qz in morte xp̄i. i. in solitudine
mortis xp̄i: vt sicut semel mor-
tuus ē carne ⁊ semp viuit:ita
nos semel mortui malo p̄ ba-
ptismū semp viuam⁹ bono:
vel in morte dicit: qz mors est
causa hui⁹ purificatiōis.
e **C**onsepulti. Quicqd ge-
stum est in cruce xp̄i: in sepul-
tura: in resurrectione: in ascen-
ram: ita gestū est: vt his rebus
etīa gestis ofiguret vita christi
christi q̄ viixerat vetus bō fm p̄
huiusmodi: nō fm culpam: ho-
uit ⁊ depositū vt dolorez crucis
membra distenta ⁊ fixa ne pro-
a quibus etiam sepultus quie-
aspectibus exigens a nobis: v-
cum dolorez gemitu penitētē ⁊
continentia ⁊ iusticiā cōfiga sin-
deamus a qbus ita p̄fecte quie-
sco nec memoria habeat: ⁊ nō so-
in sacro passionis: sed etiā si vo-
f **S**urrexit. Mors ⁊ resurrectio

Quid ḡ dicem⁹? ¶ a. VI
Permanebit⁹ in p̄ctō: vt
a s̄ vere enim nō est p̄manēdū. s. l.
hoc si habem⁹. s̄ vel si. b s̄ quis.
c s̄ ve tā p̄cm̄ nō dñctur nobis p̄ gratiam dei.
b ḡra abūdet⁹. Absit. t̄ Qui enī mōr
a s̄ qua ratione. b s̄ post tantū beneficij.
c tui sum⁹ peccato: quomō adhuc
a s̄ redempt⁹ vire hosti. b s̄ an moriū. S̄ se ar
guit illos de ignorātia. q.n̄ debetis ignorare.
d vilemus in illo: t̄ An ignoratis
a s̄ cuiuscūq; cōdīnōis. b s̄ purificati a vitijs.
fratres quia quicunq; baptiçati
a s̄ in institutiōne eius q. est in noīe trinitatis: yl
operatione christi qui baptiçat vere.
sumus in christo iesu: in morte
a s̄ ei baptismo sum⁹ siles morti xp̄i: q. s̄ fide
e ipsius baptiçati sumus: Cōse/
a s̄ ad silitudinē eius. b s̄ duci.
pulti enim sumus cū illō per bā/
a s̄ p̄ctōrum absolutionem. b s̄ ad hoc sumus cō
mortui ⁊ conseptuti.
pt̄sum⁹ in mōrtem: ut quomō
a s̄ longe remogus. b s̄ verbum vel gratiā dei.
f christus surrexit a mōrtuis p̄ glo
a s̄ tā firmiter a vitijs resurgētes ad bona ope.
b s̄ posset. c s̄ ḡ iusticiā fidei ⁊ sp̄em glorie.
riam patris: titā et nōs in noui/
a s̄ de bono ad mel⁹. b s̄ q. ambulem⁹ in nouica
tate vīte ambulemus. Si enī
re vite qđ possim⁹. a s̄ a silitudinē arbors. b s̄ si
a veteri rītu remori firmiter herem⁹ deo ip̄o fac/
enre: similes sumus morti christi.
cōplāntati facti sumus silitudini

¶ dicitur quod adhuc vivit in illo: opa petri exerceret. q.
d. non decet. sicut ostendit nos mortuos esse petrum. d. In ignoratis.
q. d. non debet ignorare. ¶ e. Quia quicunque baptizati sumus in christo
iesu. in fide Christi. f. In morte ipsius baptizati sumus. i. p. virtute mortis
Christi a qua baptismi habemus efficaciam. g. Confessi enim sumus tecum.
assimilati christo sepulcro: quod sicut et sepulcrum fuit in terra: sic baptizatus
mergitur in aqua. h. In morte. i. in similitudine mortis respectu vite
peccatoris. Secunda ratio est: quod mortis Christi est nouae vite inchoatio in qua assi-
milamur Christo resurgentem. et ideo sic Christus resurrexit ad vitam immortalē:
ita hic vita gratie non debet amplius in nobis interrupi per culpā.
et hoc est quod dicitur: i. Ut quod Christus surrexit a morte. p. glo. patris:
id est p. potentiam gloriosam. k. Ita et nos in no. vi. ambulemus.
sine interruptione mortis culpe. l. Si enim complantati sumus tecum.
q. d. per mortem Christi sumus euallis de peccato tanquam de terra mala:
et plantati in terra gratie bone cum Christo.

* Scientes

Gaetetus homo. i. veteres actus sunt crucifixi. i. mortui. **Q**uia vetus homo nō. **V**etustas nostra et maledictio in duobus consistit. s. in culpa et pena. Christus ac sua simila vetustate nostram duplam consupstis. In seculo enim uno die et duabus noctibus quietuit: per unum diem simila eius vetustas signatur: per duas vero noveres gemina nostra. **C**ui: Culparam nostram Christus delecto presentem: pterita et futuram: pterita remittendo: ppteritam ab ea retrahendo: futuram ut vitaremus gratiam conferendo. Denique quoque sicut consumptis. Sebeniale psalmus delendo: ut eam vere penitentes non sentiantur. Tempore nam non penitus quidez ruit: manet enim fama sitis mors et homini sed regnum et dominium eius delectis: et in nouissimo penitus exterminabitur. **D**icit destruatur corpus carne. s. spiritu subditum. **C**um enim mors est peccato. Aug. sacramentis baptismatis apostoli commendat: ut quod ille semel moriendo sit in peccati mortuis predicator: ita quicunque fuerit in illo baptizatus eidem rei cuius illa fuit similitudo mortuorum. i. peccato et vivunt a lauacro renascendo sic ille a sepulchro resurgendo. **D**icit et vos. Quicquid supra dixit esse hoib[us] per gratiam Christi h[ab]et romanos attribuit. **E**non ergo. Quia supra dixit nos mortuorum esse peccatis: et non debere vivere in eo. cum nemo sine predicto determinat a quibus maxime est caendum: qui cocludat quod. s. querat: permanebim[us] in predicto. **F**Obedientia concupiscens. Concupiscens aliqui nomen est somnis. s. virtus inani. aliqui autem interioris: qui est etiam in primo motu: qui de propria: et in sedis qui delectatio: et in tertio qui de consentis: s. non prohibet concupiscitiam: qui est in primo motu: qui non est in potestate nostra quam do surgat: sed dei gratia compescere possumus ne usque ad delectationem et consensum perveniamus: qui prohibet. **G**uid ergo? Quasi: quod lex a deo: peccat qui ea dividit per gratiam. **Q**uid ergo? peccabimus? quod non sub lege qui erit: sed sub gratia qui est benevolenter predicit: et tenet. **H**An nescitis. Ne deum profitentis verbis: facitis simus diabolus: premonet nos esse seruos eius: cuius voluntatem facimus.

Sformam

A Scientes quod ve hoc non est. conuersus peccator. **B** Simul crucifixus est. ut ultra non vivat nisi vita sic nec Christus ultra passibili vita vixit. **C** Ut destruatur corpus predicti. i. congeries peccatorum. sic Matth. vi. 5: Si oculus tuus fuerit nequam tuus corpus tuum tenebrosum erit. i. rota congerie operaria tua: ut ibidem dicit glossa. **D** Ut vero non serviamus peccato nos et subiiciendo. **E** Qui enim mortuus est. i. configuratus morti Christi per baptismum. **F** Justificatus est a predicto. quod baptismus delet pena et culpam. **G** Si autem mors sumus cum Christo. i. ei morti configurati. **H** Credimus. quod si etiam vivemus cum illo. vita grata. quod corruptio vite veteris est inchoatio nouae. **I** Scientes quod Christus resurrexit a mortua non moritur. quod surrexit ad vitam immortalē. **K** Mors illi vero non do. sic dñabilis dñatis mors gehennae: licet non moriantur corpe. **L** Quod enim mors. s. Christus in predicto. i. per predicto tollendo. **M** Mortuus est semel. una enim mors Christi sufficit ad tollendum omnia peccata pterita et futura. **N** Autem vivit s. Christus per auxilium deo. i. vita divina. in quantum enim deus: vita divina est sibi naturalis: et in Christo homo est sibi concitata. igit ex predictis concludit: **P** Quia et vos existimate vos mortuos quidem est predicto. per totalem dimissionem culpe. **R** Vincetes autem deo. i. vita grata. **S** In Christo. do. non. i. per Iesum Christum tanquam per mediatorem nostrum. **T** Non ergo. Postmodum induxit nos ad dimittendem predictum: sed prius docet dimittendi modum: et dimidit in duas. quod primo describit huius dimissionis. scilicet ostendit nobis possibilis. ibi: Predictum enim modus autem videnter predictum: est per repressionem somnis. id dicunt: Non ergo regnet predictum in vita nostra. ita quod ad eum impulsu statim moueantur ad operationem predictum. **V** Ut obediatur coram eis. id enim est ordo puerus qui appetit sensitum: id est obediens ratione: ita neque exhibeat malum. ve. tamen non aptetur ea ad malum. sic enim per frequentationem corporis: quod redditum. pempte mobilia ad opus bonum. **W** Predictum enim. sed ostendit dictus modus nobis possibilis. et dimidit in duas. primo ostendit ppositum. scilicet solutum argumentum ad oppositum. ibi: Quid ergo? Circa primam scientiam per repressionem somnis est nobis possibilis: quod per gratiam Christi possumus vitare omne predictum mortale: parentibus autem hac gratia non sic est possibilis: quod licet non sit necessarium eos peccare continuerit: tamen non potest diu vivere predictum mortale: cuius ratio est: quod si existentes in gratia non potest vitare predictum veniam: eo quod sensibilitas in eis non est totaliter subdita ratione: sicut in carnis gratia ratio non est subiecta deo et ratione non potest diu stare: quoniam in predictum mortale maxime in repetitione in quod agit hoc habitu et fine procedere potest: gratia autem sic deo subiungit et inclinationem somnis diminuit quod hunc etiam vitare potest predictum mortale et haec quod dicitur: Predictum enim. s. formes inclinans ad predictum. **X** Nobis non dñabilis: sicut dñabilis parentibus gratia ratione dicitur. id subditur. **Y** Non enim sub lege existit. **Z** Sub gratia. s. Christi cuius sacra gratia perferuntur. **A** Quid ergo? peccabimus: sed remoueret quod obiectio quod posset fieri: illud dicit apostoli: Non sumus leges sed habemus gratias: predictum enim est transgressio legis diuine. si ligat absoluuntur summa a lege: per quoniam ab eis transgressione ut videatur: et sic habemus libertatem agendi in lege: et haec quod dicitur: Quid ergo? peccabimus: sicut edibus in lege. **B** Quid ergo? non habemus transgressio legis diuine. si ligat absoluuntur summa a lege: per quoniam ab eis transgressione ut videatur: et sic habemus libertatem agendi in lege: et haec quod dicitur: Quid ergo? peccabimus: sicut edibus in lege. **C** Absit quod dicitur valet obiectio quod pro noue legi manet precepta moralia eo quod sunt de dictamine rationis recte. pp[er] quod non sunt absoluti ab eis obligatiio non habet: **D** Un nescit: **E** Quod si di-

Sto. ordi.

G 2. Formā doctrine. Iūra do
ctrina est forma q̄ imaginem
dei deformatā restituit.

b Humanū. Mactenus ostē
dit apls nō esse peccandum
Hic dicit qd deinceps sit agē
dū: vt. s. seruas iusticie de q̄
null⁹ est qui possit se excusa
re: qz nullus est q̄ non possit
bñ opari: saltē voluntate qd
itē est p grām. **T** Hic em̄
Aug⁹ Si nō plus: vel q̄tum
tunc: ne fides quasi aspa t
porrabilit̄ fugeret. **H** Sicut
tunc nullus timor coegerit: sed
libido voluntas petī duxit
sic mō electatio iusticie adul
ter: si nō dūm pfecte. **A** nde
dixit: **H** umanū. Ita nūc: quia
plus etiā deberet amari iu
sticia q̄tunc fuit iniqtas vt
p iusticie tolleret hō dolores
t contemnatur oia etiā mortē.

D **L** iberi tē. Libertas fui
est: q̄i eum peccare delectat
omes 33.9. q̄ est libero arbitrio libalit
i. c. regnū. seruit qui voluntate dñi libē
ter fac̄tis t iusticie libere ser
uit: q̄ amati: qui letatur.

e Quē ḡ fructū. hec reme
moratio facit priora aborre
re t magis obnoxios grē.
f Erubescit. Aug⁹. **E** st. n.
quēdā t p̄alis cōfusio. s. p̄tur
atio animi respic̄tis p̄tā
sua: t respectione horrentis
t horrore erubescit. t eru
bescendo corrigentis.

g Tunc xō liberati. Aug⁹.
Liberos dixit iusticie: nō li
beratos: nūc a petō nō libe
ros: ne sibi b̄ tribuat: sed dīc
proinde libatos: ad sententi
am dñi. **S**i filius vos libera
uerit vere liberi eritis.

h Finis illoz mors. q̄ mors
est digna retributio: p pecca
to: sed vita eterna q̄ finis in
stox: sola grā dat: p christuz
qz t merita ex grā t redēf
gratia. p grā. **T** Stipen
dia. i. militie diabolice debi
tū qd redditur nō donatur.

Stipendiu. A stipe: pēdē
da. i. suba pōderāda. antiq̄
en̄ poti pōderabat pecunia
q̄ nūerabat: q̄ p patria mili
tātib⁹ ex publico erario da
batur. Et dicit: **S**tipen. pec
mors vt mortē petō nō īmeri
to illatā: sed debitā demon
straret. posset etiā dici: **S**tipen
diū vite vita eterna. **S**z
maluit dicere gatia dei vita
eternar: ut intelligerem⁹ dēū
ad eternā vitā p̄ sua misera
tione nos pducere nō merit⁹
vñ vita eterna q̄ in fine a do
meritis pcedentib⁹ redditur
q̄ nō a nobis sunt h̄z in nobis
facta sunt p grām recte t ipa
grā nūcupat: q̄ gratis dat.
Hec idēo gratis: q̄ nō meri
tis datur: sed quia data sunt
t ipa merita quibus datur.
Confitendum est ḡ idēo grāz
vitā eternam vocari: q̄ bis
meritis redditur: que gratia

cōculit

Ad Romanos La.

a affectas. **s** ve pnos. b cōsentēdo t opādo
q̄m cui exhibet. **v** os fuos ad obe
a s ad el volūtarē cogemini qdā necessitate qā
ipartit cōsuetudo ad el volūtarē. b postq̄ obe
distis: z si no s̄n cū primū exhiberetis vos.
diēdū fūl̄ estis ei⁹ cui obedistis: si
a s dūcētis. b s petī mai⁹: vel eternā penam.
c iusticie ducēt ad majorē iusticie v̄l etiā vitā
ue pēccati ad mortē: siue obēditi
a s eius estis cui vos dari: eḡt ago gratias:
onis ad iusticie. **G**ratias autē
de eo q̄ cū primū tales: mō n̄tis. a aliquan
do et mō non. b s p̄ hoc fūl̄ fac̄t iusticie. i. xp̄.
deo q̄ fūl̄ serui peccati: obe
a s nūc. b s non specie tenus. s animi iudicia:
quia per naturam: non per legem: voluntate: non
timore. c tendentes.

a distis autēm ex corde in eā for
a s euangelij. b s formam. s vel qua. c s non
per vos sed gratia dei.
mam doctrine in quam trāditi
a s er per hoc. s per alii. s somptue regnē.
estis. Liberati autem a peccato:
a s cōsentēdo t opādo. b s zō leue qdām.
s q̄ plus deberis iusticie q̄ peccato.
b serui facti estis iusticie. **H** umana
a s maiora deberam dicere: si possitis ferre s̄ par
co infirmitati.

num dico: propter infirmitatem
a s que est ex carne. b s quia hoc humanum.
c s preparauistis voluntate duce.
cārnis vestre. **S**icut enim exhibi
a s q̄ vñ iuris essent si velleatis. b s operando.
buistis mēbra vēstra seruire im
a s carnis q̄ corpus inquit. s ve luxurie. b s er
si corp⁹ nō inquit: aniam tā corūpt. c s dico du
centi ad cōsummatiōnē mali.
mūndicie t iniquitatē ad iniqui
a s similiter. b s cum sitis liberati a peccato.
c s preparate.

tatez: itā nūc exhibete membra
a s que vestri iuris. b s operando. c s ducen
ti. d ad cōsummatiōnē boni.
vēstra seruire iusticie i sanctifica
a s io est seruēdū iusticie. s cū petī dāret vos
tionem t cū eni serui esset l pec
f carnis dño iusticie.

d cati: liberi fūl̄ iusticie. **N**uem
a s z̄ fuit fructus vñ erubescatis et finis mors.
s maiorē turpitudinē in hac vita. s malum.
s turpitudinibus peccatorum.
ergo fructum habuistis tūc in il
a s in quoz memoria. b s cū sane mentis estis.
f lis: in quibus nūc erubescitis?

a s de fructu quero: nam de sine pates. s exi
vite t actuū. b s vnde: Computuerunt iumenta
in stercore suo. s eterna. s ita runc.
b Mām finis illorū mōrs est. **M**ūc
a s cum conuersi estis. b s eius tunc serui.
c s tunc liberati iusticie.

s vero liberati a peccato: serui aut̄
a s quasi per alium. b s in presenti.
c s vobis congruum.
f acti deo: h̄abetis fructum vēsty

e dacti. a s in virturum cōsummatiōnē.
f habetis.
in sanctifica tiōnem: finem vero
a s que est sine fine. s quasi emeritorum sunt.
i vitam eternam. **S**tipēdia enim
a s eterna. a s darur.
peccati mōrs: **G**ratia autem dei
a s que est finis iustorum sola. b s i. per.
vitā eterna: in christō iesu domi
mino nostro.

VI Nico. de lyra

quasi diceret scire debetis. **G** m̄ cui exhibi
vos ser. ad obediendū. ad eius mūtū. **H** Ser
ni estis el⁹ est p se normū. **C** e Siue pec. ad
mortē. s. cuius fūl̄ ducit ad mortē gehēne.

d Siue obediendū. pceptis diuinis.
e Ad iusticiā. hic obtinendā: t in futuro vitā
eternā. iō subdit: **G** rās autē deo q̄ si. ser.
peti. sed mō nō estis. ḡ en̄ nō sunt agende de
peti cōmissione h̄z de el⁹ dimissione. **H** obe
distis aut̄. hic ponit tria ex qb⁹ laudabilis red
dis obedientia. Primū q̄ sit p̄mpta cum dicit:
Obedistis: t nō dicit obedientis. Secundū q̄
sit voluntaria. iō subdit: **C** Ex corde. Per
cor em̄ q̄ mouet alia mēbra intelligit voluntas
q̄ mouet alias vires ad operationes suas. tertio
q̄ sit discreta. iō subdit: **T** In ea for. doctrinē
sc̄ catholice p xp̄m et apls p̄dicat. **K** Li
berati. **I** ostit q̄ induxit apls ad petī dimitten
dū. hic inducit ad x̄tuose agendū. t b̄ ex duob⁹
sc̄ ex opis facilitate t eius utilitate. sedm̄ ē ibi
fūl̄ em̄. Circa p̄m̄ dicit cōtinuās se ad p̄cedē
tia. Libati aut̄ a petō. p el⁹ dimissione. **C** e Seru
fa. estis iusticie. i. obligari ad iusticie operationes.
m̄ **H** umanū dico. q. d. b̄ est facile et consonuz
rōn. p̄ cōsuetudinē em̄ talis opatio delectabilis
reddit p̄ ptz ad sensū. t b̄. i. s̄. b̄. iō cludit.
b̄. s̄. **S**icut em̄ exhibi. mē. ve. i. ea recitistis habilia
ex cōsuetudine mala. **C** o Seruire inūdīcē.
.i. ad seruēdū petī carnalib⁹. **P** Et iniquitā
.i. peccatis spiritualib⁹. **Q** Ad iniquitatē
.i. ad mali vñ cōlūmationē: fin illud Apocalyp
xvij. Qui ī sordib⁹ est sordescat adhuc. **C** Ita
nunc. t p̄e grē. **T** Exhibi. mē. vñ. p̄ bona con
suetudinē habitables ea. **C** o Seruire iu. q. d.
illud est leue. s. q̄ nō plus laboris req̄ris in ser
uitute dei q̄ dicit ad gloriā q̄ in fuitute diabo
li q̄ dicit ad gehennā. **V** In sanctifica. i. ad
sanctitatis cōsummatiōnē. fin illud Apocalyp
xvij. Sc̄tūs sc̄ificē adhuc. **C** o Cū em̄ ser. eset.
b̄ ad idē dicit ex x̄tuose opis utilitate. t b̄ per
copationē ad dānū q̄ ē in ope petī dicens: Cū
ei fūi eset petī li. fūi. iusticie. i. spoliati a bono in
iusticie q̄ ē dānū maximū. iō subdit: **Y** Quez
ḡ fru. tūc habuistis. i. quā utilitatē. **Z** In q̄
b̄ nūc erubescit. post pñiam. q. d. nullā utilitatē
habuistis: sed dānū maximū. iō subdit: **A** Naz
finis illoz. i. petō fūlēntiū. **B** Mois ē. i. ges. t Job. s. d
henne. t p̄ oppositū cōcludit utilitatē vite x̄tu
ose dices. **C** o Nūc xō libari a petō. p̄ el⁹ dī
missione. **D** e Seruit autem facti deo. p̄ iusticie
operationē. **E** Habetis fructū vñ. q̄ duplex
est. s. grā in pñti. iō dī: **F** In sc̄ificationē. et
gloria in futuro. iō subdit: **G** Finē xō tē. s̄
q̄ deus punit citra cōdignū. iō subdit: **H** Sit
pēdia em̄ petī mōrs: t p̄miat vñtra cōdignū si cō
sideret op̄meritorū iniquātū pcedit ab homiē
ita q̄ grā cōcurrat cū iusticia. iō subdit:
i. Mōra q̄t dei tē. i. xp̄o ielu dño n̄o. i. p̄ lesuz
p̄m̄ mediatorē nostrum.

G in ca. vj. vbi dī in postilla: Cū em̄ fūi esetis

Additio. I. (petī liberi fūl̄ iusticie)

Hoc qd̄ dī: Cū ei fūi eset
petī liberi fūl̄ iusticie. sic videt exponendū:
Illi en̄ q̄ sunt serui petī ex diuina cōsuetudine
credūt se ia nō eē obligatos iusticie eo mō q̄ dī:
Hiere. i. I seculo cōfregisti ingū dixisti nō fūi
i. libera fū. Recipit en̄ hō credens se libertate
agere q̄cōd vñt sine freno legis. put. j. c. vj. in
postilla tē. **I** In eo. ca. vbi dī i postilla: Sed qz
de punit citra condignū. iō subdit: **S**tipēdia. n.
Additio. II. (petī mōrs ē. p̄m̄ mediatoz)

Blo.ordi Ad Romanos Ca. VII Nico.de lyra

Ga Quid g dicemus? siqde lex mortis erat auxil vires petri. detines a bona opatiōe: videf g lex petri. i. docens peccare: vel talis p q donata peccauit auctor ei? qsi ma le rei. Nō sed poti' bonuz est: qz petri fecit agnoscere: qz pri' nescieban qdā vel esse peccata: vel adeo eē grātia vel esse punienda. **C**b Absit.

Sed pec. rē. Ondit legē non esse

petri h̄ indicē petri: vt sic aia rea tus sollicitudine ad p̄cipiendam grām cōuertere. **C**c Nā con cu. hoc elegit apls generale. vñ omnia: Bona lex q dū b. phibet: omnia phibet. Concupiscentiā. Aliq generalē itelligit: alij illa de q in decalogo: Nō con cu sces rem primi tui vel vxorē. Se neralē qz ex ea omne malū.

Dd Nesciebā. In sua psona gene ralem agit casuam.

Ee Occasione autem accepta. Quia talis est nostra carnalitas vt ardentius desideret prohibita: quibus nō memoratis: iaceret qsi sopita: et diabolus videns le gē in auxiliū hoib⁹ data: magl⁹ ex arsit: et magis institut vt eā xteret illis in princiē tū p̄tū qsi secure possidens min⁹ tētaret: vel occasi one acceptā i ip̄s reb⁹ vt visa mu liere vel auro. **F**f Nōm concu.

Ambro. Dices cūcta petrā signat. Erat em̄ aī petri sed nō oē quā do crīmē p̄uaricatiois adhuc de crat. Sz̄ petri mō accessit: qā etiā p̄uaricatio. **G**Aug. Multa est em̄ p̄cupiscentia ex phibitione legis: qn̄ adhuc deerat grā libe rantis. **H**g Ego aut̄ viue. Par tet qz nō ex sua h̄ ex psona homis generaliter loquī. **I**i Ego aut̄ vinebā. Nota duos holes in eo dē: interiorē t extēriōrē. rōnē et somitē q est in carne. Interiorē dī cit sentire legi: t ei' testimoniō bo nā esse legē approbat. Exteriores xō cōtra interiorē t cōtra legē re pugnare t captiuare: t p̄ legē ma torē p̄tātem peccāti habere.

Hh Nāvebā. Nō terrebar morte ex petri: qz nō appebat. q.d. nescie bā esse petri. t iō securē viuebā.

Ii Sed cū ve. b sc̄s actus s̄b le ge. i. hic loquit apls in statu ho minis positi sub lege. Quia sine lege viuebā. sed cum rē.

Kk Reuixit. Epit apparere t re bellare. **L**l Reuixit. Aut̄ nō p̄xit: vixerat em̄ alij in padiso: qndo contra p̄ceptū datū satis appare bat admissum. Sed cū holes nati p̄ctōres sine madato viuerēt tāq̄ mortuī latebat sine cognitōe: qz sine cohibitiōe. h̄ data lege i noticia hois reuixit: qd i noticia p̄mi hois alij vi xerat. **M**m Inuētū. Nā erat sibi i grat⁹ petrō: h̄ mō fac̄ ē māifest⁹ sibi p̄uaricato. **N**n Nā. Q. quō mihi datū ē ad mortē. qz p̄ illō seduc⁹ falsa dulcedic. **O**o Occasio ne accep. rē. **P**p p̄cupiscentia fit dulci⁹ dū veta: t sic fallit petri p̄ mādatū. Ex phibitione nāq̄ vbi charitas deficit desideriū mali crescit: q aucto dulci⁹ fit qz phibet: et ita fallit falsa dulcedic. Fallax em̄ dulcedo ē quā plures ar q̄ maiores penaz amaritudines sequunt. **Q**q Sedu xit. A bono ad malū traxit. t p̄ had efnā dānationē per dūrit. **R**r Occidit. Aug. Gladio tuo quē portabas inimic⁹ occidit: armis tuis te iteremis. Hādato em̄ tāq̄ gladio armat⁹ eras vt inimic⁹ occidere: qz n̄ vales si de te p̄sumis: esto g būl⁹ t poter/vicerē. **S**s Itaq̄ lex ip̄a est sancta sane docēs. **T**t Et mā. i. id qd p̄ eē precipit. **U**u Sanctū. in se. **V**v Et iustum. i. iustificans peccatorē.

a s̄ accidētis. b s̄ b q̄rē v̄tū ip̄a sit mala: qz vi tūstare littērē. **W**w Quid ergo dice. a debat culpas legē. a s̄ i. male doces vel faciēs peccare tē. q̄ supia.

Xx mus: Lex peccatum est: Absit. b s̄ a deo vt per legē vel esse puniēdū.

Yy Sed peccatuū non cognoui nisi c per legē. Nam cōcupiscentiam a s̄ vel petri ē: vel tam graue. b s̄ Per cam facēt hō docēt sed peius ē vicus dū sine gratia.

Zz nesciebam: nisi lex diceret: t non f a ecce lex bona: n̄ ex ea malū: qz petri. i. fomes peccati vel diabolus.

Aa cōcupisces. Occasione autem ac s̄ fomes inuitū. s̄ cōcupiscentia: vel diabol⁹ auctorcepta: peccatuū per mādatū opa b petri. s̄ cōensus dei: t operationis.

Bb tum est in me omnem cōcupiscen k a s̄ p̄ mādatū dixi qz cū lex n̄ erat. s̄ bip̄m ac hōis norat an̄ legē. b s̄ diabol⁹ vel fomes petri.

Cc tiam. Sine lege enim peccatum a s̄ debile vel ignotū latebat: nō appebat. b s̄ rōnalis hō. c s̄ videbar mihi viuere. **D**d ad cōpatio mōrtuum erat: Ego autem viue nem huius moris. s̄ tē an̄ legē

Ee i bam sine lege aliquādo. Sed cū a s̄ exercitō hō. s̄ p̄sopitū. b s̄ appuit in orbe k venisset mandatum: p̄ccatuū rē a s̄ interiorē hō. b s̄ auco p̄cō. t addita p̄vare catione. s̄ noui memortum.

Ff uixit. Ego autem mōrtuus sum. a s̄ ita. b s̄ ardentē. s̄ peccanti. b s̄ non obseruanti. s̄ legis.

Gg et inuentum est mihi mādatūz a s̄ obediēt. s̄ obseruant. s̄ intentione dancis qz bonū. b s̄ idem non aliud.

Hh quod era t ad vitam: hōc esse ad a s̄ ex suo virtu h̄ rōne p̄dīce occasiōis. s̄ cer nā. b s̄ quō ad mortē. c s̄ vel diabol⁹. s̄ carna literas. d s̄ ex phibitione aucto desiderio dulci⁹ fit mōrtē. **I**i Nam peccatum occasione m s̄ gladio tuo occidit re.

Jj accepta p̄ mādatū seduxit me: et n̄ e s̄ qz accessit t p̄uaricatio. b s̄ qz lex ē ad vitam. s̄ phibet t fecit petri cognoscere ergo bona.

Kk illud occidit. Itaq̄ lex quidem p̄ a s̄ quia bene iubet t phibet. b s̄ opera legis.

Ll s̄ sanctā: et mādatū sc̄m t iustuz q̄

aūt nouitate legis noue t vetustate veteris t inscriptione v̄tūsos dī Hier. xxxi. Ecce dies veniunt dicit dūs t feriā domui israel t domui iuda fed' nouū nō fm pactū qd pepigi cū p̄rib⁹ v̄ris tē. et subdīs: Dabo legē mēā in viscerib⁹ eoz t in corde eoz scribā eāz t nō in tabulis lapideis vel in chartis. Per h̄ aut̄ q̄ dicit domi nus: Sed' nouū: retractauit prius qd fuit

datū atiq̄ patrib⁹ p̄t deducit Heb. viii. a Quid g dicem⁹? h̄ remouet erroē oē calōne p̄dictoꝝ incidentē: ex b eī q̄ apōstolus legē veterē vocavit legē mortis. pos set aliq̄ credere q̄ illa lex fuit mala: sic credidit manicheus d. q̄ a diabolo fuit da ta. t iō hunc erroē remouet apls oēdēns p̄mo q̄ nō fuit mala. sed oē fuit bona ibi: Lex quidē sc̄tā. t tertio agit de lege fomis occasionē habita. ibi: Videō alia legē.

Proba adhuc in duas. qz p̄mo oēdīt q̄ lex nō ē cā mali. sed oē est eius aliquāl̄ occa sio ex pte nr̄. ibi: Occasionē aūt̄. Circa p̄mū dicit: Quid g dicem⁹ lex pec. ē. i. sequitur ne ex dīctis nr̄is q̄ lex sit cā peccati.

Rr Absit. i. nō sequit b. qd p̄bar. Ad cui⁹ illelētū sc̄iēdū q̄ petri nō vitat n̄li iquā tū cognoscit cē mali: fm em̄ q̄ dicit Dio nylius: Null⁹ intēdens mali opa h̄ bonū igit illud p̄ qd petri cognoscit cē mali nō est p̄ se cē peccāti: s̄z magis est p̄ se cē vitā di petri: lex aut̄ verē h̄mōi: qz an̄ ei⁹ datio nē ex cōsuetudine peccādi lex naturalis in cordib⁹ hoīm sic erat obfuscata q̄ multa re putabāt licita q̄ tē p̄ se erāt mala: t maxie circa ac̄t̄ intēries aīt̄: pp̄ qd data fuit lex ad cognitionē clariorē illi pp̄lo de quo xp̄s erat nascitur: pp̄ qd erat p̄ ceteris i struēndus: qz debebat vigere spēali sc̄ita te. Lex igit nō est cā petri p̄ se: būl⁹ deduci onis apls ponit xtūē. s̄ q̄ lex dat petri co gnitionē dī. **C**c Sed pec. nō cognoui. cē mali saltē in multis pp̄e obfuscationē le gis naturalis. Et loquī apls in psona ge neris humani sic obfuscari. **D**d His p̄ legē. q̄ fuit data ad qndā legis naturalis renouationē. Et ponit exemplū de actu in terioris petri dī. **E**e Nā cōcu. nesciebam. supple petri ee. licet b̄ exp̄maſ in aliquib⁹ libris: nō tē est de textu: nec in libris corre ctis: h̄ qz subintelligendū est: alij docto res posuerunt illud in glossa interlineari q̄ vostera p̄ ignoratiā scriptoꝝ infra ē textū. **F**f Hisi lex di. nō cōcupisces. Exo. xx. in b̄ phibēns actū intēriōrē respectu mali.

Gg Occasionē aūt̄. b̄ p̄mū oēdīt q̄ lex alij liter fuit occasio petri ex pte nr̄. Ino mo do ab intēriōrē: qz hō appetit libertatez et frēquentē in b̄ decip̄t credens esse libertatez agere q̄cqd vult sine freno legis qd tanē est de destructio libertatis fm h̄mōi. t iō hō n̄tit in vētitū: pp̄ qd p̄ legē cōcupiscentia phibēntē: cōcupiscentia fuit in cōtrarium excitata. Alio mō ab exteriori. demon em̄ p̄tentatiōnē magis nitit deicere hoies q̄ sunt i statu sanctiori. apls at isrl̄ p̄ suscep̄tione legē i statu sanctiori fuit posit⁹. Deutro. iiiij. Que ē alia gē sic iclita vt h̄cā cerimo nias instaq̄ iudicia t vniuersā legē tē. pp̄ qd p̄ legē datā demō magi cōabat i eo p̄cupiam excitare: t b̄ qd dī. Occasiō aūt̄ ac cepta. duob⁹ dict̄ modis. **H**h Petri. i. p̄cupia q̄ dī petri eo q̄ ē cā petri: eo mō q̄ sol dī calid⁹: qz ē cā coloris. **I**i Per mādatū. i. p̄ legē q̄ frēquentē mādatū dī eo q̄ p̄tēt dī mādata. **K**k Opas tū ē i m. o. c. i. augm̄tabat ī me icētū p̄peccādi. **L**l Nā petri. i. p̄cupia. **M**m Occasiō ac. p̄ mā. modis dī. **N**n Sedurit me. trahēdo me ad p̄sensū petri mortal. **O**o Et illō oc. me inducēdo ad op̄. **P**p Itaq̄ lex. Postq̄ apls oēdīt legē h̄ cē mali. b̄ ostē dit ēē bonā. t p̄mo fac̄. p̄fisiū. sed oē remouet obiectiōnē i p̄tū ibi: Quid g. Circa p̄mū dī: Itaq̄ lex qdē sc̄tā: qd̄ statū declarat qz itēto legē ē hoies facere bonos. x. **S**s. Ler verē h̄mōi qz or diabat hoies ad deū p̄ p̄cepta cerimōlia. iō lbdī: **T**t Et mādatū sc̄m. Illō. n. sc̄m dī ad dī cultū ordiaſ. Itē ordiabat iuste viue ad. p̄xim p̄ p̄cepta iudicialia. pp̄ qd lbdī: **U**u Et iustum. **V**v Et ordinabat

Glo.ordi. Ad Romanos La. VII Nico.de lyra

Na Et bonū. i. vtile acquirēs vitā. Et cū cōstet mīhi q̄ lex bona: tñ ex ea mīhi mōrs: vt. s. dictū est. q̄d bonū ē fa, cū ē mōrs. i. dāt mīhi a deo: ita vt sit efficiens cā mortis: sed fomes ē efficiens: q̄ bonā rem h̄tit in malū. **C**b At apparet. Nō dico vt sit: qz etiā erat: qn̄ nō appebat: vt. s. cōcupiscentia nesciebā. nō dixit: non hēbā. Supra modū: qz etiā p̄uariatio: vel peccatiū diabolū? q̄ per bo nū cēlū ē t̄ h̄ria sualit: in q̄ appa ret inimicus. **C**c Per bonū. Lē gē. Nōtūq̄ efficiētē peccatiū: sed potiū demotrātē t̄ phibētē illū. **D**d Ut fiat suprā. Quia q̄ legē nō deficit: qz magl̄ solit̄ cupiditatib̄ creuit. **C**e Quia lex sp̄i. Mal̄ q̄s punit: lex iusta ē. Bonis sp̄inalis ē q̄ pctm̄ p̄hiber: t̄ visibilis coli. lex ḡ moyl̄ sp̄inalis ē: qz i. ea sūt q̄ dei sunt t̄ q̄ sp̄inaliter ē intelligēda. lex aut̄ sp̄us d̄r̄ lex euāgeliū: vbi deus ipse ē: ibi verba: hic res. **C**f Ego autem. Hucusq̄ legē excusatū: q̄ nō d̄z refundi in eā culpa: hic dicit q̄ nec in p̄ncipalē naturā. i. rōnē fm̄ id q̄d a deo b̄z t̄ ita nō ē cre ator: q̄ in hoies q̄ ex se vitiatū sūt vt pranis motib̄ resistere neq̄ant. **G** Carnalis. Nō indecen̄ b̄: t̄ de leipo apl̄s fm̄ carnē q̄d̄iū hic vi uit. pp̄ carnis mot̄. Et b̄ bñ dicit ois sc̄ns. **H** Venūdat̄. Et b̄ ex culpa p̄mi hois q̄ p̄ delectatiōe cibi vetiti se t̄ oēs alios vendidit. Ut sub pctō. i. bñ peccati sūt. Vel vñusquisq̄ vēldit se cōsuetudine p̄p̄ic voluntatis. **I** Nō enim ope. pb̄at q̄ fū est pct̄ q̄d̄ ope roz fm̄ exteriorē dimitteō bōavel faciēdo mala: intelligo fm̄ interiorē nō ē opandū. Here operor q̄d̄ nō intelligo: q̄r̄ t̄ dimittit bonū q̄d̄ vo lo: t̄ facio malū q̄d̄ nolo: dimittit t̄ facio: sūt p̄tes: t̄ opoz: volo t̄ nolo effec̄ intelligo. Et est pb̄atio a p̄tibus t̄ ab effectu. **C**j Enō enī q̄d̄ volo ego interior naturalis q̄d̄ rō vult bonū: qz volūt̄ hec sp̄ caret effectu: nisi grā dei velle suum ad amandum bonum addiderit: quod ad effectum potest p̄duci. **E**st enim velle nature: velle gratie: velle virtūtē. velle nature per se impotens est: nec palnam meretur: sed vincit tur t̄ trahit uelle virtūtē nisi velle gratie subueniat: q̄d̄ velle virtūtē fugat: t̄ velle nature liberat. **K** Non intelligo. quia aliud videt: sed per legem scire: t̄ aliud agere. **L** Non enim quod volo bonū. **T**c Sub iec̄us peccato: facit quod non vult. **M** Facio. Cōcupisco. nō q̄ post cōcupiscentiaz apostolus eat: t̄ eū ad mala trahat luctabāt nō subiugabāt. de se b̄ tibi proponit: ne de hoc desperes in te. **T**n Si autem quod nolo. Ostendit carnalem seruū esse peccati: ex q̄ est malū. hic alterū ostendit. i. bonā naturā a deo creatā q̄ cō sentit legi t̄ malū nō facit. Quasi nō ago q̄d̄ volo: t̄ ago quod nolo. Si aut̄ hoc est. i. si quod nolo dimittere: tamē dimitto: lege illud idē consentit: t̄ quod nolo facere tamē facio: lege idē pb̄ibente: t̄ nō facere. **T**s Consentio legi q̄d̄ nolo prohibet: t̄ quod volo precipit: consentio legi: t̄ te stis sum q̄ est bona. **T**t Hunc aut̄ iam ego nō r̄. **T**j redemptus. iam accepta grā xp̄i qui fui an̄ sub pctō venūdat̄: illō ego. libera est mens: caro captua. Habitat: et si nō cōsentēdo ei viuit ex fide. Sunt desideria: sed si non regnant: ip̄e nō facit: faceret aut̄ si consentiret.

G Nam velle

Itē ordībat hoīem ad seīp̄m̄ p̄ moralia p̄cepta. de q̄b̄ sb̄ditur: Et bonū. **A**a Q̄d̄ ḡ. b̄ nr̄ remouet q̄ndā obiectiōne in ḥ̄riū. sedo cōfirmat suū p̄positū. ibi: Scim̄āt. **T**rō enī fac̄ obiectio nē. posset enī aliq̄s dicere: licet lex si bona fm̄ se t̄ absolute: tñ mala ē etiā q̄ se hoī lapsō i q̄ ē carnis ad sp̄itū rebellio q̄ p̄ legē excitat: vt dictū est: qz sic l̄z vinū sit abso lute bonū tñ malū ē febricitati. t̄ b̄ ē q̄d̄ d̄r̄: Q̄d̄ ḡ bonū ē in sc. s. lēx. Nibi factū est mōrs. **P**nr̄ b̄ remouet. **D**d Absit nō. n. sile ē de vino: qz vinum p̄ se t̄ dire cte augmetat calore febrilē: t̄ sic malū ē febricitati. lex aut̄ p̄ se n̄ ē febricitatiū cōcupiscentia: qz magis repressiua: ppter qd̄ talis excitatio p̄uenit ex hoīs mali tia: t̄ demons nequitia: vt dictū ē: ppter qd̄ lex ex b̄ nō p̄t dici mala: sic aliquā ex bono actu alii: alī ex sua malicia sc̄ā daliq̄at: nec ex b̄ operās bonū vel eius actus peiorat: nisi faceret intētione aliū sc̄ādaliq̄andi: t̄ tūc act̄ eius ex tali inten tione esset mal̄: dicit igit: **A**bsit. s. legē ēē malā p̄ se hoī lapsō. **C**c Sed pct̄. i. cōcupiscentia. **D**d At appearat pct̄. i. vt appearat mala. **C**e Per bonū. i. p̄ legē qz opposita iuxta se posita magis elice sc̄ent. **O** Opatū est mīhi mortē. i. ip̄a cōcupiscentia ex malicia hoīs t̄ nequitia demonis duxit me ad pct̄. mortale. **G** Ut fiat supra mo. pec. pct̄. i. ip̄a cō cupiscentia excitata iudicēs ad peccatum. **B**b Id mandat̄. i. p̄ legē occasionali ter tñ solum: ita q̄ cū b̄: hic: vt fiat t̄c. li vt nō tenet causalit̄: qz lex p̄ se non exci tat cōcupiscentia: qz cōsecutiue tñ: qz ad da tionē legis secuta ē cōcupiscentia p̄ malitia hoīs t̄ nequitiā demonis. **I**i Scim̄āt enī. b̄ apl̄s p̄firmat suū p̄posi tū p̄ tentiōnē legē naturalis. t̄ b̄ dupl̄r̄. **P**ro i malis. sedo i bōis. ibi: Inuenio igit. Id cui dētītī huius sc̄ēdū q̄ lex scri pta diliq̄at vel hūanae ē q̄d̄ definitio le gis naturalis. t̄ iō si ē legi naturali cōsōna bōa ē: sic p̄clusio q̄ p̄mis p̄ncipijs cō cordat. t̄ mōr̄ p̄positio q̄ accipit sub ma iori bñ accipit. **J**j adiūtēdū q̄ i ho mīc ē duplex ps. s. rō t̄ sensualitas q̄ ali ter noītā sp̄us t̄ caro: t̄ bō interior t̄ ex terior. p̄ rōnē xō bō ē bō p̄ quā distingui tur a brūt̄. i. Pethaphis. Mialia imaginationib̄ t̄ memoris vi uūt. bō xō rōnē t̄ intellectu. p̄p̄ q̄d̄ illud q̄d̄ agit bō vel vult fm̄ dictamē recte rōnis: illud d̄r̄ p̄p̄ie agere vel velle: qz illud agit inquātū bō. illud aut̄ q̄d̄ agit vel vult sequēs ip̄ulsū sensualitatis nō d̄r̄ p̄p̄ie agere vel velle: qz nō cōuenit ei fm̄ q̄ bō: qz pro ut cōuenit cū brūtis. **S**s istis iūfū suppositis fit talis rō. Illa lex ē bona q̄ p̄hibet seq̄ cōcupiscentia carnalē seu sensualitatē: qz in b̄ est p̄sona legi naturalis. lex aut̄ mosayea est bōmō d̄. Non cōcupisces vt dictū est. s. ḡ t̄c. hanc aut̄ sñiam ponit apostolus intricate et diffuse. **D**d Scim̄āt enī: qz lex sp̄i. est. i. ordinans hoīem ad sequē dum instinctū sp̄us vel rōnis. **C**k Ego aut̄ t̄c. i. sequēs car nis seu sensualitatē: impulsū. t̄ loquit̄ apostolus: vt. s. dictū est in p̄sona generis humani lapsi in quo plures sunt sequētes impulsū sensualitatē q̄ rōnis. **L** Venūdat̄ sub pctō. s. pri mo parentū p̄ q̄s genus humānū incurrit rebellionē carnis ad sp̄itū. iō sequit̄. **M**m Nō enī operor. sensualitatē seq̄ns. **N**n Nō intelligo. i. inūs nō lego p̄sonā dictamē legis nat uralis: qz magis cōtrarians. **O**o Nō enī q̄d̄ volo bonū. fm̄ rōnē dictamē. p̄p̄ loco ago. p̄p̄editus sensualitatē impulsū. **Q**q Hec q̄d̄ odio malū. fm̄ rōnē. **R**r Illud facio. tract̄ a sensualitate. **S**s Si aut̄ q̄d̄ nolo. fm̄ rōnē. **T**t Illud facio. tract̄ p̄ sensualitatē. **V**v Consentio legi q̄m̄ bona est. quia p̄hibet illud q̄d̄ est odibile fm̄ dictamē rōnē recte. **X**x Huc aut̄ iā nō ego operor illud. qz nō operor illud fm̄ q̄ ho sed fm̄ q̄ brutū: vt dictū est. s. **Y**y H̄z q̄d̄ ha. i. me pct̄. i. cōcupiscentia q̄ dici tur peccatiū mō. s. dicto. qz ip̄ellū ad hoc opandum. **Z**z Scio enī. p̄ explicitiā rebellionē carnis ad sp̄ūm̄. **A**a Quia nō hab itat in me. b̄ ē i carne mea. **B**b Bonū. i. inclinatio ad bonū: qz magis ad oppositū. t̄ dicit. **C**c In carne mea. s. corruptibili t̄ corrup̄a p̄ pct̄ ade. qz talis inclinatio mala nō fuit i carne

Hil. ordi. Ad Romanos

La. VIII Nico. de lyra

Ga Nam velle. Velle nō: qz velle bonū adiacet mihi: qz inx car-
niciacet t̄ q̄d̄c̄t̄ ip̄t̄es surgere ad bonū opandū. **T**uē qz natura-
le ē qdāmō bonū velle p rōnē: s̄z tale est h̄ velle qz sp vi carnis
supat: velle aut̄ dei carnē supat. **T**b Velle. bona sunt q̄ iubet
lex: adeo vt naturaliter amet: t̄ facere velt: s̄z deest virū pficiēdi.

Gelle. Aug. Semp. bonū vult penit?

no occupescere: s̄z b̄ pficit̄ i h̄c̄vita.

Ciderficere. Nō att facere: s̄z pficeret:

quia non nihil facit: agit bonum: quia cō-
cupiscentie nō cōsentit: led non pficit: vt

oīno nō concupiscat: sic t̄ hostis agit ma-
lum dum mouet desideriū sed nō perficit

qz nō pertrahit ad malū. **D** Non emi

quod volo t̄c. Bonū pficeret nō inuenio:

qz nec bonū illud quod volo: a pte a q̄ mi-

nus videre ostendit: sed ecōtrario malū

qz etiā illud quod nolo t̄c. **V**el non inue-

nio bonū: qz nō est ibi: multi emi stulti nō

inueniunt bonū in aliqua re quod tamē

est ibi. **E** Si aut̄ quod nolo. Conclu-

dit superlozē sententiā. g ego non operor

illud. s̄. malū ex qz prior qstio cocludit s̄z

qz cōsentit legi dei. **F** Sed quod ha-

bitat in me. H̄resus peccato eius volun-

tatem facit: quod tamē est vīto homīs

hoc dicit: vt notet de quantis deus homī

nem eruit. **G** Inuenio igitur. Dixe-

rat legem bonam: naturam bonam que

idem vult: t̄ ei consentit: hic adiungit bo-

nam legem bone nature adiutricem: t̄ ta-

men exterior homo coniuncta illa duo vin-

cit: vt hō p neutrū posse euadere videns

obnōbus sit gracie. **B** Volenti. T̄m

qz pficeret nō possim qz malū rōni prope-

est: insidians in carne est quasi ad ianu-

as aie: t̄ aliud cogit facere q̄ vult hō et

lex. **C** Scđm interiorē. Ambro. Quia

caro ex adā traducit: peccatum in se h̄z: si

aia traducere s̄z h̄r̄: qz aia ade pec-

cauit: s̄z x̄ aia p̄t̄ in se h̄r̄: homo nō

se p̄gceret. **D** Video autē t̄c. Aug.

Ad corpus mort' ptinet: vt lex mēbroz

repugnat legi mētis dum caro aduersus

spiritū cōcupisit. **S**z lex p̄t̄ nō regnat:

cū nō obedit desiderijs el'. **E** Legez

in mē. Acete fomes p̄t̄ lex bz: qz legiti-

me factū ē: vt q̄ nō obedit suu supiori ei

nō suiat suu inferi'. i. caro. **T**Captis. x

carne: ex pte: qz mens repugnat t̄ cōdele-

ctat legi bz: sic de hō aplo legit: mēs nō

pleit: p̄t̄ mors p̄t̄edit: mēs nō p̄t̄et. **A** Et

me qdā mortuū. qdā viuū: qdā idē spe-

rādū: Infelix n̄ mētē: s̄z l̄carne q̄s me t̄c

libabit cū mortale b̄ iduet immortalitatē:

ybi nulla occupia p̄mēbit: mō iteri qd.

A Ego p̄t̄ m. s. l. d̄ nō p̄sentiōdo carne. l. p.

concupiscono. **T**m De corpore: id est

congregatione ingrumentum malorum. **T**el peccatorum.

N Igitur ego p̄t̄. hic tertius actus in lege spiritus. **G**it

ego p̄t̄. Sed quia dixit gratia se esse liberatum ne quis torpeat se

curus: quasi peccatum non ultra noceat: determinat quō sit libe-

ratio: si in gratia manserit. Alioquin peccatum iterum occupauit

Ego p̄t̄. Ego in carne ego in mente nō duo: sed unus ex vtroqz

mente nō consentio: carne concupisco. **A**b hoc loco. Scimus

enim quia lex spiritualis ad finem v̄sc̄ h̄būs capituli: v̄trū ex

propria an ex vniuersalis homīs persona hec melius accipiant

non omnino perspicuum est. **D**icit Aug. Aliquando sibi v̄lūmū

fuisse in hoc apostoli sermone describi hoīem sub lege. Sed vt ait

non est nisi homo gratie: q̄ addelectatur legi dei t̄ consentit et qui

non operatur malū nec vult: qui ignorat: id est nō approbat: t̄

cui nihil damnationis nunc est sicut in sequenti ostendit: t̄ ra-

men adhuc esse carnalem se dicit.

Sverō nō habitat in me bonū qz nec bonū velle

a nec pficeret. s̄z p̄fus qz ex deo em. s̄z nō cupere.

b bonū s̄ luēio. s̄. n. qd̄ volo bonū

d h̄ facio: s̄z qd̄ nō malū: hoc ago

s̄. s̄. dimicere bonū t̄ facere malū. a s̄ nō mēte

e Si aut̄ qd̄ nō malū illud facio: iā nōn

cōsentio: s̄z carne cōcupisco. a s̄ fomes p̄t̄. s̄ v̄

p̄t̄ carnalis cōcupia: v̄n oris oīa p̄t̄.

f ego opor̄ illud: s̄z qd̄ hitat i me p̄c

a s̄ qz ego nō ogor̄ malū imo nolo. b s̄ eē bonū

i. v̄ile: t̄ adiutricē rōni dū docet qd̄ bonū vel ma-

lū sit. c s̄ ex ea p̄bo bonū: qz volo facere quod

g catū. Inuēcio igit̄ legē v̄lēti mi

ipa iubet. a s̄ rōni. s̄ interiorē hōi.

h̄ facere bonum: quoniam mi

a s̄ p̄pē. b s̄ lex bonū rōni. s̄ volens qd̄ iubet

h̄ malū adiacet. Lōd̄lector enī h̄

ipa t̄ gaudei iuari ab ea. s̄ p̄t̄ libras redditā.

legi dī fm̄ iteriore hōi. **T**Video

a s̄ cōdelecto legi: sed. b s̄ partim restat infir-

miras. c s̄ somēt̄ q̄ regnat. d s̄ v̄ in oculo

ad cōcupiscentū t̄ in manu ad operandum.

l aut̄ alia legē i mēbris meis: re

a s̄ legi t̄ rōni mee cōiunctis in vñ. b s̄ q̄ cōsen-

sum t̄ oparione. s̄ q̄ cōsuerudine dñatur.

pugnātē legi mēt̄ mee: t̄ capti

m ex carne nō mēte. a s̄ p̄t̄ em lex qz dñatur

b s̄ quāto aut̄ vicinior: t̄ p̄t̄ p̄culofor.

uātē me i legē p̄t̄: q̄ē ē i mem-

a s̄ qz captiūr̄ s̄ ergo: qz nā sub p̄cō. s̄ qz car-

nalit̄. s̄. s̄ ex carne. b s̄ spūlis. c s̄ t̄ cū p̄ me

nō p̄sū qz nī magis aliquis.

bris meis. **T**Infelix ego hō: quis

s̄ de dñō carnis i qua mōs.

m me liberabit de corpe morti h̄ui?

a s̄ non lex: non vires p̄prie sed.

b s̄ dñi liberat. s̄ rōnalis t̄ iterior hō. c s̄ h̄s

v̄p̄f̄ somēt̄. d s̄ voluntare.

n Igit̄ ego ip̄sē mēt̄ fui legi

a s̄ potens sum seruire. b s̄ deo non remissus

agendum sed caudum ne regnet.

d̄: cōrē at̄ legi p̄t̄. **T**VIII

Nihil igit̄ nūc dānationis t̄

t̄ rūdet apl̄. **T**ra aut̄ dei p̄ lesū t̄c. qz in p̄t̄ libe-

rat a lege somēt̄ in qd̄t̄ est culpa. vñ t̄ in renā p̄ baptis-

mū: p̄mī mor̄ nō sunt culpa: s̄z solū pena t̄ exercende vir-

tutis materia. in futuro x̄o liberabit etiā a lege somēt̄

inquantū est pena qn̄ reformabit corpus h̄būlatis n̄e

cōfiguratū corpori claritatis sue. **T**h̄s. iii. **A** p̄d̄ct̄ igit̄

concludit: **Q** Igit̄ ego p̄t̄. in vita p̄t̄. **T** Mente

ser. legi dei. b̄m inclinatio rōnē. **T**Carne autē.

.i. sequendo carnis inclinatio: Legi peccati.

Nihil igit̄. Postq̄ apl̄ os̄dit cessa.

TCa. VIII nōcōnētē legis facta p̄ x̄o. hic os̄dit q̄ x̄o sit

totaliter adhērendi. t̄ dñuidit in duas. qz primo

facit qd̄ dictū est. sedō ne videat iudeos tanq̄ eroſos re-

linqueret. oīdit erga eos suū affectū ca. se. **T**riā in duas.

qz primo os̄dit h̄ui adhesiōis fructū vel vīlitatē. secūdo

modū el̄ seu firmitatē. ibi: **Q**uis ḡ nos sepabit. **T**riā

adhuc i duas: qz primo ostendit fructū h̄mōt̄ qd̄t̄ ad eua-

sionē mali. sedō qd̄t̄ ad cōsecutionē boni. ibi: **Q**uicūq̄

em̄ spiritu dei. **T**riā adhuc in duas. qz primo ponit in-

tentū. sedō declarat ip̄m. ibi: **M**ā qd̄ impossible. **T**riā p̄

mū dicit: **U**hil ḡ nūc dānationis. i. nulla dānationis ca.

Est his qui

Slo.ordi. Ad Romanos

Ga sitamen. Ambiguo: qz nō dūm sūt pfecte fidei: s̄ sp̄s est officiendi. **B** Sp̄s dei. Sp̄s xp̄i: qz idem est. **C** Corpus quidē. Uel noīe corp̄s hoīem totum significat. **Eze. 13.8.** sic ezechiel ecōuerso noīe aīe: cū inq̄t aīa q̄ pec. t̄c. Et ē: Si sp̄s xp̄i in vobis ēl̄z corp̄ mortuū. i. hō mortuū fuerit. p̄petrā. i. in petis. Sp̄s tñ. i. aīa q̄ fue rat impia vinit: qz deo q̄ est vita iungit. Et b̄ p̄f̄ iustificationē. i. petō remissionē q̄ est ex sp̄s etō.

T 11. q.3.c. **b** uñil. **D** Mortuū. Ut nō mortale. Ante petm enī corpus aīale. i. mortale sūt sez potens mori: sed qz non necesse erat mori: mō mortuū pp̄ petm. i. qz necesse est mori. **E** Uel. ppter pe.

Uitandū rēseruat h̄ ifirmitas: vt ex ihde peccare magis timeat.

F Qd si sp̄i. e. Aug⁹ Attēde q̄ sp̄s rituſtantus t̄ sp̄s pris dic̄t est hic vbi legit: Si aut̄ sp̄s ei? q̄ suscitauit xp̄i. Et sp̄s filii: vbi legit: Qui aut̄ sp̄s xp̄i non h̄z: qz sp̄s t̄rū de vtroq̄ pcedit: H̄z pcelione ei? sic t̄ generationē filii q̄s enarrabit.

G Iustificabit t̄ mor. Aug⁹ Ecce q̄r̄ ac̄. In prima actioē an legem nulla pugna est cū volupratib̄ sc̄li.

In sc̄da sub lege pugnam⁹ h̄z vinci mur. In tertia pugnam⁹ t̄ vincim⁹.

In q̄ta nō est pugna sed pax et̄na: qz subdū nobis n̄m inferius: quod iō nō subdeba: qz nos supiore nob

dēū deserueramus. **H** Mortalia. Aug⁹ Mō mortua: qz in resurrectio ne cū mortale h̄ induet imortalitatē: nō solū necessitas moriēdi quaz mō h̄z. pp̄ petm: sed nec mortalitas remanebit: quā habuit corp̄ aīale an petm. **I** Drop̄ inhabi. Eviden tissime appet nō tñ sp̄s sed etiam corp̄is morte. pp̄ petm hoīem meruisse p̄ sp̄m vtrūq̄ liberatur a xp̄o. **K** Si aut̄ sp̄i. Nel sp̄s n̄o q̄d tñ nō est: nisi agente spiritus etō.

L Agunt. Plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuersa nocuit. Filij Isrl̄: non ire q̄bus pfuit. Sp̄s tioris his qui

pl̄egē de petis t̄ sua ifirmitate cōvi

due i. f. **D** cti grām sp̄s nō intelligebāt. Sp̄i

regula. c. **L** rit⁹ libtatis istis q̄b̄ sua grā regene

de renū. c. **S**. verū. **S**. 23. q. 4. c.

hec aut̄. **S** hec. **T** plus ē agi: q̄l̄ vix ali quid agentē: q̄ regi q̄l̄ tā aliqd agē tem: q̄ iō regit vt recte agat. H̄z agū tur: nō q̄ nihil p̄ se: h̄z q̄ vix vt aliqd agat sp̄etū ḡc impellit.

M Mō enī accepistis. Filij cē debe

tis nō h̄ui: qz nō accepistis sp̄m fui

tutis: q̄ inuitos tiore pene fuire faci

at: sed t̄c. **N** Sed ac. sp̄i. ado. Idē ē sp̄s h̄z. pp̄ diversa opa dissimilat̄ appellat̄: sp̄s ire egyptijs: quibus aq̄ sp̄u diuers

a **D**e sum filij d. h. recognoscere facit spūscētū: dū in ecclēsia sit remissio p̄tōrū: quā si tota trinitas faciat ad spī ritūlancū tñ intelligit p̄tinere: qz cōs est p̄tī t̄ filio ambo rūcū vñio: p̄ quā sit societas t̄ vñitas: q̄ efficiuntur vñū corpus vñit filij dei. Unitas enī nos cōpaginat quā fac̄ charitas q̄ nō ē nisi a spūscētū: hec dicunt ut auem vñitate: t̄ timeam̄ sepatio nē. **b** **H**eredes. Et si nō decedat deus qd̄ būanis legib⁹. Vel dece det vt nō videat p̄ speculuz in enig. sic nunc: sed facie ad facie. H̄et etiā dicit q̄ p̄ps caput n̄m ad passionem decedens nobis reliq̄ pacis ecclesiastice possessionē: sic ip̄e ait: Pacem mā do vo. pa. me. re. vo. p̄ps etiā est hereditas suorū t̄ ip̄i hereditas el. vñ: ab̄ tibi ḡtēs t̄c. Et item: Dñs p̄s hereditatis mee t̄c. **c** **S**i t̄ compa. Mortificare facta carnis: vñ vita erit: Memo p̄t sine molestia: cui necessaria ē patientia. **d** **N**ā expectatio crea. Creatura sūt boni qui in creatione dei manēt: vel qz sunt cā oīm. Corruptio est vanitas cui subiecta est creatura: omnia enī que nascunt̄ infirma t̄ corruptibilia: t̄ per hoc vana: qz statū suū te nere nō p̄nt. **E** **C**reatura d̄r q̄: qd̄ mō in nobis dolet dū carnē mortificamus p̄ leiuia t̄ aduersa: et expectat mō qd̄ erit i futuro. s. renela. **f** **I**tags nō nature alteri: s. alterius q̄litar̄ diuerstata a creatura fi. distinguens ait: Creatura expectat renela. **f. d** **N**on volēs. Spōte peccauit: sed nō sponte fert penā: qd̄ subiecti fallacie: sed p̄ter insticiam t̄ clementiā ei⁹ q̄ p̄tū punit: t̄ sanare intendit. **G** **Q**uia t̄ ipsa crea. Mō creature tñ: cū nōdū filio rū forma pfecta: ip̄a liberabit: vt nos q̄ iā filii sum̄: t̄ si nō appenmus. **H** **Q**uia t̄ ip̄a. Per h̄ q̄ nō ait sumpliū ip̄a: sed t̄ ip̄a facit intelligi q̄ nec de ip̄is despandū est: q̄ nōdū crediderūt: q̄a t̄ ip̄i credituri sūt t̄ liberaunē: q̄ nōdū vocant̄ filii dei: s. tñ creature mō dicunt̄: cū nōdū grām adoptiōis receperūt. Mō enim signaculo imaginis amissō remāsīt tñ creature. **I** **L**ibabit. Reuelabit. Expectat renela. Subiectit: liberabit. Nec omia p̄ sp̄m. **J** **O**is crea. **i** **O**is ē vel corporalis q̄ p̄ loca tendit: vel afalīs q̄ viuiscat corporalē vel spūal q̄ regit aīalē: hec em̄ oīs i hoīe: qz intelligit spū vt angelī: senit aīa: corpē ē localis: s. non tota in eo est: qz sunt p̄ter eū t̄ angeli et alia. P̄le dicitur: oīs hōvidet sole: s. nō tot: qz oculū tñ. **H**is crea. inge. Hac vñiversali locutiōne nō colligit singula oīm genex: sed genera oīm singulorū. **H**is crea. Ingenuit̄ par. Aug. Quidā dicūt̄ q̄ et sūni angelō doleat anq̄ liberemur penit̄. s. t̄ si nos adiūnat sine dolore h̄ faciūt de q̄b̄ t̄ nepbas dicere q̄ subiecti vanitat: t̄ a corruptiōe liberādīt: s. oīs in hoīe dolet: t̄ oīs in hoīe libera: t̄ si nō in oīb̄ hōib̄. **H**is crea. Ambro. Oīa elemēta cū labore sua explet̄ officia: qd̄ ē nīrī ca: vñ q̄ se nobis assūpt̄: t̄ iō diligentē nos parem̄. **K** **I**ngemisit. H̄emp in b̄ noua ē: qd̄ notaſ p̄ īchoatiū verbū t̄ p̄ desiderio patrie celestis. **L** **P**arturit. Aug. Parturire dolere est. **M** **A**sc̄ adhuc. **N**ua t̄ si aliqui in sinu abrae tamē omnis adhuc in his qui nondū sunt liberari. **O** **N**on solumq̄ est non solum in homine corpus: t̄ aīa t̄ spū dolent ex difficultatib⁹ corporis sed t̄ nos in nobis preter corpus.

Adoptionem

qua pater est iustor p̄ grē adoptionē: de q̄ adhuc subditur: **a** **I**p̄e enim spūs. sc̄tū qui ē tertīū in trinitate persona. **b** **A** testinoniū reddit spū n̄o q̄ filii dei sum⁹. **L**icet enī m̄l̄ lus sc̄iat via hūana se ēē filiū dei p̄ grē adoptionē: tñ h̄ potest sc̄ire p̄ spūscētū reuelationē: t̄ h̄ mō sc̄iebat Apls de sc̄ip̄o: et alijs q̄b̄ facta ē silis reuelatio: s. q̄ dicit. **L**o. ix. **H**o accepimus sp̄m huīus mundi: sed sp̄m q̄ ex deo est vt liam⁹ q̄ a deo donata sunt nobis. P̄t̄ h̄ etiam aliter exponit̄ qz spūscētū signis et miraculis reddit testimoniū de veritate catholice fidei: p̄ quaz efficiuntur filij dei adoptiū. **T** **H**o aut̄ filij. hic cōsequēt̄ os̄t̄ q̄ p̄ adhesione ad xp̄m habitū glie q̄seq̄m̄ sub cōditione tñ t̄ iō h̄ p̄no ōndit. sc̄do ad illā cōditio n̄ inducit. ibi: Existimō. Circa p̄mū dicit: Si aut̄ filij. s. adoptiū sum⁹ p̄ habiū gre. **D** **E**t heredes. p̄ p̄sequēs erim⁹ p̄ habitū glorie. hereditas. n. stabilitatē ip̄oportat: sils t̄ habitus: maxime glie. tenet autē dicta p̄seq̄ntia: qz filio adoptiōis debet aliq̄ ps̄ hereditat̄ p̄ terne. hec aut̄ hereditas est ip̄a deitas q̄ est beatitudō obiectuē q̄ nō diuidit p̄ p̄tes sed tota h̄ a q̄libet bono: nō tñ equaliter: qz vñ est alio beatior. t̄ hoc mō filij diuidit. **C** **C**oheredes at̄ xp̄i. q̄ est naturalis filius dei: t̄ sic p̄tin̄ ḡmū ad gliam anīe t̄ copris sic ip̄e. **F** **G**hi tñ cōpatimur. tolerādo passio nesvit̄ p̄tis sic t̄ ip̄e. iō subditur: At̄ t̄ cōglorificemur. vt d̄r Lu. vi. Oppoz̄ pati xp̄m t̄ ita intrar̄ i gloria suā. **G** **E**xistimo em̄. hic inducit nos ad hanc cōditionē. p̄mo rōne. sc̄do exēp̄lo ibi: Sc̄im̄ em̄. Nō aut̄ s̄sistit in hoc q̄ premiū incōḡabiliter excedit meritum n̄m in toleratiā passionū: pp̄ qd̄ pa tienter sūt merito tolerāde. t̄ h̄ qd̄ dicit: Existit em̄ q̄ nō sunt p̄digne. i.eq̄les. **H** **T**allioēs hui⁹ tp̄is. Sc̄en dū tñ q̄ passiones iste dupl̄ p̄t̄ consi derari. Anō mō vt acceptant̄ a libero arbitrio: t̄ sic loquit̄ h̄ Apls. Alio mō p̄t̄ spūscētū mouēs lib̄p̄ arbitrium est hui⁹ acceptiōis p̄ncipiū: t̄ sic est ibi meriti de p̄digno: qz p̄ncipiū meriti ē eiusdē dignitat̄ cū p̄mio. **I** **H**ā ex pecta. creatu. i. hoīs q̄ d̄ oīs creatura. **W**ar. vi. **P**redicante euāgeliū oīs creatura. i. oī hoī: qz cōuenit cū angelī p̄ intelligere: cū aīalib⁹ p̄sentire. p̄ vegetari cū plātis: t̄ p̄ esse cū inātatis: vt dīc Greg. home. xix. t̄ sic p̄ silitudinē ē oīs creatura. **K** **R**euelationē filiorū dei expectat. i. b̄tūdīe celestiybi d̄clare vide expectat p̄ patientiam. **L** **M**anitati enī. i. passibilitati morti et incinerationi. **M** **C**reatura. i. hūana natura. **N** **S**ubiecta est nō volens. i. p̄ p̄tū ade qd̄ nō est voluntariū in nobis. p̄p̄ia volūtate. **O** **S**z. p̄pter eū q̄ subiectit eā. i. pp̄t̄ deū patienter sustinet̄. **P** **I**n sp̄e. s. resurrecti onis future. **Q** **Q**uia t̄ ip̄a creatura. i. hūana natura. **R** **L**ibabit a ser. cor. t̄c. qn̄ in resurrectiōe ex ale gloria fiet i mortale corp̄. **S** **S**c̄im̄ em̄. hic inducit ad toleratiā passio nū exēp̄lo dupl̄. p̄mū est creaturaz irrōnabilit̄ q̄ sunt in cōti nua trāsimutatiōe q̄sqt̄ota natura corporis meliorē cū hoīe et p̄ p̄hs debem̄ silr̄ passiōes tolerare patient. iō dicit: Sc̄im̄ ei q̄ oīs creatura ingemisit t̄ parturit. Per h̄ metaphorice stel ligit trāsimutatiōis variatio: sīc p̄ oīp̄tū. s. p̄ risū p̄t̄i eius floritio. sc̄im̄ exēp̄lū est ip̄oꝝ ap̄fōꝝ q̄ plēn⁹ ceteris credētibus receperūt sp̄m sc̄m̄: t̄ si patient tolerabāt aduersa t̄ dilatationē glorie in sp̄e resurrectiōis future. t̄ h̄ qd̄ dicit: **T** **N**ō so lum aut̄ illa. s. irrōnabilis creatura ingemisit t̄ parturit. **V** **S**ed et nos ipsi. apostoli.

Gloordi. Ad Romanos La. viii. Nico. de lrya

a Adoptionē, vt etiā corpus bñficiū adoptionis accipiat
vt er omni pte filii dei sint. **b** Primitias spūs, i. q̄n iam
spūs quasi in sacrificiū oblati sunt deo & diuino charitatis
igne succensi. **c** Spe em. Iō dicit vt maius meriti spel
videat: t̄ id debeat salvare. **d** Spūs adiu. infir. Quia
ingemiscimus & petim⁹ libari: sed ne
vel an t̄ps vel contrarie petam⁹ spi
ritus adiuuat. **e** Oro impetrat do
nū dei est euidenter: sed & orare ē ex
peni. Gratia. **f** Spūs postu. Qualiter
adiuuat infirmitatem nostram ait:
Spiritus postulat: adiuuat spūs
non dum inhabitans: vt sint fideles
Aduiuat fideles iam inhabitans.
g Sed ip̄e sp̄i. post. fm eandem lo
cationis figurā q̄ d̄ aplis a domio:
Spiritus loquitur in vobis: ait hic
apostol⁹. Spūs postulat gemitibus.
No ei spūs act⁹ postulat aut gemit:
quālī indiget: aut angustias patia
tur. Sed q̄ ip̄e postulare nos facit:
nobisq̄ interpellāti & gemēdi infi
rat affectum. Aduiuorū igit b̄ spūs
sancti exp̄ssum est. Charitas em q̄
p sp̄mītū facta est in nobis ip̄a ge
nit ip̄a orat: cōtra hanc aures clau
dere nō nouit q̄ illam dedit. Sic et
spūsctū postulat pro sanctis: quia
postulare sanctos facit. Ita etiam et
alibi ait apostolus: Hunc aut̄ ogo
scentes deum: mo cogniti a deo: ita
dictum est vt intelligamus deum in
nobis fecisse cognitionē suā. Quid
Ibidem, em est q̄ ait: Cogniti estis a deo. i.
cognitores suos vos fecit. Facit em
nos deus cognoscere se: vñ dicimur
cogniti ab eo. **g** Inenarrabilis.
Quo em̄ enarraret q̄ desiderat qd̄
ignorat. Nec tñ oīno ignorat. Nam
si penit⁹ ignoraret: nō desideraret.
Et rursus si videretur gemitib⁹ non
quereret. **h** Scrutat. No quasi
querēs qd̄ nesciat: cui nūb̄ ē occul
tu. **i** Scimus aut̄ t̄. Quasi nō
solū b̄ facit spūsctū: s̄ etiā fac oia
diligentib⁹ sc̄ puenire i bonū: pspe
ra vel aduersa. tales em̄ d̄ solat
psperis: exercet aduersis. plūt eni
mala q̄ fideles p̄fert vel ad emē
danda sine demēda peccata: vel ad
exercendā pb̄dāq̄ iusticiā: vel ad
demonstrādā hui⁹ vite miseriā. **j**
Uis em̄ mōrē carnis de p̄tō p̄m̄ ho
dil. 4. c. capla. minis originalis vēt̄: tñ bon⁹ el̄ v̄lus
de p̄. **k** glorioſissimos martyres fec. Iōq̄ n̄
solū ip̄a s̄ & oia seculi mala remissis
petis remanere debuerūt vt h̄ret hō
cu q̄b⁹. p̄ ditate certaret & vñ exerci
taret x̄ fideliū. **l** Scđm̄ ap̄o.
Quasi q̄ vocati sūt nō alīud est q̄
a p̄destinatio dei. Et inde est q̄ oia
cooperat in bonū nō ex merito. **m**
de p̄destinavit. i. p̄ appositam grati
am preparauit vt verbo predicationis
crederent: illos quos presciuit
id est longe an p̄nouit fieri cōformes
liq̄ qui est imago p̄tis v̄sp̄sq̄as eadē cū p̄te. vñ d̄. Qui videt
me videt & p̄rem. At nota q̄ ip̄opre accipit sic p̄destinatio de p̄
senti. i. p̄ gr̄e appositio p̄ quā p̄pan ad recipiēdū xbū. p̄p̄ āt
p̄destinatio ē p̄scia & p̄patio bñficioz dei de q̄b⁹ certissime liberat
q̄cūs liberant. **n** Predestinavit. P̄destinatio igit ē gr̄e p̄pa
rio q̄ sine p̄scia ee nō p̄t. **o** p̄scit de & q̄ n̄ ē ip̄e factur⁹. i. mala.
Quia etiā sūt quedam que ita peccata sunt vt etiam pene sint
pct̄: fm illō: tradidit illos t̄. No tñ pct̄m̄ dei ē s̄ iudicium. Brā
ē p̄t̄ p̄destinatiois effect⁹. Scđm̄ d̄o q̄ p̄pauit de & mal'ignez
etnū. Illis v̄tq̄ q̄s iuste p̄pauit ad abluēda supplicia: nec tñ p̄
pauit ad facienda p̄ta. p̄pauit. n. de & q̄d̄ diuīa eäfas redderet: nō
qd̄ hūana iniqtas admitteret. No. n. sic p̄pauit sc̄tōs ad iusticiā
p̄pauit. **p** Primitias spūs hñtes. i. sp̄mītū in maiorī plenitudine.
q Et ip̄i intra nos gemim⁹ existentis in tribulationib⁹.
r Adoptionē filioz dei. i. p̄mū q̄d̄ reseruat filiis adoptiūs
s Expectatē. patiēter. **t** Redēptionē corporis nři. quia
tunc siet corpus īmōrāle: s̄ sic redimeat a corruptione.
u Spe em̄ salui facti sum⁹. t̄ nō re b̄
diu sum⁹ i hac vita: qd̄ p̄bat h̄r̄ dices:
v Spes aut̄ q̄ videat nō est spes. q. d.
ex quo nō videmus dēū clare sum⁹ in
dei expectatione. **w** Silt aut̄ post
q̄ oīdit bonū qd̄ sequuntur q̄tū ad
adherēt adhēritēs ip̄i x̄po: b̄ h̄r̄ d̄m̄ oīdit q̄tū ad actū meritorū. t̄ p̄mo ē
actu intellect⁹. scđo in actu affect⁹. ibiz
Scđm̄ āt. Circa primū sc̄tēdū q̄ ōrō ē
exp̄sio desiderij. t̄ id est actus intellect⁹
p̄posito th̄ actu volūtatis: t̄ q̄ incerte
sunt p̄uiditēs nře. Bāp. ix. iō fr̄q̄nter
desideramus & petimus: qd̄ tñ nō sem
per expedīt nobis. vñ etiā paul⁹ peti
amōtōnē stimul⁹. i. o. xii. qd̄ tñ nō
expediebat sibi: p̄pter qd̄ nō fuit exau
ditus. adherētēs aut̄ x̄po dirigunt in
p̄cedentib⁹ bonis q̄ habem⁹ x̄po adhe
rendo: habem⁹ etiā ea q̄ sequuntur:
x Et spūs adiuuat infir. nos dirigen
do si adhēreamus x̄po: quia qui adhe
ret christo vñus sp̄ritus est cū ipso.
y Nam quid oremus sicut oportet:
id est sicut expediens ad salutem est.
z Nescimus. propria virtute sed fre
quenter in hoc deficiimus: sed hunc de
fectū supplet spiritus sanctus. ideo sub
ditur: **l** Sed ip̄e sp̄ritus postu
lat pro nobis: id est postulare nos fa
cīt: sicut Hen. xxii. dixit abrae domin⁹:
Nunc cognoui q̄ timeas dominum. i.
alios cognoscere feci. **m** Qui autē
scrutatur corda. sc̄ilicet deus pater.
n Sc̄it quid desideret: id est scire fa
cit. vna est enī scientia patris et filii &
spiritus sancti. Alio modo exponitur
pars ista de spiritu angelico nobis da
to ad custodiam qui dirigit nos i orā
do et in alijs actibus bonis: t̄ sic expo
nitur littera ista sc̄i. Sicut illiter autem &
spiritus angelicus adiuuat infirmita
tem nostram nos dirigendo quantum
est ex se: quia sollicitus est de nostra sa
lute. Nam quid oremus sicut oportet
ad salutem. Nescimus: propter intelle
ctus nostri perplexitatē. Sed ip̄e sp̄
ritus postulat pro nobis. preces nřas
offerendo deo: Lobi. xii. Quād̄ ora
bas cū lachrymis & sepeliebas mortu
os t̄. sequitur: Ego obtuli orationem
tuam domino. Sicut illiter inenarrabi
libus. per hoc designatur desiderium
angelorum de salute hominum quod
est inenarrabile a nobis eo q̄ non est
cognoscibile nobis perfecte. Qui au
tem scrutatur corda sc̄ilicet deus. Sc̄it
quid desideret sp̄ritus. quia mens an
gelica est sibi totaliter manifesta.
p Quia fm deum: id est sancte & or
dinare: Postulat pro sanctis. **q** Sc̄imus autem. hic
consequenter ostendit bonum adhērentium x̄po in actu
volūtatis: q̄ ē diligēre & q̄t̄ alia bona dirigunt in deū et sic
dīc: Scđm̄ qm̄ diligētib⁹ deū. dilectionē charitatis & p̄seue
ranē. **r** Oia cooperan. in bo. his q̄ fm. x̄po. i. p̄destina
tionē. **s** Vocati sūt sc̄tē. in p̄tī p̄ gr̄m̄ sc̄ificātē. Istis
em̄ & petā i bonū pueniūt: q̄ fortiores & cautoles resur
gunt: t̄ etiā in gloriā ad bonū eoz facit p̄tōz memoria: sic
cicatrices ad gloriā militis qui finaliter ī bello triūphau
it. eis x̄o qui diligunt deū fm p̄tēm̄ iusticiā tñ octā nō
sic cedunt ad bonum eorum. ideo subditur: **t** Nam
quos presciuit & predestinavit. et non alios.

postulat pro sanctis. q[ui] scimus autem. hic consequenter ostendit bonum adherentium Christo in actu voluntatis q[uia] est diligere per quem alia bona diriguntur in deum et sic dicit: Scimus quoniam diligenter debet dilectione charitativa et p[ro]seuerant. Dia coepit in bono. his q[uia] sunt proprie[tes] p[re]destinatio[nis]. Votac[i] sunt sciti. in p[ro]ptereis p[er] gratiam scientiae. Ita si enim et peccata in bono p[ro]uenient: quod fortiores et cautiiores relinquent: et etiam in gloria ad bonum eorum facit peccato[m] memoria: sic cicatrices ad gloriam militis qui finaliter in bello trionphavit. eis vero qui diligunt deum sunt p[ro]p[ter]eis iustitiae tamen peccata non sed cedunt ad bonum eorum. ideo subditur: Nam quos presciuit et predestinavit. et non alios.

~~Glo.ordi.~~

Ad Romanos La.

Spectiendā: sic p̄panit iniq̄s ad iusticiā
amittendā: qz prauitatis p̄paro nū q̄
fuit. **P**ec igis regula in cōmuni ē tenē-
da. **D**octōres in p̄cīs p̄scitos ē nō pre-
patos: p̄nā autē ec p̄patā fīm q̄ p̄sciti
sunt. **I**ma gine celestis sic portauim̄ imaginē ter-
reni. **O** Ut ipē sit primogē. **A**ulta
ān oēm creaturā nō factus sed nat⁹ ē.
Et quia primus sine p̄cō nat⁹: t̄ p̄mus
impassibilis resurgēs: in q̄ h̄z fratres.
Mā fīm id q̄ vñigenitus est nō habet
frēs. Scdm̄ id autē q̄ primo genitus est
frēs dignatus est vocare dēs qui p̄ ei⁹
primātū in dei grā renascunt̄.
Vocavit. Vocatio exterior fit p̄ p̄-
dicatores t̄ est cōmuni bonoz et ma-
lorum. **I**nterior: xō tm̄ electoz. De exte-
riori dī: Pulti sunt vocati: pauci xō
electi. **V**ocatiōne impleat p̄destinatio.
Vocare est cognitionē de fide adiu-
nare: vel cōpungere eū qui sciat audi-
re: t̄ hoc est electoz tm̄. **M**agnifi-
cauit. hoc de p̄scitis: de alijs non: et si
ad tempus videantur: tamen quia nō
permanent non magnificantur.

Gloryficauit. i. magnificabit. hoc aut futurū est sed dicit p̄teritum: quia dicitur fecisse que ab eterno dispositum facere. vñ. **A**salas: Qui fecit que futura sunt. Talibus oīa in honō: etiam q̄ deviant ut inde cautiores: t̄ in se nō fi dētes. Sunt h̄ cttuor mēorata p̄destinatio: vocatio: iustificatio: magnificatio. Unū ī dō: t̄ tria ī nob̄. P̄edestinatio ī dō ī nob̄ ī hōb̄ ī occulto apud ipm ī eī p̄ficia. Tria xō reliq̄ ī nobis sunt. Si deus pro no. P̄edestinādo no exiſtētes vocādo acuerſos. Juſtificādo peccatores: glorificādo morales. **T**radidit Aug. Dic̄t qz p̄ tradidit filiū: vey auctor calic' hui ē etiā ipē q̄ bidit. Unū apls: Christ̄ dixerit nos t̄ tradidit semetipm p̄ nob. Si ḡ p̄ filiū tradidit t̄ filiū scipm. Iudas qd fecit: p̄ tradendo filiū benefic̄t: filiū tradendo scipm b̄ fecit. Iudas tradendo mḡrm p̄ anaricia male fecit. Hō em̄ qd nobis p̄scirū ē de paſſione xp̄i malicie iude deputabif̄ habebit ille mercedē malitie: xp̄s laudē grē. **S**ia. **V**inus est nobis oīa dare p̄ nr̄i cā morti illum tradere. **T**ra ſuperiora deus trinitas. s. ad videndum ſue fruendū. Eq̄lia angeli qbūs eq̄bimur in futuro ad conuiuendū: et si mō inferiores. Inferiora quoq̄ nostra ſūt ad dominandū. Et ſimiliter qdā etiam ſuperiora: vt ſublimes angeli t̄ yniuerſa minifera celeſtia nō ſunt: nō domini noſ ſed yli ſicut reſ dñi famuloy ſunt ad victū: vel ornamētū: vel aliud hu- iuſmodi. **Q**uis ac. Nifus dia- boli accuſatio dō. **T** Ad dexterā dī. In honore q̄ dē cultus postulatū non potest ſtemni. **C** Interpellat. Dū q̄tidie hoīem quē aſſumpſit t̄ grāte ge- nus mortis quod pro nobis iuſtinuit vultu paterno offert. **I** Sic ut scriptum eſt. **A**liquis di- ceret: Cur iſta cōmemoras ſunt ne no- bits hec mala. R̄endet: Utiq̄ iſta mala ſunt nobis ſicut scriptum eſt: **Q**ua p̄ p̄ter te morē. t̄. ppter te cauſam no- tat ſine qua corona martiriij non reddi- tur. martyre em̄ nō ſac̄ pena h̄z cā: quia ipē p̄ nob̄ paſſus ē vt et nos. pp̄t ipm patiamur: h̄z in hiſ oībus t̄.

Hec angeli

VIII Nico.de lyra

a Conformes fieri imaginis filii sui. qz
a filatio adoptiva dei est quædâ similitudo similitudinis naturalis diuinae. b At sit
a tpe p. i. m. fra. i. fidelib. qz nō profunditur
a eos fr̄es notare. Hebrew. ii. Scindū autē qz
c enī dicitur sic: Quos p̄scuit et p̄destinavit. p̄
c scia si accipit h̄ put op̄ponit p̄destinationi
c oni. sic dānādi dicunt p̄sciri. h̄ accipitur
c put est p̄ambulū ad p̄destinationē. Ele-
c cti em̄ a deo p̄cognoscunt ab eo: qz nō eli-
c git iigrans et a caſu. nō est ibi p̄cessio ni-
c si rōnis tñ: qz ad p̄destinationē etnā ſe-
c qunit alia bona q̄ p̄destinationatis in tpe cō-
f ferunt. iō subdit: c Quos aut̄ p̄de-
f stinavit hos et vocauit. p̄ fidē ad ſe libet
f arbitriū trahendo. d Et q̄s vocauit
f ipos et iuſtificauit. p̄ grāz. e Quos
f aut̄ iuſtificauit illos magnificauit. per
g gloriā. qz eaſt arra aſe. f Quid g
g dicemus. Postq̄ oñdit magnitudine bo-
h ni adherentiū xpo. h oñdit hui⁹ boni
i certitudinē: qz nō p̄t ab electis amoueri
p violentiā. iō subdit: g Si deus pro
k nobis. et accipit h̄ ſi pro qz: qz de⁹ eft pro
l electis. h Quis ē nos. q. d. null⁹. qz
k null⁹ p̄t reſiſtere p̄tati diuine: et q̄ ſit p̄
m electis: n̄r oñdit dices: i Quis etiam
n p̄pō filio ſuo. naturali. k Nō pepeit
l tē. et marie dilectione ad electos.
l Quo nō tē. argumētu ē a maiori. itez
l p̄dictu bonū nō p̄t tolli ab electi p̄ accu-
l sationē. iō subdit: m Quis acu. aduer-
l elec. dei. i. iudicio finali. q. d. null⁹. et h̄
l subdit cā: n De⁹ q̄ iuſtificat. ſentētian-
l do. p̄ electi. iō ps aduersa demonū nō au-
l debit mutarent etiā p̄ modū p̄dēnatōis.
l subdit: o Quis ē q̄ adēnēt q. d.
l null⁹. et subdit rō: p̄ Christ⁹ iecu. tē.
l infel. p̄ nob. apd̄ p̄tēm oñdēdo latus et
l vulnera: et ſic tollit ois p̄dēnatōis cā.
l q Quis g. Postq̄ apls oñdit q̄ xpo
l ſit adherēdū: h oñdit hui⁹ adherētie
l modū q̄ dī ecē firm⁹: quā firmitatē oñdit
l tripl̄. p̄mo ex pte corporis. ſed ex pte aīe:
l ibi: k Er̄t. l pte xpo corporis appet fir-
l mitas adhesiōis qñ q̄s. p̄ nulla paſſione
l illata corpori ſepaſ a xpo: et p̄t apls ſeptē
l paſſiōes q̄x maria ē moſ: qz ē vltimū tē
l bilinū i vita p̄titi finibm. iō p̄dī vltimo
l cū dī: l An gladi⁹. Alii ſit diſpoſitionēs ad
l mortē. aliq̄ tñ. p̄pinq̄: et alie mag⁹ remo-
l te. in p̄pinq̄ ſe p̄habilitas morti iminē-
l tis q̄ duplicit accipit. l An mō q̄tū ē i re
l et q̄tū ad h̄ dī: l An piculū. Alio mō q̄tū
l ē i apphēlione ale. et q̄tū ad h̄ dī:
l r An anguſtia. Dicit em̄ q̄s anguſtia.
l ri qñ ē i arte poſit⁹. Dassifico xpo magis
l remote et diſpoſitionēs ad mortē ſtingunt
l . p̄p̄ ſubtractionē neceſſarij ad vitā. l. ali
l meti et tegumeti. et q̄tū ad hec duo dicit⁹:
l An famēs an nuditas: vel ſtingūt p̄p̄
l illationē noſumenti: qz qdē noſumentū
l conſiderat duplēciter. An mō vt eſt ab
l hoſte. et q̄tū ad h̄ dī: An pſecutio. Alio
l mō in q̄tū recipiſ in corpe patiētis: et ſic
l dī: Tribulatio. Apls aut̄ in ſcribēdo nō
l curauit multē de tali ordine artificiali. ſz
l dimiſit h̄ expoſitorib⁹. q̄ aut̄ talia paterē
l tur ſancti oñdit iduēs ad h̄ auctoritatē:
l Ps. cliv. l S. 2. m. ppter te mortifica-
l mur. i. ad mortē et afflictiones et tormenta
l ducimur. ſicut patet in martyribus.
l t Estimati ſu. ſicut oues occiſionis. q̄ru
l occiſio reputat vtil. p̄ lana et carnib⁹ ha-
l bedis: ſic tyran⁹ bōa martyꝝ rapiebat: et
l cū h̄ obsequiū ſe p̄ſtare deo reputabant:
l Job. xv. Ut̄it hora vt ois q̄ inſificit vos
l arbitret obsequiū ſe p̄ſtare deo.

Lertus sum.

Glo. ordi.

Ad Romanos

Ca. IX

Additio

a Neq; ange. ne. p. neq; vir. Ordines accipitunt de mai-
lis angelis: t de bonis si fieri posset. **b** Neq; alti. ne. p.
Pro. 30. b Ambro. i. nec. p. spa vel aduersa. vñ Salomõ: Diuitias t pau-
pertates: ne de. milii: ne repleo medax fiã: vel paup rapiam: t
piuré nomé dei. Multi peccat altitudine: multi necessitate: s
Ela. 7. b h̄ponit achaç i. Esaiâ q nobilitate
tere signi neq; in alto: neq; in. p. fun-
do. Remediū de xp̄o: q neq; elat̄ po-
testate q eglis p̄t: nec turbat̄ de eie-
ctione mortis: q ē signū in alto t p/
fundō: ne ille vel regia p̄tate extolle-
ret: vel erūna turbaret: sic tunc erat
p bello assyrioz. **La. IX**

Dicitate dico. Nō nihil potest
v separare olim fui separat̄ vñ
m̄ doleo t sic mala iam in bo-
nū cōuertuntur. **A** Veritatem dico.
Amb. Quia h̄ iudeos loq; vñ ē: zaf-
ctū suū circa eos oñdit: q̄d iurād̄ fir-
mat. **D**olent gen? suū bñficio xp̄i pua-
ri. Optabā ait: nō opto: q̄ scit se talē
nō posse a xp̄o separari: tñ affectū circa
illos oñdit: de quib? multa preconia
enumerat: vt oib? p̄ eis dolorē incu-
tiat: q tanto pioez sunt gentilibus:
q̄ progratiā patrū t p̄missionis per-
diderūt. ppensius em̄ malū ē digni-
tate p̄dissimū q̄d nō habuisse. **S**ed h̄ ē
ind̄ qd̄ d̄ixit futurū vt nō filij car-
nis sunt semē abrae: sed q̄ fidē habet
p quā nat̄ est isaac: isaac in typō xp̄i.
Jacob & esau duo x. pplo. x. Job fuit
ex filiis esau: qñt̄ ab abraā: h̄ est ne-
pos esau. **L** Pro fratrib?

Chico. de lyra

Certus sum. hic qñr oñdit firmi-
tas ex pte anie in h̄ q̄ nō est sepabilitas a xp̄o p̄ aliquō illatū si-
bi: cuiusmodi ē deceptio q̄ aliquō puenit ex pte illi: q̄ decipitur
eo q̄ est in passione polit̄: s̄c times ad modicū strepitū credit
irruere hostes. maxū xō passiones sūt timor morte: t amor vi-
te. t qñt̄ ad ista d̄r: **C**ertus sum em̄ q̄ neq; mors. i. timor morte.
b Neq; vita. i. amor vite. aliquō cōtingit deceptio ex pte deci-
pientis eo q̄ multū credit̄ el̄dictis. t h̄ remouet dicens:
c Neq; angeli. q̄ sunt de infimo ordine prime hierarchie.
d Neq; p̄incipatus. q̄ sunt de tertio ordine cuiusdam hierar-
chie: t sub istis intelligunt̄ archangeli. q̄ sunt de medio ordine
t dicunt̄ archangeli. q̄l̄ p̄incipes angeli. ab archos qd̄ est p̄n-
ceps. **e** Neq; dñutes. angeli sunt de scđo ordine medic hie-
rarchie. t sub istis intelligunt̄ p̄tates q̄ sunt de infimo ordine
eiusdē hierarchie. **I**stos aut̄ angelos exprimit apls: q̄ sunt de
qñq; ordinibus q̄x officia sonat̄ in ministeriū circa nos. An-
geli xō de qñt̄ orib; superiorib; sunt assistētes deo. a. d.
apl̄: qñuis angelis q̄ mittunt̄ in ministeriū ē multū credēdū
tñ nō possent separare a charitate xp̄i p̄ aliquā deceptiōne. non
est aut̄ h̄ intelligendū q̄ angeli seti velint nos decipe sed q̄
si vellent nō possent. Aliq; em̄ p̄positio. **O**ditionalis est vera
cuius vtraq; ps ē falsa t ipossibilis sic ita si hō volat habet
alas: t sic ē in. p̄posito. t p̄ tale modū dicit apl̄ Sal. i. Licet
nos aut̄ angelus de celo euā gelicet vobis p̄ter qd̄ q̄ euānge-
liquā vobis anathema sit. **f** Neq; istatia. i. qñcūq; pres-
entia nō poterūt nos separare a charitate xp̄i. de p̄terito nō fa-
cit mentionē: q̄ nō faciunt in h̄ difficultate. Aliq; xō cōtin-
git deceptio p̄ demonē: q̄ aliquō decipit p̄tate: d̄ q̄ d̄. Job. xlj.
Nō est p̄tā sup̄ terrā q̄ copet ei. qñā excludit dicens:
g Neq; fortitudo. aliquō xō mēdostate p̄mittente maiora
q̄ possit facere: sicut xp̄o hoi Matth. iij. Hec oia tibi dabo si
cadēs adoraueris me. qd̄ excludit cū d̄: **h** Neq; altitu-
do. a demone. p̄missa. aliquō xō malicia occulta: qd̄ excludit
ibi: **i** Neq; p̄fundū. i. malicie demonis. t vt oia genera-
liter excludat subdit: **k** Neq; creatura aliquō poterit t̄. et
loquit̄ h̄ apl̄ de p̄destinatis. t qñt̄ ad desperationē fūalem:
q̄ licet peccent aliquōt̄ sem̄ i charitate xp̄i moriuntur.

l In ca. viij. vbi d̄r i postil. Null̄ ei dānat nisi p̄ pcō originali.
Additio. l Licet ei seti p̄res descendēt ad limbū
di sūt dānat̄ put̄ videt dicere postil. tales ei fuerunt a deo
p̄destinati: t sic fm̄ p̄positū eternū sūt vocatīscū. **m** In eo.
ca. vbi

ca. vbi d̄r in postil. **n** de scđo facto hostia p̄ pcō.
Additio. n Quod dicit̄: De pcō dānauit p̄tifici
pot̄ alii exponi t ut videat magis p̄prie
Pro q̄ scidū q̄ crucifigentes xp̄i maximū pc̄m cōsiderunt:
vt ē manifestū: de q̄ pcō d̄ delenit. i. abstulit p̄tā nr̄a: t h̄ ē
qd̄ dicitur: De pcō. i. de passione xp̄i
qd̄ maximū pc̄m fuit respectu inferen-
tiū. **p** dānauit pc̄m. i. delenit t̄. vt in
postila: q̄ qd̄ expōstio videat magis
xp̄a t̄. h̄ bee dictio pc̄m vniiformit
accipit vtrōbīz t cōtinuāt ad p̄ce-
dētia sic. **q** h̄ ip̄ossible erat legi na-
turali seu scripto q̄ ex pcō qd̄ ē qd̄z
transgressio legis eliceret bonū redē-
ptionis: h̄ ad solū deum ptinet qui
adeo est bonus vt etiam ex malis bo-
nū eliciat fm̄ Aug. t h̄ ē qd̄ dicit: Nā
qd̄ ip̄ossible erat legi d̄ filiū suū
mittēs de pcō dānauit pc̄m. **r** In
eo.ca. vbi d̄r in postil. In q̄ claimam̄
. i. dēn vocare possimus.

Additio. iij Quod dici-
tur: In quo
clamat̄ abba p̄. ferri p̄t ad duas
nationes qd̄ scribebat. s. ad iudeos
t gentiles. Iudei cīt̄ vocabant deūz
abba in sua lingua: romani xō pater
aut̄. viij. vbi dicit̄
Replica In ca. (in sua t̄.
postil. **s** dānatio ē p̄ mortalī v̄l ori-
ginali pc̄m aut̄ p̄ pena incuria p̄ adā
Hurgē. vult nō debere dici p̄s ad
limbū dēscēdentes dānatos: q̄ fuerit
p̄destinati. **t** Ad h̄ dicendū q̄ p̄s illi
vsg ad mortē xp̄i fuerūt p̄ finiam t cy-
rographū deputati ad penaz dānāt: q̄
sua dīci p̄t dānatio q̄z quis non etiā.
u In eo. c. vbi d̄r: de pcō dānauit pc̄m. postil. s̄c glo. expōit
q̄ xp̄s de pcō. i. de scđo hostia. p̄ pcō facto dānauit pc̄m
q̄ aut̄ hostia. p̄ pcō pc̄m d̄r. p̄bat p̄ illud. **v** See. iiiij. vbi d̄r:
P̄tā p̄l̄ mīcī cōdēnt. i. hostias p̄ pcō comedēt. **w** Hurgē.
aut̄ dicit magis. p̄priā esse expositionē vt p̄tū teneat vnifor-
miter vt de pcō iudeoz crucifigētū dānauit pc̄m: sed ista
expōstio Hurgē. vide t̄ rōnē: nā nihil elūsē rōnīs est de
structiūnū suiūp̄s. nā sicut vñūq; in qñt̄ tale naturali est
p̄suatiūnū suiūp̄s: ita nihil est destrictiūnū cuiuīcūq; nīl sit ei
aliq; genere oppositionis oppositū. Valde igit̄ imprope opor-
tet dici pc̄m destruere pc̄m: tenēdo pc̄m vniiformis. gran-
matici em̄. p̄prietatē talū oronū saluare volētes vñt̄ rela-
tino diuerstatis no idētitat̄: vt mulier saluauit q̄ dānauit.
sic p̄ hoīem mors: ita p̄ hoīes resurrecio mortuo. **x** Oportet
igit̄ h̄ pc̄m nī accipi vniiformis: nā passio xp̄i practicata est a
deo t a iudeo: vt a do fuit t̄ ē optia: vt a iudeo ē pessima: vt
a do hūt̄ rōnē saluatiā t p̄tē destrictiūnū: nī āt vt a iudeo:
q̄ sic fuit malū: malū āt d̄struit malū. p̄p̄e vñuniformis h̄ p̄t̄
auget. **y** Nec v̄ declaratio Bur. q̄ dīc q̄ sol̄ d̄ adeo bon̄ ē
vt sciat ellicere bonū ex malū iudeoz crucifigētū: q̄d̄ erat im-
possibile legi vt l̄ ip̄a ex pcō qd̄ ē ip̄leḡ trāgressio eliceret
bonū redēptiōis. **z** Illa. n. declaratio salūficat l̄raz apl̄: naz si
de ex maiorī malū. s. iudeoz crucifixōe scīuit ellicere bonū
redēptiōis: scīuit h̄ idē ex mīori malū. s. leḡ trāgressiōe. **aa** Dic
āt l̄ra apl̄ h̄ leḡ ip̄ossibile: qd̄ falsū ēt̄ fm̄ Hurgē. in p̄p̄tēta-
tionē: q̄ d̄ pot̄ ex qñcūq; malo ellicere qd̄cūq; bonū. **bb** De-
li⁹ igit̄ t̄ p̄p̄ mḡ t̄ postillator expōit illū passū. d. Impos-
sible erat legi vt p̄ legē qñtūq; obfūtā destrueret malū q̄
lex oñdit: pc̄m nī tulit. i. d̄e filiū suū mittēs i silūtūdīnē car-
nis p̄tē factē p̄tē pc̄m. i. hostia p̄ pcō t̄ h̄ pcō dānauit. i. de-
letū ē pc̄m. **cc** In eo.ca. vbi d̄r: Abba p̄. Bur. dīc ē abba
nomē hebraicū: h̄ Mar. xij. dīc ē nomē syz: ita etiā p̄t̄ eē
grecū qd̄ ibidē videbas rep̄hēdere i postil. t̄ in h̄ ca. allegat̄
suū corrūptiōiū. **dd** Ro. xxxij. vbi ēt̄ vide corruptionē eiūdē.
ee Cōritatē dico. Postq̄ oñdit apl̄ cessationē. **ff** La. IX
v̄ leḡ factā p̄ xp̄m t̄ q̄ ei ē totalē adhēredū. ne p̄ h̄ vi-
deat iudeos derelinqre tanq̄ exosos. i. oñseq̄t̄ hic
ostedit erga eos suū affectū. t̄ h̄ tripliciter. p̄mo dolendo de
eoz obstiātōe. scđo orādo. p̄ eoz cōverside ca. se. terrio cō-
pēcēdo gentiles ab eoz inflūtōe ca. xj. **gg** P̄tē i duas. q̄
p̄mo oñdit suū affectū. scđo remouet incidēs vñbiū. ibi: Nō
aut̄. circa

Rab. 10. e **G**lorio fratribus. **A**el p his retrahendis q mō sunt frēs in si-
de qui sunt et cognati mei: et ita grauius peccabā. **R**ab. 10. e **N**on
aut q exci. **T**e. **C**onsolat dolorē suū ap̄ls hos olim deus saluā/
dos nō decreuit: p̄sc̄l: nō p̄sonaz acceptor. Nullū em dānat
an̄q̄ peccet: nullū coronat aſci vincat: sed p̄sc̄ia diffinitū ha-
bet: q̄lis vniuersiūs futura sit volū-
tas: ex q̄ dāneſ vel coronetur. **N**uia
dolebat de iudeis: consolatur le in-
ueniens: ſc̄ptum non oēs eſſe ſaluan-
dos ſed tñ ſiles Iaſac. In hiſ ostēdit
q̄ ſola grā dei faciet filios ſuos.

Rab. 10. d **M**o aut excidit verbū dei. **D**ixit q̄
p̄missio eterne hereditatis facta ē iu-
deis: h̄z q̄ ip̄ ex magna pte nō credi-
derit: videbat h̄bū dei nō eſſe iple-
tū. Id q̄ rñdet: etiſi in quibusdā nō
eſſe ipletū: in alijs tñ. in gētibus
dentibus ipletū eſſt: q̄ mō veri ſūt filij
abrae. **M**o aut excidit. Quasi etiſi
ita laborauit: etiſi oēs credit: nō tamē
excidit verbū dei: vel nō dico q̄ exci-
derit. Verbū dei excidere eſt. p̄missa
nō implere. **T**e. In Iaſac id eſt in
xpo vocante grā p̄gregant. **I**n Iaſac.
Promiſſione p̄figurati ſunt: nō q̄
ſeip̄o iuſtos: h̄z q̄s deus facit: hi ſūt
filij libere q̄ ſurſu eſt q̄ ē m̄r nr̄a: filij
carnis ſunt terrene bierlm̄ q̄ ſuit cū
filij ſuis. **S**ic Iaſac nō meruit: vt na-
ſeturus p̄mittereſ: ſic etiſi ſed ſola
grā p̄missa ē eis data filioꝝ adoptio.

D **M**o ſolū at illa. Sara h̄uit p̄mis-

sionē: h̄z et rebecca habuit p̄miſſionē

habens. ſuoſ ſilios ex uno cōcubi-

tu Iaſac p̄ris nr̄i. Ex uno cōcubitu di-

cit: ne videant merita parentū diffe-

rencia in generatis: led p̄ris. i. inſtitu-

toris nr̄i: quē imitemur ſi volumē eſſe

filij dei. Promiſſio facta ſare oſtēdit

Q̄ p̄pi gen' null' ſaluat. Ista rebecca

q̄ p̄pi nullū meriti ſuū vel parentū

aliq̄ eligit: ſed ſola gratia.

Clū enī. Rebecca habuit p̄miſſio-

nē hanc. maior ſeruier minor. i. eſau

pſequendo pſiciet iacob.

Mo ex opibus

Nico. de lyra

aut. Circa p̄mū dicit: Veritatē aut di-
co in xpo ielu: et ē mod' iurādi ad af-
ſertionē ſuū dicti. Ex q̄ patet q̄ inrare
nō eſſe peccatū viriſ pfectis ex cā rō-
nabili ſūt erat in p̄poſito: q̄ iudei de-
facili nō credebant ſibi. **T**a. **O**ſcia
mea. h̄bū ordinata. **T**b. **O**ſcia
miahi ē magna: q̄tū ad mentem.

C Et cōtinu' dolor. ex aia redūdās

ad carnē: et ſupplēdū eſt. p̄ iudeorū

infidelitati: qd̄ declarat dicens:

D Optabā enī egoiſe ana. cē a xpo

al. ſepatū ab eo. q̄d̄ dupl̄ p̄t ſtelligi

Unō mō referēdo ad tps in q̄ p̄ſeq̄ba

tur xpm̄ i mēbris ſuis. **A**ct. viii. et h̄

ex celo iudeice legiſ: et ſe optabat ſe

ſepatū eē a xpo. **E**lio mō referendo

ad tps p̄uertionē ſuā i q̄ p̄dicabat

fidei catholica: et tūc aliq̄ ſe optabat ſe

pari a xpo p̄ dilationem ſue glorie ad

tps ut intenderet cōuerſionē iudeorū

ad fidē xpi. vñ dīc Phili. i. Dēſideriū

babēs diſſoluī et cē cū xpo. p̄manere

aut in carne necessariū ē p̄pt̄ vos.

E Glorio fratribus meis. ſ. cōuentendis.

F Qui ſunt cognati mei ſm carnē

Euit eī ap̄ls nationē inde de tribu beniamin ut ſpēmet

dīc. j. x. et Idibl. iiij. Quoꝝ adoptio eſt filioꝝ. q̄ p̄ſl ſilis ille

ſpecialiter dictus eſt filiū dei. **E**x. iiiij. ſilius me ſmogēti

tus iſrael. **G** Et gloria. q̄ ei facte ſunt apparitiones

diuine. **H** Et teſtamentū. q̄tū ad māda deī data popu-
lo p̄ moſen. **I** Et legiſtatio. q̄tū ad p̄cepta decalogia
deo data populo. **E**x. xx. **K** Et obſequiū. diuini cultus

L Et p̄missa. p̄bazar de xpo. **M** Quoꝝ p̄rē ex quib⁹

et xpo. vt p̄t. **N** Sēd carnē. h̄dr ad oſdēdū

q̄ in xpo nō ſolū eſt huana natura f̄z

quā dēſcedit a p̄ribus veteris teſta-

menti: ſed etiā diuina ſm quā p̄cedit

a p̄f. **O** Subdit: **P** Qui ē ſup oīa

de bīndictus. ex q̄ maniſte p̄t eroꝝ

Urrī dīcēt xpm̄ eſſe purā creaturā.

P Non aut. h̄cira p̄dīcta remouet

dubiu. ex h̄ em̄. q̄ dīc p̄missa de xpo

facta iudicis: q̄ in nō receperunt euꝝ:

poſſet aliquis credere fruſtratū fuſſe

p̄missa diuini. **Q** h̄ remouet per du-

plex exēp̄l. ſcom ponit ibi: **R** ſolū

Circa p̄mū dīc: **M**o aut. ſupple ſeq̄k:

q̄ **D** exciderit h̄bū diuini. ab iplerū

tionē ex infidelitate iudeorū: q̄ alia

coꝝ ut apli: et plures alii receperunt fi-

dem xpi in quib⁹ p̄missu di iplerū ē.

R Mō eī oēs q̄ ex iſrl. i. a iacob: alio

noſe dīcō iſrael. **H**en. xxij. dēſcēde-

rū ſupple. **S** Di ſit iſraelite. per

imitationē fidē el̄: q̄d̄ declarat in fi-

lijs abrae q̄ nō oēs dicti ſunt ſemē el̄

ſed illi tñ ſm dēſcenderūt p̄ Iaſac: et h̄

ē q̄d̄ **T** Neq̄ ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **V** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **W** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **X** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Y** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Z** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **B** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **C** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **D** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **E** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **F** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **G** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **H** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **I** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **J** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **K** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **L** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **M** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **N** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **O** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **P** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Q** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **R** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **S** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **T** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **U** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **V** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **W** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **X** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Y** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Z** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **B** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **C** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **D** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **E** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **F** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **G** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **H** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **I** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **J** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **K** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **L** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **M** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **N** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **O** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **P** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Q** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **R** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **S** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **T** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **U** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **V** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **W** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **X** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Y** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Z** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **B** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **C** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **D** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **E** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **F** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **G** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **H** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **I** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **J** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **K** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **L** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **M** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **N** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **O** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **P** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Q** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **R** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **S** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **T** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **U** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **V** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **W** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **X** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Y** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **Z** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **B** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **C** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **D** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **E** ſe ſemē ſunt abrae.

Et ſe ſemē ſunt abrae. **F** ſe ſemē ſunt abrae.

</div

~~¶~~ Slo.ordi.

~~Ad Romanos~~

Læ. IX

Nico. de lyra

- 13 a **M**ox opibus. futuris q̄ bona vel mala non
 erant futura nisi apposita ḡfa vel subtracta.
 b **A** maior seruit mihi. hoc ad l̄ram: qz idumei qui
 de esau q̄ et edom q̄: subtiliter fuerunt filii isrl̄: sed
 magis in hac prophetia intendit q̄ pp̄ls iudeorum
 maior. i. in cultu vni dei p̄
 or. minori. i. posteriori xp̄ia
 no esset seruiturus.
 c **J**acob dixi t̄c. In iacob nihil inuenit amadum
 nisi misericordia sue donum. In
 esau nihil edit: nisi origina
 le petrū: sed quōd h̄ recte cū
 nibil egissent: qz res est stu
 penda: sibi obicit. Quid ḡ
 dicemus? Ex misericordia velle
 et currere: qd̄ appetit alij
 ex eadē massa cui debita ē
 pditio: dīc em̄ scriptura:
 +47. dis. c. d. **Q**uid ḡ. Et via sine me/
 quālibet ito h̄c elegit: hunc repro
 bauit: dīces iniquus dīc: H̄d
 qz hunc p̄ misericordiam elegit:
 illū p̄ iusticiam reprobauit
 in q̄ neutro est iniqtas: h̄c
 p̄ misericordiam: qz ita dīc moy
 ses: hunc p̄ iusticiam: qz ita
 dīct scriptura inducēs deuz
 loquentē pharaoni.
 e **A**bsit. C̄ostat q̄ nullus
 liberat: nisi gratuata miseri
 cordia: nullus damnae nisi
 exq̄sita iustitia. H̄z cur po
 tuis hunc q̄ hunc liberet
 f **D**e peni
 dis. 2. c. si ei
 liberari.

a **S**ic t̄c ut p̄positi. i.
 rec̄ fin electione. i. grā
 debiti merito: qz elig
 egissent boni a
 a ctionez p̄positi
 f. ex ḡfa voc
 ex opib⁹: h̄z ex v
 a **S**ecundūm
 a **H**ec de p̄scia. b **S**ecundūm
 lachas dixit de tā p̄ter
 merito: clau subtrahat
 b **T**quila maior fu
 f. hoc iterum de iudic
 c **T**ū ē t̄ Jacob di
 a **S**ic sine merito eligi
 d **H**abui. Quid ei
 spicētes ad p̄dicta. a
 e **Q**uid iniqtas a
 f. dīc inducē a moy
 f. **A**doyli enī dīc
 a **S**ecundūm
 do p̄cedat. c **S**ic vita e
 milērē sum: t̄ m
 a **S**vocato qz ex m
 f. **B**o cuius misere
 a **S**ecundūm
 vēlētīc neq̄ cū

~~† Be peni.
dis. 2. c. si ci
p. liberi.~~

Dicitur. **f** **P**ithecus cui miseri^r!, cui pscio miserentur, sciens illi couertudin^r et apud me mansurū hoc ē dare illi cui dandū est: nō dare illi cui dandū non est ut cum vocet quē sciat ob audire: vt dāid qui p^r venia tā bā p̄stit. **S**aul non auditus in p̄ce non p̄stit. sed ad idola conuerlus est: vñ iuste reprobat esse a p̄scio videtur. **T**g. **I**gr nō est vo. **T**e. **L**aqz diceret nō sufficit sola voluntas hoīs: si nō sit etiā miscdia dei. **C**ui d^r **E**cōtra nō sufficit etiam missidia dei: si non sit voluntas hoīs: ac p^r h si recte dictū ē illud: cur etiā a **H**rio nō recte d^r: **M**ō miserētis est dei: h̄ vo lentiſ est hoīs. **R**estat ḡ vt recte dictum hoc intel ligaf: vt totū deo deſ: q̄ hoīs voluntatē bonā & p̄parat adiuviādā: & adiuuat p̄pata: volentē p̄uenit vt velit: volentē subseqūit ne frustra velit.

Vt velit: volentē subsequiſ ne fruſtra velit.
Alug⁹. Quis poro tā ipie deſipit v̄ dicat deuz
malas bonū volūtates q̄s voluerit ⁊ q̄n voluerit
i bonū non poſſe querere: cū volūtati ei⁹ nibil reſt
ſtat. h̄z cū faſ p misericordia fac: cū at n̄ faſ p iudiciū
faſ. Nibet vt iſq̄ fm grām q̄ gratiā daſ. Obdurat
autē fm iudiciū qd̄ meriti reddit. vñ dat ſtelligī:
Abi obduratio dei fit: nolle miſeri⁹: vt h̄ ab illo ir
rogeſ aliquid q̄ ſit hō deſiſio. ſz tm̄ q̄ ſit melior n̄ ero
get. Jo nō quō dicit⁹ ē: H̄z e volerit nec cur. ſz mi
dei. ita etiā dictū ē nō volerit neḡ cur. ſz obdurat̄
di: qz nō obdurat iſtiēdo malū: ſz nō largiēdo bo
nu: qd̄ faſ eq̄ate ſua: ſlē ex miſericordia ſua grāz pſtar.
Excitauit. vel ſu. vñ. ſer. Amb In h̄ ipm te buauit
cū idign⁹ eēs viuere. Alſuſcitauit te: qz cū apō deū
mortu⁹ eſſet: modicū rps accepit: vt in eo oēs gen
tes dei x̄utē addiſerit. Excitauit. Dal⁹ eras ⁊
qsl̄ ſopit⁹: ego at onidēs tibi ſigna excitaui te i can
de maličiā vt deſiſio ſias. Et h̄ iuſtu: h̄ e vt q̄ i ſordi
bus e ſordescat adhuc. Nec h̄ iuſtu: ſz vt te iuſtu
to onidam x̄utē meā ſignis egypti.

Apoç. 22, c bus ē sordescat adhuc. Nec h̄ iutile:is ut te idura
to oñdam x̄iutē meā signis egypti.

Ergo cuius

- at fin electione. i. p destinatione dei libera. b Proposition d'ea
manneret. i. pmissio dei firma esset et ipse re. c No ex opib' qz non
du nati erat. d Sed ex vocante. s. ex so cui' electio pcedit oia ista.
e Dictu est ei. rebccc: Hen. xv. f Quia maior. scz esau:
g Serviet minori. h fuit ipcltu tpe danid descendente de iacob: qz idu
mea fecit sibi tributari. i. Reg. viii. t qz illa re
probatio esau et electio iacob fuit signu reproba
tionis et electionis ad gloriam. ideo subditur:
b Sicut scptu est. Palachie. i. l Jacob di
lexi te. circa ptem ista p b qd de hic: Cum nihil
boni egisset aut mali: tollit error Origenis qui
dicit qz merita pcedentia in alia vita ista pceder
te sunt ca pdestinationis et reprobationis dimic
qz sic esau et iacob in illa vita aliqd boni vel ma
li egissent qd hic simpliciter excludit. Itē an vitam
huius mundi no fuit alia: aliter no ncepit mū
dus simplicit sic d' in principio Hen. Itē si fuisse
talis vita. merita t' creature ibi facia no potu
sent esse ca pdestinationis q est acr voluntat di
uine: qz tpale non pot esse ca eterni. Hoc igit re
pulso tanqz errore: alij dixerunt q plicita merito
ru q eterna e: est ca pdestinationis q deus vult
dare gloriam aliqui: sic rex dat militi equum eo q
scit vel estimat ipm bin vnu: sed b non valer: qz
merita vt pscita sunt ordinata ad gloriam sic ad fi
ne: volens aut recte et ordinate cuiusmodi e de
q no pot aliquid velle nisi recte et ordinate: nul
lo mo vult finem. pp ea q sunt ad fine sed econu
so: et ita merita vt pscita a deo sive pscita meritos
ru no pot esse ro pdestinationis: s. pcedit ex me
ra liberalitate diuina ex q aliqs eligit ad glori
am. et ex b qn puidet sibi dare grām p qua pos
sit mereri. Iher valet exemplu de rege et milite: qz
bonus vnu equi no e a rege causalit: sicut mer
ti est a deo pncipaliter. k Quid g dicemus:
hic ex dictis mouet dubium. s. vtr ex b q ex duo
bus fratribus oino eqlibus vn reprobat et aliis
eligit ipse deus dicatur iniustus: et hoc e qd dicit:
Quid g dicem? Munquid iniustas apud deum?
reprobatio esau iacob electo. l Abfit. b sol
uit hanc dubitationem. et dividit in duas. pmo du
bitatio soluit. scdo in triu obiect. ibi: Dicit itaq
Pia i duas fin duplice modu soluedi. scda ibi:
Dicit em scriptura. Circa pmu sciendu q in illo qd
alicut daf ex mera grā: iniusticia no b locu si no
dec alteri: qz grā pot vni fieri et no alteri sine ini
sticia: et b dicit maiestate salvator. Matth. xx. de cul
toribus vinee: Amice no fa. ti. iniu. tol. qd tuu. est

miserebor, dādo grām in tpe. **T**u Lui miser^{um} sum, in eterna pdesti-
tione. **E**t misericōdiam pstabō, dando gloriā in effectu. **L**ui mis-
serebor, ccededo nūc sibi grām finalē, lī em̄ in effectib^{us} diuīs pdestiati-
onis p^r sit cā posterioris p modū disponētis; t posteri^{us} p modū
finis sic infusio grē ē, pppter meritū sic, pppter finē t opus meritorū pro-
pter gloriā; t gra ē pncipiū opis meritorij; t opus meritorū fac grā di-
gnū: tñ totū pdestinationis nō ē alia cā nisi volūtas diuīa, qn̄ concludit
apl̄s. **Q** uis nō est volentis neq̄ cur, s. hoīs qntū ad affectū vel ef-
fectū facere bonū meritorū qd̄ excedit hoīs facultatē. **G** o misere-
tis ē dei, q sua mera libalitate etnalis elegit ad gloriā t paliit electi dat
grām. **D**ic enī, b̄ qntū idē ostendit ex malorū punitiōe. Circa qd̄ scien-
dū q reprobatō aliqui accipit large: t sic dī simplicē negationē ad glo-
riā t sic nō hz cām i re: n̄ i dei pscia: sic nec electio seu pdestiatio ei op-
posita, alio mō pprie: t sic est ordiatio alicui^{us} ad penā qd̄ nō ē iniusta nec
a deo volita nisi, ppf culpā: t iō reprobationē sic dictā qd̄ e alijs repro-
bat pcedit i deo fīm rōnē tñ pscia petrō: sic igis nō electi a deo in pcm̄
ruūt: nō ppf dei defectū cū nō deficit̄ eis instinct^{us} diuini ad bonū: vt
dictū est. **S** i z p defectū liberī arbitrij nō recipiēt illos instinct^{us}: t sic eis
gra iuste denegāt: t sic vltēr^{is} pccūs idurāt ex malitia sua p se: s p ac-
cidēs tñ a deo: qr remouet, pbibēs lstrahēdo grāz q̄ nata ē cor huma-
ni mollificare: retrahit tñ cā iuste vt dictū ē: t sic idurati ordinant ad
penā: t sic ptz q̄ i punitiōe iniustox t malorū nulla ē iniusticia apō deū
ad hāc fñiam iducit. Apls scptura pharaoi Exod. ix.
loqns i psona dñi. **Q** uia i b̄ ipm. i p flagella sup ter pplm tuū mi-
raculose iducta. **E**cclitau te, qr nata erāt te ad pniam iducere: s̄z q̄
ill abusus ē pharao cor suū idurādo, iō nō valuerit ei, fuerit tñ ad ḡlām
dei anūciādā p obē: sic videm^{us} ipletu, t b̄ ē qd̄ d̄. **F** At ondā in te
vī, meā, o facia mirabilia. At vt anūciēt q̄, cōcludit igitur:

* Ergo

Glo.ordi. Ad Romanos

M a Ergo cuius vult. Meritū misericordie nullū est: meritū obduratus
onis p̄cētū malle totū dānare nec obdurat īptiendo malitiā: s̄ nō
impartiendo misericordiam: sicut nec digni sunt: qd̄ facit equitate oce-
cultū t̄ ab hūanis sensib⁹ remota quā nō apit apl̄s: sed miratur
tm̄ q̄busdā: qz̄ peccatib⁹ misericordiam iustifica-
tionis sue nō largif̄ et ob h̄ eos obdurare
d̄: qz̄ eo qz̄ nō miseret nō qz̄ ip̄ellit vt peccat̄
Eoꝝ aut̄ nō miseret q̄bus grām nō esse p̄bē
dam eq̄tate occultissima t̄ ab hūanis sensi-
bus remotissima iudicat. **T** c Quid ad-
huc. Postqz̄ constat ex voluntate dei eē: qz̄
re inquirit. vñ alius sit bonus. alius sit ma-
lus: nō est opus: qz̄ talis erit q̄s q̄lē vult
deſeſſe: t̄ iō inuitē alii dānat: alium sal-
uat: uel qd̄ querit: i. cur nūt̄ aliqs bñ age-
re: cu nūl̄ possit: nīsi qd̄ de velit? Uel cur
coqueris de de p̄cētū hoīm: cū nequeāt vi-
tare qd̄ ip̄e vult. Sic solent carnales in vo-
luptatib⁹ viñētes aduersus dñm murmurā-
re: t̄ voluntati ei nō suo vitio qd̄ mali sūt de-
putare. Quos redarguit apl̄s ab h̄m pre-
fuptio. **A** hō caro: sp̄s: tu miser qz̄ es?
cuius valentie: qz̄ rñdeas deo. i. intelligas q̄
dens facit. s. cur hūlus miseret t̄ te indurat
qz̄ si tibi dicereſſe: nescires rñdere. i. intellige-
re p̄ tua carnalitatē: nec te ad h̄ innat tua
sapia: nec aliqs h̄tus tua. **C** el quid rñdeas
i. qz̄ rñtb⁹ contra dñm agamus q̄ inu-
ste eligat vel reprobat. **D** **A** hō. Hoc
nō ex inopia rñtis reddedet: h̄ hoīem ad se
reuocat. **E** Ex eadē massa. Sic tota mas-
sa hūani generis iuste corrupta t̄ lutosa est:
si inde vas in honorē misericordia est: si in cōtu-
melia iustū est: qz̄ h̄ erat ex natura. Ecce iu-
sticia in his q̄ nō habet t̄p̄s opandi: de his
aut̄ q̄ habet t̄p̄s subdit: qd̄ si volens. s. quid
rñdeas deo. **F** Aliud in cōtumeliaz. **G** Quid i
si deus volens ostendere iram t̄ k
a qz̄ cu putaret nō vindicatur: qz̄ dissimilat vi-
dicando potēs videbit. b s̄ in saluādis. c s̄ diu
expectari inexcusabiles sunt: t̄ iō expectauit eos
deus cum sciret non credituros.
H ndtam facere potentia suā susti-
nuit in multa patientia vasa ire
a s̄ sic. b s̄ in futuro seculo. s̄ oñdit q̄t̄ eis fe-
cit cu illi pena habet q̄ p̄ter omnibus debetur
I aptā in interitū: ut ostenderet di
a s̄ vel q̄ fornicati: vel q̄ cōparationem.
J uitias glōriæ suæ i vasa misericor o
s̄ sit̄ expectati. s̄ oib⁹. s̄ futuram.
K die q̄ p̄pauit in gloriaz. Quos t̄ p
s̄ per predicatorēs. s̄ interius s̄ ex una mas-
fa ade.
L vocauit non solū ex iudeis : sed q
a s̄ non osee: sed deus in co.
M etiā ex gentib⁹: sicut in osee di
r

La. IX Nico. de lyra

N ergo cuius vult miseret. dando ei grām finalē t̄ glori-
riā. t̄ h̄ cōuenit et p̄ se. **O** b Et quē vult indurat. t̄ tñ h̄
cōuenit ei tñ p̄ accidentis t̄ iuste vt p̄dictum est. **P** c Di-
cis itaqz̄. Soluta dubitatione: hic arguit in contrarium.
t̄ p̄mo argumentū ponit. sedo solut̄. ibi: **Q** hō. Argumē-
tū tale est: Exq̄ ex voluntate dei
depēdet iduratio p̄tōris t̄ vo-
catio iusti. videretur alicui q̄
p̄tōr̄ t̄ iustitia nō essent iūtā-
da hō ad meritū vel demeritū
q̄ volūtas dei nō p̄t̄ supari. t̄
h̄ qd̄ dr̄: Dicis itaqz̄ mibi. i. ar-
guis ex dicti meis cōtra me.
R Quid adhuc q̄rit̄: de pre-
mio iustor̄: t̄ punitione iniusto-
rū. **S** e Cōlūrat̄ em̄ eī quis
resilit̄: q. d. nullus: t̄ sic totum
videt deo iūtandū: t̄ p̄ p̄ns ī
iusticia p̄tōr̄ vel irrōnabilitas
iūtione coꝝ. **T** f **Q** hō. h̄
solut̄ argumentū. t̄ sedo decla-
rat quoddā dictū. ibi: Sicut in
osee. **U** dia ī duas fīm duplicez
solutionē. sedo ibi: An non h̄z.
V Pro igif̄ soluit oñdēdo argu-
mentū irrōnabile ex p̄te homi-
nis arguētis. q̄ em̄ arguit factū
alicuī d̄ intelligere: aliter ar-
guit irrōnabilitē: sed minimū
opus dei nō p̄t̄ hō ad plenū ī
t̄elligere: vīpōtē de folio arbo-
ris quare sit tāte q̄z̄t̄. s̄ t̄
alis figure: t̄ sic de alijs cōdīcio-
nibus t̄ multo min̄ intelligere
p̄t̄ maxia opa eī de q̄bus sūt
electio t̄ reprobatio. ḡ t̄. t̄ h̄ ī
qd̄ dr̄: **W** hō tu q̄ es q̄ rñdeas
deo facta eius arguendo.
X Muñq̄d̄ segmentuz dicit t̄c.
q. d. nō: qz̄ nō intelligit moduz
nec rōnem sue fictionis: t̄ sic est
in p̄posito. **Y** An non ha-
bet. h̄c ponit sedo solutio per
quā oñdēd̄ argumentū nō vale-
re. qz̄ nō cōcludit dei voluntatez
irrōnabilē cē vel iniustum. vult
em̄ p̄mō t̄ p̄ se deus suā gloriā
q̄ sic manifestat p̄ vīla misericor
di in electis q̄ vocant̄ ad glori-
am: ita p̄ viam iusticie in repro-
bis q̄ reseruant̄ ad penā: sicut
gloria regis terreni nō solū re-
luct in palatio vbi honorant̄
milites: sed etiā ī patibulo vbi
puniunt malefactores. sic iugē
volūtas diuīa rōnabilē eligit aliqs ad b̄titūdinē ī q̄b⁹ma-
xime relucet sua misericordia: t̄ aliqs dimittit nō eligēdo q̄ ex
se p̄t̄p̄ ruūt̄ ī p̄t̄m t̄ finalē obdurant̄ t̄ sic iuste a deo pu-
niunt: qz̄ p̄nitio cedit ad gloriā dei t̄ electoꝝ: t̄ ad hāc
sinā idūt̄ apl̄s exēpl̄o de figulo q̄ rōnabilē ex eadē
massa format qd̄ vasa ad officia honorabilita t̄ q̄daz ad
p̄t̄p̄tib⁹lē dīces: **Z** An nō h̄z p̄t̄atē t̄c. q. d. īmo. t̄ multo
fortī d̄ ī hūana natura q̄ pl̄h̄z a deo a q̄ ē p̄ creationē
q̄ lūtu a figulo qd̄ nō est creatū ab ip̄o: h̄z suppōt̄ ip̄m in
ope suo. **A** lō lbd̄: **B** Quid si d. v. o. īrā. i. vīndictā sue
iuste. **C** Et notā fa. pōtē. suā. ī p̄nitioē peccator̄.
D Sustinet ī mul. p. v. īrē. i. p̄tōr̄s q̄ dicūt̄ vasa ire: qz̄
p̄t̄nēt dei offensas. susitet aut̄ de eos patiem̄: qz̄ nō sta-
tim ifert pena: h̄z expectat eoz̄ p̄niam: qz̄ t̄ expectatiōe si-
nalit abutūt̄: t̄ sic iuste p̄nitūt̄. **E** lō lbd̄: **F** apta in
interitū: t̄ qz̄ vt dictū est h̄ cedit ad gloriā dei t̄ electorū.
t̄o subdit̄: **G** nō. Ut oñderet diuītas glōriæ sue. i. abun-
dātiā eī. **H** In vasa misericordie. s. electos. **I** p̄ Quos
t̄ vocauit. p̄mo ad fidē: postea ad gloriā. **J** Non so-
lū ex iudeis. sed etiā ex gentib⁹: qz̄ fides xpi p̄dicata ē
oib⁹ nationib⁹. **K** Sic in osee. **L** oñsum sit: qz̄
ex sola grā sint filii. cōp̄p̄t̄. p̄bare p̄ app̄bas q̄ hi sūt extroꝝ p̄lo.
M Si fuerit,

Blo.ordi

Ga Si fuerit tē. Ecce
sic dī salūs iudeorū
t.35.9.1.c.
cuz igit̄ s.
vt maior ps sit excea-
ta. **T**h Verbū enim
Subdit xp̄ha p̄ quid
salui: vt gloria operū
excludat: verbū enan-
geliū ad p̄fectionē du-
cit: r̄ oī legalia l̄ uno
xp̄o abbreniat tamē
equū p̄ori vt nihil de-
sit ad iusticiā de omni-
bus p̄figuratis: vel q̄
equa sunt retinet: vt
moralia q̄ ius est tolli:
vt figurās recidit.

Et abbreniat. At
compendio fidei per
grām saluet nō p̄ innu-
meras obfūtiones. **D**isi dñs sabaoth.
Dñs fecit verbū r̄ taz
necessariū erat: q̄ nisi
esset semē. i. verbuz tē
qel reliquie salue eēt
r̄ nisi p̄ illas gens per-
risset: r̄ b̄ nisi dñs ex-
ercitū: q̄i alios exce-
cauit reliq̄sset nobis. i.
ad nostrā vtilitatē se-
mē. i. ap̄los de quibus
seges xp̄i creuit.

Et sicut gomorra.
vtrūq̄ posuit vt notet
silitudinē culpe r̄ pe-
ne. q. d. paressem̄ i pe-
na: q̄ siles eēm̄ in cul-
pa. **F** Isrl. Israel
xō fecutus est legem
quasi retro: q̄ nū at-
tingit spūale itelligen-
tiā. **S**ectando
insti. Lex moysi lex iu-
sticie si bñ sit itellecta:
vel iusticiā: q̄ est ex ti-
more pene: non amore
iusticie.

Ho ex fide. Ho. n.
ex fide q̄rebat iusticiā:
q̄ nō petuit a dō: non
creditit in eum q̄ iusti-
ficat impium. Ho. cre-
dens dñm operari in
homīe quo iustificet.
Offenderunt. Ad
similitudinez parui la-
pidis: q̄a non caue-
tur: xp̄s fuit habilis of-
fenderet: latens ī humi-
litate. cui attestat̄ Esai
as: Ecce in euidenti po-
no. i. nasci facio: in siō
i. in iudeis christum a
quo paruo nō caueat
et petram scandalizat: id
est ex toto conterentē
in futuro stristatē.
Lapis offensionis
dī xp̄s fīm statū q̄ ap̄/
paruit b̄ malis. Detra-
scādali fīm q̄ ī futuro
faciet mal. **E**t pe-
trā. An positione: xp̄s
ān passionē: q̄ tpe se-
dalicati sūt iudei tra-
scētes r̄ idignates: q̄a
se filiū dī facēt. Lapis
p̄ positione: christuī in
passione

Ad Romanos La. IX

Gentes que non nouerunt me.
cit̄ Vocabo non plebem meam a
s̄ ve me cognoscant. **G** gentilitatem sez
plebem meam: r̄ nō dilectam me b
s̄ ve ex dilectione seruari.

am:dilectā meā: r̄ nō misericordi d
s̄ vocabo. s̄ ve ad eternā vitā perueniant.
am cōsecutā: misericordiā conse f
a s̄ istō q̄ dicā. b s̄. a. c s̄ i toto mūdo: v̄l iter
iudeos q̄ dicebāt nō populi dei estis.
cutā. Et erit in loco vbi dictum s
a s̄ sez in coro mundo.

est eis: nō plebs mea vos: ibi vō
a s̄ ab eisdem iudeis. **G** oī ita.

cabunt filii dei viui. Esaias aut
a s̄ p̄ iudeis. b s̄ dices. c s̄ apte. c s̄ licet sine in
nūcibiles vel steriles: iō radic̄ p̄riarchaz perire.

a pro isrlā clāmat̄ **S**i fuerit nume
rus filiorū isrlā tanq̄ arena

a s̄. i. illi. q̄ mō reliq̄ cū alios repuli. vel q̄ ab alijs
relinquunt̄ vt viles vel pauci. b s̄. i. euāgeliū.

b maris: reliq̄ salue fient. **V**erbuz k
a s̄ verbū breuarum est charitas in qua pen/
det lex et prophete.

c enim cōsumans: ēt abbrenians 1
a s̄ ne quis dī eo dubice xp̄ha repetitione cōfir/
mat dicens: b s̄ contra antiquum verbum q̄o r̄
deum fecisse constat.

in equitate: quia v̄rbuz breuia/ m
a s̄ qui fecit prius verbum legis prolixuz. s̄ eno
in terra homo factus.

tum faciet dōminus super terrā.

d t̄ sicut p̄dictit esaias: nisi do n
s̄ exercitū.

minus sabaoth reliquisset nobis o
s̄ xp̄m. **V**idi ad confidendum.

semen: sicut sodoma facti essem̄: p
a s̄ alpera sine grā spinis virtorū opti. b s̄ quasi
pares in pena: q̄ similes in culpa.

e t̄ sicut gōmorra similes fuissim̄

a s̄ audit̄ oīee r̄ esaiā inquirit intellexit pro

Quid ergo dicemus: q̄ gentes
phararū ne iudei aliter inuerterēt. **S**p̄ op̄z legi
que non sectabantur iusticiam

s̄ subito r̄ firmier. s̄ non quamcumq̄.

apprehenderunt iusticiā. **J**ustici
a s̄ p̄ grām. b s̄ q̄ gēres cōsecute sūt iusticiam
isrlā secrando. **S** hoc item ex p̄phētia Esaiē.

f am autem que ex fide est. Isrlā x
a s̄ op̄a legalia. s̄ als legem iusticie. b s̄. i. in
nocētia r̄ cetera q̄ r̄ e lex docet

s autem secundo iusticiā in legem r
a s̄ quasi attende diligenter.

iusticie non puenit. **Q**uare quia
s̄ querebant iustificari: sed ex op̄ibus legis qua-
si hec possente iustificare.

b non ex fide: sed quāsi ex op̄ibus. b
s̄ cur fidem non habent: q̄ offensionem. i. excea-
tionem in xp̄o passi sunt.

i Offenderūt em̄ in lapidem offensio
nē s̄ parenter in euidenti.

s̄ sicut sc̄ptuz est Ecce pōno e

a s̄ iudeis. b s̄ xp̄m a quo quasi paruo lapillo
non caueatur. c s̄ cundem xp̄m ex toto malos
conterentē in futuro.

k in sion lapidem offensionis: r̄ pē
a s̄ sive iudeus sive genitilis. s̄ nō modo offensi-
onē malis: sed et salūs bonis erit.

trām scandali: et omnīs qui cre- f
a s̄ cum venerit in futuro.

dit in eum non confundetur. s

Nico. de lyra

in duas: primo declarat apl̄s hanc vocationē. secun-
do assignat eius rōnen. ibi: Quid ḡ. Primū autē de/
clarat p̄ sc̄pturā. dicens: Hic in Oīee dicit. i. **Oīee. 2. d**

a **V**ocabo nō plebē meā. i. gentilitate q̄ primo dicta
est nō plebs diuina: eo q̄ nō habuit legē r̄ p̄pheras
sicut habuit plebs iudeica. **T**b plebē meā. prop̄
queritionē eius deuotā ad fidē catholica. **C**e Et nō
dilectā. i. gentilitate prius idolatrie dedita q̄ deo est
odiosa. **D**ilectā meā. p̄ latrie susceptionem.

e Et nō misericordiā p̄secutā. tpe veterē testamēti.

f Misericordiā p̄secutā. tpe noui. r̄ ad idē facit q̄d
subdit: **G** Er erit ī loco tē. r̄ patet līra q̄ loquitur
de vocatione gentiū q̄ plurimi sunt vocati. **N**ūr indu-
cit auctoritas Esaiā. x. loquit̄s de vocatione iudeorum
q̄ pauci sunt vocati. iō subdit: **H** Si fuerit nume
rus filiorū isrlā tanq̄ arena maris. i. in magno nu-
mero valde. **I** Reliquie salue fient. ex eo. i. pauci
cōpatiū. s̄c patet in apl̄s r̄ alijs credentibus ex in-
deis. **H**icēdū t̄ q̄ esaias loquit̄s de filiis isrlā euādē
tibis manū regis assyrioz regno isrlā sub oīee ca-
ptivato: qui postea venerūt ad regnū iudee tpe sedē
chie vere cōversi ad dēū audito miraculo de p̄cessiōe
exercitus sennacherib. sed q̄ illa cōversio paucorum
fuit figura cōversionis apl̄o r̄ alioz paucorū de iude
is in aduentu xp̄i. iō hoc allegat̄ ab apl̄o sic. s̄. dictū
est de electione iacob r̄ reprobatione esaiā t̄pāl q̄ fuit
signū eterne: r̄ subdit de vocatione gentiū r̄ iudeorū
ad fidē xp̄i. **K** Verbū em̄ cōsumans. s̄. euāgeliū
q̄d est legis p̄fectiū. **L** Et abbrenians. q̄r recin-
dit legalia q̄ nō fuan̄ in lege noua. **M** In eq̄tate
q̄r retinet moralia p̄cepta eq̄tate iuris naturalis con-
tinētia: ad illud verbū euāgeliū vocati sunt cōtī
iudei r̄ gētēles. sed et q̄ pauci cōpatiū de iudeis cre-
diderunt: vt dictū est. iō ad b̄ itēr inducit auctoritas
Esaiā. j. **N**isi dñs sabaoth. i. exercitū: p̄ q̄ ange
li designant̄. **O** Reliquislet nobis semen. i. alijs
vocatos a fidē de iudeis. **P** Sicut sodoma fuit
esseimus r̄c. i. totaliter a xītate subuersi. **Q** Quid
ergo. h̄ nūr apl̄s reddit cām q̄liter plures vocati sūt
de gentibus q̄d t̄ videtur mirabile eo q̄ erant idola
tre: r̄ b̄ est q̄d dicit: Quid ḡ dicemus p̄ admiratione
būius. **R** Q̄ gentes q̄nō secta. iusticiā. eo q̄ cole-
bant idola. **S** Apprehenderūt. i. cōsecute sunt.
t̄ Jūsticiā. p̄ celere cōversionē ad fidē xp̄i viden-
tes p̄ apostolos alios discipulos in noīe ipius mira-
cula fieri. sicut p̄t̄s in actibus apostoloz in plurib̄lo-
cīs. **V** Jūsticiā autē q̄ ex fide est. q̄ facit dignū vita
eterna: q̄d b̄ ad distinctionē iusticie q̄ erat ex opib̄
legis mosaike q̄ b̄ nō facebat. vt dictū est. s̄. iii. ca.
si est abraā ex opib̄ legis iustificatus est. habet glo-
riā: sed nō apud deum. **W** Israel autem sectando
p̄ cultūvnius dei. **X** In legem. iusti. non peruenit
i. in legē fidei catholice q̄ iustificat iusticia infusa fa-
ciente dignū vita eterna. **Z** Quare. supple. conti-
git hoc. **A** Quia nō ex fide. s̄. xp̄i q̄rebat iustifica-
ri fine q̄ t̄ nūq̄ fuit salūs. **B** Sed q̄s ex opib̄
legis mosaike q̄rebat iustificari. q̄d t̄ facere non
poterāt opa illa sed fides vt declarat̄ est. s̄. iii. ca. et
ex b̄ repulerūt xp̄m. iō subdit: **C** Offenderūt em̄
i. cām ruine accepērūt. **D** In lapide offensionis.
i. in xp̄m q̄ sic notat̄ est in sacra scriptura Esaiā. xxviii.
e Ecce po. in sion la. r̄c. r̄ sic phatū fuit Esaiā. xxviii.
hec auctoritas ad s̄ram intelligit de xp̄o in quē offen-
derūt p̄ncipes iudeoz. p̄mo blasphemantes eius hu-
manitatē dicentes: Ecce hō vorax r̄ potator vini r̄c.
v. vii. r̄ b̄ dixit ex inuidia. sc̄o dīcēdo blasphemē-
as h̄ ei diuinitatē. **V**attih. xii. In becl̄ebub p̄ncipe
demonioz eiſit demonia. sic em̄ opa diuinitatē de-
monib̄ attribuebant̄. **F** Et oīis q̄ credit in eū. per t̄. s̄. ii. 23. d
fidē charitate formatā. **G** Nō sfundet̄. finaliter
sed magis honorabit̄ i gloria: hec auctoritas r̄ alie
allegant̄ ab apl̄o fīm trāslationē sc̄ptuaginta. in trā-
lationē xō nrā Esaiā. xxviii. sic h̄r̄: Qui crediderit non
festinet. q̄d dupl̄ p̄t̄ intelligi vt dictū fuit ibi: Uno
mō referendo ad t̄ps Esaiā. vt sit sensus: Qui credi-
derit. mee. p̄phētia. Nō festinet: credens q̄ xp̄s sit sta-
tim vētū: q̄z inf̄ esaiā r̄ aduētū xp̄i p̄mū fuit longuz
t̄ps. Alio mō referēdo ad t̄ps xp̄i loq̄ntis de adiētu
suo ad

Gdixit infidelitatē iudeoꝝ: **H** nō fecit: ne
qꝫ p̄ficeret mala eoz: n̄li ea haberent.
Sic etiā exēcat qđ ē deserēdo nō faci-
endo: t̄ b̄ meruit voluntas. Si d̄r non
possit in dei credere qz Isaiaꝝ pdixit:

dico nō possunt:
qz nolūt qꝫ deꝫ p̄
scīuit pdixit h̄ nō
fecit. Nō possūt:
dū supī: dū ta-
les vt. s. oīs suis
viribꝫ attribue-
rēt: vt negarēt si
bi necessariū esse
diuinū auxilium
ad bñ opandū.

a. **F**ides ex au-
t̄. Et si d̄r int̄ do-
ceat: n̄ p̄co exte-
rl̄ annūciat.

b. **P**er x̄bū r̄c.
Id est p̄ gratias
p̄pi doctoꝝ ver-
bi euā gelici nobis
mittēt. H̄li enī
dicat aliquid nec
audiri potest nec
credi. c. **E**t qui
dē. Vel equidez
i. certe: t̄ ita iex-
cusabiles: sicut i
P̄s. ostēdit dō
dices: In omnē
ter. exiuit. r̄c.

d. **D**īn oīm ter-
rē. Nec hoc tpe
apl̄ implētū est.
H̄z sp̄sctō rene-
late videt ipen-
dū i posteri. Lo-
cut̄ est igis p̄teri
tine p̄pter certitu-
dinē xp̄bte. Di-
cēdo igis eorum
nō solū de aplis:
h̄z i de eoz poste-
ris intelligi volu-
tē. Sic t̄ illō: Te
stes mīhi erit: vſ
qz ad vltimū ter-
re. **H**z dico: H̄l. Q̄nia possent et
audisse i nō cognouisse affirmat eos i
cognouisse. f. Cognouit. Q̄nia h̄di-
cere nō potuit rōne vel auctoritates sed
nō vere cognouit vt mēti eoꝝ bñ se-
ret. g. Ad emula. Inuidā iudeoꝝ:
dū gētes eoꝝ deū suū dicūt i p̄missio-
nes i legē eoꝝ i p̄phetas ad le p̄tine-
re. h. In nō gē. H̄tēles nō p̄t̄ dices-
bāt gēs lāctā vel mō nō gēs: qz non q̄
les geniti. i. In gē. insi. i. cōtra.
Lētē insipiente. j. gētēles: qz deū ve-
rū nō nouerāt. k. Tora die. l. Tora tē-
pore qz eis cōmorat. l. i. mūdū illu-
minaui. M̄l man. i. cruce: vel opa. qz af-
fect̄ ampliaui. l. Expandi ma. m. Ampliora ostēdi iudeis qz nullū eis bñ
ficiū negant. n. M̄l mortuis illoꝝ sus-
citauit: diuerſas eoꝝ infirmitates cu-
ranit. Ille ei d̄r man. expādere: qz po-
scētibꝫ bñficia largiter tribuit.

m. **M**an. me. Hoc nō d̄ manibꝫ i cruce
extēlis: h̄z de opibꝫ qz illi p̄plo exhibi-
tuit. Uel d̄ manibꝫ i cruce extēlis po-
test h̄ accipi: vt possum sit totū p̄ pte.
Tora die g. i. diei pte totū. Expādi in
cruce. **M**an. m̄cas ad po. nō tre. h̄z co-
tra dicente quod peius est.

L. Aico

G Ergo fides ex auditū r̄c. t̄ p̄tz ex dictis sn̄ia. b. **H**z dico nūqd nō au. i. habēt
ne excusationē sue infidelitat̄ ppter defectū publicatiōis. q. d. nō: ad qđ inducit au-
ctoritatē P̄s. xvii. c. **E**t quidē in oīm terrā exiuit son̄ eoꝝ r̄c. A tpe enī aploꝝ
publicatiō fuit euā geliu p orbē vniuersū: sicut pleni⁹ ostēdi scribēdo sup̄ P̄s. xvii.
pōt̄ tñ hic breviter repeti: apl̄ nāqz ad publicatiō euā geliu p orbē exiuit d̄ bierslm̄

qz est i medio climate terre habitabilis: t̄ viuēt beato P̄e
tro aplo p̄dicatori fuit euā geliu pcedendo versus occidētē
vſqz ad mare oceanū vbi est termin⁹ habitabilis terre fin
astrologos. Sanct⁹ enī Savinian⁹ i ciuitate senonē que
tūc erat metropolis frācie edificauit eccliam Petri quez
audierat iā passū: h̄z cognito postea qz adhuc viuebat: no-
minauit illā eccliam beati Petri viuī. i. qz pluries ego sui
qz hec cōscripti: t̄ alij qz cū sancto Saviniano venerant i frā-
ciā in alijs locis p̄dicauerūt vſqz ad oceanū. t̄ eadē rōne
euā geliu fuit publicatiō ad orītē meridiē t̄ aq̄lonē respe-
ctu bierslm̄: qz r̄pi discipuli exiuit circūquaqz ad p̄dica-
dū. d. **H**z dico. H̄c z̄fir arguit incredulitatē iudeoꝝ
spāliter: qz p̄p̄m p̄dicāte andiēt̄ t̄ miracula cl̄ viderūt.
vñ dicit H̄icodēm⁹ i lege perit⁹ Job. iij. Scimus qz deo
venisti magister: Nemo ei pōt̄ h̄s signa facere qz tu facis
nisi deꝫ fuerit cū eo. t̄ h̄ est qđ d̄r: **H**z dico nūqd iſrl̄ nō co-
gnouit. q. d. Imo p̄l̄ qz alij: t̄ illa cognitio fuit i legisperit⁹
exēcat ex iudicia p̄p̄m eo qz cepit p̄dicāt̄ vitia eoꝝ. et
sic qz̄tū potuerit auertert̄ p̄pl̄m ab ip̄o ex qz secuta ē p̄pl̄
exēcatio t̄ gētēliū illuminatio: ad qz cōuertēdos trāsierūt
apl̄ relīctis iudeis Acl. xiiij. Nobis oporebat p̄lm̄ loq̄

verbū dei: h̄z qz repellit̄ illud t̄ indignos vos iudicatis
eterne vite ecce queruntur ad gētes: t̄ hoc p̄dixit moyses: Deut. xxix. e. Ego ad emula. i. ad iuidā. f. Vos ad
ducā. i. adduci p̄mitū h̄ p̄pm ex deceptione diaboli.

g. **I**n non gētē. i. dimittēdo vos in incredulitate loco il-
lī gētes qz apud vos erat nullī reputatiōis: iudeoꝝ nō
reputabāt gētēles cē gētes: h̄z vocabāt eos canes sicut di-
ctū fuit sup̄ illud Exo. xxij. h̄z p̄t̄cletis cē canibus.

b. **I**n irā vos mit. i. i. p̄nitūne p̄ vindictā meā qd p̄ ro-
manos fuit impletū occidēdo t̄ captiuādo p̄pl̄m iudeiū.
inducit aut̄ d̄ h̄ auctoritas Isa. lxv. de illuminatiō gē-
tiū. cū d̄r. l. Inuēt̄ sū a nō q. me. i. a gētēliū idolis ser-
uientibꝫ qz p̄dicationē aploꝝ receperūt denotē: t̄ sic fuerūt
illuminati: t̄ subdī de iudeoꝝ exēcatiōe. k. Ad iudei
aut̄ dicit i p̄sona dīt̄. l. Tora die xp̄p̄ma. mess. ad te
cōserēt̄ bñficia tota tpe leḡmosaice. m. Ad po. non
credēt̄. p̄phetis primo: t̄ postea xp̄o. n. **H**z p̄dīcēt̄ mi-
hi. p̄mo repellēdo x̄ba p̄phetas meoꝝ. t̄ eos occidēdo. t̄
postea meipsū in p̄sona p̄p̄zia.

o. **I**n ca. x. vbi dicit in postilla: Aut quo modo credent ei
quem non audierūt. **A**ut quo modo credent ei
quem non audierūt. **A**dditio. j. **H**z qz dicit apl̄s: Quō credent ei
dā i terposta: cōcludit qz fides ex au. ditū. Quidā volūt in

ferre qz fides catholica de qz hic agit sit acq̄sita: qz hec fides vt dicūt generat i boīe
ex h̄ qz audiēs credit p̄dicatori t̄ adhabet fidē dictis ei⁹ nō fide infusa h̄z acq̄sita ex
tali auditū. Idē volūt arguere ex dictis Augl. xij. de ciuitate dei qz fides generat
in nobis t̄ nutrit̄ p̄ scientiā: h̄z sine infusio: h̄z bñ cōsiderati h̄z nō sequit̄ ex dicti apl̄
nec etiā Augl. Ad qđ sc̄iēdū qz fm sc̄m Tho. sedā sc̄de. q. vj. ar. i. i. corpe qz̄tōnis.
Ad fidē theologicā de qz agit duo req̄tū: vñz qz boī credibility. p̄ponāt: aliud est
alſēfū firm⁹ credēt̄ ad ea qz p̄ponū. On⁹ qz̄dē assensus pōt̄ duplex cā assignari.
vna qz̄dē exterl̄ iduces p̄ fidē vel auditū: sicut miraculū vñz vel p̄suasio hoīis qz̄
neutrū ē sufficiēt̄ cā ad alſēfū p̄dicitū. videtū ei idē miraculū t̄ auditēt̄ eādē p̄di-
cationē: aliū credit aliū nō. An̄ oportet ponere alia cām iterioz̄ qz mouet hoīem int̄
ad assentēdū his qz̄t̄ fidē. Nec ē aut̄ dicēdū hāc cām solū cē liberū arbitriū: sic
p̄delagant̄ dicit̄. cēt̄ enī h̄ apl̄ ad Eph. iij. de fide dicit̄: Nei enī donū ē. nec va-
let dicere qz ibi dicit apl̄ de fide formata: nā fm Slo. i. ad Cor. xij. fides etiā qz̄
sine charitate donū dei est. Cui⁹ rō fm Slo. vbi supra ē. nā cū boī assentiendo bis qz̄
sūt̄ fidē eleuat sup̄ naturā luā oportet qz̄ h̄ insit ei ex sup̄naturali p̄cipio iteri⁹ mo-
uēt̄ qd ē de. qz̄ cū apl̄ dicit hic: Quō credat ei qz̄ nō audierūt t̄ fides ex audi-
tu. loq̄z de cā p̄ponēt̄ ad credēdū: qz̄ cōt̄er̄ req̄t̄ ad fidē sicut cā sine qz̄ nō: non
th̄ sufficit ad causādū assensū seu habitū fidē sine cā sup̄naturali iteri⁹ mouēt̄. vt
dictū ē. t̄ iō cū apl̄ dicit̄: Fides ex auditū statī subiūgt: Audir̄ aut̄ p̄ x̄bū r̄pi
Slo. i. p̄ graz xp̄i. h̄l̄r̄ dicēdū ē qz̄ dictū Augl. p̄fātū itēlīgēdū ē p̄ modū exteriorl̄
plūasibꝫ. sufficiēt̄ aut̄ p̄p̄zia cā fidē ē illud qd iteri⁹ mouet ad assensū qd ē donū
dei. Ulteri⁹ sup̄radicti nitūk̄ p̄positū vñz cōclūdēt̄ ex auētē Augl. in ep̄la h̄ Panī
cheū dicit̄: Nō crederē euā gelio n̄li ecclia tenet suoꝝ scriptores cē veraces: et
sic audiēs acq̄sita credēt̄ libī habitū credēt̄ eoꝝ dictis. h̄z nec ex hac auētē habēt intēmz̄:
nā explicatio credēdū cōt̄er̄ sit p̄ revelationē dīmā i sacris libris canonīcīs cotē
tā. qz̄dē revelatio de cōi curſu oportet qz̄ veniat ad inferiores hoīes p̄ maiores sic
ad hoīes p̄ angelos diuinōꝝ noticia. p̄uenit fm P̄iony. de ce. hierarch. h̄z qz̄ inter-

d. 2 v̄x omnes

b Precinctus. Pro pdestinavit pos-
sunt. Sic enī debere accipi ex sequē-
tibꝫ p̄tz. Ideo auctez dixit pſcjt: ne
iterū iudei supbiant ex eo q̄ dixit
eos nō repullos t plebē dei.
b An nescit. **a**. ita reliquias in
hysclicu cū helias solus sibi vi-
dereb: q̄ si ignorauit t alios p̄ter se
reservatos nō mirū si isti ignoreret.
c Septē milia. Per septenariu
vniuersitas: p̄ millennium pfectio
designat. **d** Sic g. Quasi q̄ tūc
erāt multi: et si nesciret helias. **e**
go sic. ita latēter vel p̄ cādē grāz.
e Quid ḡ que. Auditō q̄ reliq̄e
salme lacte lūt gratia: nō ex opibꝫ
quid ergo dicēdū est. **f** Electio
autē cōfē. Electio ḡe est: nō merito
rū. Exceccatio vero meritorum est.
Exceccati enī sūt: q̄ credere nolue-
rūt: sī illi q̄ voluerūt crediderūt.
Misericordia igit̄ t iudicium i ipsis
volūtatiſ facta sūt a deo. Illis v̄l
p̄ misericordiā gratiā apponente.
Ipsos x̄o p̄ iudicium exceccari pm̄t-
tice. Quicūq̄ ei cū intelleixerit et
credere noluit dī debet conseçq̄ qd̄
vultine d' cetero possit credere. In
volūtate ḡ sua adinti sūt: vt q̄ sc̄iē-
tes verū dicebāt eē fallū. de cetero
nō intelligeret qd̄ verū est. hoc me
ref inuidia male volūtatis: nō ita
de his q̄ errore h̄ agit. **g** Vedit
ll. Malā cōpūctionē b̄ signat: q̄ se
pe fit vt etiā bonū sit boi molestū
vt phariseis doctrina xp̄i: t sic sp̄i-
ritū cōpūctionis appellat mente in-
uidētē q̄ inuidēt doctrine xp̄i.
h C̄sq̄ i hōdler. di. Id est q̄ dīn
poterit dici hōdiern⁹ dies. I. v̄sq̄
p̄sente dī oīm ad q̄s b̄ scriptū que-
niet. **i** Mēsa. Id est scriptura.
Eozū. ipsiſ primo oblata ē t corā
ipsiſ posita: q̄ i el⁹ carnal⁹ obser-
uationibꝫ delectant. **j** Nel coram
eis. Quia si rōnē vellē attendere
possent intelligere. **k** In laque-
num. Sicut scipios acetū mihi obtru-
lerūt sic fiat illis cozā ipsiſ: q̄q̄ in-
dīatē nouerūt t in ea p̄stertunt.
l In laqueū tē. Scriptura q̄ intel-
ligentibꝫ ē panis illaqueat dū male
intelligit: t p̄ ea p̄dicatio xp̄i re-
spuit. **m** Sicut tā captiuitat̄ dū ce-
lo el⁹ p̄pm occiderūt t illa capti-
uitate cā scandalit et obprobri⁹: t
post cā eterne dānatiōis: q̄ specia-
liter retributio dī. **n** Obscurēt
ocu. eoz tē. Hec x̄ba nō optātis voto
b̄ dīcet l'officio dicūf. **o** M̄co
g. **p**. Quia dico exceccatos au-
ctoritate p̄phetaz: putatis q̄ irre-
cupabiliter: t sine utilitate. **q** ca-
sus eoz p̄dest: t possūt restituīt: ne
quis eos despiciat. **r** Gal⁹. Nū
diuīsi p̄ mūdū i testimoniū sūt nō
fictas de xp̄o ec̄ p̄phetias.
s **t** Et illos emulē. Hoc sepe factū
est t plenī fiet in fine seculi q̄i iu-
dei xp̄ianos sequent̄ in fide xp̄i.
Tūc enī man⁹ moysi reuocabit in-
sinum: tūc moyses noster reuerteſ
ad matrē t ad fratres. P̄tēt eti-
am intelligi vt gētes iudeos emu-
lent. t credat sicut t ipsi crede-
bant. Nel vt dei emulatione circa

opera

Israelite suū tē, q̄ tñ sū vocat⁹ nō solū ad fl
dē xp̄i: s̄z etiā ad eī aplatū, tō cōcludit.
¶ H̄o repu.d. ple.suā quā. psci.i. pdesti-
nauit de iudeis. vt p̄t in P̄alo ⁊ alijs
apl̄s, scđm exēplū de helia q̄ credebat to-
tū pp̄lm ad idolatriā cōuerū ⁊ oēs alios
pp̄hetas occisos: ⁊ tñ non erat ita. ⁊ h̄ est
q̄ d̄z b̄ An nescitis q̄d dicit scriptura
i helia, q.d. sc̄re debetis. ¶ Quādmo-
dum iterpel. dēn pro Israēl. non celo vindic-
te s̄z amore iusticie. iij. Beg. p. ix. ¶ d̄ No-
mine pp̄hetas tuos occi. vt nō remaneat
cultores dei. ⁊ Altaria tua luffo. vt nō
innuenias locus te cōlēdi. ¶ Et ego reli-
ct̄ sū so. sic ei credebat: q̄ sp̄us nō semp̄ tā-
git corda pp̄hetarū: nec de oib⁹: vñ dixit
helle⁹. iiiij. Beg. iiii. de sunamite. Aliā enī
eī i amaritudine est: ⁊ dñs celavit a me.
¶ Et querit aliam mēā. vt nibil remane-
at de cultu diuīno. ¶ S̄z q̄d dicit illi di-
uīnū r̄f̄sū. ad repellendū eī dicitū. ¶ Beli-
q̄ mibi. i. cōseruant. ¶ Septē mi. vi. colē-
tiū dñm: ⁊ tō nō es solus. cōsequēter appli-
cat ad p̄positū. ¶ Si ḡ ⁊ t̄ b̄ t̄p̄c. s. legis
noue. ¶ Reliquie km elec. gra. dei sal-
fac. sūt. sp̄aliter aliq̄ ex iudeis ad h̄ electi
ex grā dei salui facti sūt p̄ fidē xp̄i: sicut p̄
de apl̄s ⁊ de alijs primis credētib⁹ q̄ fere
fuerūt oēs de iudeis. ¶ Si aut̄ grā. salut
facti sūt dicto mō. ¶ Ja nō ex op̄s. s. le-
gis q̄b̄ facere nō poterāt. vt. s. dictū est.
¶ Alioq̄ grā iā nō ē grā. q̄d reddit
ex opib⁹ debitū ⁊ nō grā. ¶ Quid ḡ.
Hic cōcludit intētū. s. q̄ casus iudeorū nō ē
generalis. dicit ḡ: Quid ḡ. supple seq̄q̄ ex
dictis. ¶ Quod q̄rebat isrl̄. i. maior ps
p̄pli s̄. Hoc nō ē cōsecut⁹. s. iusticiā p̄ si
dē xp̄icū aduētū expectabāt iudei.
¶ Electio aut̄ p̄se. c. i. apl̄s ⁊ alij ad h̄ elec-
ti. ¶ V̄ Leteri vero exce. sūt. manētes in
infidelitate. ¶ Sicut scriptū ē. Esa. vij.
y Dedit illis de sp̄ni cōp̄ctiōis. i. iniū-
die p̄ngentis corda eoy ex odio xp̄i ⁊ suo-
rū fidelium ex quo secuta est execratio ⁊ ob-
duratio. tō subdit: ¶ Oculos vt nō vi-
deat tē. ⁊ dauid dicit de eodē Ps. lxvij.
¶ Fiat mēsa eoy. i. sacra scriptura in qua
nutriti fuerūt iudei. ¶ Corā ipsiis i la-
queū. ex odio xp̄i morti fuerūt legiſtri-
ti ad depravādū scripturas de xp̄o loquē-
tes. sicut plen⁹ ostēdi in plurib⁹ locis ve-
testa. ⁊ sic ipsi sequētes eos errorib⁹ sūt il-
laqueati. ¶ At i captiōne. p̄ illū ⁊ Ce-
spasianū. ¶ At i scādūlū. q̄ nobiles eo-
rū fuerūt ducti ad tornēta ad infamandū
pp̄lm de rebellionē ⁊ infidelitate erga ro-
manos. ¶ At i retributionē illis. hic ei
is vindictā mortis xp̄i cotigerūt eis Luc.
xix. ¶ Et q̄ ex pdict̄ secura ē execratio illoꝝ
⁊ obduratio. tō subdit: ¶ Obscurēt ocu-
li eoy. Et at execrationē intellectus.
¶ Et dor. eoy. i. voluntas sic noīata: q̄d
debet supportare oīa. ¶ Semp̄ sc̄ur. q̄ per
obdurbationē efficit tortuosa. ¶ Dico ḡ.
Hic oīdīt q̄ casus iudeorū nō fuit utilis.
ex h̄ enī occasionaliter factū est q̄ apl̄s re-
linquētes iudea trāsierūt ad cōuerēdū
gēt̄iles p̄ orbē Act. xv. sicut iā allegatū ē.
¶ Et h̄ q̄d d̄z. ¶ Nū q̄d sc̄ of. s. iudei.
¶ At cade. tñ. i. ⁊ nulla seq̄ref vilitas.
m Absit. q̄ km q̄ dicit Aug. i. encircl-
dion. Deo ē oīpotēs t̄ bon⁹ ⁊ q̄ nō p̄
mitteret mala fieri nisi ex eis eliceret malo-
ra bona. tō subdit: ¶ Nū illoꝝ deli. ⁊ tē.
occasionaliter mō p̄dicto. ¶ At il. emu-
l. limitēt. iudei enī q̄ mō cōvertūt ⁊ mul-
to magis cīrea finē mūdi detecta falſitate
ant̄ xp̄i: in h̄ imitans mirabūt gēt̄iles

Go^a opa eoz mala moueātur. **Q** si dēl. **D**icit delictū iudeoz pro desse: qd si ē: tū magis queris eoz. **b** Quā tomagis tē. **I**d est: si malū eoz verit de^e ī bonū. i. i. diuitias mādi: multomagis bonū eoz cū ī fine plenitudo eoz cōuersa dībit gētes doctrīa t ex emplo: qd oñdit: nec ī utilē: nec irrecupabilē casū eoz. **C** Ediu. Et si apls gētiū ho nozificabo ministeriū vltra b qd debeo sup addēdo: vt etiā de iudeis labore tētans. si hac non succedit via aggrediar alia: qd nō facerē si de salute eoz delperare. **D** Q si delibatio. **N**isi quod assūptio eoz erit multū vtilis quā ne dicā: nō posse fieri: qsi totū gen^a sit repudiatum. **Q** uia si delibatio. i. pauci de illis assūpti: vt apli t ali discipuli sunt sācti t massa. i. genus pōr sanctificari. **A** mbro. Est autē delibatio parua ex alio re assūptio ad experimētū totū masse. vt ex cibō vel potu. **E** At si ra. Id est priarche a qd cōtrabū sācti humore fidei. **F** Et ram. qd de eoz genere ex creuerūt ī eis fūdati. **G** Doci. In spe promissōe: b p̄tra mōrē bona ē arbor: nō bona ī bona. **H** Dicis g. tē. Quasi ī stātes: nō ē eos h̄ glāri: qd cā īserciois mee repulsi sunt. **Q** d remouet apls ita b̄ dicens: qd verū est qd fracti ppter incredilitatē sūt: tu stas fidei. i. nō merito tuo: h̄ grā dei: t̄ iō noli superbiere: ne t̄ tu frāgar: p̄ supbia: vt ille p̄ incredilitatē. **H** oes stabilis: si p̄ qd stas destruis. **F** a cile decipit qd alienis mal' gaudet. **F** fide. **D** ei est bōficiū qd tu stas: nō tuū meriti. **K** H̄ time. Ne tāte grēficiū amitas t̄ ī suppliciū icidas. **T** a stus enī timor ē cū cauet aia ne de^e illā dēserat. **I** Si ē deus. **J** udeis nō pēcit de^e: qd a sancti prib^a originē ducebāt ex qd rū etiā gēte ipse carnē assūpsit multo minus. **G** vobis

a si iudei zelo legis t patrū. si inuidēt z odio habeat b s qd occidēt: vel verbū repulserū. si eoz de lico diratus est mundus. **a** emulēnt. **Q** si dēlictū eoz diuitie **b** s. i. abieccio. **S** pauci d̄ eis cōuersi: ve apli dītae, rū gentes. **s** ūt mūdi t diminutio eoz diuitie gē **d** a s qd ī fine mūdi cōverteret. b s qd quasi alio queret an porerū cōverteret: poterū vīcīs. **b** tū ūtōmagis plenitudo eoz? **G** lo. **f** a s qui mībi pp̄m. b s quod semp̄ est. **c** bis enī dico gēntib^a: qdū quidem s a s nō iudeon. b s qd ad gentes nō sūs. **e** ego sum gēntiū apostolus: ministe, **b** a s vel cū p̄spērare vel cū aduersitate. **r** iū meū honorificabo: si qd modo i a s i. imitādū me. b s puocare valē. **c** s iudeos. **d** s vel vt. **f** sic. **a** ad emulēdū puocē carnē meā t̄ sal **k** a s gratia dei adiuātē. b s salte. c s t̄ ideo de illo labore: qd vīlis erit offūprio ad informationē gētiū uos sāciam aliquos ex illis. **S**i ēnī m̄ z vere. a s infidelitas. **f** erit. **a** amīssio eoz recōciliatio ē mūdi: que **b** a s reliquōs. b s genū ex eo qd mortue. **b** assūptio nisi vita ex mortuis? **Q** si **a** a s potest sanctificari. **e** delibatio sācta ē: t massa. **E**t si radīc^a r a s p̄bat adhuc iudeos posse assumi: ye reprimat gen̄es. **s** i. h̄. b s naturāb^a. c s a p̄missione excisi. **f** sācta: t ramī. **Q** si aliq ex ramis frā **s** a s gēnīs. b s steriles naturaliter t amarus. **c** s aliena opātōe cōiūc^a. **cti** sūt: tū aut̄ cū oleaster es: īserat **y** **x** **s** es ī illis: t sōci^a rādīcis t pinguedi^a radīcis. **a** s fructiferi p̄pli iudaici ante adūcēt xpi. **b** s inquā hoc ē. qd si putara ē oliua nō tū amputata. **c** s i. insūltare malis alterius. **n** is ūtūq fēt^a es: nōli ḡlāri aduer, a s fracros. b s tu gēnīs. c s dīcas tibi qd gens il la nihil a te: sed tu ab ea fidē habes. sus rāmos. **Q** si glōriar: nō tu ra, b s gentilis. **b** dicē portas: sed radix te. **D**icis ergo **f** dīcas. **fracti** sūt ramī vt ego īserar. **B**ene **a** s h̄. b s i. suo vicio: vītī oportunitas salutis nō ppter incredilitatē fracti sūt: tu au, **s** ppter te. a s iō. **f** lugbire. b s offēdere. **f** caste. **k** tē fide stas. **M**ōli altū sāperēt̄ timē. **b** a s time qd oporez qd. **f** progratiū parrū: qbus fāca est p̄missio. **l** **Si ēnī deus naturalib^a ramis nō pe** **k** a s sed vide. **o** s hoc cōtingat qd t vīcīs cōtingere p̄rest. **b** s alieno. **c** qd fide stas. **p** ercit: nē forte nē tibi parcat. **V**ide **m** a s bonitē suader: seueritate terret. **f** p̄vītāq disce humiliari. **b** s i. distīcta iustīcia. **f** qd p̄ incredibilitate fraci. **ergo** bōnitatē t seueritatē dei. **In** eos qdē qd ceciderunt seueritatē. **In** a s qua tibi beneficiū cōfert. **tū** **b** s vt totum eoz tribuas. **ca** te aut̄ bōnitatē dei: si pmāseris ī bō, **a** s nī pmāseris. **b** s ūtōmagis. **c** s a ūtōmagis. **d** s ūtōmagis. **e** s ūtōmagis. **f** s ūtōmagis. **g** s ūtōmagis. **h** s ūtōmagis. **i** ūtōmagis. **j** ūtōmagis. **k** ūtōmagis. **l** ūtōmagis. **m** ūtōmagis. **n** ūtōmagis. **o** ūtōmagis. **p** ūtōmagis. **q** ūtōmagis. **r** ūtōmagis. **s** ūtōmagis. **t** ūtōmagis. **u** ūtōmagis. **v** ūtōmagis. **w** ūtōmagis. **x** ūtōmagis. **y** ūtōmagis. **z** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmagis. **jj** ūtōmagis. **kk** ūtōmagis. **ll** ūtōmagis. **mm** ūtōmagis. **nn** ūtōmagis. **oo** ūtōmagis. **pp** ūtōmagis. **qq** ūtōmagis. **rr** ūtōmagis. **ss** ūtōmagis. **tt** ūtōmagis. **uu** ūtōmagis. **vv** ūtōmagis. **ww** ūtōmagis. **xx** ūtōmagis. **yy** ūtōmagis. **zz** ūtōmagis. **aa** ūtōmagis. **bb** ūtōmagis. **cc** ūtōmagis. **dd** ūtōmagis. **ee** ūtōmagis. **ff** ūtōmagis. **gg** ūtōmagis. **hh** ūtōmagis. **ii** ūtōmag

¶ vobis parcer si a fide recesseritis vel
sugbia intumuerit? **C**ontra na. **D**icit qd ē ḥ p̄stetudinē nature; vt surcu-
lus fructū radicis ferat. **N**e'nti nihil ḥ
naturā facit; qz id est natura qd facit.
Sūma natura op̄ dei; ḥ quā nihil fit;
Six p̄tra cōluerā nobis **b** h. **I**n-
telligif hic fides patrū **c** Impieta-
tē. **L**egalit obseruātie cultū. **C**ult⁹ iu-
deoz ab aduētu. **x**pī ē ip̄ietas **d** Ab
stulero. **H**oc erit i fine qm̄ p̄dicatiōē he-
lie ⁊ Enoch auertent iudei. **vñ p** Pa-
lachia: **M**ittit vobis helia theshynt
q̄ cōuertet corda patrū ad filios ⁊ cov-
da filioz ad pa. vt intelligat filij vt pa-
tres. i. vt pp̄bete intellexerūt.

Dicitur euā. **Tunc** couerterē: **sed** modestus iniuncti qui dicit est xpi. **Et** qui dicit est. Iterū ere ex suo. **sed** vitio. **Sed** bea fu euangelij. **proptere** vos. **in ad** preferctū euāgeliū **vestrum** **for** Inimici pro. **Sicut** bea ex dei dispositiōe puentre. **Ex** se eni possūt inimicari quod preficit euā glio deo vtē malis ad bonū vt cū faciant hab volūtātē dei impleat volūtas dei. **sapiētē** oia disponsens **g** Propter pres. **Electi** sūt dilecti. **propter pres** quod bec primissa sūt. quod non vocati ea vocatiōne quod multi non prefici quod tu pereut. **dicitur** quod dicti est: **V**ultii sunt vocati pauciso elec*ti*. **sed** ea quod electi quod sine mutatione: **quod** audit a prete venit ad filium: **quod** non pdit quod dicitur o*dato*. **quod** quod perit: **non** inde su

1. Job. 2. c it. vñ: **N**i nobis exterūt: s ex nobis nō
fuerūt. **S**ine pñia. **E**cōm electio-
nē t ppter p̄s sūt saluādī: qz dona. i.
pmissio-**e**s: r vocatio. i. electio ab ete-
no sūt sine pñia. i. sine imputatione cōst-
ilī det. **D**el iō dico fm electionē qz qz
de fidē inspirat: sine pcedēti eo z pñia
inspirat. **S**ine petō. Bratia dei i ba-
ptisimo nō requirit gemitū vel plāctū:
vel opus altqz nñ solā fidē: t oia gra-
tis cōdonat. **B** iō: ne putāt illos nō pot-
se accipē e misericordiā: quia eos dolere
nō vidēt. **S**icut enī. Id est: qz rō-
ne vos olim pmisit deo nō credere. s. ne

cam supbiciat hret postea cōuerit.
k At et ipsi. Expti nō p legē eē salutē
sz g grāz vt sic p humiliatō cōsequē
rēt misericordia. Cōclusit. Id est
pmisit pcludi, hic videt aliq mō myste
riū exponere. Cōclusit ei deo oia i infi
delitate vt d amaritudinē ifidelitatē sue
penitēdo psumit: ad dulcedinē miscidie
dei credēdo pueri būliorū pmannerēt
vt et grā mūserēt gratissima et clama
rēt: q̄ magna multitudi dulcedis me
dne. M. Dm. Id est iudeo et getū
nō q̄ nullū dānatur sit: qd qdā falso
opinati sūt. Valde enī puū sensi habe
m̄ ad discutiēdū iusticiā iudicioy det
ad discutiēdū grām gratuitā nullmeriti
tis pcedentib̄ redditā. Nec tā mouet
nos q̄ gra p̄stak idignis q̄ et eq̄ indi
gnis alij denegat. Aug. Scio q̄ sic
ip̄ossibilitatē et iniqūas nō est apud
Iaco. 4. b deu: et scio q̄ supbis resistit: hūlib̄ dat
grām. Illud x̄o obscurz ē q̄re qbusdā
idignis dat: qbusdā negat. aliqd ḡ est
i abdito et p̄fuso iudicioy det. Nec il
le d p̄spicuū ē: q̄re h̄o m̄ saluauerit eo
deos et gentes: et m̄ius p̄mitterit eos

n **O** altitudo. Si q̄s querat : q̄re sic
saluans & cū multi alijs modi saluationis
sunt: hoc se nescire innuit p̄ admiratio
hem aplus. Nota ḡ hoc q̄ creatures
oras

a s potes inferere, nā inferent hoc a minori.
b s q̄ inde natus. c s vi dei
illatos. **I**llam si tu ex naturali exci-
a s ritib⁹ gētiū sterilit̄. q̄ idolatria z hm̄i ḡ
tib⁹ ex vnu sur q̄ si naturalia. b s vniꝝ p̄ fidē p̄
triachis z aplis q̄ p̄guedente sc̄p̄is habetur
s sus es oleastro: z h̄ naturā insen-
a s si hoc est quātomagis t̄c.
tus es i bonā oliua: q̄stomāgl h̄
a s edoc̄i lege cultū dei. b s vniꝝ suo pplo
q̄ fm̄ naturā insen-ent̄ suę oliuez
a s inferent iudei z vere q̄ i interim qd̄ z tādi
plenitudo z hoc vos yos sc̄re. b s occulsi de
iudiciū. q̄ mysteriū dico: ne puteris yos hoc ve
stro ingenio posse discere.
Modo ei vos ignorare fr̄es myste
riū h̄: vt nō sitis yobisip̄s sapie
a s nō oēs excecati. b s nō ex natura s culpa
tes: q̄ cecitas ex p̄arte contigit
a s .i. vt vel quisq; vt causa notez z termin⁹.
isrl̄: donēc plenitudo gētiū intr
a s postq̄ itrauerit. a s pdicāte belia
Enoch. b s emulando ḡteres. c s isrl̄ salu
fieret. d s in Esaiā.
ret: s̄ sic d̄is isrl̄ salu⁹ fieret. **S**icū
a s fm̄ carnē. b s de iudeis. c s vi. qd̄ ieterin
q̄n aliqs yis̄ cōuerterit.
scriptū ē: **V**eniet ex sion q̄ erip̄
a s voluntarie. s̄ fine q̄n facile. b s ifidelitate
c s iudeis
c at z āuertat impiētate ab iacob
a s erit. a s q̄ ego ip̄le faciā qd̄ p̄missi. b s pm
sio cōplebit. s̄ vel testimonii. c s remilio.
d **E**t h̄ illis ā me testamētū: cū āb
a s i. ppter. s̄ tūc cōuerterit: s̄ mō inimici: ec
quare paro execera ē z p̄ illuminata. a s q̄
cōtra legem eoz nō ppter gentes.
e stulero p̄ct̄ eoz. **S**cdm euāgelij
a s yr yobis loc⁹ itrādi c̄er ad fidē. b s ad yr
tate v̄ram. c s q̄. qd̄a s̄t inimici fm̄ euāgelij
pp̄ vos: qd̄a āt charissimūl d̄lecti fm̄ election
ḡ qd̄e inimici ppter yos. **S**ecūdū
a s nō pp̄ merita. b s .i. ppter pm̄ssioes pa
électionē aut̄ charissimi ppter pa
trib⁹ facras. s̄ mutatione. a s remissio
peccatorū i baptismo. s̄ pm̄ssioes.
b tres. **S**ine pn̄ia aut̄ sūt dōna e
a s yr electio ab eterno. s̄ iterioz z gratuita.
s̄ quā nullū meriti p̄uenit s̄ ad fidē. b s fir
op̄: erat vez alj inimici z alj electi. c s lōgo tp̄
plus q̄ iste.
i vocatio dei. **S**icut ei aliqn̄ z vos
a s qd̄ valuit ad hoc vt mō h̄uiles credatis.
b s pbato q̄ deficit natura. .i. q̄ liberū arbitri
iuare nō potuistis.
nōn credidist̄ deo: nūc āt miseri
a s q̄ est aliqua cauſa v̄ne misericordia
cordiā psecuti estl ppter ic̄redul
a s iudei. s̄ ne post cōuersi materiā glādi h̄eā
tate illoꝝ: ita z isti nūnc nō cred
a s venientes. s̄.i. nō habuerit fideis gratiā
dei misericordia sicut yos. s̄ humiliari.
k derūt i v̄estrā miscdiam: vt z ip̄
a s fide gratiā. b s ita de v̄eris factū
l misericordiā cōsequant̄ s̄ oclūsi
a s iudicos z gentes. b s q̄ alter ex supbia ru
m ei deo oīa in incredulitate: vt om̄
rene. a s er quare sic ne purea cōphendi poss
n nūm misereatur. **Q**āltitudo d
a s q̄ multa sc̄e et p̄funda. b s de rebus sp̄nali
bus. c s de mūdanis. s̄ sicut sapientia et sci
entia eius sūt incōprehensibiles: sic et iudicia p̄ q̄bus
cepit de sapientia et scientia.
uitiarū sapientie z scientie dei q̄
a s .i. dispositiones de omnibus reb⁹.
incōprehensibilia sūt iudicia ei?

Polo enī. Hic ap̄ls reprimit gēt̄les ab insultatione iudeoꝝ rōne sumpta ex p̄sideratiōe diuinorū indicio rū. Et diuidis in tres. p̄mo ostendit iudeoꝝ p̄ntē execrationē et futurā illu- minationē. secundo declarat vtriusq; can- sam. ibi: Scđm euā gelū. tertio exp̄di- cel. sc̄ludit diuine sapie. p̄funditatē. ibi: O altitudo diuitiarū. Circa p̄mū dicit: Holo enī vos ignozare fr̄s. t. vos ḡt̄iles queris ad fidē xpi: t. sic p̄ fidē facit fr̄s mei. b. Wyteriū b. i. secrētu diuīnū. c. Ut non sitis vobis. sa. i. s̄m estimationē v̄ram. t. b. dicit ap̄ls ad reprimēdū eoz p̄spūti- onē: qd̄ sit illō secretū ostendit dīces. d. Quia ce. ex. p. t nō ex toto: e. Cotigit ī l. qz ap̄li t credetes p̄t̄mi de indecis fuit valde illumina- tia. f. Donec ple. ḡ. ita. fidē xpi re- cipiēdo. Sc̄lēdū tñ q̄ illud donec nō tenet hic causalit̄ s̄z tñ cōsecutivē et occasionalis: qz iudeis execēcat ap̄li trāsliterūt ad ḡt̄es cōvertēdas. g. Et sic lo. i. sal. cofert. l fine mun- di detecra falsitate antixp̄t: qz tūc in- dei cōstanter mortē suscipiet p̄ fidē xpi. b. Sicut scri. ē. Asa. liz. h. Venit ex sion. ibi p̄mo fuit fides xpi p̄dicata: t iudeis p̄ tñ cōplēda. l. q̄ abstu. pec. eoz. p̄ fidē iustificatē. m. Scđm euā ge. Ita- nū ostendit vtriusq; et p̄mo ex- cecatiōis. cui⁹ ponit duplex cā: vna est repulso doctrine xpi q̄ tāgit. cu- d: Scđm euā gelū: dē inimici. alia est iudia de gra ḡt̄ib⁹ data q̄ tāgit. ibi: Propter vos. p̄ponit cām il- luminationis. cū d. Scđm ele- aut̄ cha. ppter pa. l. ppter merita pa- trū aliq̄ nūc sūt ad fidē electi. t plu- res eligunt ī fine mudi ad qd̄ indu- cit rōne. dīces: t. Sine pnā at. l. sine mutabilitate. qz apud deū ei trāslitutatio. Iacobi. l. p̄. q̄ ut do. t vocatio del. l. pmissa facta prib⁹ de- donis eoz semini fiendis. t iō ipse- bunt tpe suo. Et p̄ur inducit ad hoc cōgruentia. qz sicut ḡt̄iles ante ad- uētū xpi fuerint sub p̄tō idolatrias ita t post aduētū indeci dimissi sunt sub infidelitatis p̄tō. p̄ maiorī p̄tes t sic ī istis t ī illis ostendit hūana fra- gilitas in eoz p̄tis: t diuina boni- tas ī bñficio vocatiōis. Iudei ei nū dimissi finaliter vocabunt: vt dictū est. t hoc est quod dīces: Sicut enim aliquādo tē. et patet ex dictis littera. q. O altitudo diuitiarū. Pie- vītimo cōcludis ex predictis. p̄fundi- ditas diuine sapientie in suis iudici- c̄is: et hoc dubitciter. primo enī con- cludis hoc ex dei eminētia. secundo ex humana deficientia. ibi: Quis enī. Cīrca primū dicit: O altitudo diui- tiarū sapientie et sciētē dei. i. p̄fundi- tas vtriusq;. sicut dīces Job. lit. iij. P̄te- tens altus est id est. p̄fundus t dicit sapientie q̄t̄ ad diuina t sciētē. q̄t̄ ad fienda circa hōes quoniam ra- tiones non possunt a nobis attingi. ideo subdit: t. E incōphēnsibi- lia sūt tē. qz supra capacitatē natu- re intellectualis sūt excessiva.

~~Ad~~ Slo.ordi.

~~Ad Romanos~~

a s̄ te nec dilectio amici malū amare faciat: nec
malū bonū dimittere.
tīde. **¶** **dīcētēs** malū: adhērētēs
a s̄ .i. quād. frātēs hābēt iter se: vel volētēs a
frātib⁹ rediligi.
bono. **¶** **charitatē** fraternitātē lin
a s̄ in qualib⁹ reuerētia. b s̄ nō est fratern⁹
amor nisi mutuus se p̄ueniat obsequiis.
uicē diligētēs: honōrē ūicē p̄ue
a s̄ solliciti corde sis. b opere.
a niētēs. **Sollicitudine** nō pigri:
a s̄ ḡ ideo. b s̄ et si actu nō p̄oresis implor.
qd̄ vultis. S̄ igne charitatis. c s̄ vel tēpon.
s̄ qđ primē credite vos impēderē domino.
b spiritū feruentēs: dōmino serui
a s̄ z in his nō nūlē eterna sperens. b s̄ et si in
his bonis mala occurruunt.
d entes. **Sp̄e** gaudētēs: in tribū/
a s̄ y pari possit. b s̄ qđ ad h̄ differt res.
latione patiētēs: orātiōi instān/
s̄ patimini z s̄ sacris passis v̄ya cōia facere.
tes. **Necessitatib⁹** lctōp̄ cōmuni
a s̄ et recipit sanctos in hospitio. S̄ exemplo
Abiac et Lorh.
cantes: h̄ospitālitatē sectātēs.
a s̄ .i. bona orate. b s̄ remouet a cōi cōsuetudine
Hēnēdicēte p̄sequeñtib⁹ vos.
a s̄ icē icēp. b s̄ qđ sine admixtione amaritudi
Hēnēdicēte et nolite maledicere.
nis. a s̄ et debetis. b s̄ de p̄secu. c s̄ de
re ynde flendū sit.
Gaudere cū gāudentibus: flēre
s̄ cū gāudio vel fletu.
cū flentibus. **I**diplūm inuicem
a s̄ z p̄ his omnibus. b s̄ in corde saltem.
sentiētēs. **N**on altā sapiētēs: s̄
s̄ humiliū imuratores.
e humiliib⁹ consentientes. **M**olite
s̄ .i. ne prudētia v̄am apud vos tm̄: s̄ magis
ap̄d p̄imos exerceratērā si qđ coz vos offēdit
esse prudētēs ap̄d vosmetip̄os.
¶ Nulli malū p̄ malo reddētēs:
a s̄ moner ne licita cū scandalo fiant. b s̄ in
cordis secreto.
¶ prōuidētēs bona: non tm̄ cō/
a s̄ vr̄ no fiat scādalū: sed boni exēpū: qđ illud
fieri debet: qđ z dēo nō displiceat: z frātri scan-
dalum non sit.
ram dēo: sed etiā cōram omnib⁹
a s̄ ve assentīt: si nō salē facit qđū in vobis
est vel si fieri potest: quia difficile est qđ ramē ex
vobis. i. ex vestra p̄orestatia est.
hominib⁹. **¶** **S**i fieri potest qđ
a s̄ vñ: Et cū his qđ oderū pacērā pacificus.
ex vobis ē. cū omnib⁹ homini-
bus pacē habentes. **¶** **N**on vos/
s̄ referentes aduersarios.
metip̄os defēdētēs charissimi:
a s̄ iudicio dei: vel ire cozū. b s̄ in p̄uerbiis.
f s̄ date locū irē. **S**criptūz ē eni:
s̄ et ita qđ hoc nō facit dēū cōrēnt. a s̄ seruare
b s̄ vindicabo.
¶ Ahihi vindictām ēt ego retrī/
s̄ non s̄ ulū nō defendaris.
s buā dicit dñs: **¶** s̄ et si esurierit
inimicus tuus: ciba illū: si sitit:
potū da illi. **H**oc enim faciens:
a s̄ fernōrē charitatis vel spiriūtūstanti: vel pe-
nitentie ardorem. b s̄ mentem.
carbonēs ignis cōgeres sup ca/
a s̄ et si nō penitet: ramen qđ si repercutis sumi-
lis ei nequā ficas.
put eius. **N**ōli vincī a malo: sed

La.XII Nico.de lyra

tes: qz primo instruit de cōicatione in affectu, sedo in effectu. ibi: **H**onore, tertio in signo. ibi: **H**edicite. **A** circa p̄ mū sciendū q̄ amor est desideriū boni alicui⁹, qd̄ debet esse cōiter in oībus: t̄ amor iste primo debet eē verus: qz fīm p̄bīm, vīm. **A**hīcōr. **Q**ut sīlīcītāt amicitia sunt magis digni morte q̄ illi q̄ sīlīcītāt pecunia. **I**deo dicit: **D**ilectio sine similitudine. **S**edō debet esse discret⁹: vī sic ametur natura vt virtū odio habeat. **i**ō dicit: **A**diētes malū, tertio debet esse firm⁹. ita q̄ amor nō sit puerilis. **I**deo dicit: **A**dherētes bono. **A**dherētia ēst firmatē importat, quarto debet esse cōis absq̄ acceptance. **t**ō dicit: **A**baritatē fraternitatis. **C**e **H**onore inuicem. **P**ur instruit de cōicatione bonor̄ i effectu, t̄ primo q̄tū ad bonū rēnerētē, dicens: **H**onore inuicē puenies. **N**ullibet enī deficit i aliquo bono qd̄ ē in altero, t̄ sic pōt̄ ei cōsiderare vt meliore se: t̄ sic hoīnādo puenire, scđo instruit q̄tū ad bonū obsequiū dicens: **G**olūcītūdīne nō pigri. p̄st̄o dūbūlītātē p̄ximis i effectu. **E**spū fērēntēs, vt hoc fiat ex bono affectu. **F**ō seruītēs, vt h̄ fiat p̄ncipaliter ppter deū: t̄ sic et exhibet obsequiū, t̄ p̄ sp̄s ab eo expectat̄ p̄mū. **i**ō subdit: **G**ape gaudētēs. **A**t qz sp̄s mercedis habēde facit patētēr sustinere. **i**ō subdit: **T**ribulationē patētēs, t̄ hec p̄ orationē impetrāt̄ t̄ fernāt̄. **i**ō subdit: **P**raotionē instantes, **T**ertio instruit apls de cōicationē beneficij, t̄ primo ad simul cōmorātēs dicens: **N**ecessitati b̄ san. cōlētēs, scđo ad pēregrinos trālēntēs d. **H**ospitātētē sectatēs. **k** **B**enedicte. **M**ic apls instruit de cōicatione bonor̄ in signo. **P**rincipale vero signū iter hoīs est locutio q̄ indicat mētis cōceptū, t̄ q̄tū ad hoc dicit: **H**edicite p̄sequētib̄ vos, t̄ multo magis beneficiib̄ vobis. **S**ignū at secūdarū ē extētior⁹ gest⁹ t̄ maxi me facie: in q̄ p̄te magis reluet dispositio at, t̄ sic dicit: **G**aundēre cū gaudētib̄ t̄c. **i** **D**ispū inuicē sen, alter esset mēdaciū: qd̄ est falsa significatio i voce vel i alio si gno qd̄ tener vicē vocis. **m** **H**o alta sapiē. **P**ost q̄ in strūxit de cōicatione boni, dicens pur instruit de cōicatione malū. **t** h̄ dupl̄, p̄t̄o vt malū alteri nō inferat̄, scđo vt illa tū ab altero eq̄nīmītē toleref. ibi: **H**o volmetipos. **C**irca p̄mū aduerētū q̄ p̄mo nocumētū infert p̄ximū nr̄a supbia q̄ ē p̄cipiūl̄ oīs peti: **i**ō h̄ phibet dicens: **H**o alta sapiētēs p̄ximū cōculādo. **T**n **S**z hu, p̄sen, cū eis hu militer cōuersando, scđo nocumētū infert astutia nostra p̄ximū malū machinādo, qd̄ phibet dicens: **O** **N**oli te eē p̄z, t̄, t̄ accipis hic prudētia sīlitūdīnari: qz vera prudētia nō ē nīst̄ i bonis: **S**astuta i malis: q̄ prudētia d̄r̄ eo q̄ cautele scit q̄rēt̄ vīas nocēndi, nā bonū ad mala trāsferim⁹: sic dicit⁹ prudētis vel bon⁹ latro. **v.** metapb̄. t̄ sic d̄r̄ prudētia i p̄posito, tertio nocēt̄ p̄ximū nr̄a mala manifesta iōs scādāličādo, qd̄ phibet dicens: **T**rouidētēs bona t̄c, quarto nocumētū infert p̄secutio apta, qd̄ phibet d. **Q**d̄ ex vobis ē t̄c. **p** **H**o volmetipos. **M**ic instruit de malo illaro vt patētēr toleref d. **H**o volmetipos defendētēs, t̄ ad hoc īducit scripturā **H**eu. xxix. qz **V**ibi vindi, t̄ ego retribuā t̄c, vbi trāslatio nostra habet: mea est vītio t̄c, t̄ non solūm instruit vt malū ab aduersariis illatū toleref: sed etiam vt bonū eis impen daft d. **S**ic surterit inimicus tu⁹ t̄c, t̄ subdit ratio: **r** **D**ocēnī fa. car. ignis cōgē, sup ca. eius, i. occasiōes accēdēti ignē dilectionis in eo erga te, sī tñ in malicia sua p̄seuerauerit: **s** **N**oli vinci, a mato, i. incidere in odīū eius. **t** **S**ed vince in bo. malū, i. rētationes impellētēs te ad odīū ei⁹. **S**cindū tñ q̄ illa q̄ dicunt̄ hic: **N**on volmetipos t̄c, nō sunt p̄cepta sed consilia nīst̄ in casu, sī ex defensione videre p̄babūlītē malū magnū **f** **H**en. 11. e insurgere qd̄ esset cōtra honore dei. **S**cindū aut̄ q̄ in aliquo casu nō expedit sic sustinere, sī, q̄ p̄ hoc malis da tur audacia malefaciēndi, vñ dicit Grego, i moral. **Q**ui p̄trōw̄t̄ dā cū tp̄alia bona a nobis rapiūt̄ sīt̄ tolerāndi, quidaz vero obserugta charitātē phibēdīt̄: nō solū cura ne nr̄a subtrahāt̄: h̄ ne rapientes nō sua seipsoſ pdant. **t** **In** ca. xii. vbi d̄r̄ postil. **A**t exhibeat̄ corpora vīra. **G**additio. i. **I**n his verbis apls. **A**t exhibeat̄ corpora vīra. **t** **C**is corpora vīra t̄c, p̄ter illas cōditiones q̄ in postilla agūt̄ q̄ verēsūt̄: t̄ in p̄posito p̄xie: sūt̄ in quēdā alia que hic videf innuere apostolus, s. q̄ oblata per fideles christi excedere debent ea que apud veteres offerebantur. **Q**uam enim apud veteres anima *** lia occisa**

Blo. ordi. Ad Romanos La. XIII Nic. de lyra

RUsticū aut. Perfecte fidei ē **La. XIII**
qz oia mūda mūdis. **S**z qdā infirmi cense
bāt a qbusdā abstinentiū: t ita inter romanos con
tentio. vñ p̄cipit tales assumere: nō abijcere: s̄ pa
tiendo exēplo t xbo ad fidē
erigere. Et si incognitū est: q
qz aio faciat: non inde disce
ptare. **I**n dīse. Nō
est dannādus cui cogitatio
nō est apta: vel de q nescim⁹
qualis post sit futurus.

Infirmus. Qui cibos di
scernit putās alios mundos
altos imūdos: eo qz iudei. p
hibiti sunt edere: bū suo in
dictio relinquēdū dicitur cū
scrupulo edat. Vel licet p
fecta fides: que oia tñ infi
mus q timet casū q facile im
petu libidinis sternit: edat
olus. i. tenues et aridos ci
bos q nō sunt somentū viti
orū: et abstineat ab illis qb⁹
libido excitat. Crassitudo ei
carni t delitiole epule. pwo
cāt corp⁹ ad libidinem.

Is qui mandu. supra pre
cepit nō disceptare de cogita
tionib⁹ alioz: hic p̄cipit non
spernere. **E**t Nō in. De ma
nifestis indicādū: nō occul
tis. Manifesta xbo sunt: que
nō pñt bono qlo fieri: vt sūt
stupra blasphemie furtat hu
lūmodi de qb⁹ iudicare no
bis pmittit. **S**z ea q dubiuz
est q aio fiāt: i meliore p̄tē in
terptemur: vt de cibz: q pñt
bono aio t simpli corde si
ne vīto cōcupiscēte qunqz
būani cibi indifferēter sumi.
Nō suo stat. De incogni
to corde alieni serui non ha
bes iudicare: sed su⁹ dñs: ad
cuius honorez stat q stat: ad
quē ptinet z casus cadent: q
p̄t eriger vñ iudicare. Stat
aut cadit. iō dīc: qz ambigū
est: forsan stat q putat cade
re. **S**tat aut cadit. Per
hoc ostendit se nescire q amo
do ille se agat in dubijs.

Babit aut. Hic innuit q
ambigua debem⁹ i meliores
p̄tē vertere t plus salutē q
mōrē reoz optare: t in futu
ro spez boni habere: t si alit
sit i pñt. **S**tabit aut. Quia
neqz si edit re⁹ est: neqz si nō
edit: si tñ deuotio b agit.

Nam alijs. s. dixit q alij
oia manducat: alijs nō oia: de
generib⁹ ciboz ages: hic dīc
q alij om̄i tpe: alijs alijs certo
tpe abstinent: vtrūqz recte fieri posse dicit: **K** In suo
sensu t. Id ē in suo z filio dimittat: ne scādū passus
a charitate q est mater oīm virtutū recedat. **I** Qui
sa. In suo sensu dico vt abūdās: q sapit dīc: vñ oēz
vel dīc inter dīc dñs sa. **M** Et q man. do. t. Id ē
ad honorē dñi: cu⁹ oia creata credit mūda: t q ei ser
uitur illis sustentat. **N**emo enī no. si. v. Qui enī
lege frenat: nō sibi: sed deo q legez dedit vinit. **S**ilex
nō esset: sibi i qz viueret. **O** Sibi. Sed dñs q iudice
damnat vel coronat: vel sibi. i. ad laudē suaqz sed dei.
Sicut enī magnitudinis nō est finis sic nostrē laudis
nō erit finis. **N**ō enī cu⁹ mortui fuerint? in hac carne
deslinenus laudare deum: t fin hoc de fidelibus tm̄
S agit.

RUsticū aut. Postqz ap̄ls ostendit q̄liter minores **La. XIII**
b̄re se debeāt ad supiores: hic instruit maiores vt b̄n se habeant
ad minores. t p̄mo ī initatiōe mali. secundo in opatiōe boni. ca. se.
Prima adhuc in duas: qz p̄mo horat̄ supiores ne inferiores cōtemnāt
scđo ne eos scādaliciet. ibi: **N**ō q ampli⁹. **P**rima adhuc in duas. qz pri
mo pp̄nit intentu. scđo inducit ratiōes ad hoc
psuadēdū. ibi: **K** u q̄ es. Cīra p̄mū dicit: **I**n
firmū aut ī fide. s. de nouo quersum t de lege ca
tholica min⁹ sufficēter instructum. **B** Assimi
tē. vos maiores. i. ad vos sumite eum instruēdo
dulciter t charitatib⁹. **C** hō in disce. cogitati
onū. nō iudicātes male de ipo donec appareat
manifeste. **D** ill⁹ enī credit māducare se oia.
licite: t ille est q est instruet in noua lege q sc̄it
ceremonialia mortificata in xp̄i passiōe: t sic lici
te comedit cibaria. phibita in veteri lege.

RUsticū vobisqz honesti s̄t ve dictū
est. **S** illū q nodū p̄fete credit ve cre
RUsticū aut **La. XIII** a
dēndē t. a s̄ v̄ x̄s egrotos. s̄ ad
sanādū. b s̄ v̄ d̄ occulto iudicet
Rin fide ī assumite: nō i di
reum. a s̄ hic ralis potest assumere alios.
sceptatiōib⁹ cogitationū. Aliūs
a s̄ posse. b s̄ humanis vībus data. s̄ hic indi
enī credit māducare se oia. **Q** ui
ger assumi: q pm̄t edere olus i q nulla qstio.
c autē infirmus ē olus manducet.
f s̄ cū hec uta sin. oia idiffrēcer. s̄ abſt
d Is q māducat: nō māducantem
nēre. a s̄ q volūtātē edere vñ nō edere. oia
nō sp̄nēt. **E**t q nō manducat:
a s̄ vñ credat peccare cū nesciat q aio. s̄ om̄ia.
b s̄ neuer alteri: vterqz enī seru⁹ dei est.
e māducantē nō iudicet. **D**eus enī
a s̄ manducatē vel nō māducantē. b s̄ ad fidem
c s̄ et cū est ergo. d s̄ cui⁹ valentie. e s̄ dam
nādū affirmat: qd nō debet: cu⁹ sit alteri seru⁹.
Illū assūmpsit. **L**ū quis es qui
a s̄ q̄ sc̄ia edar vñ nō edar: de⁹ iudex est cui⁹ ser
f iudicas alienū seru⁹. **D**om̄io suo
ungs est. a s̄ hoc de p̄destinatis. s̄ stare poterit
dño suo. b s̄ de quo nulli est ambiguum.

Stat aut cadit. **S**tabit aut. **P**otēs
a s̄ ne stare sibi arroget. b s̄ q̄ stabit dico t p̄t
crediatur esse: qd agit ex iudicio agit.

Ienī est de⁹ stāture illū. **N**am ali
a s̄ esse eligēdū ī abstinentia interpositū q. qdā
cert die⁹ quidā om̄i die purat abstinentum.
us iudicat diem iter dīc: all⁹ aut
a s̄ esse eligēdū ī abstinentia. b s̄ q̄ edir cū ḡra
riūtē edar: t q abstinet p̄ de faciat. s̄ corū.
iudicat omnē diem. **U**nusqz
a s̄ i. fm̄ suam cōsciencī. b s̄ in melius.

In suo sensu abūndet. **Q**ui sapit
a s̄ i. ad honorē t laudē dñi facit. s̄ deo. s̄ pla
cere se purat deo. s̄ b s̄ om̄ia. s̄ ad laudē dñi.
diem dñs sapit: et qui māducat
a s̄ et q dño man. effectus indicat. b s̄ pro bo
nia creaturis quib⁹ sustentat t p̄securit.

Dño manducat. **G**ratias enī agit

a s̄ i. abstiner. b s̄ ad honorem domini.
deo. **E**t q nō māducat dñs non
a s̄ qd effectus indicat qz. s̄ pro collara abstinen
tia. b s̄ et debem⁹ edere vel nō edere domino.
manducat: et grās agit deo. **M**ē
a s̄ qz. b s̄ fideliū. s̄ virtutibus. i. sp̄nūtē: vel
etia sp̄aliter cōuncioe anime t corporis.

o mo enī nōstruz sibi viuit: t nemo

dū a cibis vetit: a lege t Anūsqz ī suo sensu abūdet. i. b dimis
taf p̄prie sc̄ie vībz ad publicatiōez euāgeliū pacīa. **V** Qui sa. dīc.
mō p̄dīcto. **X** Dño sa. i. ad honorē diuinū qz vtrūqz bñ p̄t fieri ex
cā rōnali. iō subdit: **Y** Et q. m. sc̄ie b̄ sibi esse licitū. **Z** Dño man.
cui rō subdit: **A** Grās enī agit deo. s̄ liberatiōe sua ab onere legi:
t de sc̄essōe sui vice. **B** Et q nō mā. i. abstinet a lege. phibit ex cō
scia dubia: vel vt ifirmū nō scādaliciet. vt h̄. **J** **C** Dño nō mā. bene
abstinet. **D** Et grās agit deo. q sibi dedit graz abstinentiū. **E** Ne
mo enī no. Dic ponit tertia rō q accipit ex p̄te el⁹ ad quē ptinet vere
de talib⁹ iudicare. s. xp̄i q̄ est dñs vite t mortis. t p̄s iudex: et b̄ ē
quod dicit: Nemo enim nōm̄ sibi viuit. i. ad p̄vīa glāiam: qz tota vi
ta hoīs est ad xp̄i glāiam ordināda. **F** Et ne. si. mo. i. nemo debet se
morti exponere p̄ laude. pp̄zia. s. p̄ glā xp̄i mōs patienter tolerā,
e ō da est

A

Jac. 4. e
2. q. 1. c. m. t.
ti in sc. c.
deus in fi.
zo. q. 5. c. n. k.
lum am. ree.
De ureis
rā. c. nimus

B

B

Slo.ordi. Ad Romanos Ca. XIII Nicodelyra

Gagit. **A**el sibi. **I**a se iudicandus; sed a dño. **S**in b de bonis et malis accepitur.

AChrist mor. est t. **T**u viuox et mor

tuox dñe et vtroq iudicet. **T**at ad lraz

accipit viuos et mortuos ut non putes

tum iudicare de

mortuis: qd dñi

viuit hoib sit

cõmissu iudicium

sed post mortez

deo. **H**oc ei insu

pietui dogma p

uersu tradidit:

Sz melius est vt

vtroq dicat

xps domiari et

vtroq iudica-

re. **Q**uisqbus

dedit filios dei

fieri: hi etia nuc

et post mortez re

gnant cuz xpo.

Sz alter nuc re

gnant cu eo seti

el: alter tuc re

gnabut. **N**uc re

gnat: qd q surli

sunt sapiut et q

rut. **P**ostremo

regnabit cu il-

lo: ita vt sint in

regno. **E**t sint

etia illi rgnu: qd

et aie ploq mor

tuox no lepat ab

ecclia: qd etia

nuc e regn xpi

qd regnat nunc

cu xpo i viuis et

mortuis: vlmor

tu: qd: vt mortu

os a peccatis li

beret: dñ eni vi

xit: viuis salut

si quis a ca

tholica. et

et forte. 13. q

a. c. i. pnti.

Facit. **V**niuersitqz

nostru pr se b

rationem reddet deo. **T**on ergo

a sicut haec fecim

b s nos ex opinione.

amplius inuicem iudicemus. **S**ed

a s. b s discernere obficiandi qd pnt. c s vñ

hdc iudicate magl: ne ponat df

pecc vfo ex cpo id facies. a s coritratione qd

fendiculuz fratri vel scandalum.

minus est. a s per hoc. s quia.

Dicid qd pnt in dño ius: qd nibil

a simundu. b s post aduertit ei: vlp cñ creatio

ne. c s vñ no qd intrat i os c. h. h qd pce. d. o. co.

comune per ipm nisi ei qd estimat

g hic e infirm de q supra: Qui aut

infir. olus man. b s pscia. c s et ideo ne po

nas offendiculum vel scandalum fratri. s non dico

scandaliz: h qd minus est saltem.

qd coe e: illi comune e. **S**i eni p/

Molto iudicare: et no iudi. **D**icid

et coi. **O**dico. Ne ponat offendiculum

fratrib. **N**at dico offendiculum vel scã

daluz: co qd cib sit imundus: qd scio p b q

fiducia e i lesu: qd postq veit absoluut a

lege. **C**omune pnt: p imudo tractuz a

valis qd an oib vsl erat cõia p sacri

Sciens

da est. sequit. **S**iue eni viuum t. et pnt ex dicti lra vlg ibi. **B**In b eni xps

mor. est. i. ex morte sua secut e. s. potestate sup oem creatur. **D**arth. vlti. Data est

mihi ois potestas i celo et i terra. et p qis iudicaria potestas. i. no est ab alijs vslur

panda. **C**Tu aut. **H**ic ponit qrra ro q accipit ex pte ei q iudicat temere. q null

nrm hz officiu iudicadi actiu: hz tm passiu. et b qd dr: **T**u at qd iudicas frz tuu.

i. tu q abstines a lege phibit: qre iudicas illu q no abstinet trâsgressore. **D**Aut tu. q no abstines. **E**Quid sper. f. tu.

reputado eu stolidu eo q abstinet: vt dictu e. s. **F**Omnes eni

stabim atri tribu. xpi. s. iudicadi ab eo: t ad b inducit sacram

tertua q hz Es. xl. **G**Uuo e. d. d. qm mibi fle. omic ge.

tanq subditu iudicio meo: ppiter qd excludit: **H**Iaq v.

t. ron reddet deo i finali iudicio ppfer qd null iudicare dz

temere d alio. **C**otra pdicta videt e. d. iudicatu salvator. Job. litj.

Ois q credit i eu no iudicatu: g soli ifideles stabim atri tribu

nal xpi iudicatu passiu. **A**Ad qd dicidu q ibi accipit iudici

um pñcti ois q soli mali iudicabunt: q dicunt ifideles: vel

q no habuerit fidem: vel qr si habuerut i morte: mortificata fu

it ex caritati charitat: t gr. **H**ic aut accipit iudicatu retributio

nis: p qm modu ois generali iudicabunt: mali ad penam: iu

sti aut ad glaz. **I**No g am. **P**ostq instruit supiores qlif

se habeat ad iferiores monedo ne ipsos ostennat. hz qd idez

facit monedo ne eos scadaliat: t dimidit i duas ptes. qr pr

mo phibet eos a scadaliatioe. scdo monet eos p opposituz

de iferio edificatioe. ibi: **J**Iaq. **T**Ad maiorem intelligentiā di

cēdor b breui est vidēdu q dimittenda sūr. ppfer scadalu puls

loz. **E**Et arguit pmo q bona spualia sūr dimittenda. dicit ei

Aug. **Z**aplaz permianai: qr vbi scismat pculi timet a pu

nitiode pcrd cestandu: hz tal punitio e bonu spuale qr e acr

tustice q t. **P**er b arguit q bona spualia sūr dimittenda: qr

bona miora sūr q spualia. **C**otriu arguit qd vtrus **T**ho. cā

tnariés repetiuit res ecclesie cu scadalo regi anglie: t ex b

arguit q bona spualia n sūr dimittenda cu snt corplib me

lioza. **R**atio ista no e de scadalo actino qd e dictu vel fa

ctu min rectu pbis alteri occasione ruine. illud aut qd defi

cit a debita rectitudine no e agēdu cu scadalo actino: hz qstio

intelligit d scadalo passiu. s. qd snt dimittenda ne alijs inde

scadalietur. **C**irca q scidu qd qdam snt bona spualia: qdā xo tpalia. Spualia xo qdā snt d necessitate salutis q si

ne morali pcrd permitti no pnt: nullus aut d peccare mor

talit vt pnt alteri ipedit: qr snt ordinē charitat magl dz

diligere. pnt salut qd alteri: ppfer qd talia no snt dimitten

da ad vitadu alteri scadalu. alia xo sunt bona spualia q no

snt necessaria ad salutē: vt dare elemosyn e. calu necessitat

t in talib distinguendu e de scadalo: qr si oria ex malicia: sic

cu alijs volit ipedit bona spualia suscitat ad b scadala: t ta

le scadalu e stemndu sic dñs fecit **D**arth. xv. **D**e scadalo

phariseoz. si oria ex infirmitate vñ ignoratia: vocat scad

aluz pulsilloz: ppfer qd hmōi bona snt occultada vel interdū

differenda qusq redditia rone hmōi scadalu cestet. si at p de

bita hmōi rone redditia scadalu duret: i. vide ex malicia p

cedere: t sic. ppfer ipm no snt hmōi spualia opa dimittenda.

Circa xo bona distingudu e: qr si no snt nrā hz p alijs

ad pnt snt nob cõmissa: sic bona ecclie cõmitu pntis qb

spualio talia incubit ex necessitate salutis: sic est spualio de

positoz: talia no snt ppfer scadalu dimittenda: sic nec alia q snt

de necessitate salutis: si xo snt nrā: sic dimittenda snt. ppfer scad

aluz vitadu si oria ex infirmitate vel i gratia qusq p admis

tit ex malicia: t sic e. teneddu: maxie s. g b alijs audacia det

malitie cõsurgere: e. dimittenda qusq periculum illud trâserit.

Adlit pnt ex dictu e. qstio: **N**o g ampl. **H**ic apls monet

supiores ad entadu scadalu pulsilloz: t dimidit i duas ptes

qr pmo facit ppositu. scdo remouer dubiu. ibi: **N**o e regnu

dei. **E**st scidu q scadaliat fraterna videf esse q alijs no

dimittat ad tps b q pnt licite dimitti ad vitadu scadalu simplicu q opinant illa il

licita qusq sup b plen informen. de talibus aut erat elus ciboz lege. phibitoru a

tpe passiois xpi vlg ad publicationez facta euagelij: vt dictu e. s. t. fm b d aps

Ho g ampl iuicem iudicem. i. supiores no iudicet inferiores stolidos: si abstineat

a talib cibis nec miores iudicet trâgressores illos q vnt talib. **T** h. **S**z b iu

magl suple fiendu. **T** h. **P**o. **O**. **F**ra. **I**firmis vel i gratia. **T** m. **S**cio t. e. do. ie.

qr nibil cõe. i. null cib imud. **T** n. **P**er ipm. qr oia b ãa creavit: **H**en. j. **T**udit de

cucta q fecerat t erat valde bona. **O**z at postea p legē aliq cibi. phibitoru snt t sic fa

cti illicti b fuit ad tps: ad significadu aliud ipledu p ipm: a q. phibitoru absolu

xps: **A**cl. r. **O**z de purificau tu cõe ne dixer. **T** o. **N**isi ei q esti. qd cõe esset ill

cõe e. imud: qr facit psciaz de tali cometissioe: sic leuare fetucia de terra cõscia

peccatis e durate tali pscia. i. subdis. **T** p. **S**i enim propter cibum. s. tuni.

* Frater

Slo.ordi.

Ad Romanos La.

Sicut dedicas: tamen non contineas: sed san-
cta dicebant: vel ipsi iudei dice-
bant proprie prius populus dei:
aliij vero omnes communis et immu-
di. **A**men. **M**odum blasphemetur homo.
Quique quod habet bona: si reprehendit
bona suam: obicitur.

tuo cibo illū pdere: p q̄ xp̄s mor
a s̄ ex cui⁹ more co ḡscis quāri valcat sal⁹ fratre
b s̄ quādē frater contristat vel perdit: non ergo.
per hoc minimum cetera bona nō obfuscantur.
tū est. Nōn ergo blasphemet bo
a s̄ q̄ si esset: p nullius sc̄dalo omittentes.
nū nostrū Nō est enī regnum dei
a s̄ ve fratri facias q̄d tibi vis fieri. b s̄ i. cōcor
esca ⁊ potus: sc̄d iusticia ⁊ pax et
dia q̄ d̄ effect⁹ iusticie. f. i. d̄ domis sp̄us nō sus
cipit s̄ hūiliē ⁊ grata accipit q̄d nō vob. a s̄ ve
⁊ iusticia ⁊ pax cā regni ē. b s̄ i iusticia pace et
gaudiū i sp̄uscō. **Qui enī in hōc**
gaudio. a s̄ q̄ b precipit: qui nulli sc̄dalu facit.
seruit xp̄o placet d̄eo ⁊ probat⁹ ē k
s̄ q̄ disceperatio discordia parit.
hoibus. Itaq̄ q̄ pacis sunt secte/
c̄cum pace decendo.

mur: t̄ q̄ edificatiōis sunt in inui-
a f̄ hec secerunt: s̄ n̄ d̄struam̄ op̄ dei. f̄ iō itex
n̄ debes cū offendiculo fratr̄ edere: q̄ d̄strueres
opus dei. i. fidē virentes & alia bona q̄ in co deus
cē custodiam̄. **M**olli ppter escam̄ m
ogar̄ est. a f̄ se n̄ dico ppter esca q̄n mūda sit
q̄. f̄ vñ: Et vidit de⁹ cūca q̄ fecerat & crāt val-
destruere op̄ dei. **D**ia quidē mū
de bona. a f̄ aliorum: quātomagi dei vt adam
pomii: esau lente: iudei carnes in deserco.
da sūt: s̄z malū ē hominī q̄ p̄r of̄ p
a f̄ ab his pro offendiculo debes abstiner quia &
fendiculū māducat. **B**onū est nō
ab omni carne.
med̄ diu caro carnem: uñ bibere n̄

maducare carnes: t̄ no bibere vi-
s aliqd facere. a s in q̄ est ei causa dñanationis.
nū: neq; in q̄ frater tuus offendit
a s contristat. b s ve dubitet: t̄ si non offendit
c s hoc bene potes: qz de tuo bono nihil perdis.
aut scādālicat aut infirmat. Lū
s in corde quam nullus auferet.
fidē quā habes penes temetipm
a s em. s nō corā abstineat ne ei noceas. b s qz.
s q̄ no facit se dñabilis nocedo alia de suo bono
habe corā deo! Beat̄ q̄ non iudi-
s bonū indicat. a s ille beatus sed qui.
cat semetipm i eo qd pbat. Qui
a s cibos altos mūdos alios immūdos. b s t̄ cū
illa conscientia.
aut discernit: si manducauerit dā-
s manducauit. a s bonū etiam.
natus est: quia non ex fideit. Om̄e

a s quod sit contra fidem.i.contra conscientiam
ut credatur malum esse.

aut qđ nō ē ex fide: peccatū est.
Si infirmus si edic̄t dāmnas: sed nos.
Ebemus aut̄ **L**a. XV
a s cū illi non pñ se ad nos erigere.
nos firmiores imbecilli
a s pati erigerē nō puocare: nō p̄tēnere. b s nō
nō p̄tēnere voluntati obed̄re.

tates infirmorū sustinēre; et nōn
charitati studens.

nobis placere: *Anulquicq; vrm;*
a s; placere curer. b s; in id quod veile.
proximo suo plâceat in bonum:

a s quod valer. **b** Et vere non nobis placere
debenus.
c ad edificationē. **E**t enim christus **d**

and excommunication.

XV Nico. delvra

a **F**rater tu⁹ p̄tristat. i. inf. r̄mas i fide: ex b
dubitās d̄ xitatem catholica: vt b̄. j. vel d̄ te
scādaliçat estimās te trāsgressore. **b** **I**am
nō fin chari. ambu. spēnendo ei⁹ scandalū.
c **M**oli cib⁹ tuo illū pdere. dādo ei occasio-
nē ruine: pp̄donē modicā delectatiōe⁹ cib⁹
el⁹. s. salut. **d** **B**on & blas. bo. nr̄m. i. fama
nr̄a: vt nō dem⁹ occasiōne simplicib⁹ reputā-
do nos trāsgressores. **e** **N**ō ē enī regnum
dei. **D**ic p̄tr remonet dubiū: qz posset aliqz
credere q abstinē a cib⁹ sanctificatis per
xpm cēt dānabile: iō dīc ap̄ls q nihil depe-
rit ei q abstinet ex cā rōnabilis cuiusmōl ē vi-
scādaliç. pp̄f fratr. iō dīc: **N**ō ē regnū
dei esca vel por⁹. i. comedēdō dicta cibaria
vel abstinēdo. **f** **S**z iusticia. p fidē forma-
tā q p̄ca remittit. **g** **E**t pax. q̄z ad quie-
tē passioni mente p̄turbantū. **h** **E**t gau-
in sp̄sancto. q̄tū ad expectationē p̄mōix. ,
i **M**oli enī in B huit xpo. interi⁹ in mente.
k **P**lacet deo. i. B sufficit ad salutē. **l** **I**ta
q̄ pacis. **D**ic p̄tr monet ap̄ls sup̄iores vt
edificēt inferiores pacifice q sancte cū eis con-
uesando. **m** **I**raq̄ q pacis sūrfectemur tc.
n **M**oli. pp̄f escā de. op⁹ dei. i. fidē infirmit-
ā est opus de. i. mīa q̄dā cibaria.

¶ Mūda sūt, vi p̄dictū ē, / p̄ Sz malū est
hoī q̄ p̄ offen, mā dycat, scādaliçādo ifirmū
pp̄ qđ abstinenre sic ē meritorū, id subdit:
Bonū ē nō māducare tē, / q̄ Neq̄ i q̄ fra-
tu^o of, l. qn̄ ifirm^o ſcīaz comedit ex societate
alteri, / **Aut** scādali, qn̄ comedēt iu-
dicat trāſgredore, / **Aut** infir, duſtando
ſxitate fidei catholice: ex b̄ q̄ videt maio,
res sic comedere qđ credit illicitu^m, / **Tu** fi-
quā ha, pe, te, habe, i, ſufficit tibi ad ſalutē fi-
des iſteri q̄ tenes oia p̄ xp̄m purificata: et si
oporet q̄ oſteſtas exterrit cū ſcādalo alteri^m,
v^o **Beat^o** q̄ nō iudicat ſemetiſm, i, dānabile
reddit, / **In** eo qđ pbat, i, ſicut eſſe ſibi luci
tū: tū dimittit ex charitate fraterna, pp̄ ſcā-
dalū vitādū, / **y** Qui aut̄ diſcernit, talē ci-
bū credēs nō eſſe licitu^m, / **Si** man, dam, ē,
qz nō ex fide, i, ex ſcīaz fac b̄: Sz ſcīam: et
omne tale ē p̄tīm ſeuare festuca credēti q̄
b̄ ſit peccatum mortale, / **In** ca, ritu, vbi dī in
poſtilla: Ad malorē intelligētiā dicendor b̄

Additio. Atz bona spūalia sint. p
pter sc̄a dalū dimittēda: sisr̄ bona tpalit: h̄t
plene ī sc̄a sc̄e. q. xlviij. ar. vi. viij. et. viij. vbi
sunt qia ē hic tradunē & plurā alia notabília

ad hoc pertinentia vidi ibi. xc. **La.** XV 28. q. 1. c. 1
4 **Ebemus aut nos.** Postq; apl's ost/
d dit qualiter se debent habere ad mi-

nores en invitatione mali. hic cōsequē
ter idem ostendit in p̄motione boni. **Cir-**
ca qd̄ primo ponit suā instructionē. scđo suā
excusationē. ibi: **Ler**⁹ sum. **Prima** in duas:
qz p̄mo hortat maiores vt infirmos sustine-
ant. scđo vt eos ad bonum p̄moneant. ibi:
Propter qd̄ sucipite. **Prima** adhuc ī duas
qz primo p̄mittit instructionem. scđo subdit
orationē. ibi: **Deus** autē patiēt. **Prima** ad
hoc in duas: qz primo ponit instructionē. se-
cundo ex dictis schudit quandā cōclūtoē.
ibi: **Quaecūq; scripta**. primū autē pluader du-
plicē. p̄mo rōne. d. **Dehem** autē nos fir. im-
infr. sustineresicut in corde naturali mēbra
firmiora vt nerui t̄ ossa sustinēt alia debilio-
ra. **I** b Et nō o. placere. i. ppriā volūtate
querere h̄ maḡ bonū cōmune. iō subditur:
C **Anusquisq; vestrū** p̄xi. suo pla. in bonū.
ad edificationē. in malis autē nō debem⁹ q̄re
re p̄ximis placere. scđo ad b̄ inducit exem-
plū xp̄i. d. **Eteni** xp̄s non sibi placuit. i.
ppriā volūtate nō queuit: **Job**. vi. **Vel** cen-
di de celo nō vt faciam voluntatem meam.

2. *Sic

Slo. ordi.

G Ideo me occiderunt. Sic pecta peccati in denz ceciderunt super xpnu: qz inoxes a peccatoribz occiditur qz si blasphemus. a Scripta. In diuis libris. vni dixit: Scriptu e. b Idipm saperc. quasi dicar: Mihi si idc sapiat; deu ho norare non poteris. c Circumcisio: Id est indeo ad qz corporaliter vest. vnde Non sum missus nisi ad oues q perierunt domus israel. d Propter verita. **Dat. 15.c** Mo repulit iudeos: quibz pprie veritas: gertibz misericordia: quibz nulla pmissio e Promissio pa. **Gen. 2.2** Promiserat ei abrac In semine tuo bndicetur oes getes. Et dauid: De fructu vtrli tui ponam sup sedet tu am. Et item iacob dixit: Vt rie stella et labob. **Gen. 24.c** Confitebor. Confessio aut nō tui peccatoribz est: s laudis. g Reradix tesse. Et ex hac radice erit ille q exurget. **Jesse** radix. David arbor q p ramu. maria fec fructu. i. xpnu. h Et pace. Ut possitis gaudere det pacē et cōcordia adiunicēt et b erit: si sit sana fides. i. Ut abundetis. Id est: vt per ista habita certiores sitis de eterna beatitudine et abundetis in virtute spūssanci. i. fortitudine bone operacionis: que datur p spiritum sanctum. k Cert suz aut: Ne videref apls oes intelligere discordes et ad corrigendū insipientes. Remouer qd lo incipit: vt admoneat prefectores d correptione minoz: et inde pponit se exequoz: q laborat d alijs: et op est: vt isti b faciat: cu ipse alijs spedit: ad eos venire nō possit. l Repleti omni scia. Per hac laudē pno cat ad meliora more exhortat. vñ nec dicē docere: qz monere qz qz scia: s subterfugit a so. b c solet moneri: quod cum scia tur aliquando subfugit a so aut negli genter habetur.

Scripsi.

Ad Romanos

La. XV

Nico. de lyra

a s nō qd placere carni fec. s deo p̄. s in psal. non sibi placuit: **G** sī scriptu est: a s qz electi eos d cōplo q fecerit spelū latronu iō. t Improperia improperiuz tibi b s fuerūt cā op̄issionis mee. b s quid b ad nos. ceciderūt sup me. **Q** uicūqz enī scri/ s de xp̄o cuius vita vite n̄e et moy est disciplina. pta sūt: ad nostrā doctrinā scripta c v g ea lecta doceamus cōpari pmissis et eo cō solemus p xp̄plū: et ita sprem⁹ q xp̄o accepte sunt: vt p patiētā et cōsolationem a scriptura est ad doctrinā: sed scripturaz spem habeam⁹. **D**eūs s dator. autē patientie et solatij det vobis f indifferenter. a s qd vñ sentit et alter sentiat. g nō p̄ter xp̄m s i. co. v. et fm doctrinā ei sapiat. b idipm sapere in alt̄rutrū fm iesū a s eadē volūtate. b s eadem vocis cōfessione. christū: vt vñānimes vñō ore ho/ a s qz de essentia. g qz creator. b s et qz beni/ norificetis deūm et pātrē domini uolus p̄m mierendo. a s v̄t deū honorificetis. nostri iesu christi. Propter qd su/ s infirmos. scipite inuicem: sicut et christ⁹ suscep a s infirmos. b s v̄t facere immortales. c s suscep qz iudeos: ita v̄t esset minister eorum. i. apostolus et predicator eorum: et hoc v̄t esset verus in promissis: et complerer pmissiones quas fecit pa tribus abzaam. s. iacob et iacob. pit v̄s in honorem dei. Dicō enī ch̄ristum iesum ministrū fuisse cir/ cūcisionis propter veritatem dei: ad confirmandas pmissiones pa a s et gentes p misericordia sus. b s dico. c s de trū. Gentes autēz supēr misericoroz a s in psalmo de gentibus: de quibus minus vide dia honorare deū. Sicut scriptum reur. g faciam confitentes de gentibz. est Propterea b pfitebor tibi s gē cantici noui et cu leticia et laudantes. tib⁹ dñe: et nominu tuo cātabo. Et s Elaia. a s qz assumptu est: v̄t sic vñō ouile. iterū dicit: Aetāmini gentes cum plebe eius. Et iterum: **L**audate omnes gentes dñm: et magnifica te eū omēs populi. Et rursus esai s ad id. a s p̄ david qz esai. b s ex qua ille. c s a morte. as ait Erat radix iesse: et qui exur/ a s per fidem et bona opera. g ideo. get regere gentes: in eum gentes a s moneo vos inuicem suscipere. b s qui dat spem vel in quo speramus. sperabunt. **D**eūs aut spēi repletat s spirituali. g v̄t nec vñus vestrū dolerat sicut solebat dolere in lite. vos omni gaudio et pace in cre/ dendo: vt abundetis in spe et vir/ tute spirituall. g qui ita loquor. a s vos frēs mei et ego ip̄e d vobis: qm et s non solum ego. a s qua veltis bonum. i. ip̄i pleni estis dilectione. Repleti a s sup me. vba fuit xp̄i loquētis ad patrem q v̄t faceret patris voluntatez ip̄opertia sustinuit iudeo et dicentiu sibi: Samaritanus es tu et dñmonius habes: Johis. viii. Et ip̄i ī f p̄s 68. cruce pendēti: vah q destruis templum dci tē. Matth. xxvii. Et hec ip̄opertia redūdabāt in deū patre. iō sic dicit rps: Improperia im. tibi ceci. sup me. p illa enī ip̄opertia st̄debat iudei xp̄m p̄fundere. c Quesūqz. Hic ex p̄dicti ifert qndā p̄ctōnē. s. qz ea qz sūt i scriptura sacra p̄tissime d xp̄o sūt in nr̄az vtilitatē: cui⁹ actio ē nr̄a instruc̄tio. et ponit ibi qdrupe vtilitas nob̄ pueniens ex scriptura. p̄ma ē claritas intelligentie qz notaſ cū d̄r: Que cūqz scri. sūt ad no. do. scri. sūt. scđa est soliditas tolerātie. ibi: At p patientiaz. terria ē suauitas interne leticie. ibi: At cōsolatioz scripturaz. qrtā ē securitas obtinēde glie. ibi: d Spem habeam⁹. est enī spes certa expectatio future beatitudinis ex gra et meritis. puenies. e Deus aut. Dic qn̄ adiūgit suā orationē ad p̄dictoꝝ cōpletionē. et dicit: D̄ aut pa. et solatij. i. dator patiētē in aduersis: et solatioz post tribulationem: Tobie. iii. Post lachrymatiōez et letiū gaudiū et exultationē ē fun dis. f Det vo. idipm sage. i. idē metu: desiderātes multū pfecti⁹. g Scđm iefum xp̄m. i. fm doctrinā eius. h At vñanimes. qz ad idētitatē credulitatē. i. Uno ore. qz ad idētitatē pfectiōis: qz vt dictum ē. s. p. ca. Lorde credit ad instiūtā: ore aut pfectio fit ad salutem. k Honorificetis deū tē. qz ad vnitatē opis: qz fides sine operib⁹ mortua ē. l Propter qd. Nic p̄t monet supiores vt inferiores ad bonū p̄monant. **C**irca qd p̄mo ponit suā exhortationē. scđm subiliqz suā orationē ibi: D̄ aut spel. **C**irca p̄m dicit: Propter qd suscipite inuicē: p̄curādo charitatē alter⁹ bonum. m **S**ic et ch̄ristus su. vos. in curā accipiendo bñanitatē nostraz omib⁹ cōmūnē. s. iudeis et gertib⁹. mēbra xo debet p̄formari capit. et iō qlibet xp̄ianus d̄z p̄curare bonū fratrl̄ sui. l̄z aut̄ accepte bñanitatē iudeis gentibus cōmē: th̄ aliqui diuersimode p̄curauit iudeoꝝ et gertiliū salutēz: qz iudeis p̄dicauit in psona. ppria et qdāmō ex debito: et b̄ ē qd̄ d̄c: n Dico enī xp̄m iekuz mi. fu. circūcisōis. p̄di cādo iudeis circūcisōis sic gerib⁹. iō d̄c: Matth. xv. Mō sum missus nisi ad oues q perierit domus israel. o Propter ve. dei ad cō. p. pa. l̄z enī salus iudeoꝝ et gentiliū sit p vñā grē simpli: qz ad iudeos est ibi rō debiti aliqui inqzū ad veritatē dei p̄tinet sp̄lere. p̄mis. f. Repla sa patrib⁹ iudeoꝝ facta llege et p̄phetis qz data fuerint p̄ solis patrib⁹ iudeis. p̄s. cxlv. Mō fecit taliter omni na tioi et iudicia sua nō manifestauit eis: et sic salus gentiu⁹ magis est p vñā misericordie: qz l̄z lex et p̄phete loq̄ban tur d̄ eadē vocatiōe ad fidē xp̄i: t̄ lex nō fuit data patrib⁹ eoz nec p̄phete: vt dictu⁹ est: p̄pter qd subdit: p̄ Gentes aut su. mi. diuinis⁹ eis cōcessa: qz Honora/ re. fedebāt verbis aut facti. **I** Sicut scri. est. p̄s. xv. s Propterea cō. i. i gen. faciaz et p̄fiteri ab illis c̄reditib⁹. et sur̄ba filij ad patrem de deuotōis gentiū. acciplēdo t̄ mystice inqzū dñuid cui⁹ est xbū vt ibidē d̄ctū fuit: erat figura xp̄i: pfecti⁹ impletuz fuit l̄ xp̄o qz in dñuid. Aliē xo auētēs h allegate et de vocatiōe gentiū ad fidē xp̄i fm l̄ralē sensu⁹ simpt̄ intelligunt. **I** Et. i. d̄l a cit. Ela. xxxv. v. Letam. t̄c. vbi t̄ statio n̄a h̄s leta. f. Ela. b̄k̄ deserta et iuia. **E**t. i. p̄s. cxvi. **T** Lau. o. g. d. c. deuotōe vñāz **E**t. rur. Ela. xi. **T** Erat ra. i. xps fm carnē exiēs d̄ tesse. b̄ Qui. ex. a mortuis. **T** Regere. tūc ei data ē ei p̄tās ī celo et ī terra. Matth. vi. d̄ In. g. qz vocate ad fidē h̄st spēz h̄ndi p ip̄m vñā eternam. e D̄ aut. Nic apls ponit suā oñōnē ad dictoꝝ cōplete. d̄. D̄ aut̄ spel. i. dator spēi. f. D̄. v. oī gau. sp̄uali. g Et p. p qz h̄tē passionū qz turbat alaz. h In. h̄ d̄. g qz fides formata ista fac. **T** At a. i. s. p cumulū meritor. k Et v. s. s. cui⁹ fuit p̄ncipali opa meritoria: qz se h̄z ad libet arbitriū sī lessor ad equū. **T** Cert sū. **T** hic apls ponit suā excusatiōez. t p̄mo d̄ b qd romāis scribit. sed qz eos adhuc n̄ corporalr visitauit. ibi: Prop̄ qd. **C**irca primū p̄mo excludit faltaz cāz quā possit ali qd opinari de sua scriptura. s. qz reputaret eos illitteratos et similes: et sic sua scriptura n̄cōio idigentes: quā remouer d̄. Cert sū at frēs mei et ego ip̄e d̄ vob: qm et ip̄i pleni estis dilectione. b̄ sciebat p̄ bñicētā qz est ei⁹ effect⁹. m Repleti om̄i scia. pertinente ad salutem. **T** At possit

Slo.ordi. Ad Romanos La. XV Nico.delyra

a Scripti autem vobis au. t.c. s. veteri et noue legi. b q̄ possit cognoscere. c s. regni pleri est his duob. d s. nisi culpa remaneat v̄ta. e s. vi omni scientia: ita ut possitis alterutruz cissim. a s. vos v̄ non dicā docere. b s. et si pleni sitis dilectione et scia. c aliqui tū audacter. s. sed tamen mōnere. Scripti autem audaciūs yo. a s. ecclesi vel eccl. ḡ vobis ex pre. i. p̄fectoribus: nō q̄litas vos insipieb. s. quasi facies vos memoras qd agere debeatis in quo quasi oblitus latenter arguitur. bis frēs ex pte: tanq̄ i memoria vos reducēs propter gratiā q̄ data est mi. b s. quē ipse non aliud i. storie. hi a deo: ut sim minister xp̄i iesu i. ḡtē. a s. sanctū esse ostendēs et cōfirmās bona operatiōe et miraculis. ḡtē quas offero sine accepere deo fidei perfectione. et sanctificare bona operatione. b s. sanctificās euāgeliū dei ut fiat oblatio ḡtē accepta et sanctificata in s. cuīs gratia est fides et bonum opus. b s. et q̄ ita ago. c s. meritorum dignum gloria. s. per sp̄sanc̄to. Habeo igit̄ gloriā in xp̄o a s. referendam. ḡloriam. b s. id ē ea tū loquor que per me efficit. s. ut pseudo. ieuāgeliū ad deūm. Nō enī audeo aliqd: o qui eorum que per me nō efficit chri/ s. vt genites obediant euāgeliō. stus in obedientiā gentiū in verbo et s. per predicationem meam in verbo et facies bonam operationem et per potentiam minorum et maiorū mirabilium factorum in virtute spiritus. factis et in virtute signorū et prodigiis. a s. qui in me talia operatur quo in me operāte ita labo/ orū in virtute spiritu sancti ita ut ab rau. s. circūquag. s. mare. hierusalē per circuitū v̄sq̄ ad illyricū s. plene predicauerim. s. in tali loco. repleuerim euāgeliū christi. Sicut autē q̄ p̄f. predicaui euāgeliū hoc: non vbi no do apostolis. a s. si enim illud facerem hoc inde cōtin geret. s. i. ne predicarem iam per alios conuersis nō q̄ minatus est christus nē supra alienum hoc nō faceret: si pr̄igisset. s. ita feci. s. in esaiā ita fieri. fundamentū edificarem: sed sicut scri/ p̄tu est. Quoniā quibus nō est annū/ s. xp̄o. s. credent. a s. prius. s. predicationē ali/ ciatiū de eo videbūt: et qui nō audie/ ciunt deo. a s. meā p̄dicationē esse verā. b s. q̄ ro/ p̄dicari. c s. vt pseudo ap̄loz cōmenta prava exclude/ rūt intelligēt. Propter qd ēt impeditie s. prius. bar plurimū venire ad vos et phibit/ tus sum v̄sq̄ adhuc. Nūc v̄o v̄lteri lo/ s. causam morandi. cū nō habēs in his regiōib: cupidita/ tē aūt habēs veniēdi ad vos ex mul/ a s. quia et hos occupare festinat. b s. vbi difficile iter/ tis iā p̄cedētib: anist. Sēd cū in hispā/ y pseudo ap̄lis: et iō tardare licuit. a s. q̄ si ex me nihil pos/ iuz. b s. q̄ nō indigeret lōga mora: s. incerim vos p̄pare niā p̄ficiisti cepero: spero q̄ p̄teriēs vi/ ris: ne me a cereris retarderis. a s. in hispaniam. deaz vos: et a vob deducar illūc: si vo/ a s. illa q̄ mō discors. s. ep̄is. i. aliquādū. b s. de fructu v̄st̄r̄ letar. s. q̄ hic nō habeo locū: et vos desidero: igitur nunc. s. i. in delate/ bis p̄mū expte frūti fuero. Nunc igit̄ p̄ficiar i. hierusalē ministrare sancti. b s. non eos coegi. Probauerūt enī macedonia et achaia collatiōem aliquā facere in pauperes

a Ut possit a. mo. i. nō solū p̄priā vitā regeres etiā a/ lior. b Scripti. Hic p̄mū exp̄nit verā cām sue scripture s. debitu officij suis: q̄ erat apls ḡtē. et diuidit in duas. q̄ p̄mo osidit hui⁹ officij. i. cōdo ei⁹ effectū. ibi: Habeo igi/ tur. Circa p̄mū dicit: Scripti at vobis audaci⁹. id ēbre/ uiter et succēte. c. La. q̄ in me. v. re. de his q̄ scit̄ i. ba/ bitu et nō vos aliqui ignotū docēs: ppterē dixit. s. vii. ca. Scientibus enim legem loquor. d. Propter gratiā que data est mibi. i. apostolatus. e. In gentibus san/ ctificās euāgeliū. i. sanctū ostendēs et predicas. f. Ut fiat oblatio gentiū accepta. i. oblatio quā offerūt gentes per fidem christi sit accepta deo p̄pi. g. In sp̄u/ setō. i. p̄ ḡtē sp̄s sanctificata et nō p̄ legales obficiās h. Habeo igi. Hic p̄mū osidit efficaciam officij sibi ipso/ sti. p̄mo q̄ sua p̄dicatio ex autē xp̄i erat: et b est qd dicit: Habeo i. ḡtē ḡtē i. xp̄o i. auctoritatē officij a xp̄o ha/ beo. i. Ad dñm. i. ordinatā ad honorē dñinum. i. cōdo q̄r executive sui officij non solū erat p̄ verba sic p̄dicatio p̄scu/ do ap̄loz: s. etiā p̄ miracula virtute xp̄i facta ad confir/ mationē p̄dicatiōis apli. i. dicit: k. Nō enī audeo ali/ qd loq̄ eoz tē. s. cōficiat p̄seudo apli a xp̄o nō missi. l. In v̄bō tē factū. q̄r a xp̄o habeo verbū p̄dicatiōis et fa/ ctū miraculosus verbi p̄firmatiōnū. i. o. subdis: m. At. p̄ id est. n. In vir. s. q̄tum ad minorā miracula. o. Et pro. q̄tum ad maiora. Cōsequēter cōcludit efficaciam sue p̄dicatiōis in effectu. et p̄mo exp̄nit extēsue. d. p̄. Ita/ vt ab hie. g. cir. v̄sq̄ ad illyricū. loc⁹ est in fine grecie vñ/ noīat mare illyricū. et sedo intēsue: q̄r p̄dicauit v̄bi ali⁹ n̄/ p̄dicauerat. t. sic fuit ibi maior labor: q̄r maiora loca non erāt disposita per p̄dicatiōē alioz: et b est qd dicit: q. Sic autē p̄di. t. et p̄t̄ ex dictis l̄ra. Cōsequēter addu/ cit ad p̄positū auctoritatē Es. l. i. q̄m quib⁹ ē an/ de eo vi. s. ḡtēles q̄r p̄ p̄dicationē pauli su erūt illuminati/ p̄ fidē xp̄i: q̄r d. xp̄o nō audierūt p̄. pp̄bas sicut iudeiz/ nec p̄ alios ap̄los sicut ali⁹ ḡtēles quib⁹ p̄dicauerat: i. c̄ mattheus egyptis p̄dicauit et ali⁹ ali⁹ gentib⁹ plurib⁹ quibus iam ante p̄dicauerat. s. Propter qd. Hic p̄mū excuset se apls de hoc q̄ romanos adhuc corporiū non visitauit. primo declarās sui aduentū ip̄dimētū. secundo amoto ip̄dimētō p̄mitit suū aduentū. ibi: Nūc v̄o ter/ to ad hec cōplēda petit orōnis suffragium. ibi: Obsecro igit̄. Circa p̄mū dicit: Propter qd ēt ip̄diebar plu/ rimū venire ad vos: q̄r plurimū tē apls fuit occupat̄ in p̄dicādo gentibus in partib⁹ grecie: q̄. p̄ magna pte erat seducte a phibis. pp̄banis et a falsis. pp̄hetis an p̄di/ cationē apli vel post sicut patebit. i. dñm. q̄cedēte in alijs ep̄istolis. t. Nūc v̄o. Hic p̄mū p̄mitit suū aduentū. d. Nūc v̄o. v̄lteri. v. Locū non bñs in his regionib⁹. i. nō bñs necessitatē ibi manēdi ampli⁹: qz l̄z nō oēs essent p̄uersi: tñ p̄ cūritates et loca crāt p̄ aplm ep̄iscopi et p̄sby/ teri ordinati qui ad cōuertendū residuos et instruendū cōuersus sufficiebat absq̄ p̄fentia apostoli: ppter qd fe/ stinabat ad alia loca malorū: q̄ib⁹ incibebat p̄dicā/ di necessitatis. x. Cupiditatē aūt ha. ve. ad vos. q̄r cui/ tas romana totū orbis terrarū erat capitanea. y. Sed cū in hispa. pro. cepe. sicut ei p̄dicauerat in occidente de/ siderabat hoc facere in occidente v̄bi ē hispania. z. Spe/ ro q̄ pre. vi. vos. per hoc innuit q̄ nō intendebat ibi diu/ morari: eo. q̄ petrus apls cuī sūs discipulis erat rome: et sic p̄dicatio pauli nō erat ibi sic necessaria: sicut in his/ spania. a. Et a v̄o. deducar illuc. q̄r tunc hispania erat romanis subiecta: vt p̄t̄. i. Pachab. viii. b. Si vobis primū ex pte frūti fuero. i. delectar̄ in cōuersatiōe et in/ fide vestra: et sic accipit hic frūti large. c. Nūc lgr. i. an. +22.9.2. c. q̄ vado romā. d. p̄doficiscar in hierusalē mini/ san/ ctis. cōuersi enim ad fidem manentes in hierusalē vt/ essent p̄fectionis exemplū ceteri: abrenūcibat omnib⁹ terrenis q̄tum ad p̄prietatē: vt p̄t̄. i. cōd. iii. vt liberius orationē vacarent et p̄dicationē: ppter qd vocantur hic sancti: apostoli solliciti fuerunt vt alii p̄uersi qui non ab renūcibat suis bonis terrenis sustētarēnt eos suis ele/ mosynis: et hoc negocium petrus et iohannes recomenda/ uerunt paulo vt p̄t̄. i. a. et ipse sollicito fecit: vt patet/ hic. e. Probanc̄t. i. cōsensit. f. Macedonia et ach. i. cōuersi de terris istis: et per hoc intelligunt cōuersi de alijs locis. g. Collationem facere aliquām. i. dona/ tionem de bonis suis. h. In pauperes sanctorum. i. qui sunt de numero sanctorum.

Glo.ordi. Ad Romanos

Sa adiuuet in o. Multi minimi dū cōgregant vñanimes
sunt magni: t multo p̄ces impossibile ē vt nō impetrēt. Si ḡ
eū videre cupiūt: orēt vt liberatū eū recipiāt cū gaudio cha-
ritatis. **b** Accepta. Ut illi intellecta charitate illi erga se
cū illo vñanimes deo grās agāt. **Magni** enī pfect̄ ē ei: cū
ministerio mīti facti leti dēū laudat.

Sub. 14. **d** **c** Dēāt pa. Christ̄ q̄ ait: Pacē meā
do vob̄: pacē meā relin. vo. q̄ cū suis
vñq̄ ad p̄sumātoez seculi: ita t cū ist̄.

Date. 28. **d** Sic ip̄e ait: vobiscū sum om̄ib⁹ dieb⁹
vñq̄ ad p̄sumātoez seculi. **La. XVI**

d **c** Om̄mēdō āt vo. Amodo mul-

c tos pponit: q̄b̄ credere debe-

ant romāi. Ita facite vt di-
xi: hos aut̄ imitamini. Ne pheben

sorore tē. Pheben ditissima t nobilis
ma mulier fuit q̄ ecclēsia in loco cen-

chris sua substāta sustērabat. **La. Xo**

tūc t̄pis p̄ aliq̄ negocio romā pfecta
est: p̄ quā forsan hāc misit epistolam.

Nico. de ly. **g** **c** **el**

a Et debitores sūt. s. vt b̄ faciat eis.

b Nā si sp̄l. eoz par. facti sūt genti.

q̄ p̄dicatio euāgeliū exiuit a hierlm:

vt frēq̄nter dictū ē. **s** **c** Debet et in-

car. i. necessariis ad vitā corporeā.

d Ministrare e. sic enī p̄lat̄ debent

sūp̄ ex debito necessitat̄: eo q̄ sūt p̄-

dicatores ex officio: ita alijs q̄ faciūt

B̄ et ḡra debent debito honestatis.

e H̄oāt cū. assignādo eis elemofy-

nā p̄ me misaz. **f** Profici. p̄ vos i

bis. ita ei. p̄ponebat facere. **g** Scio

aut̄ qñi ve. ad. v. i. a. b. c. ve. i. abūdā-

tia bonor̄ sp̄ualū sic **Hei. xxx.** **Dixit**

iacob ad laban: **B**ñdixit tibi d̄ ad

introitū meū: d̄ multiplicatiōe bonor̄

tpalū: t magis. p̄pe bñdictio d̄r̄ b̄ de

multiplicatiōe bonor̄ sp̄ualū. Circa

p̄t istā duo sūt notāda. p̄mū ē sollici-

tudo apl̄ circa ecclēsias dei: q̄r̄ publica-

to euāgeliū i ptib⁹ orētis festinabat

ire hierlm ad mīstrā dū vite nccia san-

ctis t inde celerit romā trāfies ad p̄-

dicādū x̄bū dei i ptib⁹ occidēt ex q̄

nīa negligēt̄ ouīdū val̄s r̄phētib⁹

Scdm̄ ē: q̄r̄ ex dict̄ videf̄ q̄ paul̄ i hi-

spania p̄dicauit. cuī d̄r̄ videf̄ dicē s-

cretū. di. xj. ca. **Q**uis nelicit. s. q̄ de

apl̄ sol̄ pet̄ docuerit i his. p̄uicīt:

italia: gallia: hispania: ap̄rica: t sc̄lia.

Prop̄ q̄d̄cūt̄ aliq̄ q̄ paul̄ p̄di-

care. p̄posuit i hispania sup̄posita det-

volutate sic d̄r̄ b̄: p̄p̄ q̄d̄ vez dixit l̄z

ibi nō fuerit ip̄dimēto sup̄ueniente.

Quij x̄o dicit̄ i hispania p̄dicauit:

t b̄ d̄c̄. **i** lib. de ortu t obitu sc̄to-

rū. t id̄ videf̄ dicere **H**iero. i lib. illu-

striū viro p̄: q̄ paul̄ i p̄ma satisfactiōe a nerone dimissus in

occidētis ptib⁹ p̄dicauit. **A**d decretū aut̄ r̄ndēt̄ aliq̄ q̄ n̄ ne-

gat simpliciē i hispania paulū t alijs dicit̄. p̄uicīs p̄dicasse

l̄z d̄c̄ q̄ b̄ nō legit̄. **S**z i b̄ videf̄ q̄d̄ **A**ct̄. vlti. paulū bien-

nio rōne fuisse t ibidē disputasse t dōcūt̄ q̄ t̄ Italia d̄ q̄

loqūt̄ decretū sic t̄ hispania. **P**rop̄ q̄d̄ aliq̄ p̄d̄cūt̄ q̄ in

tētio decretū ē q̄ nullus p̄dicauit vel ecclēsias cōstituit i dicit̄.

p̄uicīs nīs pet̄ vel alij ex ordiatiōe t iussiōe ipl̄: et b̄ mō

paul̄ i italia t hispania nō p̄dicauit. **b** **O**bscro. **H**ic oīr̄

apl̄ petit orōnū suffragia vt ip̄leant̄ p̄dīcta: q̄r̄ eūdo hierl̄z

ab insidijs iudeo p̄: ei inimicab̄t̄ i via t termō multa picula

sic habuit p̄ reuelatiōe t patuit ex euentu **A**ct̄. xx. iō dicit̄:

Obscro aut̄ vos frēs p̄ dīm tē. t ptz l̄z vñq̄ ibi. **i** Et ob-

sequiū met̄ oblatio. i. elemosyna p̄ obsequiū meū a getib⁹ ob-

lata. **k** **A**ccepta fiat. s. deo ad glāz. **l** **S**anctis. paupib⁹

ad eoz indigētā releuādā. **m** **A**t veniā ad vos i gāndio.

officio dīcto pacto. **n** **E**t refrigerer vo. p̄ receptionē sp̄ua-

litū bonor̄ post multas tribulatiōes illatas mībi. **o** **D**eū

aut̄ pacis, cōfirmatio est p̄dīctor̄.

La. XVI Additio

In ca. xv. vbi d̄r̄ in postil. Improperia improperiātū tibi ce-
Additio. i. Improperia imprope- (cidēt sup me.
rantū deo cecidēt sup xp̄m: q̄r̄ no reci-
piēdo xp̄m deo q̄ xp̄m misit improperati sūt t̄ improperia ceci-
derūt sup xp̄m. q̄ q̄l̄ blasphem̄ ab eis occidēt vt i glo. **ii** In
eodē ca. xv. vbi d̄r̄ in postil. Propterea cō-
sitebor tibi i gentibus.

Additio. ii. Nec auctoritas
tibi i gentib⁹ tē. nō mystice h̄z p̄p̄ ad
l̄ram intelligit de r̄po q̄ s̄fiteri facit cre-
dentes fideles de getib⁹. vñ stat̄ sub-
iungit i **Ps.** Faciēs misericordia xp̄o
suo dāuid t semini eī vñq̄ in seculum.
Christi enī regnū q̄ de semini dāuid fa-
cīt̄ est fīm carnē. ad **No. i.** c̄st vñq̄ i secu-
lū: q̄r̄ regni eī nō erit finis tē. **iii** In eo-
dem ca. xv. vbi d̄c̄t̄ in postilla. Et ite-
rū dicit **Esa. xxxv.** Letamini gentes.

Additio. iii. Dec auētas q̄ allegatur ab a
postolo cū dīc̄: Letamini gētes cū ple-
be eī. nō est in **Esaia.** h̄z pot̄ in **Deu.**
xxii. vbi d̄r̄: Laudate gētes cuī plebe eī.
scar p̄ vos i hispaniā. **S**ciō autez s
a h̄iam diu voto. b̄ h̄ira vt vobis multer p̄de-
q̄m̄ vñiēs ad vos: in abūdātia
ro p̄ bñdīctiōe xp̄i. **S**ecē vñr̄ signoy q̄ p̄fir-
mati sunt. **S**randem re ipsa. **f**er̄ ideo.
bñdīctiōis christi veniam. **O**bse b
cro i ḡis vos fratres p̄ dīm nīm
a h̄si in vobis ē charitas quā spir̄t̄ facit
iesuz xp̄m: et p̄r̄ charitatē sancti
sp̄us: vt adiuuet i oratiōib⁹ vñs
habitūs. **S**ne quod defero auferant.
p̄ me ad deū: vt liberer ab ifide-
lib⁹ q̄ sūt in iudea t obsequiū meū
a h̄si quasi sufficiēs nō diminuta.
oblatio accepta fiat in hierusalez k
a h̄si orate ita fieri vt hoc facio.
ḡb̄ dicit̄ vt offēdar oīa cū dei volūtare se agere.
sanctis: ut i eniāz ad vos in gau-
dio p̄ voluntatēm de i: et refrige-
n̄r̄ vobiscū. **D**ō aut̄ pacis sit cū o
om̄ib⁹ yobis amen. **La. XVI**

Commendo autē yobis p̄
p̄heben sororem nostrā: q̄
commendabilem ostendo.
p̄heben sororem nostrā: q̄
fide.

Replīca **In** ca. xv. Burg-
culpare. apl̄m nō veref̄ q̄l̄ falsas fece-
rit allegatiōez dicēdo: Et ite **Esa.** ait
Letamini gētes cū plebe eī. dīc̄ eī Bur-
gen. q̄ illa allegata auētas nō ē i **Esa.**
h̄z **Deu.** xxii. hic oīra Burgēn. p̄mis-
sionē dico do. p̄mū q̄ Burgēn. ma-
le emēdat allegatuī apl̄ q̄d̄ allegat̄
Deu. nō s̄lonat intētōi apl̄ fīm verba
nec fīm sensum. ptz p̄mū q̄ non b̄ ibi
Letamini gētes sed h̄r̄: Laudate gen-
tes pp̄lm eī. ptz fīm q̄ nō correspōdet
illa l̄ra intētōi apl̄: q̄ ibi assignat̄ pro-
cā dicti vñdīcta cū l̄bdīf̄: Quia sanguī
nē fuīo suoy vñcīceſ. hic aut̄ cā dicti
apl̄ n̄ ē vñdīcta h̄z grā q̄r̄ vocatiō inde-
orū t gētīliū: vñ. p̄ cā leticie gentis cū
plebe apl̄s aīcedēter dīct̄. Prop̄ ve-
ritatē. s. p̄missionē: vocavit deus iude-
os p̄ plebe significatos. t p̄ misericor-
dīa vocavit gentiles p̄ gentes signifi-
catus. p̄pterēa inq̄t̄ apl̄s: Cōsitebor
tibi i gentib⁹ tē. t̄ ite: Letamini gētes
cū plebe. s. rōne tal̄ vocatiōis nō vñdi-
ctē q̄d̄ describ̄t̄ **Deu.** xxii. nō est i ḡis
multū mirandū q̄ Burgēn. postillaro
rem inuadat q̄ apl̄ nō pep̄cit. Contra
i ḡis p̄sumptionē eiusdem Burgēn. di-
co sc̄do q̄ apl̄s recte **Esa.** allegat: q̄r̄

Esa. xxxv. habet sensus quē hic vult apl̄s q̄l̄s in alijs ver-
bis. **H**ic enī **Esa.** de leticia deserte iudee t solitudinis. i. genti-
litatis. put̄ exponit ibi postil. t Burgēn. ibi nō rep̄bendit.
At causa b̄l̄ leticie ē vt ibi d̄r̄ cōgregatio gentis t plebis in
vnā ecclēsia xp̄i: t sic ill̄d̄ ca. i sentiū s̄lonat b̄ apl̄. **La. XVI**

Commendo aut̄ vobis. Postq̄ apl̄s instruxit romā-
p̄ imitationis: p̄ponēs eīs quādā p̄sonas imitabi-
les. et diuīdit̄ in duas: q̄r̄ primo. p̄ponit exempla ad imitan-
dū. sc̄do ad p̄seuerandū. ibi: Salutat̄ vos. Prima in duas. q̄r̄
primo p̄ponit imitāda. sc̄do vitāda: vt opposita iuxta se pos-
ita magis elucescat̄. sc̄do ibi: Rogo aut̄ vos. Prima adhuc in
duas. q̄r̄ primo noīat̄ p̄sonas sibi familiares. sc̄do cōmunes.
ibi: Salutare appelle. Prima in tres. q̄r̄ primo noīat̄ p̄sonas
sibi familiares rōne bñficij. sc̄do ratione meriti. ibi: Salutare p̄scā.
ep̄netū. tertio rōne p̄sortij. ibi: Salutare apl̄iatū. Prima ad-
huc in duas. q̄r̄ primo salutat̄ p̄sonas sibi familiares rōne bñficij
sibi t alijs facti cōfīt̄. sc̄do sibi sp̄alit̄. ibi: Salutare p̄scā. **Cir-**

p̄mū dīc̄: Cōmedo. i. cōmēdab̄lē scrībo. q̄ **P**heben sororē
noīat̄ p̄scā. **X** nos

Glo.ordi. Ad Romanos

La. XVI Nico. de lyra

a At eā susci.
 At alij codi-
 ces hñt.i. valō
 honeste et ho-
 norifice.
 b Aclla. Vir
 pscille q̄ coad-
 tutores pauli
 romā ad cōfir-
 matione eoz
 venerat. Sic et
 oēs alij q̄ sa-
 lūtāt. c Ec-
 cleste gentiūz.
 Quia hi labo-
 rat ad pfectū
 gentiū: exhorta-
 tates fidē r̄pi
 q̄ etiā pcula p
 aplo patinō re-
 cusauerūt. vñ
 romanī eis o-
 bedire debet.
 d Appellen.
 Mer tentatio-
 nes inuēt ē fi-
 delis in xp̄o: et
 si nō suus ami-
 cus: vel part-
 icipis operis.
 e Aristoboli.
 Solebat ḡre-
 gare fratres i
 xp̄o: q̄ salu-
 tat adeo pbās
 factū illius.
 f A narcisci.
 Narciscus dr su-
 ille p̄bys q̄ pe-
 grinādo cōfir-
 mabat sanctos
 fratres q̄ p̄-
 sens tūc n̄ ade-
 rat: suos salu-
 tat: et quia non
 oīm illorū me-
 rita nouerat:
 discernit: sub-
 dēs: q̄ sūt i do-
 mino. i. eos q̄s
 dignos videri
 tis. g Labo-
 rauit. Laboris
 de quo crebri-
 aplo ē exhorta-
 tione et i mini-
 sterio sc̄oy et i
 p̄sura et in ege-
 state p̄p̄t deū.
 h Et matrē.
 Pro sanctita-
 te ei⁹ vocat su-
 am matrē: cu-
 lis filiū p̄posu-
 it. p̄ ecclēstastī
 eo officio.
 i Et omnes q̄
 euz eis sūt r̄c.
 Omnes q̄bus
 et quos nomi-
 nat tuber se fa-
 lūtare inuicez
 i osculo sancto
 i. in pace chris-
 ti: vt religiosa
 sint oscula: nō
 carnalia.
 j Christi

que est in ministerio ecclesie que
 est in cenchris: vt eaz suscipiat
 s pro. a s ut dignū est sanctos suscipere: vel su-
 scipi. b s vobis. s auxiliemini.
 in dñō dignē sanctis: et assistatis
 ei in q̄cūq̄ negocio v̄ri indigue-
 rit. Eteni ipsa q̄ astitit multis et
 s que et pscilla i actib⁹ aploz appellat.
 b mihi p̄pi. Salutate pscā et aq̄laz
 s in predicatione christi.
 adiutores meos in christo iesu: q̄
 a s i. vira. s liberanda. b s ministrando mihi.
 c s gladio.
 p̄ aia mea suas cerūices suppōsu-
 erūt. Quib⁹ nō solū ego gratias
 ago: sed et cūctē ecclesie gentiū: et
 s salutare. s i. familiam.
 domesticā eoz eccliaz. Salutate
 s qui impētus laborauit ad exhortationē eoz.
 s qui primus regenerauit in xp̄o.
 ephenetū dilectū mihi q̄ est p̄mi-
 tiū ecclesie asie i christo iesu. Sa-
 a s q̄ impētus laborauit ad exhortationē eoz.
 lute mariā q̄lie multuz labora-
 s q̄ discordia pertulit ad apostolum.
 uit i vobis. Salutate andronicū
 s q̄ inudei. s cā fidei captiuitate passi.
 et iuliā cognatos et pcaptiuos me-
 a s Aug⁹. Quia q̄diu sum⁹ i corpe pegrinamur
 a deo: et p̄b̄ cōcaptui. s p̄dicatoribus.
 os: qui sūt nobiles i aplis: q̄ et an
 a s in fide christi.
 me fuerūt i christo iesu. Salutate
 a s iste amic⁹ erat aplo in dñō et nō cōcaptiu⁹.
 ampliatū dilectissimū mihi i dñō
 a s in exhortationē fidei. s opis p̄cipē. b s mu-
 Salutate yrbanū adiūtorem nō
 hi ce alijs. a s qui amicus meus pp̄ius: et si non
 strū in christo iesu et stachin dile-
 coaduitor. i. p̄tēps operis. s i. probatū.
 ctū meu. Salutate appellen pro-
 bū in christo. Salutate eos q̄ sūt
 ex aristoboli domo. Salutate he-
 rodionē cognatū meu. Salutate
 eos q̄ sūt ex narcisci domo q̄ sunt
 in dñō. Salutate triphenaz et tri-
 s in ministerio sanctorū et angustijs.
 phosam que laborat in domino.
 Salutate psidā charissimā meā:
 s plus p̄dici. s i misterio sc̄oy et angustijs.
 que multū laborauit in domino
 a s q̄ p̄mor⁹ ad res dñi agēdas. s ad sacerdotiū
 Salutate rufum in domino ele-
 a s carne. b s beneficj. c s simul salutat quos
 sciebat iunctos in christiana amicitia.
 b ctum: et matrē eius et meā. Sā-
 lute asyneretum: phlegontam:
 hermen: patrobā: herman: et qui
 s et hi simul vñantes erant.
 cū eis sunt fratres. Salutate phi-
 lologum et iuliam nereum: et so-
 rorē ei⁹ et olympiadē: et oēs q̄ cū
 s omnes.
 eis sunt sanctos. Salutate inuicez
 s in pace christi.
 in osculo sancto. Salutant vos i

a nostram sc̄z religione christianitatis: non cognatione carnis.
 a Que est i ministerio ecclesie q̄ est cenchris. est enī cenchris
 port̄ mar̄ p̄pe corinthiū vbi ista p̄be ecclesiā edificauerat: et
 ibi dei ministros suis sup̄tib⁹ sustentabat. // b Ut eā suscipiat.
 erat enī pfectura ad curiā cesaris: et suis negotijs: et q̄ illa p
 uincula erat slecta romanis et p̄ ea scriptis aplaz hāc aplus: vt
 innuit glosa. Hiero. iii. dicit q̄ aplus misit eā p timothēū. Ad
 qđ p̄cordandū p̄t dici q̄ thymothē tuit in societate hūi dñē:
 et tambo fuerūt in legatiōe. vel q̄ apls scripturā suā duplicitate
 ppter pcula maris: et vñ missit p̄ phebenzalā p timothēū.
 c Digne sancti. vt decet sanctos. // d Et assistat ei et cō. q̄ in
 pueros ad fidē rome alijs erat s familia impatoris. vñ idhī.
 vlti. dr: Salutat vos q̄ sūt de cesaris domo. // e Eteni ipsa asti-
 tit. adiūnādo et ministrādo mihi et alijs bñficia. f Salutare p
 scā. Hic p̄ur nosat psonas imitabiles et sibi familiares rōne bñ
 ficij speciali sibi ip̄s. d. Salutate pscā et aquilā. erat aut p
 scā vñr acle iudei: cui p̄ponit eā apls: q̄ p̄i credit et ordo
 grē p̄ponēdū ē ordinū nature: vel q̄ erat magis famosa.
 g Adiutores meos in xp̄o iesu. b h Act. xviii. vbi hec mul-
 er nosat pscilla sī iohāna et iohanita. dr enī Act. xviii. q̄ pau-
 lus māsit cū eis in corintho cū fuissent expulsi de rome p̄ clau-
 diū imperatore et cū eodē paulo inde recellerūt mota seditiōe cō-
 tra pauli et iudei. // b Qui p̄ aia mea. i. p̄ vita mea fūada.
 h Quas cerūices suppōserūt. exponēdo le pculo morti: nec
 fecerūt oīra ordinē charitati: q̄ sciebat vitā pauli magis ne
 cessari ecclesie p̄p̄t q̄ eā sue p̄p̄ie vite p̄ponebāt ex magna
 charitate. k Quib⁹ nō solū gras ago sī et cūctē ecclesie gen-
 tiū. q̄ fecerūt p̄cōi vñlitate ecclesie. l Et domesticā eoz ecclē-
 siā. i. ḡgregatiōe eoz fidelū i domo eoz. m Salutate ephe-
 netū. Hic p̄ur exp̄it psonas sibi familiares rōne meriti: et pri-
 mo rōne fidei q̄lis fuit ephenet⁹ de q̄ subdīf. n Qui ē p̄miti-
 uus asie. i. p̄mo regenerat i xp̄o: et sic fuit exemplar alioz ad cre-
 denduz: et quia homo i status erat romā iuerat ad alios instru-
 endū. sc̄o rōne meriti i opatiōe. ibi. o Salutate mariā. erat
 enī ciuis romana laboras ad cōtem pacē quersop̄ ad fidē. ideo
 subdīf. p Que mul. la. in vobis. vñ et ipa dissensionē orientē
 int eos eoz q̄ inudei p̄fererāt se gēlib⁹: et ecōuerso: vt dc̄m ē. s. h.
 ca. denūciavit aplo tanq̄ ei q̄ possit. pdesse et veller. tertio rōne
 meriti i p̄dicatiōe. d. q Salutate an. i. iu. co. et cōcapti. meos.
 erat enī iudei natiōe et fore de tribu apli: et multas tribulatio-
 nes sustinuerūt sic ip̄e p̄ noī xp̄i. r Qui sūt noī in aplis. erat
 enī de. lxx. xp̄i discipulis. tō s̄bdīf. s Qui et an me fu. i. xp̄o.
 q̄ p̄i vocati ab eo. t Salutate am. Hic p̄ur nosat psonas si-
 bi familiares rōne p̄sorti: et noīat b̄ tres: h̄z nō exp̄mit vbi asse-
 ciauerūt eū: p̄t̄ l̄a. v Salutate ap. Hic p̄ur p̄ponit exēpla
 psonarū mīn⁹ sibi specialiū. et p̄mo q̄stū ad exempla in fide. se-
 cundo in bona opatiōe. ibi. Salutate triphenā. tertio q̄tū ad
 exempla p̄cordie. ibi. Salutate asyneretū. Circa p̄mū ponit
 q̄tuor exempla de fide. p̄mū est. p̄ ea viriliter pugnādo: cum
 dicit: Salutate appellen probū in xp̄o. i. p̄batū in fide xp̄i per
 tribulationū toleratiā. secundū ē fideles cōgregādo. d.
 e Salutate eos q̄ sūt ex aristō. domo. fecerat enī iste domū ad
 fideles pauperes ḡregandū: et in ista salutatiōnē p̄ncipaliū itel-
 ligis tanq̄ p̄ncipaliū i domo. tertio q̄tū ē in fide p̄ficiendo dices:
 y Salutate hero. cognā. m. natiōe et religiōe. q̄tū est ḡrega-
 tos in fide solidādo dices: z Salutate eos q̄ sunt ex nar. do.
 iste narciscus fuit qdā ḡbyster discurrens p̄ cintates et loca cōfir-
 mando credētes i fide et fideles pauperes recipiebat hospitio
 et sic salutat eos cū ipso: vel vt hic dicit glosa tūc erat absens. p̄
 cōficiatiōe fidelū: p̄p̄t q̄ apls nō noīat ip̄m: h̄z illos d̄ domo
 sua. a Salutate triphē. Hic p̄ur ponit exempla opatiōis bo-
 ne. et p̄mo i administratiōe bonoꝝ corporaliū: et noīat b̄ tres ma-
 tronas q̄ talia exercebat. erat cī p̄suetudo ap̄d matronas deuo-
 tas b̄ facere: vt p̄z in actib⁹: t̄ i alijs legēdī pluriū sanctoꝝ. ve
 dū q̄ tercia alijs duas i b̄ op̄ p̄cellebat. t̄ ideo dr de ip̄a.
 b Que mul. la. i. do. i. amore dñi. c Salutate rn. Hic p̄ur po-
 nit exēpla bone opatiōis. et p̄mo i administratiōe bonoꝝ spūa-
 liū. d. Salu. ru. q̄ erat sacerdos. p̄mū ad diuīa ministrādo.
 d Et ma. ei⁹. carnalē. e Et meā. spūalē. f Salutate asyne.
 hic ponit exēpla ḡcordie noīans ples habitat̄es et concordes
 charitate ad alioꝝ limitationē: et eadē rōne salutat sequētes. d.
 g Salutate philo. hic p̄ur ostēdit q̄li se debēt h̄re ad alias fi-
 deles psonas q̄s n̄ noīauerat. d. h Salutate inuicez. iste mo-
 dus erat retinēdi fideles i primitiva ecclesia i signū ḡcordie et
 charitat̄: et bñ dīc. i In osculo. s. ad excludēdū osculū adula-
 torū q̄ absalon osculabāt p̄p̄m. ii. Reg. xv. Et osculū simulato-
 riū q̄ iob osculat̄ fuit amasaz. ii. Reg. xi. Et osculū p̄ditorū q̄
 iudas oscular̄ fuit dūm. Matth. xxv. Et osculū ipudicū. Pro
 e 4 vñ verb. viii.

Glo.ordi.

a Christi. Quis i^rpo
pfidit: non in alia re.
b At obser. Pseudo
aplos tāgit: q̄s in tota
ep̄la cauedos esse mo-
net. **c** Vra enī obe.
Sō moneo vitare: q̄r
vra fides et obediēta
vbiq̄ laudat: q̄r est i
capite mūdi: et sic exē-
plō vro iā possent alij
corūpi. **d** Rōgo vita
re: q̄r leuis obedit: qd̄
bonum est: et inde gau-
deo: s̄ volo vt sitis sa-
piētes i bono discernē-
do: et sine aliq̄ pte ma-
li. **e** Dēt̄ at pa. **f** Los
sit sapiētes: dēt̄ at cō-
terer satanā. i. falsos
p̄dicatores v̄l quēlibz
vob aduerstante boēz
vel diabolū. **g** Sub
pedi. At caput. i. p̄mos
mot̄ suggestionū stem-
natis sic ene in signa
ecclie dictū ē. **h** Gra-
tia. **i** Raz quā p̄misit i
aduetu suo: iam optat
eis. **j** Salutat vos.
Tot et tāti cōgaudent
vro cepto. et iō p̄seuera-
re vos decet. **k** Et
vniuer. **l** S. dixerat
oēs ecclies. **m** H̄di
cīt ecclēs alteri? pui-
cie vñ Gal̄ erat. **n** Et
aut q̄ po. Sic ego mo-
neō. **o** Aut q̄ pōt̄ vos
affirmare sit gloria: a q̄
solo oīa. In q̄ ep̄stole
notatur summa.
p Scđm rēue. myste-
riū dicit incar-
nationē xp̄i tē. q̄ cēnis
tp̄ibus erāt abscondita
q̄r liez ex aliqua parte
antiqua patrib⁹ fuis-
sent cognita: plene tñ
a nullo fuerūt scita: q̄/
usq̄ suo tēpore p̄ ip̄m
christus sunt reuelata.
Scripturis pphētarū
ab eo referat: testimoniū
dantibus huic pre-
dicatiōi. **q** Patefactum
in cunctis gentib⁹ ad
obediēndū. i. vt obedi-
ant fidei bene operan-
do. **r** Acitati alijs sed co-
gniti. soli deo. quia et si
sit modo hominibus
reuelatum: tñ soli deo
cognitio est: q̄r solus
nouit cur ita factū est.
In q̄ rep̄nit inquisito-
res qui querūt cur tā-
tum distulit deus: cur
tot gētes p̄ire p̄misit.
s Eterni del. **t** Solus
dēt̄ p̄prie etern⁹ dr: q̄r
sine initio: et sine fine:
non sic ignis etern⁹: q̄
licet sine fine: initiu tñ
bz. **u** Illa ē ḡ vera cēni-
tas q̄ est vera imortali-
tas: hec est illa summa
incōmutabilitas: quā
solus

Ad Romanos

a Horum locorū. b s̄ hos salutare et imita-
min: sed hos vitare.
b Oēs ecclesie christi. Rōgo autē
descernatis. s̄ qui faciūt
vos frēs vt obseruetis eos qui
vos dissentire et offendere inuicem. a f̄entes.
s̄ quia de lege ardebat cogebant credentes
iudicare.
c dissensiones et offendicula p̄ter
a veris.
d doctrinā quā vos didicist̄ faci-
unt et declinate ab illis. **e** huiusce-
nostro.
f modi enī xp̄o dño nō seruiunt:
a s̄ alijs enim adulanc: alijs detrahunt vt ven-
tibus suū implere possint. b s̄ copotris enī
verbis suū implere cōmandabāt: quibus sim-
plicium corda decipiebant.
g sed suo ventri: et per dulces ser-
mones et b̄ndictiones seducunt
corda innocentium. **h** Ustra enī
facultas obediētie vestre.
i obediēta i oēm locū diuulgata
est. **j** Haudeo igīt in vobis. Sed
et secure. a s̄. i. vt siris. s̄ discernēdo.
k volo vos sapiētes esse in bono
s̄ sine ipsius aliqui parte.
l et simplices in malo. Deus aut̄
s̄ dator. a s̄ vt vos ledere nō valeat.
m pacis cōterat satanā sub pēdi-
a s̄. i. in adueni meo. b s̄ quod vt fuit.
n bus v̄fis vēlociter. **o** Grātia dñi
ḡ sit. ḡ sic
p nostri ieūi christi vobiscum. **q** Ha
ḡ quasi his etiis cure. ḡ q̄si coeps.
lūtat vos timotheus adiutor
meus: et lucius et iason et soli/
ḡ generē vel fide.
r pater cognati mei. **s** Saluto vos
notarii apostoli: cui concessit sub suo nomi
ne salutare. s̄ nomine nō numero.
t ego tertius qui scripsi ep̄stolas
a s̄ hic est cui scripsit iohānes in ep̄stola cano-
mica gaudēo q̄ fratribus sumpt̄ ministrabat.
u in dño. **v** Salutat vos caius ho/
spes meus: et vniuersa ecclia in
a s̄ ab arca. q̄. princeps vel portus ab arce ar/
domio. **w** Salutat vos erastus ar/
charius dispensator ciuitaris.
Ḡathenienium. s̄ propriū nomen.
x charius ciuitat̄: et q̄rtus fr̄ ater.
s̄ ita salutat isti: vel et ego ip̄e. s̄ vel ita hi p̄/
dici salutat vos: et ego ip̄e subscrivo p̄ta manu
ḡ sit.
y Gratia dñi nostri ieūi christi cū
deo trinitati
z omnibus vobis amen. **aa** Autē
in fide p̄fcta. s̄ fm.
qui potēs est vos cōfirmare iu/
s̄ q̄ nō discordat p̄dicatio christi. s̄ fm.
xta euāgeliū meū et p̄dicationē

La. XVI

a uerb. vii. de muliere adultera: App̄hensiq̄ desculabat
iunē tē. **b** a Rōgo aut̄ vos. Postq̄ apl̄s p̄posuit imi-
tāda. hic p̄t̄ ponit euitāda. et diuidit in duas. quia p̄mo
ponit suā exhortationē. sedo subiungit suā ōfōne. ibi: **c** De
aut̄ pacis. Prima adhuc i duas. qr̄ p̄mo ponit exhortatio-
nē rōne sumpta ex pte cūtatiōis. sedo ex pte deuitātum.
ibi: **d** Utra aut̄ obediēta. **e** Cūra p̄mū dīc: Rōgo aut̄ vos
fratres vt obseruetis eos: diligēter p̄siderādo et evitādo.
f Qui dissēt. i. declinatiōis a rectitudine fidei. **g** Et of-
fen. p̄fendo alijs occasiōne ruine. Nec aut̄ faciebant
pseudo apl̄s: q̄s moner euitare: et p̄t̄ ostēdit q̄liter possint
cognosci: qr̄ malū nō euitat nisi cognitū. **h** Et ostēdit ex tri-
bus. s̄. ex fine: qr̄ p̄dicat et docēt. pp̄t̄ bonū vtile et delecta-
bile. iō dicit: Uniuicemōt̄ enī xp̄o dño nō nō seruiunt sed
suo vētri. sedo ex mō loq̄ndi: qr̄ vittia maior palpant et eis
adulanc. iō dīc: Et p̄ dulces finēs et b̄ndictiōes tē. tertio
ex eis qb̄ loq̄ndi. iō dīc: d Seduct̄ cor. ino. qr̄ simpli-
cēs p̄mo decipiunt q̄ talib⁹ facilē acq̄sesūt: et dicunt̄ b̄ in-
nocētes nō a puritate sc̄ie s̄ a defectu industries. Pro
verb. xiiij. Innocēs credit om̄i v̄bo. **i** Ura enī. Hic p̄t̄
hortat eos rōne sumpta ex pte ip̄o p̄: qr̄ romani domina-
ban̄ toti mūdo. et iō bona exēpla eoꝝ deferebant ad oēs
partes orbis p̄ nuncios de roma venētes: pp̄ter qd̄ fide-
les rome manētes magis debēbat declinare doctrinam et
cōsortia maloꝝ: vt bonū exemplū darēt alijs p̄ mundū. iō
dīc: Ustra aut̄ obediēta. i. fide euāgeliū. **j** In oēm lo-
di. est. mō dīc. **k** Haudeo igīt in vo. eo q̄ bonitas v̄ra
redūdat i alias pres. **l** H̄z volo vos sa. elle i bono. **m** Co-
gnoscēdo et opando. **n** Et sim. i ma. s. opādo nō i cognos-
cēdo: qr̄ cognitio malī vt euitet nō solū ē bona s̄ etiā ne-
cessaria ad salutem. **o** Dēt̄ aut̄. **p** Hic p̄fir adiūgt auxiliū
sue orationis. et primo in euitādī malis. **q** Deus pacis. s.
actor et cōsiderato. **r** Conterat satanā. i. aduersarii no-
stre salutis. et sedo in bonis cōsequēdīs. Ideo subdīt: Gra-
tia dñi tē. **s** In Salutat. s̄. posuit apl̄s exēpla ad imitan-
dū in bono: hic p̄t̄ ponit exempla ad p̄seuerandū in bo-
no eoꝝ incepto ostēdēs q̄ multi valētes de eoꝝ bono gau-
debant: pp̄ter qd̄ magis p̄seuerare debēbat. dicit igit̄:
Salutat vos timotheus: ephesior ep̄scopus. **t** Adiu-
tor meus. in p̄dicatione euāgeliū. **u** Et luci. qui fuit co-
mes apl̄s individuus: vt dicit Hiero. et p̄t̄ ex actibus apo-
stolorū p̄. **v** Et iason et soli. cognati mei. i. natīde inīde: de
quibus habēt in actib⁹. **w** Saluto vos ego ter. nō est b̄
terti⁹ nomē numerale: s̄ nomē psonale notarii pauli dī-
cīt̄ licēria iste posuit nomē suū i salutatiōe. **x** Salutat
vos caius. corinthiū ep̄s cui iohānes scripsit ep̄lam q̄ p̄
dicatores euāgeliū recipiebat. et iō paulus q̄ ibat illuc ad
ipsiūs declinabat. **y** Et vniuersa ecclia. regimini caij. s̄b/
lecta. **z** Salutat vos erastus ar. cl. i. princeps eius: t̄ sic
dict⁹ ab archos qd̄ est p̄nceps: **aa** Et aliter t̄ forte mel⁹ ar/
charius dicit: qr̄ custos erat publice arce p̄b̄l̄ sc̄pta et acta
ciuitatis reponebant v̄l vēctigalia. **bb** Et q̄rtus fr̄ater.
nō sanguine s̄ fidēi religione: t̄ est hic q̄rtus nomen psona-
le. **cc** Grātia dñi tē. hoc dicit ad cōfirmandū p̄dicta.
dd Li aut̄. hec est ultima p̄ ep̄le. s̄ eius cōclusio que diu-
sa fuit cōtra p̄hemū et narrationē a p̄ncipio in q̄ cōcludit
apl̄s ep̄stola suā et diuinaz gratiarū actionē. t̄ hoc p̄clu-
dit ex duob⁹. s̄. qr̄ vocatio ad fidem est p̄ ip̄m et eius cōfir-
matio: et ex hoc q̄ mysterium christi nostris tp̄ibus reue-
luit qd̄ ab antiquis tp̄ibus fuit desideratuz et ante tpa soli
deo cognitū. Dicit igit̄: Li aut̄ qui potēs est vos confir-
mare. s̄ deo vni t̄ trino: sit supple: Honor et gloria. qd̄ h̄c ac-
cipitur ex fine hui partis t̄ extē cōstruaf cū sequēdī alij.
ee Iuxta euāgeliū meū. i. p̄dicationē. qd̄ tñ est xp̄i vt
actoris. iō subdīt: **ff** Et. pro id est. **gg** P̄dicationem
ieūi christi. quē p̄dico actorē euāgeliū. **hh** Scđm reuelati-
onem mysterij. i. sacri secreti redēptionis nostre quod ē
in euāgeliō reseratuz: pp̄ter quod. **ii** Et. interpretes v̄b̄
Ila. ix. habet nostra trāslatio: it vocabil̄ nomen eius ad-
mirabilis cōsilliaris deus fortis pater futuri seculi prin-
ceps pacis. sic trāstulerūt: Et vocabil̄ nomen eius magni
consili angelus. **jj** Temporibus eternis taciti. hominī
bus deo tñ cogniti: dicit aut̄ eternis tp̄ibus: qr̄ eternitas
q̄ mētūra cognitio diuina nō apprehēdit a nobis nisi p̄ cō-
parationē ad tps infinitū. **kk** Et nūc patefactū ē. s̄. tpe
noue legis. **ll** Per scripturas pp̄b̄z. apl̄s reseratas:
Vñ. vñt. Aperuit illis sensiz vt intelligeret scripturas.
mm Scđm p̄ceptū eterni dei. i. fm ordinē el̄: qr̄ eternality
disposuit

Elo.ordi.

Ad Corinthis I La. I

Nico.delyra

L solus de^o h^z q̄ imitari oīno nō pōt alind ē enī aliqd nō mutari; cu^z pos sit mutari, aliud āt nō posse prorsus mutari. Sic & hō d^r bon^o: nō tñ sicut d^e; s^d q̄ dictū ē: Nemo bon^o nisi sol^d d^e. Sic hō d^r imortalis aīa: nō tñ si cut d^e de q̄ dictū ē: Solus h^z imor talitatē. Sic & hō d^r sapiēs: nō tñ sīc d^e; de q̄ dictū est: Soli deo sapiēti. Sic d^r ignis etern^o: nō tñ sīc d^e; cu ins sol^d imortalis ipa ē vera eterni tas. // a. Soli sa.deo. Hie error quis busdā surrepit arbitratib^s solū prez hic significari & ipm solū vere sapiē tem esse: cu tñ nō sit dictū: soli sapien ti patri: s^d soli sapienti deo: & d^e vñ ipa trinitas: vt sic intelligam^o soluz deum sapientē sic vt intelligim^o solū dēū potētē. i. patrem & filium & spiri tūsanctū: qui est vñ & solus de^o: cui soli seruire iubemur. Si tñ dixisset apostolus: Soli sapienti patri. No tñ sic separaret filium vel spiritūsanctū. Sicut in Apo. de filio legiſ: qui h^z nomē scriptū: qd nemo scit nisi ipse. Nec ideo tñ dicit pater nescire h^z no men: quo & filiū inseparabilis. Sic ergo scit pater: qd nemo scire dicitus est nisi filius: qz inseparabiles sūt pa ter & filius. Sic etiā si dictū esset soli sapienti patri simul intelligi deberet & filius & spūlantus: qz inseparabi les sunt. // b. Cui honor. Si auferas cui: absoluta est lectio. Prūs Aug. dicit apponi & tractat quō debeat ac cipi. // Aug. Qd addit: cui gloria: cum sufficeret ei gloria: iniustata nōe lingue locutio est: non sensus ambi guus. Idē est dicere inusitato ordine verbor^s: ei gloria p iesum christū cui gloria. Quod est usitato ordine: ei gloria: cui per iesum christū gloria. Per christū est glia patri. i. clara cū laude noticia: qz p eū innoutuit homi nibus deus trinitas: qd ē mysteriū. Finis epistola pauli ad Romanos. Incipit expositio argumenti ad Corinthis.

Corinthi sunt achaici: hi ab ipo apo Paulo cōuersi sunt: qui precepto dñi admonitus resedit apud Corinthis per annūz vñ & menses sex: docens inter eos verbū deis post p pseudo multifarie subuersi vt de baptistis se iactarent: vnitate ecclesie scindentes sacramento^r virtutē & vsum ex ministriū meritis indicarēt: vel cōcepto apo de sapientibus seculi. Sūt & alia capitula tuis locis notāda. De hu tūmodi scribit eis apls a scismatis^b illos reuocās ad vnitatē. Huic epistole sic & alijs salutationē p̄scribit: Tnōmē suū quod celebre erat: omnibus gentib^s p̄ponit: vt magistri nomine auditio acq̄escat correctioni: & qz eis viluerat apponit dignitatis nōmē vt ē apls: & nō būllitatis vt seru^d. Incipit epistola Pauli prima ad Corinthis.

Aulus vocatus. id est ab omnibus priuilegio nominis dictus. d^d Apostolus iesu xp̄t Hic non seruum se no minuat: qz potius erat opus auctre & cōmendatiōe p̄tra sup biā Corinthis: apud qz villuerat. // A. sostbe,

Ser obedian. **S**bene operando. **M**ysteriū dico. ni dei ad obeditiōe fidei: in cūcti gētib^s cogniti soli sapiēti deo p iesum christum: t̄ cui honor **S**in se. et gloria in secula seculorum Amen.

Epistola pauli ad Romanos finit. Pro logus in epistolam ad Corinthis incipit.

Pistola p̄ma ad Corinthis multas causas diuersasq; complectit. Quaz partē relatiōe fratrū cognovit aplus. Partim ipo corinthis rū sunt līris indicate. Nonullas vō p officiū sui cura: aut ordinat: aut emendat et varūs cura tionib^s medef: diuersa infirmitate languētib^s. Mā apud eos primū curat dissensiōis vitium: qd multi pseudo aploꝝ intrulerūt vnitatē scindentes ecclie: vt p̄p̄ij nois facerēt sectatores: qd his exprobat verbis apls. Doc aut̄ dico: qd vnuſq; v̄m dicit: Ego qdē sū pauli: ego aut̄ apollo: ego vō cephe: ego autē christi. Et ob h^z quidē hōz se dicit facere nominū mētionez: vt multo magl erubescant id facere sub falsorum aploꝝ nominib^s: qd etiā si sub pauli et petri fi et nois displiceret. Secūda causa ei^d inducit: qui paternē oblīt̄ reuerentię vxore sibi nō eruit facere de nouerca. D^a facin^r licet fornicationē appellauerit aplus: tamē ita cōdēnauit vt i vltionē facti auctore talis opis diabolo iudicauerit deputandū imposta iudicioꝝ & lītu tertia q̄stione. Quarto loco matrimoniorū iu ra tractant. His quinto loco virginitatis cōsi liū velut e vicino cōiungit. Sexto loco de esca rū licētia disputat. Septimo atq; octauo loco de attondēdo viris & mulierib^s velādo capite: ac sacramento^r cōmunione p̄cipit. Nonno loco emulatio q̄ diuersitate donoꝝ spūliū nasceba tur: sub exēplo mēbroꝝ & corpis castigat. Decimo resurrectiōis spes multis & argumētis & rationib^s approbat: Ultimo de colligēdis ad necessitatē sanctoz noīe charitatis cura: vel edificatio cultui imponit. Interserunt his pauca q̄ aut (vt qbusdā videt) pēdēt ex supiorib^s: aut habēt (licet) p̄pias tamen pūulas actiones.

Explicit prologus: incipit argumentū.

Corinthi sūt achaici et hi similis ab aplo audierunt verbū veritatis: et subuersi sūt multifarie a fallis apostolis. Quidā a philosophie vbo/ sa eloquētia: alijs secta legl iudaice induicti sūt.

Hos reuocat aplus ad vram fidem & euangelicā sa pientiam scribens eis ab epheso per timotheum dīscipulum suum. // **C**a. I

S a deo vel hominib^s. Seleci^r, a s̄ dei volūtate missus ad p̄dicādū gētib^s xp̄m

Aulus vocatus apls iesu

disposuit fiēda in tpe. a Ad obe. si. in cūcti gētib^s. i. vt cūcte gētes obediāt fidei. // b Co gniti soli sapiēti deo. h referit ad illud qd p̄di c̄t: t̄pib^s elnis taciti.

c P̄der ieluz xp̄m. q̄ ē mediator noster ad reducendū nos in deū. d Cui. s. xp̄o. // Ho nor. q̄ est reuerentia i te stimoniū virtut^r exhibita: in xp̄o enī homie sunt oēs v̄tutes & charismata. f Et glia. q̄ est honor exhibit^r ali cui corā multis. honor aut exhibet xp̄o homini corā sanctis & angelis. g In secula seculorū amē. i. eternaliter: cui^r eterne glie nos p̄ticipes faciat q̄ cu pre et spūlantū viuit & re t̄. ggnat in secula seculorū amen. // In ca. xv. vbi dicit in postil. Tē poib^r eterni taciti.

Additio. Di

aūt mysteriū xp̄i t̄pib^s eternis taciti. Nam h̄ ex aliq pte antiq p̄ibus fuit cognitum: tñ plene a nullo erat p̄sti tū qbusdā suo tpe p̄ ipm xp̄m fuit reuelatū: & p̄ lepturas p̄p̄ay ab eo reseratas testificatum: vt in glo. // Postilla fratris Nicolai de Lyra sup primā epistolaz Pauli ad Corinthis incipit:

Ca. I Aulus vo cat^r apls. Dic incipit secūda ps epistolaz Pauli a postoli i q̄ incipit scribere grece. in precedenti enim epistola prescriperat Romānis latine: & dīmiditur i duas ptes. qz p̄mo scribit aliqbus ecclēsij. scđo specialib^s p̄sonis. secūda ps incipit i prima epistola ad Timotheū. Prima dividit in sex partes fin numerū ecclesiaz que patebūt p̄lequēdo domino cōcedente. Circa primum considerandum q̄ apostolus in epistola precedenti cōmēdauerat gratiam dei p̄ quam iudei & gentiles in vna sunt ecclesia cōfuncti: per quam debent charitatib^s adiuicem colligari. Fratia vō consertur in ecclēsie sacramentis. et ideo post epistolam ad

c S. v̄k roma.